

دۆستی باوهر داران و هاوریی سهر فیرازن (أنیس المؤمنین)

كۆمه‌لیك به‌سهرهات و داستانی روداوین و له‌زۆریه‌ی زۆری
پیشه‌واو سهر كرده‌ی زانا و به‌توانایانی ئیسلامه‌وه و مرگی‌راوه

نوسینی

صفوك سعد الله المختار

و مرگی‌رانی

عبد الله حسن سعید (خه‌له‌كانی)

چاپی شه‌شم

هیندیك به‌ده‌ستکارییه‌وه

١٤٣٥ ك ٢٠١٤ ز

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

زەنجىرەى كىتەپى
يەكەم

دۆستى باۋەردارانو ھاۋرىى سەرفىرازى (أنيس المؤمنین)

كۆمەلىك بەسەرھاتو داستانى رۇداۋىن و لەزۇرىيەى زۇرى
پېشەۋاۋ سەركردەى زاناۋ بەتۋانايانى ئىسلامەۋە ۋەرگىراۋە

نوسىنى
صفوك سعدالله المختار
ۋەرگىرانى
عبداللہ حسن سعيد (خەلەكانى)

چاپى شەشەم
ھىندىك بەدەستكارىيەۋە

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ يوسف/ ١١١

واته: بهراستی له گێڕانهوهی باسی به سه‌رهاتی پیغه‌مبه‌راندا
په‌ندونا‌موژگاری وهرگرتن زۆره بۆ نه‌وانه‌ی خاوه‌ن بیرو هوشن .

ناوی کتیب به‌عهره‌بی: انیس المؤمنین

ناوی نوسهر: صفوک سعدالله المختار

ناوی کتیب به‌کوردی: دۆستی باوه‌رداران

ناوی وهرگێڕ: عبدالله حسن سعید

نه‌خشه‌سازی و به‌رگ: نووسینگه‌ی (ه‌یوا)

نۆره‌وسالی چاپ: شه‌شه‌م: ٢٠١٤ز

چاپخانه:

ژماره‌ی سپاردن: (٢٩٦) سالی (١٩٩٩)ی و‌هزاره‌تی پۆشه‌نبیری حکومه‌تی

هه‌ریمی کوردستانی پی‌ سپێردراوه .

﴿پیشکەش بیټ﴾

۱- بەگیانی پاکی ھەموو ئەوانەى کە بەرھە ئازادى و پزگارى کۆشش
دەگەن و پزگەى پاستى دەگرنەبەرو، بەتەنگ دوا پوژى ئىسلامەون .

۲- بە گیانی شیرینی ھەموو کوردیكى موسولمان کەدەیانەوى پەرەردەو
پینگەیاندى پۆلەکانیان لەسەر پزبازى ئىسلام پینگەيەن.

۳- بەگیانی پەنگینی ئەوتازە لاوانەى کەچیز لەناموزگارى و پەروشتى باش
و مەدەگرن و غونجەى نەوبەھارى ژيانیان بەنە سیمی فینكى ئازادى
چەوساوەکان دەپشکویت .

۴ - بەگیانی دایکەم، باوکى کۆچ کردوم، براوخوشکەکانم، ھاوسەرە
بەریزەکەم، کچ وکوپە خوشەویستەکانم، ھەموودۆست و ئاشنانى
دەلسۆزى موسولمان .

و مەگنێ / خەلەکان

۱۹۸۷/۶/۱۸

ئازىزان و خوشمويستانى خوينەر: به خوشحالييموه ده ئيم كاتينك ئيم
كتيبه (انىس المؤمنين) م بىردەست و خويندەموه زۆرم بى خوش بوو،
زۆر به خيراىى و مەگىرايه سەرزوانى كوردى و مەمەر خيرا به كويزەى
ناونيشانى كتيبه كه رويشتەم بۆ موسل بۆ لاى نوسەرى كتيبه كه
(صفوك سعدالله).

داواى مۆلەتى و مەگىران و لە چاپ دانيم لى كرد، سوياس بۆ خودا زۆر
بەدنياييموه وەلامى دامەموو ئيم چەند ديزەى بۆ نووسيم.

بسم الله الرحمن الرحيم

السيد مدير عام رقابة المطبوعات المحترم
اني (صفوك سعدالله المختار)، مؤلف كتاب (أنيس المؤمنين) قد
رخصت للسيد (عبدالله حسن سعيد) بترجمة وطبع كتابي
(أنيس المؤمنين) باللغة الكردية . مع الشكرو التقدير.

صفوك سعدالله المختار

الموصل - العكيدات

مؤلف: انيس المؤمنين

١٩٨٧/٩/٢٩

دوستی باومرداران

﴿پیشہ کی﴾

الحمد لله رب العالمين، رب سِرِّو اعن يا كريم، يا مالک يوم الدين، إياک نعبد وإياک نستعين، والصلاة والسلام على محمد خير خلق الله اجمعين، وقائد المجاهدين وامام المتقين، وعلى آله الطاهرين، واصحابه الهادين، واتباعه المخلصين .

خوینہ رانی ٹاڑیز: شوکرو سوپاس بُو خودا کہ توانیومانہ
لہناوئہ موونہ خشہ و پیلانہ گلاوانہی کہ بہرامبہر بہ نیسلام و، موسلمانان
دہکری بُو لادان و ہلدیرانیان، بہ موسلمانانی ماوینہوہ .

لہخوداش دہخوازین پیلانی ناحہزان کارمان تیئہکات: چونکہ بہردہوام
خہریکن پراستی نیسلام بشیوینن و، نہخشہی خہراپی جوڑاو جوڑ بہ
موسلمانان پیشان بدہن و، چہواشہ و سرگہردانیان بکہن و، پئچکہ و کویرہ
پریان بُو دیاری بکہن .

ئہوکاتہ بہدبہخت و، سرگہردان دہبین و، زہرہرمندی دونیاو، دوا پوڑ
دہبین کہ بہراستی ئہوش زہرہرو مال ویرانیہ !

خسر الدنيا والاخرة ذلك هو الخسران المبين

دہبا ئیمہش پیش ئہوی ژیانمان ئی تیک بجی و پئگہمان ئی ون ببی
باناوړيک لہ بہرنامہ پراستہکی خودا بدہینہوہ، کہہموو کاتیک چاوی لیمانہو
بہ پەرۍ شہوہ بومان دہروانی، کہ پئگہمان لیتیک نہچی، بویہ دہفرموی ﴿إِنَّ رَبَّكَ
لِإِلَهِرَّصَادٍ﴾ الفجر/۱۴ بہراستی خودا لہکہمین دایہ بویا ریزگاریمان. بویہ لہ
جینگہیہکی تردا دہفرموی: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الانعام/۱۵۳.

دہبی زورباش بزانی کہ پئگہی راست تہنہا بہرنامہی خودایہ . خوداش
فرمانمان پیئدہکات کہ بہراستی ئہو پئگہیہ بگرین و بہدوای پئچکولہکان
نہکہوین، چونکہ (سبل) پئگاو پئچکہی زور بچوکن، چہند ہنگاوئیک دہپون

و کۆتایاندى و ناتگه یه ننه جینگای مه به ست و. پهرتوازه به دبخت ده بی و. له پوشتنیش دا توشی پى لیتیک چون و هه لديران ده بی.

ئینجا خوینهرانی ئازیز : بۆ ئه وهی بتوانین ته مه نی راسته قینه ی هه روه جیهان به سه ر به رین و. سه ر به ست و ئازاد و به خته وه ر بژین .

وه بۆ ئه وهی له زه لکاوی نه گبه تی و. به دبختی و. له گوماوی قه و له لیتهدا نه خنکین. بارپبازی پیغه مه به ر ﷺ و به رنامه پیر پیزو شیرینه که ی بگرنه به ر. چونکه به راستی که سه یری پربازو هه لس و که وتی موسلمانانی پیشو ده که یین. که چون ئازاو چاو نه ترس و به خه م یه که وه بوون. وه له پیناوی سه رکه وتی وشه ی (لااله الا الله) دا خو یان به خت ده کردو هه موو هیواو ئاواتیان سه ربه رزی دینه که یان بوو. چونکه ده یان زانی سه رکه وتی به رنامه ی خودا پزگار بوونی ئاده میزا ده که نه. له ده ستی سته م و ژۆرداری تا غوتان دا. وه هه موو کاتیک و ده کو برای دایک و باوکی ده ژیان و. ده ست به سه یری و تاوانیان قبول نه ده کرد .

ئینجا بۆ ئه وه مه به سته. نامیلکه ی (أنیس المؤمنین) ئاماده و پښخستنی ماموستا (صفوک سعدالله المختار) که به راستی ژۆر پیویسته لا وه که نه به تینگه یشتنه وه وه ری بگرن. که ژۆربه ی با سه کهانی له پوداوی راستی و واقیعه دا وه رگیراون و راستن. که ئاده میزا د فیزی چاونه ترسی و. ئازایه تی و. خۆنه ویستی و. به خه م یه که تره وه بوون ده کا ت . بڼگومان نه وان هه ش سه رچا وه ی به رزی پزگاری مرقن.

خوینهری ئازیز : ماموستای به ریز . له پیشه کی نامیلکه که یدا ده فه رموی: پۆزگاریکی ژۆر به سه ر موسلمانان دا تیپه یریوه. که دل و ده رونی ژۆربه یان په ق بووه و. تاریک و په ش هه لگه پراوه . به جۆریک که راست له درۆو. چاک له خراپ و. دروست له نا په و. جیاواز نا که نه وه:

وه نه زانی و نادانیان گه یشتۆته پاده یه ک. به جۆریک که له پیشه واه که وه ر پیاوانی موسلمان. هیندیکیان ته نه نا نا وه که نیان ده زانن. به لام نازانن ئه وه

ناۋادارانە چىن و چيان كىردۈۈ ؟ .بەلام لە بارەى سىركىدە و ناۋادارانى پۇژ ھەلات و پۇژئاۋادا زانىريان زۆرۈ باشيان دەناسن .

دەنەرمۇي: زۆرم دىۈن كە شالۇ بۇ گۇفارو، پۇژنامەو، پىرتوك خانەكان دەبەن بۇ كرىن. يان خويندەنمەۋى ئىپىرتوك و گۇفارانەى كەبەسىرھاتى ژيانى پىساۋىكى پۇژھەلات،يان پۇژ ئاۋاي بىى دىن و بىى رەۋىشتى تىدايىت .ئىخويندەنمەۋى زۆركارىان تىدەكات و دەيان ھەژنىى و، رىبازى پوچەلى ئىوان دەگىرنەبىر .لەگىل ئىمەش دا، ئىلوانە نازانن،يان خۇيان نەزانن و، كەم بىر دەكەنمەۋى، لەۋى كە لەناۋسەروك و سىركىدەو پىشەمۋايانى مۇسلىماناندا، كەلەپىاۋى زاناو شارەزى وادەبۈۋە. لە سىركىدايەتى داۋ، لە سىياسەت و بە رىۋەبىردىنى وولات: نەئىستا و نەلەمەۋدۈاش، لەناۋ پۇژ ھەلات و پۇژ ئاۋادا بەدى ناكىرىت و نابىت. بۆيە بەپىۋىستەم زانى كەمىك باسى ئىموزاناۋ سىركىدەو پىساۋە لىھاتۋانەى ئىسىلام لەبارەى ئابۋرى و، سىياسى و، سىرىزى و، كۆمەلەيەتى، بىكەم بەگۈيرەى ئامۇزگارى و، سوۋد لىۋەرگىرتن بەشىۋەيەكى ئاسان : خوينەر تىى بگات و پەندى لىۋەر بگىرى و، بىكەتە دۇستى خۇى :ۋەباسەكانى ئىپىرتوكەشم لەسەرچاۋەى زۆرلە كىتىب وگۇفارو پۇژنامەكانى ئىسلامى دا دەرھىناۋن

لىرەدا ۋوتەكانى مامۋەستاي بەرىز كۇتايى ھات.

خوينەرانى نازىز. لەبەرگىنگى ئىۋ باس و بەسىرھاتانە،بەندەش ۋەكۋ قوتابىەك بۇ ئىزمون ۋتاقى كىردەنمەۋى نوكى خامەم گىرتە دەست و، خىستەم سىركاغىز بۇ ۋەرگىرانى ئىۋ باس و پوداۋانەى ناۋ ئىۋ پىرتوكە، ھىۋادارم لە خوداى بالا دەست، ئەگەرچى كەم و كوپىشى ھەبىى بىيىتە زەخىرەيەك بۇ دۋاپۇژو،كەلىننىكى بچوكى فەرەنگى كوردى پىركاتەۋە و . دلى خوينەران خۇش بگات و، لەكەم و كوپى و رەخنەگىرتن،چاۋ پۇشىم لىبەكن و، راستەموخۇ ناگادارم بىكەنمەۋى، تانەۋ تەشمىر نەماۋن : چونكە كەس بىى ھەلە نىە تەنھا خودا

نەبى:

خوينەرى ئازىز : بائەۋەش بىنمەناۋ باسەكە، ئەۋەى كەمن كىردومە :
باۋەرم پى بكن بەخمەتى دادەنىم، باتىرو پىرىش نەبىت، بەمەرجىك نافەرمانى
خوداۋ پىغەمبەرى (ﷺ) تىدا نەبىت و، نەبىتە ھۆى سەرى شىۋانى
مىۋەكانىش، چونكە سەير دەكەم زۆر لە ئا دەمىزادەكان بەرون و ئاشكرا
پىگەى لارۋچەوت دەگرنەبەرو، سەرلەمىۋەكان دەشىۋىنن و، بەناپەوا دەيان
چەۋسىننەۋەو ھەق و ماڧىان دەخۇن و نىشتەمانىك وىران دەكەن و، لەگەل ئەو
ھەموو وىران كىرنەشدا بەخمەت و پىشكەۋتوى دادەنىن : تەنھا
مەبەستىشيان ئارەزوبازى و، تىركىردنى جىنس و، پىگەياندىنى خۇيان و،
دەۋرو بەريانە، بەبى پەزەمەندى خوداۋ پىغەمبەرو پىبازى ئىسلام: لە كۆتايى
دا لەخوداى گەۋرە داۋاكەرم كە يارمەتى و، كۆمەكى ھەموو لايەكەمان بىكات بۇ
پەپرەو كىردنى پىبازى ئىسلام .

ۋە لە ھەموو ئىش و كارىكەماندا مەبەستەمان پى پەزەۋبىۋنى خودا بىت و
بەس. ۋە پەزەۋبىۋنى خوداش سەرچاۋەى ھەموو كىردارو گۇفتارىكەمان بىت .

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

ۋەزگىز

لە / ۱۸-۶-۱۹۸۷

دوستی با و مرداران

﴿پروگرام و شیوازی دهر برینی و شهی پیغه مبهری خودا ﷺ﴾

(منهج الرسول عليه الصلاة والسلام)

پیغه مبهر (ﷺ) ده فرموی: ناسین و زانیاری، سرچاوهی مال و سروده تمه، ژیری بنه رتهی ثاینمه، خوشه ویستی بنیاتمه، ئارهزو سوار چاکی منه، وه زیکرویادی خودا، هوگری منه، وه پشت بهستن و متمانه، خهزینه و سروده تی منه، کزی و داماو، هاوه لی منه، زانیاری، چهکی منه، ئارامی و هیندی، سرپوشمه، ئارهزو لابردهن، پیشه مه، قایل بوون، دهوله مهندی منه، دلنیاپی و باوه پکردن، هیزو توانای منه، راستی و رهوایی، دوست و بهشی منه، خودا په رستی، خوشه ویستی منه، تیکویشان و بهر بهر هکانی، رهوشت و ئاپروی منه، وه پروناکی چاوانم، له نویژدایه .

﴿ناسینی خودای گه وره﴾

(معرفة الله)

جاریکیان به حه زره تی (ئهبویه کر) یان ووت ﷺ : ئه ی (ئهبویه کر) خودات به چی ناسی ؟! له وه لام دا فرموی : خودام به وه ی ناسی، که خودام به پرومردگارمه، وه نه گهر خودام نه با، خودام نه ده ناسی ؟ .
دووباره: لییان پرسسی چوَن خودات ناسی ؟ بهر یژ ئهبویه کریش له وه لامدا فرموی: داماو له تیگه یشتن، تیگه یشتنه، وه لی کو لینه وه له سرچاوه و، بنه رته تی خودا، هاویه شی کردنه .

﴿به ریزوگه وره ترين پيويستی کهل و پهل﴾

(اشرف شیء)

(عبدالله ی کوپی عباس) ﷺ له پیغمبره وه (ﷺ) دمگیریتسه که. فه رمویه تی:

- ۱- گهره ترين باومر نهويه، که نادميزاد دلنیا بی لیت .
- ۲- گهره ترين موسلمانتهی نهويه، که نادميزاد له دهست و زمانت دلنیا بن.
- ۳- گهره ترين کوچ کردن، دورگه وتنهويه له خراپه.
- ۴- گهره ترين تیکوشان (جيهاد) نهويه، له پیناوی خودا بکوژنی و ولاغهمکت سرپردریت .
- ۵- گهره ترين ئارهزو لابردين و، چاوتیری نهويه؟ دلی خوت رابگری لهسر نهويه که خودا پیی داوی .
- ۶- وه گهره ترين کهل و پهل که له خودای داوا بکهی، لهش ساغیه بؤدین و دنیا.

﴿دهستی هه لاوه سراو﴾

(اليد المعلقة)

(حافیزی بهیهقی) ﷺ دمگیریتسه وه: له (خوبه بیی کوپی یوسفه وه) ﷺ دملی من و پیاویک له خیلهمکه مان، له پینشی موسلمان بونمان لهکاتی جهنگ و همرای موسلمان و بیباوه ران، ریک کهوتین وچوین بۆلای پیغمبرهی خودا (ﷺ) وتمان: نهی پیغمبرهی خودا ئارهزومان هیه که لهو جهنگ و همرایانه دا بهشداریتان لهگه ل دا بکهین، پیغمبر (ﷺ) فرمووی: ئایا ئیوه موسلمان بوون ؟ ئیمهش وتمان : نه خیر نهی پیغمبرهی خودا موسلمان نه بووین ! پیغمبر (ﷺ) فرمووی : ئیمه داوا یارمهتی له کهسیک ناکهین که هاو له بۆ خودا

بریاریدا، بۇ سەر ئەوانەى كە ھاوئل بۇ خودا پەيدا كەرن، دەلى: ئىمەش خىرا
موسلمان بووين نامادەبونى خۇمان پىشكەش كرد لەگەل پىغەمبەرى (ﷺ) خودا
دا چوینە ناو كۆپى جەنگىك لە جەنگەكاندا، وە لەناو جەنگەى شەرىدا، شىرىك
بەسرشانم كەوت و شانم وشك بوو كارى نەكرد و و كەوت و ھەلوا سرا، خىرا
دەستەكەم گرتەموو بەرمولای پىغەمبەر (ﷺ) پۇشتم، پىغەمبەر (ﷺ) تەقى
موبارەكى لەشانم داو دەستەكەى بە شوینى خۆیەو ناو كرتیەموو ئىش و
نازاری نەما، ھەرخىرا گەرامەو مەیدانى جەنگ، ئەو كەبرايم دۆزى يەو كە
شىرەكەى ئى دابوم، بۆلای چوم و شىرىكەم لىداو بەرمو دۆزەخ پەوانم كرد .

﴿خوینلن و بیرکردنەو﴾

(قراءة و تدبر)

دەگىرنەو جارنىك (بلالى حەبەشى) ﷺ ھاوئى بەرىزى پىغەمبەرى خودا
(ﷺ) بە يانیك لەكاتى بەرەبەياندا پۇشتم بۇ مەگەوتى پىغەمبەر (ﷺ) بۇ بانگ
دان كە گەيشتە مەگەوت سەیرى كرد پىغەمبەر لە مەگەوت دانیشتووو دەگىرا:
(بلالى كۆپى پەباح) ى حەبەشى (ﷺ) ووتى: ئەى پىغەمبەرى خودا گيانم بە
فیدات بى چى بوو، بۇچى دەگىرەى ؟ پىغەمبەرىش (ﷺ) لە وەلامدا فەرمووی:
ئەى بلال، چۆن نەگىرەم ! خودای گەرە ئەم شەو ئایەتىكى لە قورئان بۇ
ناردووم، ھاوارو بەدبەختى بۇ ئەوانەى كەئەو ئایەتە بەناشكرا ئەخویننەموو
بەدل بیری ئى ناكەنەو: ئەو ش ئایەتە كەیه كە خودا دە فەرمووی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ عمران/ ۱۹۰

واتە: بەراستى ئەو بوونەومرە لەھەموو گۆشەيەكەو كەلىنى وورد ببیتەو،
لەدروست كردنى ئاسمانەكانداو لەو ئەستێرانەى كە لەسەرمان ئەدرمو شیتەموو
ھاتو چۆ ئەكەن و ئەسپۆنەموو بە ھەناسەيەكیش پاش و پىش ناكەن، وە

دوستی باومداران

دروست کردنى زهوى بهخوى و دارو بهردو گيان لهبهریهوه، بهو کهلهشه گمورهو
زه به لاهیهوه ده سورپتهوه بهدهورى پۆژداو جولە ناکات . بهراستی بهلگهو
نیشانەن لهسەر تاک و تەنهایى خودا، بۆ ئەو کەسانەى که خاوەن هۆش و بیرى
پاک و بى دەر دونهخوشین .

﴿کرنۆشیکی درێژخایەن﴾

(سجدة طویلة)

ئەگێرنهوه پۆژیک له پۆژان (عبدالرحمن ی کوپی عەوف) ﷺ . بهلای
پێغه مبهرى خودا دا (ﷺ) تێپهري که سهیری کرد پێغه مبهرى خودا ﷺ لهبن دار
خورمایهك سهري لهسەر زهوى داناوهو کرنۆش (سجده) بهخودا دهبات: وه
بهراستی کرنۆشهكهى زۆر درێژهى خایاند:

(عبدالرحمن ی کوپی عەوف) ﷺ پراوهستا ههتا پێغه مبهرى (ﷺ) سهري لهسەر
زهوى بهرز کردهوه ئینجا ووتى: ئەى پێغه مبهرى خودا بهراستی کرنۆشهكهت
زۆر درێژهى خایاند وام به خهیاڵ داهاات که گيانى پیرۆزت تیدا نهما بێت! وه
ههتاكو ئیستا نهم دیوى کرنۆشى وا درێژخایەن بهرى؟ پێغه مبهرىش (ﷺ) له
وهلامى عبدالرحمن دا فەرمووی: ئیستا حەزەرەتى (جبرائیل) ﷺ ها تەلام و
فەرمووی: خودای گموره سهلامت ئی دهاكاو دهفەرمووی: ئەى پێغه مبهرى خودا
ﷺ هەرکەسێك سهلاوات لهسەر لێبەدات ئەمن بۆخۆم سهلاواتى لهسەر
ئەو کەسه لێدهدم . منیش بهبۆنهى ئەو مۆژده خوشهوه، کرنۆشى سوپاسم بۆ
خودا برد .

دوستی باومداران

﴿بانگی خدا﴾

(نداء الله)

دهگیرنوه بۆژیک هاوهلی پیغه مبهری خودا ﷻ: (عبداللهی کوپی ام مکتوم) رۆیشت بۆلای پیغه مبهری خودا ﷻ فرمووی: ئەه پیغه مبهری خودا چاوساغیکی وام نیه که پینگهی مزگهوت نیشان بدات وهیان دهستم بگری و بمبا بۆ مزگهوت، وه پینگاکه شمان زۆر ناخۆش و درکاو ییه، ئایا پینگه دهدهی له مالهوه نوێژێ بکهه و نه یهه بۆ مزگهوت؟ پیغه مبههر ﷻ فرمووی: ئەه عبدالله گویت له دهنگی بانگ ده بیئت؟ (عبداللهی کوپی ام مکتوم) ﷻ ووتی: بهلی ئەه پیغه مبهری خودا، ئینجا پیغه مبههر له وهلامدا فرمووی: ئەه عبدالله دهبی وهلامی بانگی خودا به دهیتوه به دهنگی بانگیشمه بهرۆی و نوێژ له مزگهوت بکهی.

﴿پرویهکی راست و گه شاهه﴾

(وجه صادق)

لهوکاتهی که پیغه مبهری ﷻ خودا له بهر ستم و دهست درێژیه ناپهواکانی دانیشتوانی مهککه، که کۆچی کردو چوه ناو شاری مه دینهوه، (عبداللهی کوپی سهلام) ﷻ که ئهوکات گاوریکی بی باوه پوو دهلی: یه کهه جار: که چاوم به دهه و پوخساری پیغه مبههر ﷻ کهوت به بی راوهستان ووت (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله)، باوه پم پی کردو موسلمان بوم: ئینجا گاورهکانی دهورو بهرم هه موو لهلام کۆبونوهو دهستیان کرد به لۆمهو سه رزه نشتم و پنیان ووت: ئەه عبدالله چی هویهک بوو پالی پنهو نای ئه ووشانهت ووت و باوه پرت به محمد هینا؟ عبدالله کوپی سهلام له وهلامدا ووتی: سویند بهوخوایه ی که کەسی له وینهو پهنگ نیه: ئه ودهه و چاوه ی پیغه مبههر ﷻ که راستی تیدا نه درهوشینهوه به دهه و چاوی درۆزن ناچی! به راستی پیغه مبهری خودایه و داوایه که راسته و به بی له کهیه.

﴿ قورئان سەرچاوی هه مووشتیکه ﴾

(لا شیء بعد القرآن)

پۆژنیک پیغممبیری خودا (ﷺ) چاوی به هه زهه تی (عومر) کهوت (ﷺ) نوسخه یهکی له (تورات) پی بوو، پیغممبیر (ﷺ) فەرمووی: ئهوه چیه به دهستهوه ئهی عومر؟

هه زهه تی عومریش (ﷺ) فەرمووی: ئهوه نوسخه یهکه له تورات ئهی پیغممبیری خودا، پیغممبیر (ﷺ) دهم و چاوی سور هه لگه راو توپه بوو و وتی: ئهی عومر بۆچی تۆ هیشتا له سهرگهردانی و دوودلی دامایهوه وهک وگاوارو جولهکه؟ ئهی نابینی خودای گهروه قورئانیکی بۆناردووین که سهرچاوهی راسته قینهیهو، خوراکی ژین و، بهرنامهی ژیانهو، پاک و بیخهوشه، بهراستی ئهگه ئیستا هه زهه تی (موسا علیه السلام) ی برام زیندو ببايه وه بهدای هیچ نهم کهوت: تههارنگه ی منی دهگرت و به فەرموودهی قورئان بهریدا ئهرویشته.

﴿ دانیشتن له کۆری هه ژاران ﴾

(جلیس الفقراء)

پۆژنیک پیغممبیری خودا (ﷺ) له کۆریکی هه ژاری موسلمانان دانیشتبوو، کابرایهکی دهوله مهندی شار هات و چوو بۆلای کۆپهکه: شوینیکی وه های دهست نه کهوت کهلنی دابنیشتی تهنا له لای هه ژار ههکان نهییت: کابرای دهوله مهنده بهدوو دایهوه خۆی خه کردهوهو، له سوچیکی لای هه ژار ههکاندا دانیشته، پیغممبیر (ﷺ) چاوی ئی بوو فەرمووی: ئهی برا پیم بلی بۆچی که دانیشتی جلهکانت کۆ کردهوه لهوه ترسای که ئهوه هه ژار هه زۆریت ئی بکا؟ یان تۆ دهوله مهندی و هاوسیهی تهی ئهوه هه ژار هه پی ناخۆشه؟ لهو کاتهدا کابرای

دەولەمەند ھەستى بەدل تەنگىيەكى زۆر كردو ووتى: ئەي پىغەمبەرى خودا ﷺ لە پاداشتى ئەۋەدى كەمن بىرى خەراپم بەدل داھات: ئەۋا نىۋەدى سەرۋەت و سامانەكەم پىشكەشى ئەۋ ھەزارە كرد پىغەمبەر (ﷺ) بە ھەزارەكەى فەرموو: بەندەى خودا تۆ رازى ئەۋ دىارى يە ۋەرىگىرى كە ئەۋ كابرايە بەخشىۋىيەتى بەتۆ، ھەزارەكە لە ۋەلامدا ووتى: نەخىرا! ئەي پىغەمبەرى خودا من ۋەرى ناگرم: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ئەۋە دىارى يە بۆتۆ بۆ ۋەرى ناگىرى؟ ھەزارەكە ووتى: دەترسم ۋەرى بگرم دەولەمەند بېم و ھەۋا بەسەر بەندە ھەزارەكانى خودادا بگرم!

﴿پەروشتى پاك و بەرز﴾ (مكارم الا خلاق)

دەگىرپنەرە: كابرايەك لە ھۆزى يەمامە: بەناۋى (سەمامەى كوپى ئاسال) خۆى ئامادە كردو بەچەكى كوشندەۋە، بە بىرو باۋەرى پوچ و خەراپ، بەرەۋ شارى مەدىنەى پىغەمبەرى خودا ﷺ كەوتەرى: بە نىيازى لە ناۋېردن و كوشتنى پىغەمبەرى ﷺ ئازادى خۋازى مۇۋافىيەتى، بەۋ قىن و بىرە ئالەبارە گەيشتە شارى مەدىنە، مزگەۋتى پىغەمبەرى خودا ﷺ ھەزرەتى عومەرى كوپى خەتاب ﷺ كە بەراستى پىناۋىكى ئى ھات و زىرەك و چاۋنەترس و بەسام ھەيىبەت بوو، كە چاۋى بەۋ كابرايە كەۋت، تىنى گەيشت كە بەدۋا ئىشىكى سەخت و پىر مەترسى دا دەگەرى؟ بۆيە بانگى كردو پىرسىارى ئى كرد؟ كابرا دەزانم ئەتۆ بى باۋەرى و، ھاۋبەش بۆخودا بىر ياردەرى بۆچى ھاتۋىە مەدىنە، مزگەۋتى پىغەمبەرى خودا؟ كابراش بەبى ترس و دوۋ دلى ووتى: ئەي عومەر بەراستى من بۆيە ھاتووم محمد بكوژم. ھەزرەتى عومەر (ﷺ) كە ئەۋ ۋتەى لە كابرا بىست! ھەر خىرا بى دوۋ دلى كابراى گرتو، شىرەكەى ئى ستاندو بە

دوستی باومرداران

جله کانی خوی پیچایه وه لولی داو به کۆلگه ی مزگوتی بهستوه: بۆ خۆشی بهرو مالی پیغمبهر (ﷺ) کهوتهری بهسهر هاته که ی بۆ پیغمبهر (ﷺ) گیرایه وه، که کابرایه که بهو شیوه یه هاتوه وه بیرى کوشتنی پیغمبهری له میشتک دایه ! پیغمبهر (ﷺ) دهی توانی تهنها به ووشه یه که بهرموی: ئه ی عومهر برۆ ملی به پهرینن و کۆتایی بهو کابرایه بهینن، به لام نهخشه ی پیغمبهرایه تی زۆر جیاوازی هیه له گه ل نهخشه ی ئاده میزاده چاو بهستراوه بهدوا کهوتوه کانی: بۆیه پیغمبهر (ﷺ) له ماله وه هاته دهره وه بهرو مزگوت پرنگه ی گرت بهر، بۆ ئه وه ی ئه و پیاوه داخ له دلای بیینی که دهیه و ی پیغمبهری خودا بکۆژیت ! پیغمبهر (ﷺ) گه یشته مزگوت که سهیری کرد کابرا له جله کانی وه لول دراوه له کۆلگه یه که بهستراوه ته وه: حه زره تی عومهر (ﷺ) له لای راوه ستاوه و شیرکه ی بهرو تی به دهستی یه وه یه، چاوه پروانی ئه وه دهکات که پیغمبهر (ﷺ) فهرمانی کوشتنی دهریکات و ئه ویش خیرا به چاو نوقانی که بیکۆژی و له بهر چاوان نه مینی، به لام پیغمبهری خودا (ﷺ) سهیری کۆمه له یاره کانی کرد و فهرمووی: برایان خواردنتان بۆ ئاماده کردوه ؟.

حه زره تی عومهر (ﷺ) که گوئی له و فهرمووده یه ی پیغمبهر بوو: خهریک بوو له بهر قین و توپه یی وه لامی بۆ نه دریتوه: چونکه ئه و چاوه پروانی نه مانى کابرای ده کرد، بۆیه بهسهر سوپمانیکه وه فهرمووی: ئه ی پیغمبهری خودا (ﷺ) چی خواردنیک ده خوات و ئاره زوی له چیه ؟. ئه و پیاوه ی که بۆ کوشتنی تۆ پرنگای هیلاک و ماندوو بوونی بریوه، نه که بۆ چاکه و موسلمان بوون! پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی: برۆن له مالی ئیمه شیرى بۆ بهینن، له دواى ماوه یه که که حه یوان دۆشراو شیریان هیئا، پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی: دهست و قاچی به که نه وه حه زره تی عومهریش (ﷺ) له بهر تین و ته وژمی توپه یی وه که وله سه ر پشکۆی ئاگر راوه ستابی وه ها بوو، له دواى خواردنه وه ی شیرکه، پیغمبهر (ﷺ) زۆر به نه رمیی وه بهو کابرایه ی فهرموو: ئه ی برام بلای: (ا شهد ان لا اله الا الله)

دوستی با وهر داران

!!؟: کابرا بی با وهره که ووتی: شتی وها نالیم؟! دوباره پیغه مبر (ﷺ) فرمووی: بلی (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله).!!؟

کابرای بی با وهر ووتی: به هیچ جور شتی و نالیم و موسلمان نابم، بهو شیوهیه له دواي شهوی پیغه مبر (ﷺ) د دنیا بو له ووی که نهو کابرایه، ناینی باوک و باپیری خووی واز لی ناهینتی، فرمائی بهردانی دهرکردو، خیرا فرمانه که یان به جی هینا، کابرایان بهرداو بهرو نیشتیمان که ی گه رایه وه، له دواي پویشتنیکی کهم، که هینشتاله مرگهوت دورنه که و تپووه و له بهر چاو ون نه بو بوو گه رایه وه بولای پیغه مبر ووتی: (اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله) ثیمائی هینا و موسلمان بوو، پیغه مبر (ﷺ) پرسپاری لی کردو فرمووی: نه دی بو که من داوام لی کردی موسلمان بیه: تو سهر پیچیت کردو دانت به راستی دا نه هینا و موسلمان نه بووی، هو ی چی بوو؟، وه له بهر چی پویشتی و دور که و تپه وه، نینجا گه رایه وه و موسلمان بو ی؟ کابرا ووتی: نه ی پیغه مبر ی خودا نه و کاته من له ژیر دهستی ئپوه دا دیل بووم: له وه دهرسام که با وهرم بهینا بایه، نه و کاته دهیان ووت: له ترسان با وهری هینا، بو یه سهر پیچیم کرد: وه له دواي شهوی که نازاد تان کردم و سهر به ست بوم، به بی دوو دلی له بهر په زامه ندی خودای گه وره با وهرم هینا، له دواي با وهر نهو کابرایه ووتی: بهرا سستی نه و کاته ی که هاتمه ناوشاری مه دینه هیچ که سیکم به نندازه ی محمد پق لی نه ده بووه: وه نهو کاته ش که شاری مه دینه به جی هینشت هیچ که سیکم به دل له سهر پووی زهوی هینده ی محمد خوش نه ده ویست

!!!

﴿ پېشنهنگ وړا بهری جوان ﴾

(قدوة حسنة)

دهگیرنهوه: پورژنیک لهکاتی تین و تهرژی گهرمای نیوه پرودا پیغمبري
خودا (ﷺ) له تاوی نازاری برسیایه تی، که له مال و هیجان نه بوو
هاتم دروه، لهو کاته دا چاوی به حهره تی ابوبکر (رضی الله عنه) کهوت لی پی پرسی، نهی
ابوبکر هوی چیه لهوکاته دا هاتویه دهرهوه؟ حهره تی ابوبکر (رضی الله عنه) لهوه لامدا
فرمووی: چیت لی بشارمهوه نهی پیغمبري خودا بهراستی لهبر نازاری
برسیایه تی هاتومه ته دهرهوه، نهوجا هردوکیان بهجوته دهریشتن له پرینکدا
چاویان به حهره تی عومر (رضی الله عنه) کهوت پیغمبري (ﷺ) پوی کره حهره تی
عومر فرمووی: نهی عومر لهبرچی لهوکاتی تهرژی گهرمییه دا له مال ووه
هاتویه دهری؟ حهره تی عومر (رضی الله عنه) لهوه لامدا فرمووی: سویند بهخودا نهی
نیردراوی خودا من لهبر برسیایه تی و نازاری زگم هاتومه ته دهر؟ نهوجا
حهره تی ابوبکر حهره تی عومر پوی پرسیاریان کره پیغمبري خودا ووتیان:
نهی نیر دراوی خودا نهوا نیغه له نازارو تینی برسیایه تی هاتویه
دهری له مال ووه، نهی نه تو بوچی هاتویه دهری؟ پیغمبري (ﷺ) فرمووی:
سویند بهو کهسهی که گیانی منی بهدهسته نهوهی که نیوهی له مال ووه
دهرکردو ته دهری هر نهوهش منی دهر پراندووه له مال ووه نیجا هر سیکیان
بهکومهل پویشتن بو مالی نهو نه یوبی نه نساوی (رضی الله عنه) لهوی نان و ناویان
خوارد، لهوای نان و ناو خواردنهوه حهره تی محمدیش (ﷺ) قاپنیک ناوی
بهزکردهوه بو خواردنهوه فرمووی ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ التکثر/۸.
واته: سویند به خودا پرسیارتان لی دهری لهروژی دواپی دا لهو نیغه تانهی
که پیتان دراوهو نیوه پییان نازانن!.

﴿پیشه نگو رابه‌ری خیر و مه‌ندوو چاک﴾

(قدوة صالحه)

پوژنیک پیغه‌مبیری خودا (ﷺ) له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌یاره‌کانیدا ده‌روژن بوو گه‌شت و گوزار بوو هه‌وای ساف هه‌لمژین، مه‌ریکیان پێ بوو بۆ سه‌ر به‌رین : یه‌کێک له‌ هاوڕێکانی ووتی: من مه‌رکه‌ سه‌رده‌به‌رم، یه‌کی تریان ووتی: منیش که‌ولی ده‌که‌م، یه‌کی که‌شیان ووتی: منیش ده‌ی کۆلینم، پیغه‌مبهریش (ﷺ) فه‌رمووی: منیش دارو چیلکه‌ کۆمه‌که‌مه‌وه، هاوڕێی‌کانی هه‌موویان وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبیری خودا نا‌مانه‌وی تۆ خۆت ماندو بکه‌ی، ئێمه‌ به‌خۆشیه‌وه ئیشه‌که‌ی تۆش ده‌که‌ین، پیغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمووی: سویند به‌خودا من دا‌نایشم و ئیوه‌ش کار بکه‌ن؟ چونکه‌ خودای گه‌وره‌ ئه‌و به‌نده‌یه‌ی خۆش نا‌وی که‌خوی له‌هاوه‌لمه‌کانی جودا ده‌کاته‌وه، ته‌شریفی موباره‌کی پویشته‌ و داری کۆ کرده‌وه.

﴿ژیری و شکۆمه‌ندی و له‌ سه‌ره‌خویی﴾

(حکمة و وقار)

پوژنیک گه‌نجیکی جوانی تازه‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌چی بۆلای پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌له‌و کاته‌دا پیغه‌مبهر له‌ناو هاوه‌لمه‌کانی دا نیشته‌بوو، گه‌نجه‌که‌ پو له‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌کاو به‌ ده‌نگیکی به‌رز، زۆر بێ شه‌رمانه‌ ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خودا ڕینگه‌م بده‌ بچم داوین پیسی (زینا) بکه‌م؟! چونکه‌ به‌راستی زۆرم ئاره‌زو ئی.ه.؟ یاره‌کانی پیغه‌مبهر (ﷺ) و ئه‌وانه‌ی له‌خزمه‌تی دا‌نیشته‌بون: زۆربه‌ توندی راست بونه‌وه‌ پویان له‌ گه‌نجه‌که‌ کردو سه‌رزنه‌شتیان کرد: به‌لام له‌به‌رقین و توپه‌یه‌ی نه‌یان ده‌زانی چی ده‌لین و چی ده‌که‌ن، ته‌نها پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) به‌رپه‌و شتیکی ئارام و نه‌رم و له‌ سه‌ره‌خۆه‌، به‌و ته‌یه‌کی شه‌رین و جوان، هه‌یج خۆی نه‌

دوستی با و مر داران

شیواند تیشکی زیږېښی نارامی پیښه مېر (ﷺ) وه و تیشکی مانگ په خشان ده بوو ده دره وشایه وه له پیشی هه موو شتیځ، داوای له یاره کانی کرد که به نارام وله سهره خوږن، له دوايي دا پوی له گه نجه که کردو فرمووی : و مره له لام دانیشه، گه نجه که له لای پیښه مېر (ﷺ) دانیشه، پیښه مېر (ﷺ) دهستی پیروزی هاویشته سهر ملی گه نجه که فرمووی: چیت دهوی نهی تازه پیښه یشت و پیم بلی ؟.

گه نجه که ووتی: ده مهوی ږنگم بدهی بچم داوین پیسی (زینا) بکه م نهی پیښه مېری خودا (ﷺ) ؟ پیښه مېر (ﷺ) فرمووی : نهی گه نچ تو پیت خوشه که سیځ داوین پیسی له گهل دایکت دا بکات ؟!

گه نجه که ووتی: ناو الله، نهی پیښه مېری خودا (ﷺ) گیانم به فیدات بی پیم خوش نیو، زوړیشم پی ناخوشه، دوو باره پیښه مېر (ﷺ) فرمووی: نهی پیت خوشه که سیځ داوین پیسی له گهل خوشکت دا بکات ؟. یان له گهل پورت دابکات ؟. یان له گهل خرمیځی نریکت دا بکات ؟. نهو جا گه نجه که ههستی کرد به گوره بی خراپه ی نهو گوناوه، وه داوای شتیځی زوړ ناشرینی له پیښه مېری خودا (ﷺ) کردووه، په شیمان بووه، پویشته به رده می پیښه مېر (ﷺ) ووتی: نهی ره سولی خودا په شیمانم داوای ئی بوردنم بو بکه له خواي مهره بان، پیښه مېر (ﷺ) سئ داوای ئی بوردنی له خودا بو گه نجه که کرد، فرمووی: (اللهم حصن فرجه، و طهر قلبه، واغفر ذنبه) واته: نهی خودایه، داوینی بپاریزه، دلې پاک بکه وه و، له گوناوه خوش به، له دوايي دا گه نجه که ووتی : نهو کاته ی که له لای پیښه مېر (ﷺ) پویشتم هیچ که سیځم به نه اندازه ی پیښه مېری خودا (ﷺ) خوش نه ده ویست له سهر پوی زهوی، وه بهو شیوه یه نهو گه نجه بهو فرمووده پرماناو له سهر خوږانه ی پیښه مېر (ﷺ) دلې ساریژ بوو، وه نهو کرده وه ناشیرینه ی ئی بوو به تاوانیځی زوړ گوره و له بهر چاوی کهوت .

دوستی باوهرداران

﴿لېبورډن وچاوپوښيو ږهتارو ږهوش﴾

(سماحه و اخلاق)

دهگيرنهمه ږوژنك پيغهمبهرى خودا (ﷺ) لهناوياره شيرينهكانى دانىشتبوله ناكاو كابراييك، لهگهږه پياوانى گاور، بهناوى (زهيدى كورى سعهنه) هاتهناو كوږى يارهكان، بهشيويهكى زور ناشيرين بهناو يارهكانداتى پهرى تاگهيشته لاي پيغهمبهر (ﷺ) زور بهتوندى بهروكى گرتو، پاى وهشانډو، بهتوپهږى يهوه ووتى: نهى محمد بهراستى نيوه بهرهى هاشمن زور وام (قهرز) كويزنو زور بهدرهنگهوه دهى دهنهوه خاوهنهكهى، نهتو بو قهرزكهه نادهيهوه ؟ بهلى پيغهمبهر (ﷺ) قهرزى لهوكابرا گاوره كړدېوو، بهلام هيشتا وادهى دانهوهى قهرزكهى نههاتېوو، لهوكاتهدا حزرهتى عومهر (ﷺ) شيرى پاكيشابوو زور بهرقو توره ييهوه دهى فرموو: نهى پيغهمبهرى خودا فرمان بده باسهرى نهوكاوه بپهرينم: پيغهمبهرى پوښتن كهرهوهى جيهان فرمووى : نهى عومهر لهسر خوږه: نيغه بو نهوه بانگ نهكراوين، هرچى بوولهسهرى بدهين : تو لهسهرت پيوسته بهشيويهكى زور جوان فرمان بدهى، بهو كابرايه بللى ؟ برام بهشيويهكى جوان داواى قهرزكهت بكهوه، وه داوا لهمنيش بكهى بهچاكى وپاكى قهرزكهى بدهمهوه: نهوجا كابراى گاور: كهرهوشتى نارام و لهسر خوږى پيغهمبهرى چاو پيگهوت، بهروكى پيغهمبهرى بهرداو زور بهنهدهب وشهرمهوه لهبردهمى پيغهمبهر راوهستا ووتى: سويند بهوكهسهى كهتوى بهراست ناردووه من بويه نههاتوم كهداواى قهرزكهه بكهه، چونكه دهزانم كه هيشتا كاتى دانهوهى قهرزكهه نههاتووه، تنها من چاوم بهرهوشتهكانت كهوتوووه، لهتهوپا تيشدا خويندومهتهوه كهبهراستى ههموو رهوشتهكانت زور جوان و پسندن، تنها نهو رهوشتهتم بهتاقى نهكړدېووه كه نارام و لهسهره خوږى يه، وانهويشم بو دهركهوت كهبهراستى زور بهنارام و

دۆستى باۋمىداران

لەسەر خوێ، وەکردهوی نهزانی و پەش بینی لەلای تو ئارامی و له سهره خوویی پی زیاد دهبی: بهراستی هه‌موو شتی‌کم بو دهرکه‌وت ئینجا ووتی (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله.) وابه به‌ره‌که‌تی ئارامی و له‌سەر خوێت موسلمان بووم و، باوهرم به‌خودای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ریتی تو هینا، وه ئه‌و قه‌ره‌زی که له‌سهرتۆمه به‌هوێ کرده‌وی چاکه‌ت و په‌وشتی پاکه‌ت له‌پیناوی بیروزی ئیسلامدا کردمه‌ خێرو به‌خشیش بو هه‌زارو نه‌دارانی موسلمانان .

﴿لَهْ گَهْلْ سَه رِکَرْدَمِ دَادِ پَه رُو مِرُو نَازِ یَه تِی کُومَه لَایَه تِی﴾

(مع رائد العدالة الإجتماعية)

پوڙىك حەزرىتى عائىشە (پەرزاي خوداي لىيى) ھاتە لاي پىڧەمبەرى
خودا (ﷺ) فەرموۋى: ئەي پىڧەمبەرى ئىسلام زۆر حەزىمەم كەلەلای
خىزانەكانتدا بەئاشكرا دەرى بېرى و پىييان بلىنى كەمن لەلای تۆ لەمەموو
ھاوسەرەكانت خوشمويستەم

پینگمبیری خودا (ﷺ) فرمووی: زور باشه وا دهلیم! نه تو جاری ئمو درهه مه بگره : دوايي پینگمبیر (ﷺ) به سمر هه موو هاوسر مکانیدا گهراو، به نهینیه وه هه ریه که ی درهه منکی یندان :

ئەمجار ھاتىدە بولاي عائىشە فەرموۋى: ئەي عائىشە بېرى ھەممۇ
 ھاسىرەكانى بانگ بىكە بۇ ئىرە، بۇ ئىرە پىتان بلىم كە كامەتان لە ھەممۇ
 خۇشتر دەۋى؟ كاتىك ھاسىرەكانى پىغەمبەر (ﷺ) ھەممۇيان كۆيۈنەدە،
 ھەزەتى عائىشە زۆر بەخۇش ھالىيەدە فەرموۋى: ئەي پەسلى خۇدا بۇمان
 رۇن بىكەدە كامە ھاسىرەت لە ھەممۇيان خۇشتر دەۋىت:

حمره‌تی عائیشه (پرمای خودای لیبیت) بویه وای فرموو: چونکه وای هست
دهکرد که پیغمبر (ﷺ) بفرموی: نهی عائیشه تو له هم‌مووان خوش‌میستری،

به لام پموشت و ناكارى پيغمبر جياوازيهكى زورى هيه لمگل پموشتي
 ئادهميزادهكان : بويه پيغمبر (ﷺ) هاته گوفتارو فرمووي: ئه
 هاوسهرمكاني باش بزانن ئهوي درههم داوهتي له ههموويانم خوشتر دهوي؟
 يادهست بهرز بكات؟! ئينجا لهو كاته دا ههمووخيزان و هاوسهرمكاني ههرهك
 لهبر خويهوه زوركهيف خوش بوو واي دهزاني كه بهتتهنها ئه درههمي دراوهتي
 بويه به خوشيهوه دوستي بهرز دهكرد كاتي سهران هه لپري سهيردهكن چي
 دهبينن به جاريك ههمو هاوسهرمكاني پيغمبر (ﷺ) دهستيان بهرز كردوتهوه .

﴿ ئاسوده دهبي يان ئاسوده دهبن ﴾

(مستريح و مستراح)

پوزنيك جهنازيهك به لاي پيغمبردا رابورد پيغمبر (ﷺ) فرمووي:
 ئينسان كه مرد يان بو خوي ئاسوده دهبي: يان بهنهماني ئاسوده دهبن:
 يارهكاني پيغمبر فرموويان: ئهوه ماناي چيه ئه پيغمبري خودا (ﷻ)؟ ده
 فرمووي: خوي ئاسوده دهبي، يان بهنهماني ئاسوده دهبن: پيغمبر (ﷺ) له
 وه لامدا فرمووي: ئادهميزادي موسلمان كه دهمرى له نارههتي دونيا
 ئاسوده و پرگاري دهبي دهچيته يارهكاي مهرباني خودا، وه ئادهميزادي بي
 بيو باوه به مردن و نه ماني، كو مه لاني خهك و نيشتمان و دارو بهرد لهبري
 ئاسوده دهبن و دهه سينهوه .

﴿ زانیاری و مرگرتن له پیغه مبهري خوا ﴾

(أقباس من النبوة)

دهگړېنډه پادشای ئیمپراتوریه تی (کسرا)، نیردراویکی نارد بوکار به ده سته کانی یه مهن ووتی: ناگدارم که ئینسانیکي عرب ناوی (محمد) داوای پیغه مبهرایه تی دهکات، ئینجا ئه ناوه (محمد) هم به زووترین کات به زیندو، یان، به مردو، بومی بنیرن: لپرسراوی شاری یه مهن به بی دواکو تن به فرمانی ئیمپراتوره که ی دوو کهسی نارد بولای پیغه مبهري خودا ﷺ: که کیشتنه خزمهت پیغه مبهري خودا ﷺ چونیه تی هاتنه که یانی بو پیغه مبهري ﷺ باس کرد: پیغه مبهري ﷺ) فرمووی: ئیستا برۆن به یانی ورنه وه، بو به یانی که دوو نیردراوه که هاتنه وه بولای پیغه مبهري ﷺ) ئه ویش فرمووی: بهرینان ئیوه برۆن وه من نایم، چونکه ئه م شوو کوره که ی (کیسرا) باوکی خوئی کوشتوه ؟.

﴿ ده م و زوبانی پاک ﴾

(الفم الشریف)

دهگړېنډه پوژنک یه کی که له یاره کانی پیغه مبهري ﷺ) به ناوی (عبدالله ی کوپی عه مری کوپی عباس) ﷺ) پرسیارنکی له پیغه مبهري ﷺ) کردو فرمووی: ئه ی پیغه مبهري خودا ﷺ من به سره هاتو فرمایشت و پوداوه کانی تو ده نوسم، هر چه کی بیکه ی و به فرمووی، ئینجا ئه ی پیغه مبهري خودا ﷺ) نه توش ئاده میزادیکی وه و ئیمه له هیندیک کات دا توپه ده بی و له هیندیک کاتیشدا به ئارامو هیمنی، له و کاتانه ی که توپه ده بیت و رقت هله ده ستن، فرمایشته کانت بنوسم یان نا؟ پیغه مبهري ﷺ) له وه لاما فرمووی: ئه ی عبدالله هر چی له ده م در چو بینوسو کم تر خه م مبهرو وازی لیتمه هیتمو تر کی مه که، سویند به و که سه ی که گیانی منی به ده سته، هر چی راست و په وانه بی له و ده مه ی من در ناچی !!.

﴿ کیزۆله و کچیکی موسلمان ﴾

(الفتاة المسلمة)

دهگیرنه وه له سهرده می پیغمبهر (ﷺ) کیزۆله یه کی گاور به بیرو بهوایه کی بههیزه وه موسلمان ده بیئت: وه بهر بیرو بهوایه وه له سهر پرنگا پوشنه سهر بهرزه کی ئیسلام کوچی دوا یی ده کات و نه سپهرده ی خاک ده کربت، له دوا ی نه سپهرده ی خاک، دایک و باوکی ئه کیزۆله موسلمان ده دینه خزمهت پیغمبهری خودا (ﷺ) ده لین: ئه ی (محمد) ئیمه ده مانه وی بزاین کچه که مان له بههشتیه، یان له دۆزه خ دایه؟ پیغمبهری اسلام (ﷺ) بو تیگه یان دنی ئه و دایک و باوکه گا وره، بهرامبهر به کیزه بهروا داره که یان، راسته پرنگه یان گرت بهرو بهرو گوپستان که وتنه پری! پیغمبهری خودا (ﷺ) پوشته سهر گوپه که ی و له خودا پارایه وه که له چونه تی ئه و کیزۆله ئاگاداریان بکات، پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی: ئه ی کچی فلان وه لامم بده وه؟ کچه که له نار گوپه کهیدا وتی: واثاماده و له خزمهت دام ئه ی پیغمبهری خودا (ﷺ) بفرموو؟ پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی: ئه ی کچی بهروادار و اباوکت لی ره ناماده یه وه لامی بده وه چیت ئی پرسیار ده کات.؟

کچه که وتی: ئه ی پیغمبهری خودا (ﷺ) لیم ببوره چونکه باوکم بی باوهره وه لامی ناده مه وه؟ دووباره پیغمبهر (ﷺ) فهرمووی: ئه ی کچی بهروادار له بهرچی وه لامی ناده یه وه ئه و باوکتو چاکه ی زۆر له گه لدا کردوی کچه که له وه لامی پیغمبهر دا (ﷺ) وتی: ئه ی ره بهری نازدار بهراستی خودای گه وره زۆر زیاتر له باو و دایکم دل سوژی بو نواندم و مهره بانی له گه لم دا به کار میناوه پاداشت و چاکه ی زۆری داومه وه که له ژماره نایات، کاتی که ئه و باو و دایکه گا وره گوئیان له وته ی کچه که یان بوو، ههر دوو کیان، به جاریک ووتیان:

دوستی با و مرطاران

(اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله)

ئەي محمد بەرپرستی خودای گەرە توئی بەرپرست ناردوو: وە پێبازەمکەت پێبازێکی راستو، دوورە لە هەلە و ناپێکی، وە مەزگینی هێنەری بۆ ئەوانەي پێبازی اسلام بەرپرستی و مرەمگرن : وە ترس هێنەریشی بۆ ئەوانەي کە لە پێبازی راستی اسلام خوێان گێل و کەپ دەکەن: بەوجۆرە ئەر باوک و دایکەش پێبازی راستەقینەي ئیسلامیان کردە پێبازی پزگاریبونی خوێان .

﴿ بهیهك هاتنهوهی گۆر ﴾

(ضمة القبر)

ئەگێرئەو (فاتمەي کچی ئەسەد) خێزانی (ئەر بۆ تالیب) و دایکی حەزرتی علی، بە بیرو باوەڕێکی پاکو بەرپرستی بە اسلام هێناو پێبازی اسلامي بەجوانی و مرگرت: وە لە هەمان کاتیش دا پیغمبەری خودا ﷺ زۆر خوش دەویست و پێزی زۆری بۆ داوەناو، بە دل خزمەتی دەکرد بۆیە پیغمبەریش ﷺ ئاواتی ئەو بوو نەختێک پاداشتی ئەر کردووە باشانەي بداتو، مەرۆک و (حافیزی باوکی ئەمیر) دەگێرئەو، کاتی (فاتمەي کچی ئەسەد) کۆچی دوايی کرد، لەدواي ئەوێ کە گۆریان بۆ هەلکەند، پێشی ئەوێ بیخەنە ناوگۆرمووە پیغمبەری ئیسلام ﷺ) لە دەوری تابوتەکەي دەهات و دەچوو دەستی بەسەر تەرمەکەدا دەهێنا، دواي پوێشتە ناو گۆرمەکووە، کراسەکەي داناو لەناو گۆرمەکیدا پاخستو، توێک درێژ بوو، ئینجا هاتە دەرەو، تەرمی فاتمەیان ئەسپەردەي خاک کرد، یارەکانی پیغمبەری ﷺ فرموویان: یارسول الله ﷺ) لەبەرچی ئاوات کرد پیغمبەری ﷺ) لە وەلامدا فرمووی: بۆ ئەوێ ناگری دۆزەخ تینی بۆ نەهێنی! وە بۆ ئەوێ خودای گەرە بەمەرەبانی و پێزۆی خوێ گۆرمەکەي بۆ فراوان بکات

له دوايي فرموي: سویند به خودا کس له بهیهک هاتنه وهی گوږ پرزگاری نه بووه: تنهها (فاتمه ی کچی نه سمد) نه بی، وه به راستی فاتمه له ناو باخ و باخاتی به هه شتی له جینگه ی پرمه نندی پادشای خاوه ن دهسلات دا نوستووه . (إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ {٥٤} فِي مَقْعَدٍ صِنقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَرٍ {٥٥} القمر/٥٤-٥٥)

﴿پرسیاری گوږ﴾

(سؤال القبر)

دمگیرنمړه پوژنیک حه زده تی (ابراهیمی کوږی پیغه ممبر) (ﷺ) نه خوش کومتبو له باوه شی ماریه ی دایکی شیری دا درنژ بېوو، تمه منی له شانزه مانگانه دابوو، نه خوشیه کی به تینی هه بوو، چاوه پروانی نه مانی لیده کراو، مردن بالی ره شی به سمر داهینابوو، پیغه ممبریش (ﷺ) نهوکاته ی له لای کوږه که ی دانیشتبو چاوی له چاوی ابراهیم بری بوو: دلی وهک و ناگر گری گرتبوو دهیفرموو: نه ی ابراهیم کوږه ی تا قانه خو شه ویستم به راستی من خاونی هیچ شتیک نیم له لای خودا هه تا بو تی داوا بکم پیغه ممبر (ﷺ) لهو جوړه فرمایشتانه دابوو کوږه تا قانه که ی گیانی به خاک سپاردو کوچی دوايي کردو پیغه ممبری (ﷺ) به بی کوږی بو هه تا هه تایه به جی هیشت نهو باو که به مهره بان و به وه فایه: کوږه ساوایی نازه که ی له باوه ش گرت و، بر دیانه گوږستان وله ژر خاکدا شاردیانه وه: پیغه ممبر (ﷺ) له سمر کوږه که ی راوه ستاو فرموي: نه ی ابراهیم که فریشته ی خودا هاتنه لات بلی خودای من (الله) یه ؟. بلی پیغه ممبری خودا (ﷺ) باو که ؟. وه دینی سر به رزی نیسلام رنیا زو رهوشت و ناینمه: پیغه ممبر (ﷺ) بهو شیوه یه تملقینی کوږه دونیا نه دیتوه که ی نه دا، پیغه ممبر (ﷺ) گوئی له دمگیک بوو که ناوږی دواوه ی دایم وه:

دوستی با وهرداران

سه یری کرد هنزه تی عومر (ﷺ) راوه ستاوه به دلیکی به کول و ههناسه یه کی سارد: هه نیسک و قولی گریانی پیاو شیت دهکات، پیغه مبر (ﷺ) فرمووی: یا عومر مه گریه؟ بوچی ده گریه ی؟!

هنزه تی عومر (ﷺ) له وه لامدا ووتی: نه ی ره سولی خودا کوپه تاقانه کهت مندالو ته کلیفی دینی له سر نیه؟ توش ته لقینی نه دی! نه دی نه من چیبکه م له پوژی دواپی: نه ی پیغه مبر (ﷺ) خودا (ﷻ) گه وره بووم و هه موو پیویستی ه کی شهریم له سر پیو یست کراوه و؟

له کاتی مردنیشم یه کیکی وه کو توّم بده ست ناکه وی ته لقینم بدا!! نه و کاته چی بکه م و هاوار به حالّم، ئینجا خودای گه وره: بو دل نه وازی و وه لامی پرسیار که ی هنزه تی عومر (ﷺ) نه و ئایه ته ی نارد خواره وه که ده فرمو ی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُخْلِلُ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ ابراهیم/ ۲۷.

واته: خودای گه وره نه و که سانه ی که بیرو با وهریان هیناوه به ته وای به دینی سه ربهرزی ئیسلام، قه رار گرتوو دامه زوایان دهکات به مو ی گو تن گووته بیژیان به کرده و ی باش له و دنیاو. له دواپوژی شدا دایان ده مبرزینی، وه هر وها زۆردارو سته مکارانیش گومرا دهکات به ته وای به گووته ی بی جینگه و ینگه له هه ردوک دنیا دا وه خودا خواستی له هه رچی بی ده ی کات .

دوستی با و مر داران

﴿ پیاوی بر و دار له کاتی مردنیدا ﴾

(رجال عند الموت)

دهگیرنموه هاو لهی بهر یزی پیغه مبهری خودا (ﷺ) (بلالی کوپی ره باحی) حبه بشی (ﷺ) نه خوشیه کی پر مه ترسی توش بوو هیوای ژبانی ئی نه ده کرا : هاوسره که کی که چاوی پی کهوت هاواری کردو گووتی : ئای له موسیبه تهی به سهرم داباریوه !! هاوار بوئی کهسی خوّم؟ له دواي ماوه یه که بلال له نه خوشیه که کی چاک بووه و هوئی ها توه بهر خوئی به هاوسره که کی گووت : من لهو هاوارو شینهی تو بی بهریم و په یوه ندیم به سهره وه نیه ؟ نه گهر مردم هیچ هاوارو شینم بو مه که، له باتی شین و زاری شادی دهر پره و شوکرو سوپاسی خودا بکه و، بلی خودایه زور پازیم و که یف خوشم به وهی که بلال مردو پویششت بولای پیغه مبهره خوشو یسته که کی و، هاو له بهر یزو پیروزه کانی .

﴿ سهردانی مال ناوایی ﴾

(زیارة الوداع)

دهگیرنموه کاتیک پیغه مبهری خودا (ﷺ) موعه لیمی دونیای هستی، نه خوش کهوت، نه خوشی دوا ته مهنی، له سهر جینگا که وتبوو، کو مه لیک له یاره کانی پیغه مبهر (ﷺ) ها تنه خزمه تی بو مه وال پرسینی : به لام دیدهن و سهردانی مال ناوایی بوو، له ناو یاره کانیشی دا (عبداللهی کوپی مه سعود ﷺ) یان له گهل دابوو پیغه مبهر (ﷺ) چاوی ه لینا به خیر ها تنیک کی باشی ئی کردن و فهرمووی : خودا پایه دار تان بکات و پاداش تان بداته وه، فهرو پیروزی له دل تاندا بچه سپینی و به میزو قوه و پار یزراو بن، وه خودا فهرمانی به منیش و نیوه ش کردوه که خو پار یزین و، به ندایه تی بو خودا بکه یین و خو مان فهرز نه که یین

به سمر ناده میزانه کاندو، له ولات و نیشتمانیښدا به فیزو له خوږایي نه یی ؟
 وه خودای گه وړه بهرامبر به هموومان بهی فرق و جیاوازی و خوږه لکینشان
 فرمودیه تی: ﴿ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
 وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
 وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ القصص/ ۸۳ -

واته: ښو خانو مالهی پوړی دوا یی که شوینی خوښی و کیف و سهایه و،
 جینگهی مانموهی هتا هتاییه و، خم و نازار پووی تی ناکا، دهی به خشی
 بهو که سانهی که نایانموی به ناروا خوږان له سمر کومه لانی خهک به فهرزو
 گه وړه بزاند و، ستم و زوریان ناوی بو کومه لانی خهک، وه له سمر په یمان و
 به لاین دویمن و سمر شوپی و نامردی قبول ناکن، وه بهراستی دوا پوړی باش
 و به ختمور بو ثوانه یه، که خوږان له تاوان باری دپاریزن هتا به ناواتی
 خوږان دهگن، له دوا یی دا ښو و ت و ویزه ی خواروه له بهینی پیغمبر ی
 خواو ﷺ (عبداللهی کوپی مسعود ﷺ) پوی دا:

عبدالله: ښی په سولی خودا کهی مردن بهرنگارت دهی ؟
 پیغمبر ﷺ: ښی کوپی مسعود کوچی دوا یم نریک بو تهوه شهربه تی مردن
 هاتوته پیش .

عبدالله: له دوا ی مرد نت کی دوت شوات ښی په سولی خودا ﷺ ؟
 پیغمبر ﷺ: کومهلک له مهمل و به یتم ثوانه ی که زورم لی نریکن، له گهل
 کومهلک له فریشته کانی خودا: که ښوه ثوان نابینن، به لام ثوان ښوه
 دهینن.

عبدالله: ښی خه لا تت لهچی بو بکه ین ؟
 پیغمبر ﷺ: له پیروزه یمکی قوماشی سپی .
 عبدالله: ښی کی نویرت له سمر دهکات ؟
 پیغمبر ﷺ: که شورام و خه لاتم بو کرا له سمر پوځ و که ناری گوږه کم دام

دوستی باوهرداران

بنین و، ماوهيك ليم گهرين به تهنابم : يه كهه كهس كه نويزم له سر دهكات خوداي پهروردگار !! له دواي شو هزرتي جبرائيل و ميكايله، له دواي نهوانيش هزرتي عزرائيله، دوايي كو مه ليك له فريشته گاني خودا، له دواي نهوانه دا نيوه تاك، تاكو، به كو مه ل له سر لاشه كهه نويزي بكن، وه داواشتان ليده كهه پريزو سلوم بهوانه بگه يهن كه ناماده نه بوون و، بهوانه ش كه وشه ي (لا اله الا الله) بهراستي ده لين و به جيني ده گه يهن، هزاران سه لامی خودات له سر بي شه ي پيغه مبري خودا ﷺ. بهراستي ژبايت و بهراستيش مردی : هزاري وهك من به فيداي پريزانو ژبايت بيت .

مردن و، مال ناوايي، يهك جاري پوي پوشه مني پيغه مبري ﷺ له وزه مينه دايشي، به لي: بهو شيوه يه كاتيك پيغه مبري خودا ﷺ خريكي گيان كيشتان بوو . تنه ا هزرتي فاطمه ي كچي له لايو، كه سهيري باوكي كرد واره نكي گوږاو تيك چوو، نهك به تنه ا باوكي فاطمه ، بهلكو باوكي هموو دانيشتواني سر پوي جيهان . ناوي ساردي به دم و چاوي خوي دا دهكردو له بر خودا ده پارايوه ده ي فرموو : شه ي پهروردگارم پاك و بي گهردي بو تو به، نهختيك نازاري مردن له سر سوك بكه بهراستي نازاري زور گرانه، لهو كاته دا هزرتي فاطمه فرميسكي چاوي به سر گونادا دهاته خوارو ده ي ووت: شاي له بر نهو خه و نازاره زوره ي كه كو بو ته وه له سرم بابگيان ؟ پيغه مبر ﷺ) فرمووي: شه ي فاطمه خه و پيروشي له م پو به دواوه بو باوكت نهكي ؟ چونكه باوكت بو خزمهت خوداي گهره دهوات .

بهو شيوه يه پيغه مبري خودا ﷺ مال ناوايي يهكجاري لهو دنيا بي وه فايه كردو پويشت بو خزمهتي خوداي تاك و پاك و بي وينه .

دوستی با و مر داران

﴿جودا بوونه وه﴾

(فراق)

دهگیرنه وه: پوژنیک حه زره تی (عومهری کوری خهتاب ﷺ) دهچی بو زیاره تی گوپی پیروزی پیغه مبهری خودا (ﷺ) له نزیکی گۆره که یه وه پاده وهستی و ده فهرموی: سهلامی خودات له سه ربی نهی نیر درای راسته قینهی خودا بهراستی هیچ کاتیک له یادت ناکه م: که بیری رابرد وه کانت ده که موه خه ریکه گیانم له له شم دهر بچیت! بهراستی پیویسته له دوری تو گیانمان تیدا نه مینتی هه له یادمو له بیر ناچیته وه، کاتیک موسلمانان کهم بوون و، مزگوته که شمان بچوک بوو، (مینبهر) دوانگه مان نه بوو، له لای کۆله که یه کی دار خورما ووتارت ده خوینده وه، به لام که موسلمانان زور بوون مزگوته که مان گه وه کرد مینبهرمان دروست کرد، کۆله که کهت به چی هیشت: گویمان لی بوو کۆله که ی بی پووح و گیان، هاواری ده کردو دهی نالاند، وه و دایکی کوس که وتو، هه تا نه پویشتی لای و دهستی پیروژت به سهردا نه مینا، له هاوارو ناله نه کهوت، ئینجا بهراستی که کۆله که یه کی بی پووح و گیان له دوریت ناله هاوار بکات، ده بوو ئیمه چی بکهین، که کوچت کردو به جیت هیشتین؟

﴿ریژدارو که وه ترین ئاده میزاد﴾

(اکرم الناس)

دهگیرنه وه: پوژنیک هه ژاریکی ده ست کورت هاته خزمهت پیغه مبهرو (ﷺ) ووتی: نهی پیغه مبهری خودا (ﷺ) هه ژارو دامامو شتیکم بدهنی؟ رهوشتی شیرینی پیغه مبهرو (ﷺ) وه ها بووه هیچ که سیکی بی بهش نه کردوه له بهخشین دا، به لام مهخابن لهو کاته دا که ئمو هه ژاره داوای لی کرد هیچی پی نه بوو

دوستی با ویر داران

که مه‌ژاره‌کە ی پێ پازی و پاهێ بکات، بۆیه پێغه‌مبەر (ﷺ) پووی ووتە ی له مه‌ژاره‌که کردو فرمووی: ئە ی برای شیرینم به‌راستی ئیستا هیچ شک نابەم پێت ببەخشم؟ بەلام بو خۆت بپوچی ئاره‌زو ده‌که‌یت بیکرەو، بلی پاره‌کە ی له‌سەر (محمدی کوری عبدالله)یه،

له‌وکاته‌دا یه‌کێک له یاره‌کانی پێغه‌مبەر (ﷺ) هه‌لی دایه‌و، ووتی: ئە ی پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) بۆچی کارێکی واده‌کە ی که توانات به‌سەردانیه؟ پێغه‌مبەر (ﷺ) به‌و ووتیه زۆر دل ته‌نگ و دل گران بوو، په‌نگی سور هه‌لگه‌راو، توڤه بوون و ماته‌می له‌نیو چاوانی به‌دی ده‌کرا، هه‌زه‌تی ابوبکر (رضی الله عنه) که چاری به پێغه‌مبەر (ﷺ) کهوت په‌نگی گوڤاوه، هه‌ر خیرا هاته وه‌لام و فرمووی: ئە ی پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) دل له‌دل مه‌ده، هه‌رچی ئاره‌زوت لێیه‌تی ببه‌خشه، له مه‌ژاری و نه‌بوونی مه ترسه ده‌سه‌لاتی خودا به‌سەر هه‌موو شتێک داهه‌یه .

ئینجا پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) به‌و فرمایشته‌ی ئه‌بو بکر (رضی الله عنه)، ده‌م و چاری گه‌ش بو‌وه‌و ده‌ستی کرد به‌ پێکه‌نین .

◀ ره‌وشتی چاکه ▶

(خصال الخیر)

ده‌گێڕنه‌وه پوژیک له‌ دوا ی نوێژی نیوه‌پو پێغه‌مبەر (ﷺ) پوی له یاره‌کانی کردو فرمووی: ئیستا کێتان به‌ پوژوه؟ هه‌زه‌تی ابو بکر (رضی الله عنه) فرمووی: من به‌ پوژوم ئە ی پێغه‌مبەری خودا (ﷺ)، پێغه‌مبەر فرمووی (ﷺ) ئە‌مرۆکی خیری به‌مه‌ژاریک کردوه؟ ابو بکر (رضی الله عنه) فرمووی: من ئە ی پێغه‌مبەر خودا (ﷺ) .

پێغه‌مبەر (ﷺ) فرمووی: ئە‌دی ئە‌مرۆ کامه‌تان سه‌ردانی نه‌خۆشیکتان کردوه؟ ابو بکر (رضی الله عنه) فرمووی: من سه‌ردانیم کردوه ئە ی خوشه‌ویستی خودا: پێغه‌مبەر فرمووی (ﷺ) ئە‌دی ئە‌مرۆکی به‌دوا ی جه‌نازه‌یه‌ک دا‌رویشته‌وه بو

دوستی با ویرداران

ګورستان و به خاکيان سپاردووه ؟ ابوبکر رضي الله عنه فرمووی: من چوم نهی په سولی خودا .

پیغمبر فرمووی: نه دی کی نه مرو دووکسی پیک هینا و ته وه ؟ ابوبکر رضي الله عنه فرمووی: من نهی پی نیشاندیری راستی، له دواي نه وه پیغمبر ﷺ فرمووی: هر با ویرداریک په وشتیکي له و پوشتانه به جی بهینی نه وه خودای ګوره له پوړی دواي دا له کاتي لپرسینه وه و نا ئارامیدا، دمرګاوانی بهمشتی بانګی دهکن : نهی فلان و مره بیردا بو بهمشت بر و ؟ حمزه تی ابوبکر رضي الله عنه فرمووی: نه دی نه وهی ه موویان بکات چونه نهی پیغمبر خودا ﷺ ؟ پیغمبر ﷺ فرمووی: به راستی نه وه له نومتی منه له پوړی دواي دا له سر ه موو دمرګاکانی بهمشتی بانګی دهکن که بهرمو: بیردا بر و به راستی توش یکه که سی که له موو دمرګاکانی بهمشتی بانګت دهکن .

ناین ګه ریته تی و خوا په رستی (عمری فاروق رضي الله عنه)

(زهد الفاروق)

(عبداللهی کوپی عومر رضي الله عنه) ده فرموی پوړیک حمزه تی عومری رضي الله عنه با و کم ده چیته نا و باخه خورمایه ک که زور خوش و دلگیر دهییت، له بر فیفک و خوشی باخه که ی زوری پیچو هتا ګه رایه وه، نوړی به کو مه ل (جماعه) ی (عه صر) یان کردبوو، حمزه تی عومریش رضي الله عنه له بر فوتانی نوړه به جماعه ته که ی : زور دل تنګ و ناراحت بوو فرمووی : (اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ) البقرة ۱۵۶

واته: نهی خودای ګوره و مهربان نیمه به فرمانی تو هاتوینه جیهان، و هر بولای توش ده ګرینی ه وه : به راستی ژیان بوکس هتا هتایه نیو، ه موو که سینک هر دمری و ده چیته وه به رده می خودا، و ه هر چی هیه ه مووی

دوستی با و مډاران

بهدستی شه، ومهرچی دهی کات بهگوتره نيه !! بهلکو بهپنی دهستور
 باونکه که لهجيهاندا دای ناوه، بهوجوره حمزه ته عومر (عليه السلام) فوتانی
 نویژه بهجه ماعه ته که ی زور لمدل گران بوو لهیری نده چوو هر باسی دمکرد
 که بوجی وه چوڼ شه نویژه بهجه ماعت فوتاند : بویه لهناو کوړیک له
 موسلمانان کان فرموی: موسلمانان کان، همووتان بهشامید بن من شه باخه
 خورماخوش و رازاوم که به هوئی خوشی باخه کموه نویژه بهجه ماعه ته که ی
 عسرم فوتاند! شهوا کردم بهخیر بو هژارانی باومډاران، بو شهوی بیته
 (کفار) تاوان پوښی نویژه بهجه ماعه ته کم .

﴿ ر و د ا و ی ک ی پ ی ر و ز ل ه ب ه ر د م م ا ل ی پ ښ م ب ه ر ﴾ (عليه السلام)

(مشهد مبارك من امام باب الرسول عليه الصلاة والسلام)

پوړيکيان حمزه ته ابوبکر (عليه السلام) لهگهل حمزه ته علی دا (عليه السلام) دهن به
 هاوړنی يه کترو، پينکه وه بهرو مالی پښمبهر (عليه السلام) دپوڼ بو ديدنی له بهر
 دمرگای مالی پښمبهر (عليه السلام) رانده وستن و کيشه ی کيان پښبکهوئ
 دکهوئ ته به نيانه وه، بهو شيوه ی خاوه وه:

حمزه ته ابو بکر (عليه السلام) ده فرموی: شهی عمل فرموو: پښکه وه، حمزه ته
 علی ده فرموی: نهخير شهی شهوبکر چوڼ من پښی تو دکوم، که پښمبهر
 دهرپاره ی تو فرموو يه تی : له وهی دنيا هميهو پوړ هلدیت و ناوا دمیت له
 دواي پښمبهرانه وه، هيچ کهسنيک هينده ی شهوبکر بهرینزو گوره نيه !

شهوبکر: فرموی: شهی عمل من چوڼ پښی تو دکوم: شهی پښمبهر
 دهرپاره ی تو نافرموی: چاک ترين نافرته ی سر دنيا کهفاتميه، له چاک ترين
 پياوی سر دنيا که حمزه ته علیه، مارم بريوه !؟

علی: شهی شهوبکر دل لمدل مده بهراستی من پښ تو ناکوم چونکه پښمبهر

دوستی باوهرداران

دهرباره ی تو دفرموی: نهگهر بیرو باوهری هه موو ئاده میزادهکانی سهر دوونیا بکیشری لهگهل بیرو باوهری نه بو بکردا، هیشتا باوهری نه بو بکر قورستره و به سهر هه موو یان دا سهر دهکهوی.

نه بو بکر: نهی عهلی ههچکه راگیرمان مهکهو پیشکهوه چونکه پیغه مبههر درباره ی تو فرمووتی: له پوژی دوایی دا که هه موو ئاده میزادهکان، پهریشان و ناره حهتن له بهر پاره ستانی مهیدانی مه حشهر و لیپرسینه وه پوژی دوایی و کرداریان، لهو کاته دا حه زه تی عهلی و، فاته مو، حه سه ن و، حسین، به سواری دین و راده گیرین ئاده میزادهکان پوو له حه زه تی عهلی دهکه ن و دهلین: نهو پیاوه نورانیه کییه نای ناسین چی پیغه مبههریکه؟ وه لامیان دهریتسه وه پیغه مبههر نیه عهلی کوپی نه بی تالبه .

عهلی: نهی نه بو بکر پیشکهوه من پیشی تو ناکهوم: نه دی نه ت بیستوه که پیغه مبههر درباره ی تو فرموویته: نهگهر من خوشه ویست و هاوه لیکم له دوونیا به غهیری خودا هه لبرارد بایه نهوا نه بو بکر هه لده برارد .

نه بو بکر: به ده می شیرینی هاته گوftarو هه نگوینی لی بهباری فرمووی: نهی عهلی بهرو پیشکهوه من پیشی تو ناکهوم: پیغه مبههر درباره ی تو فرموویته: من له دوا پوژدا لهگهل عهلی دا دهیم: خوای گهرهش دفرموی: نهی خوشه ویستی خوم محمد، بزانه حه زه تی ابراهیم به دلسوزترین باوک بو هه لبراردی: وه حه زه تی عهلیشم به دلسوزترین هاوهل و برا بو هه لبراردی .

عهلی: گهوه ری نایابی له ده م دهرچوو پووی پیوژی کرده نه بو بکر فرمووی: ناخر نه بو بکر چون پیشی تو دهکهوم که خودای مهربان له باره ی تووه فرموویته:

﴿ وَالَّذِي جَاءَ بِالصَّنْئَةِ وَنَسَىٰ بِهٖ اٰوْلٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾ الزمر/۳۳

واته: نهو کهسه ی له لایهن خوداوه ئاین و بهرنامه ی راستی هیناوهو باوهری

دۇستى باۋەرلار

یئی ههیه، بهراستی نهوانه پارێزگارو خواریزن .

یان : وهك وحه زه تی: ابوبکر که بهی بیروفکرو تی پوانین باوه پی هیئا بمو قورئان و پیغه مبه ره پاک ره وشته، ئهو ئایه ته هه موو باوه پ داریک له رابردو، له ئیستاو، له هه مو دواش، دهگریتموه که ئهو قورئان و ئاینه بهراست بزانی و به شوینی فرموده بهرزه کانیدا بپوات، وه بهراستیش تهنها ئهوانه بپوا داری له خوا ترس و راسته قینهو، خوین لهو شتانه ده پاریزن که هوئی نا پرمزایی خودان.

ثُمَّ بَكَرَ: مرواری پرستراوی چین له سهر چینی له دهه دهر ده چو دهی فرموو: ئه ی عه ی: پیشکموه چونکه من پیش تو ناکوم خودا پرزی زوری ئی ناوی، له باره ی تووه فرموویه تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاةِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ البقرة/۲۰۷.

واته: له‌ناو کوډه‌لانی ئاده‌میزاد دا ئیوا هه‌یه‌ گیانی خوێ به‌خت ده‌کات له‌ پینگه‌ی پهمانه‌ندی خودادا : وه‌ه‌زه‌رتی عه‌لیش علیه‌ السلام یه‌کیك بوو له‌وانه‌ی كه‌گیانی خوێ به‌خت كرد له‌ پێناو خوداو پیغه‌مبهری خودا صلی الله‌ علیه‌ و آله‌ كه‌ له‌ ناو جینگه‌كه‌ی پیغه‌مبهردا نوست، كاتی كوچ كردنی : وه‌ به‌راستی خوداش خاوه‌ن مهربانه‌ به‌رامبهر به‌بهنده‌كانی خویدا : وه‌ه‌ر تاوه‌ ناتاوێك ئهو ئینسانه‌ خو نهمی‌ستانه‌یان بوو ده‌نتری .

وه خودا ياربیت ئیغه چاوه پروانی باوهرداری خو نهوسیت دهکین کهتمو و
مژو تاریکایمان ئی برهوینیتتهوه، وه له چلپاوی پوچونو، هه لّ خلیسکان بمان
هیئتتهوه سهر شهقامی راستی و بهختهوهری : بهلّی بهو شیوهیه هه زههتی نهبو
بهکرو، عه لی لهو کیشمان کیشمانه دابوون، هه زههتی جبرائیل هاته سه رهزه مین،
چو بو لای پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رمووی : یار سول الله واحه زههتی نهبو بکرو
هه زههتی عه لی له سه ره ده رگا پاوه ستاون ته شریف به فرموو بو لایان : پیغه مبه
هر خه ترا ینشوازی ئی کردن که سه بری کرد وا کیشه یانه له سه ره جونه ینشه وه :

دوستی باومرداران

پیغمبر ﷺ) حەزەرەتی ئەبو بکری لەلای راستی ڤاگرت و، حەزەرەتی عەلیشی لەلای چەپی فەرمووی : بابڕۆینه ژۆرهوه بەراستی پوژی دوایی (قیامە) بەو شینوه کو دەرکێینهوهو حەشرمان دەرکێت .وه بەو جوړەش پیغمبر ﷺ) کو تایی به کێشە پێشکەوتن هینا .

﴿میهربانی خودات لەسەربى ئەى ئەبا بەکر ﷺ﴾

(یرحمک الله یا ابا بکر ﷺ)

ئەو کاتەى کە حەزەرەتی ئەبو بەکر ﷺ) بەنەخۆشی دەرکێت : کە بەراستی نەخۆشیەکەى زۆرى تینی بو هینا : حەزەرە تی عانیشەى کچی ووتی بابە : نەخۆشیەکەت زۆر مەترسی ئی کراوهو لەدەستی بەئازاری دەچم پزیشکت بو دینم ؟ ئەبو بکر ﷺ) فەرمووی : کچم بو خۆم چۆمه لای پزیشک و چارەسەر پێنمونی کردم، کچەکەى ووتی : بابە پزیشک چی پی ووتی ؟

ئەبو بکر ﷺ) فەرمووی : کچم پزیشک ووتی : من کار بینم ئەوەى بەموی دە یکەم . بۆیە من دەزانم کە کوتایی ژیا نە، عا ئشە فەرمووی : ئەى بابە کەمردی چیت بو بکەینه خەلات و کفنت، ئەبو بکر ﷺ) فەرمووی : ئەو پوشا ک و بەرگانەى کە لەدوای پیغمبرەوه نوێژم پێوه دەرکێت : عا ئشە فەرمووی : بابە ئەو بەرگانە پزیون و هیچ سودیان نەماوه : بۆچی بەرگیکی نویت بو نەکړین و بیکەین کفنت ؟ ئەبو بکر ﷺ) فەرمووی : کچم ئاوەمیزادی زیند و زیاتر پیویستی به بەرگی نوێ هەیه نەک مردو .!!!

دوستي يا ودمداران

﴿جی نشینی موسلمان﴾

(خلافة اسلامية)

سهر کرده پالوانی اسلام حمزه رتی عومر (ﷺ) خلیفه ی نیشتمانی
موسلمانان، شهویکی ساردو سهمند، تاریک و نه نگو سته چار، له گهل
هاوپی بهرېزو خوشه ویسته که ی (عبدالرحمن ی کوپی عوف) (ﷺ) بو
ناگاداری و پارېزگاری دانېشتوانی، بو هوال پرسینی کو مه لانی خه لک له
کولان و شه قامه کانداهه گه را : له دوروه له ناو تاریکایی شهودا، تروسکه
ناگریکیان به دی کرد : بهر و ناگره که کهوتنه پی که نریک بوونه مه، سهریان
کرد له چوار دوری ناگره که نافرته یک و سی مندا ل کړوړه یان کردووه و هر
یه که ی له لایه که وه گریان و هاواریه تی، یه کیان ده ی ووت : تو خودا دایه
به زه ییت به من دایته وه، تاکه ی فرمیسم ه لریژم، یه کی تریان ده ی ووت :
نه ی هاوار دایه خه ریکه له برسان گیانم دهره چی ؟ نه ی تر ده ی ووت : نه ی
دایه که س نیه خوار دنی کمان بو بهینی له پیشی شه ی له برسان گیانمان
دهر چی ؟! حمزه رتی عومر (ﷺ) که چاوی بهر پووداوه کهوت پویشته پېشه وه
له نریکی ناگره که دانېشت : پووی له نافرته که کردو و فرمووی : نه ی دایه
هاوارو سکالا بوکی ده که ن : نافرته که دوو سی جار له داخ و خه فته
همناسه ی ساردی ه لکی شاو، به سینی خوی کی شاو ووتی، پوله هاوارمان
له دهستی عومره، حمزه رتی عومریش (ﷺ) هاته وه لام و فرمووی : نه ی دایه
دهبینی عومر ناگای له نیوه نیوه، نازانی نیوه هژارن، نافرته که ووتی :
ناپوله چون شتی واده ییت !! عومر سهر کرده مانو فرمانمان له وه وه بو دیت
چون ده بی سهر کرده یه کی و ناگای له ژبانمان نه بی ؟ شتی وها هریکیز
نابیت !. حمزه رتی عومر (ﷺ) گوئی له وته ی نافرته که بوو : خه ریک بوو گیانی
دهر چی ت، فرمیسمی به سهر پوخساری دا دهاته خوار : عومری خاوه ن پرېز،

دوستی باوهر داران

خیرا هستا هربهو شهوه تاریک و سارده پویشته گهنجینهی (بانق) موسلمانان، لپرسراوی گهنجینه ناگادار کردهوو دهرگای گهنجینهیان کردهوه، زور به خیرایی لپرسراو ووتی : نهی سرکردهی موسلمانان چی پوی داوه بهو شهوه تاریک و سارده هاتویه گهنجینه، هنزهتی عومر عليه السلام له بهر نارهحت و پهژارهی خوئی وه لاهی لپرسراوی نه دایهوه هر خیرا کیسهیهک ناردی پرکردو، قاپیک پوئن و، قاپیک همنگوینی پر کرد، لپرسراوی گهنجینهش واقعی وپما بوو هر سهیری هنزهتی عومری دهکردو دهی ووت : بوچی واپه شوکاوی، چی پووی داوه، هنزهتی عومر عليه السلام فرمووی : وهره خیرا به کوئم دابده لپرسراو ووتی : نهی سرکردهی موسلمانان من هلی دهگرم : نابی تو هلی بگری، هر چهنده کردی : هنزهتی عومر عليه السلام پازی نه بوو ووتی : ههی دایکت پوله پوت بو بکات، وهره به کوئم دابده، شو تاوانه نی خومه، چونکه تو ناتوانی له پوژی دواپی دا تاوانه کانم هه لگری، بهو شیویه هنزهتی عومر عليه السلام شتهکانی له کوئی خوئی ناو، بهو تاریک و سهرمایه بهرو مالی نافرتهکه کهوته پنگا، له نزیکي ناگرهکه دانیششت و، دهستی کرد به ناماده کردنی خواردن بو مندالهکان، به دهستی پیروزی خواردنی ناماده کردو دهیدا به مندالهکان، ههتا هه موویانی تیر کرد، دایکه کهشیان سهیری سوپماوو، سهیری سوژو مهربانی شو کابرایهی دهکرد که چون بهو شهوه تاریک و سارده پویشته خواردنی هیناو، بوئی ناماده کردن و مندالهکانی تیر کرد . نافرتهکه هاته گوفتارو ووتی : سویند به خودای مهربان نهی براکهم تو جینگهی شانازی که ببیه سرکردهی موسلمانان ؟! نهک عومری کوپی خهتاب : نافرتهکه نهی دهزانی شو پیاووه بو خوئی هنزهتی عومره .

هنزهتی عومر عليه السلام فرمووی : نهی خوشکم بهیانی وهره بولای بارهگای عومر به شکم منیش لهوی ناماده بمو له بارهی تووه قسهیهکی له گه لدا بکه ! بهو شیویه هنزهتی عومر عليه السلام مال ناوایی له نافرته و مندالهکان کردو

دوستی با مومداران

گه پايه وه دواوه له پنهانو چه شارگه يه كي ماله كه دا خوئی شارده وه سه يری منداله كانی ده كرد، (عبدالرحمن ی كوپری عوف رحمه الله) فرمووی : نهی سركرده ی موملمانان به پراستی شهو كه ی زور ساردو سرمايه ناتوانم زیاتر خویم پابگرم با بریین ! چه زه تی عومریش رحمه الله فرمووی : نهی عبدالرحمن كه ئیمه هاتین نهو مندالانه ده گریان و هاواریان ده كرد : سویند بهو خودایه ی كه گیانی هه موومان ی به دهسته لیتره ناپویم هه تا به چاوی خویم نه بینم نهو مندالانه پی ده كهن !!! ئینجا بو به یانی نافرته كه پویشته باره گای چه زه تی عومر رحمه الله، پویشته ژوره وه سه یری كرد نهو پیاره ی كه شهو هاتوته لایان و خواردنی بو ناماده كردون و، سكالای هه ژاری و ناپه زایی له ده ستی عومر كردوه بو خویشه تی و له بهینی چه زه تی (علی كوپری نهبی طالب رحمه الله) و (عبد الله كوپری مسعود رحمه الله) دانیشتووه : هه دوو کیان به پرنزه وه قسه ی له گهل ده كهن و پیی ده لئین : سركرده ی موملمانان : نافره ته كه چاوی بهو دیمه نه كهوت زور خه جاله ت بوو زوریش ترسا، چه زه تی عومریش رحمه الله چاوی به نافره ته كه كهوت پهنگی هه لبرزكاو خه جاله ت بوو، فرمووی : نهی خوشكم هیچ شهرم نه ت گری و خه جاله ت مه به ؟. نهو ستهم و تاوانه ی كه له ئیوهم كردوه پیم بفروشه، به پراستی من زور شهرم زارم له لای خودا، نافرته كه ووتی : نهی سركرده ی موملمانان بم بورن، من په شیمانم لهو سكالایه ی شهو كه لای تویم كرد نافره ته كه پوی وه رگیپرا و نیازی بوو به روات، چه زه تی عومر رحمه الله فرمووی : سویند به خودا لیتره ناپوئی هه تا نهو ستهم و زورداریه ی كه لیم كردوی پیم نه فروشی؟. به مهر شیوه یه كه بوو نافره ته كه یان پازی كرد،

به (٦٠٠) شهش سهد درهه م ستهمه كه یان ئی كپی و، داوا ی لیبوردن و نازادیان ئی كرد : چه زه تی عومر رحمه الله له مالی خوئی پارمه کی دا نهك له مالی خه زینه : وه به چه زه تی علی رحمه الله فرموو : بنوسه ئیمه كه علی و، عبدالله ی كوپری مسعود : شاهیدین كه فلانه نافره ته، تاوان و ستهمه كه ی خوئی به

دوستی با و مرطاران

خليفه‌ی موملمانان عومري كوپى خهتاب ؑ فروشت، له دواى ئهوه
 ههزرتى عومر ؑ فرمووى : بهشاهيدبن ئهگهر مردم ئهه نوسراوه لهناو
 خهلاتهكم بهاون ههتا بهخزمهت خوداى گهروه دهگم، باخهجالهت و ناوميد
 نهيم .

﴿ خهليفه عومر ؑ كليلى مزكهوتى ئهقسا وهر دهگرى ﴾

(عمر ؑ يتسلم مفاتيح المسجد الاقصى)

له سالى (١٥) پانزهى كوچى سهروكى موملمانان (عومري كوپى
 خهتاب ؑ) چهند سهركردهى سوپاى موملمانانى نارد بولاى، (بتريارك سهقر
 يوس) پادشاى شارى قدس، بو ئهوهى كليلى ئهه شاره بداته دهست
 موملمانهكان، بهلام به تريارك كهسهبرى ئهه سهركردانهى وهك و (عومري كوپى
 عاس ؑ) و (شهرحبيلى كوپى هسهنه ؑ) بو ئهها عوبهيدهى كوپى جهراح
 ؑ بو چهندانى ديكهشى كرد ووتى : من كليلى شار ناهمه دهست ئيهه!
 چونكه ئيمه له كتيبى پيروزى خوماندا خوئندومانهتهوه كه شارى قدس
 ئازادهكرى و كليلى شار بهدرتته سهركردهى موملمانان، كه چهند
 نيشانهيهكى پيوهيه، بهلام وهكو سهير دهكم ئيهه هيجتان ئهه نيشانانهتان
 پيوه نيه؟ بوئه ناتوانن كليلى ئهه شارهمان ئى وهر بگرن .

له دواى ئهوهى كه ئهه سهركردانه بويان دهركموت كه پادشاى قدس وا
 بهسانهيهى و ئاسانى كليلى شارىيان نا داتى به ناچارى ناميهكيان بو ههزرتى
 عومر ؑ نوسى : ئهه خليفه‌ى موملمانان لهبهه ئهوهى كه فرمانى تومان
 پى نهبوو بو ئهوهى جهنگ و شهه بهرپا بكهين، پادشاى شارى قودسيش
 كليلى شارى نهداينى . هيو دارين، به گهيشتنى ئهه نامهيه فرمانى جهنگمان
 پى بهه، بو ئهوهى به جهنگ شارى قدس وهر بگرين، يان تهشريفهت

دوستی با و مرداران

بفرموی : بولامان بییت، کاتیک نامه گیششت و خویندرايهوه حمزرتی عومر عليه السلام: خوی نامادهی سهر کردو لهگل غولامیکی دا، تهنه حوشتریکیان پی بسو کهوتنه پی سروکی موسلمانان و، خزمه تکار بهنوبه سواری حوشرکه دهبوون و، نو بهیهکی پشو دا نیشیان ده دایه حوشرکه، بهبه تالی پایان دهکیشا که نزیک سی سوری شام بوونهوه (نهبا عوبهیده عليه السلام) و چند موسلمانیک به پیشوازیان ها تن، الهدای ماوهیک پرویششت کهوتنه ناو قوپو زه لگاویکهوه، لهو کاتهش دا نوبه سواری غولامه کهبوو حمزرتی عومریش عليه السلام ریشمهی حوشرکهی راده کیشاو پیلاوه کانی له بن ههنگلی دانا بوو، به پیخواسی به ناواوه که موت و، به دهستیکیش ریشمهی حوشرکهی راده کیشا (نهبو عوبهیدهی عامری کوپی جهرج عليه السلام) ووتی: نهی خلیفه ی موسلمانان چون تو لیپرسرای نهو میله تهی دهبی به پیخواسی به ناو نهو قوپوئاوه دا بروی، به راستی من به جوانی نازانم، حمزرتی عومر عليه السلام فرموی: خودای گهره نیی به هوئی دینی سهربرزی نیسلاموه بهرز کردوئاوه، له چهوسانهوه دهست بهسری پزگاری کردوین، چونکه نیی به پیش نیسلام نهویهکی چهوساوه دهست بهسری بوین، نیستاش ههراکاتیک داوای گهرایه تی بکهین بهبی پهیرهوی کردنی دینی سهربرزی نیسلام خودا سهر شوپو دهست بهسهرمان دهکاتهوه، وه نیستا نوبه ی سواری غولامه کیه، نهوهک نه من نهگر نهوی دا بهزینم و خویم سواری ولاغمه که بیم نهو بهراستی ستمم لی کردوه نهوش بو موسلمانان نابی و کاریکی ناریک و نهگونجاوه .

به لی هه بهو شیویه بهنوبه سواری حوشرکه دهبوون، سهر کردمکانی موسلمانان زور لهوه دهترسان که له وکاته ی دهگنه لای (بتیارک): پادشای قدوس نوبه سواری غولامه که بییت !!

به لام: خودای گهره وای هیئا که خلیفه عومر عليه السلام گیشته لای پادشای قدوس نوبه سواری غولامه که بوو خلیفه عومر عليه السلام به پینان دهویششت و

دوستی با و مرداران

پنځمې خوشتره كې پادكښا (به تيارك) ماوهيك سهيرى حمزه تى
عومرى كړو لى وود بووه، نو رهوشقانه ي كه له كښې پيروزي خوياندا
چاوى پى كوتبوو له خليفه عومردا عليه السلام بهى دمكرا، بويه بهى ووت: خيرا
كليلى شارى قودسى به حمزه تى عومر عليه السلام به خشى، نجا ووتى : بهراستى
نو نيشانانه ي كه له كښې پيروزمان دا هېوو كه نادميزاديك كليلى نوشاره
ومردگرنت خليفه ي موسلمانانو به پييان ديقه ناو شارو، غولامكه ي
به سواريهو پوشاكه كې بهى حلقه پينه ي پيوه بهى كه منيش سهيرى
دكمه نوتوى و نوكليله ش شايانى توپه .

نينجا خليفه عومر عليه السلام له دواى ودرگرتنى كليله كه كړنوشى بو خدا بردو
ماوهيك له كړنوش دا مايهوه، وه نو شهوه زورگريا فرميسكى چاوى وشك
نه ده بووه پرسياريان لى كرد نهى خليفه ي موسلمانان ده بوو كه يف خوشى
دېرېرى، به لام هر دگرېه ي هوې چيه ؟ نهویش لهوه لامدا فرمووى : نه من
لهوه دترسيم ؟ خوداى گوره به دوستى نيوه جيهان نازاد دكاو له ژير بارى
زوردارى پزگارتان ده بى ! به لام هينديكتان مل ملانه ي يه كتر دكهن و له
بهرامبر يه كترې دهو ستن و نازاوه دروست دكهن، نو كاته ش خوداى گوره
فريشته كانى ناسمانمان به سهردا زال دكات و دوزمنايه تى و بهرهلستيمان
دكهن وبه ناخوشى و نازاوه زيان ده بهينه سر، بهراستى من تنها بويه دگرېم

دوستی با وهرداران

﴿خەلیفه عومەرؓ و کاریکی هه لکه وت﴾

(عمر والكرامة)

بۆزێکی ههینی ههزهرتی (عومهری کوپی خهتاب) (ﷺ) بۆ وتاری ههینی چوو ههزهرته دهستی کرد به وتار خویندنهوه له ناوه راستی وتاره کهیدا پاوهستاو هاواری کرد، ئهی سارییه کیوهکه، کیوهکه، وه لهوکات وهختهدا، خهلیفه عومەرؓ سوپایهکی گهرهی باوهردارهکانی بهسهر کردهی سوپا (ساری یهی کوپی ههسینؓ) ناردبوو بۆ نیشتمانی فارس بۆ جهنگ، له دوایی دا که نوێژی ههینیان تهواو کرد ههزهرتی عهلی (ﷺ) فرمووی : ئهی خهلیفه موسلمانان بۆچی هاواری ساریهت کرد؟ ئهی سارییهت پهوانهی ولاتی فارس نهکردوه بۆ جهنگ لهگهڵ فارسه بی باوهرکاندا ؟.

خهلیفه عومەرؓ فرمووی : ئهی عهلی بهلێ دهم زانی و لهیرم بوو؟، بهلام له کاتی وتارهکه دا چاو بهبی باوهرهکان کهوت، خهریک بوون لای سهروهوی کیوهکه دهگرن و گهمارۆی موسلمانان دهدهن و لای پشتمهویان ئی دهگرن !! منیش هاواری سهز کردهی سوپای موسلمانان، (ساری یهه) کرد که لای کیوه که بگرن بۆ ئهوهی خودای مهزبان بیان پارێزی و پزگاریان بکات له دوژمن و سهزکهوتوبن، ئینجا لهوکاتهی موسلمانان له جهنگی فارس گهراوه بۆ مهدینهی مننهوهره، ئهو پرسیاره لهمیشکی هیندیک له موسلماناندا پهنگاوی خوارد بۆوه، ئایا بۆ دهبی عومەر ئهوه بگاته ئهو دووره ولاته، بهبی جیهازی بیتهل، بۆئهمه بهسته پرسیاران له ساری یه کرد له بارهی جهنگ و پوداوی جهنگ بهلام فرموو دهکهی ههزهرتی عومهریان پی نهگوت بوو که له نوێژی ههینی دا هاواری لهساری یه کرد !.

ساری یه بهبی ناگادری و هیچ پرسیاریک فرمووی : ئیمه له مهیدانی جهنگ دا بووین، دوژمن دهیوست گهمارومان بداو چوار دهوره مان بگریت، ئیمه بی

دوستی باومرداران

ناگا بووین له کیوڼک که له پشتمانهوه بوو موسلمانان هاتبوونه خوارې و خریک بوو بیباومرهکان کیوهکه بگرن .! لهوکاتی جهنگ و هراوتیک ههچونه دا گویم ئی بوو له دهنگی سرکردهی موسلمانان حهزرتی عومر رضی الله عنه بانگی کردم ئهی ساریه کیوهکه، کیوهکه .! ئیمهش ناگادار بووینهوهو خیرا کیوهکه مان گرت و، خودای گوره پزگاری کردین و بهسر دوزمندا سرکوتین

﴿بهوشیوهیه رفعتارتان له گهل دهکهین ئهی خاومن پهراوی ناسمانی﴾

(هكذا عاملناکم یا اهل الکتاب)

پوزنکیان خلیفه ی دلسوزو تیکۆشهری موسلمانان حهزرتی (عومر رضی الله عنه) بهیهکیک له شهقامهکانی شاری مه دینه دا دهگهرا، چاوی به کابرایهکی پیری کویری چهماوه کهوت دهرگا و دهرک دهگهرا بۆسوال و دهرۆزه کردن، حهزرتی عومر رضی الله عنه زۆر نارهت بوو، پووی له کابرا کردو فرمووی : ئهی برا بۆچی له خهک دهپارییهوه ؟ داوای پۆزی تهنها ههه له خودا بکه، کاتیک کابرا بۆی دهرکهوت که ئهوه حهزرتی عومرهو سرکردهی موسلمانان ووتی : ئهی سرکردهی موسلمانان من کابرایهکی گاوم و لهسر ئاینی مهسیح تهمنم بردۆته سه ئیستاش پیرو پهک کهوتو به سالآ چوم و له سهروهتی دونیا هیچ شک نابهم بۆیه و خهریکی سوال و دهرۆزه کردنم حهزرتی عومر رضی الله عنه زۆری بهزهیی پیدا هاتهوهو ده ستی کابرای گاوری گرت و بهرمو مالی خویانی بردهوه بهخیزانهکی ووت : (ئوم کهلسوم) چیمان ههیه خواردن بۆ ئهو میوانه خوشمویسته ناماده بکه؟. له داوای تیر خواردن ههستا بهرمو خهزینهی موسلمانان پویشن :

حهزرتی عومر رضی الله عنه بهلپیرسراوی خهزینهی ووت : چاو دیری ئهو پیاوهو وینهی ئهوهش بکهو بهشیک له خهزینهی بۆ ترخان بکه . چونکه بهراستی

نیمه هیچ چاکه یه کمان دست ناکه وی کبه ته مه نی پیری واز له وانه بهینین،
 نه دی بوچی هه تا لاو بوون سهرانه مان لی وهر ده کرتن! ئیستاش که پیر بوون
 وازیان لی بینین؟ بهو شیوه یه له خه زینه ی موسلمانان خانه نیشنی بو برایه وه.

﴿پیاوی میرنیشن و سه رکردایه تی﴾

(رجال الأمانة)

پادشای هه رمی (نازه ربایجان) نیرراویکی نارد بو مه دینه ی (مننه وهره) بو
 لای خه لیفه ی موسلمانان هه زه تی (عومر رضی الله عنه) کابرا شهو گه یشته مه دینه
 نه یو یست بهو شهو به واته مالی خه لیفه ووتی: ده ترسیم بچه مالیان بهو
 شهو ناره حهت بن و له خه ویان بکه م؟! بویه وای به چاک زانی به واته مزگهوت،
 بو به یانی هه زه تی عومر رضی الله عنه له مزگهوت بدینی به لام: کابرا له نیوه ی شهو دا
 له سوچیکی مزگهوت شهو گوئی له ناله و هواریک بوو ده ی ووت: نه ی خودای
 گه وهره وهره بان له ده رگای قاپی مه ره بانیت پراوستاوم چاوم به ریوه ته خوانی
 مه ره بانیت بو نه وه ی بزانه په شیمانیم لی وهر گیراوه هه تا پیروژ بایی له نه فسو
 گیانه بکه م، یان په شیمانیم لی وهر نه گیراوه هه تا پرسو دل نه وازی نه فسه که م
 بکه م، کابرا که بهو نیوه شهو به ره ولای ده نگه که ده وراوده لی توکی خودا
 په حهت پی بکات؟

کابراش وه لامی ده داته وه و ده فره موئی: من عومری کوپی خه تا بم کابرا به
 سه ر سوپمانیکه وه ووتی: من شهو شهو نه هاته مالتان تاک و پشه ودانی
 شهوتان تیک نه ده م! که چی وای بهو نیوه شهو له سوچیکی مزگهوت له خودا
 ده پارێیته وه، خه لیفه ی موسلمانان فره موئی: نه ی براه خودا مه ره بانیت له گه ل
 دا بکات نه ی نازانی که شهو بنوم هه تا به یانی خوّم به هیلک ده چم له
 به ره دهستی قوده ته تی خودا دا، وه نه گه به ره وژیش به ته وای بنووم شه وای

دوستی با و مرداران

کوټه ل و ژنر دهسته گانم له دهست ددهم !. ښځا دواى شهوى كېږوژ بووه
نويزى بهيانيان كرد گهړانهوه بو مالى حزره تى عومر عليه السلام.
كه گه يشتنهوه سمر كردهى موسلمانان فرمووى : نهى نوم كه لسوم چيمان
هه يه بو مان بهينه، نوم كه لسوم ووتى : تنهها نان و خويتمان هه يه، له دواى نان
خواردن حزره تى عومر عليه السلام فرمووى : نهى برام چوټى، بوو هاتى بو لاما ن؟
نيرراوه كه ووتى : پادشاهان شو ديار ييهى بو ناردوى، حزره تى عومر عليه السلام
فرمووى : چيت هيناوه با سهيرى بكهين، كه سمر يان هه لدايموه قاپيك حملواى
شيرينى نايابى تيدا بوو، كابر ووتى : نهى خليفه پادشاهه مان شو حملوا
شيرينهى بو ناردوى : حزره تى عومر عليه السلام فرمووى : بهشى هه موو بېروا
داره گانې كه شت داوه، كابر ووتى : نهى خليفه موسلمانان شو
حملوايه تايبه تيهو بو هه موو كه سيك ده ست ناكهوى تنهها بو پياوه گهره گانه،
حزره تى عومر عليه السلام پرهنكى سور هه لگهړاو تووړه بوو فرمووى : بېرو بو لاي
هاوه له كهت و پيى بلې : جاريكى تر شو كردهوه ناړه وايه دووباره نه كاتهوه
دهنا خهراپى به سمر دېنم و پشتمى ده شكېنم، ئيستاش بېرو مزگهوت و شو
حملوايه به سمر هه ژاره گاندا ببه خشهوه، بهراستى شتيكى ناړه وايه، عومر شو
حملوا خو شه بخوات و موسلمانان ييش بى بهش بڼو نهى خون. ۱۱

دوستی باومرداران

﴿سهرکردی موسلمانان﴾

(قادة مسلمون)

دهگړنښهوه شهويکيان حهزرتي (عومري کورې خهتاب) (ﷺ) لهکولاني مهدينهدها دهگهرا بو ټهوهي ناگاداري به سهرهاتي دانيشتواني بيت. له نيوهي شمو دا گوئي لهدهنگي ټافرهتيک بوو دهي ووت :

لقد طال هذا الليل واسود جانبه وارقتي ان لا حبيبا اذاعبه
فوالله لولا الله تخشى عواقبه لحرقت من هذا السرير جوانبه

واته: بهراستي ټهم شهوه زوړ دريژدهي کيشاو له ههموو لايهکهوه تاريک هه لگهراوه له بهر نه بووني خوشهويستي: ياري لهگهل دابکم و، دوست له ملانم بي، خهوم لي زپاوهو، خهوم لي ناکهوي، سويند به خوداي گهوره ټهگهر له بهر خوداي نه بيايه و، له دوا پوژي خوم نه ترسامايه بو تولهو سزا، ټاگرم له بهر چوار لاي جيگاوه بانهکهه بهردها . منيش بهو شيويه کردمه ههلبهست:

ټهم شهو شهو گار دريژ بوو، شهويکي تاريک و شوم

خهوم لهچاو زپاوه کهس نيبه له گهل يا بنوم

سويند بي بهزاتي خودا ، گهرله بهر خوداش نهبا

ټهو جيگهو پينگهي ههه، ټاگرم ټيبهر ده دا

حهزرتي (عومري ﷺ) که گوئي له گفتو گوئي ټهو ټافرهته بوو، بهزيرهه و زانباري خوئي زاني که ټهو ټافرهته ميړدهکهي له مال نيهو ماوهيهکي زوره لي ي دووره وا سکالاي حالي خوئي دهکات، بوړه حهزرتي (عومري ﷺ) پويشت بولاي (حهفسي) کچي، که دايکي موسلمانانه و، خيزاني پيغه مبهري خودايه، فهرمووي: ټهي کچم هاتوم پرساريکت لي بکم شهرم مهکه و، بهتهواوي وهلام

دوستی با و مرداران

بدموه ؟ نایا نافرته بهچهند مانگ دمتوانی له میړدهکهی دور کویتموه (حفسه) خاتون لهشرمان هیچ ولامی پینه درایه وو. سړی دانواند، حمزه تی (عومر رحمه الله) فرموی: کچم شهرمی ناوی تو دایکی موسلمانان و، خیزانی پیغه مبري خودای رحمه الله، ولام بدموه ؟ دووباره (حفسه) خاتون شهرمی کرد ولامی بداتمه، بویه به چوار پنجه ئیشاره ی بو حمزه تی عومر کردو. له دوايی دا فرموی: نه دی بابه ئمو نایه مت نه دیتوو که خودا ده فرموی :

﴿لَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثَرْيَسًا أَشْهَرًا﴾ البقرة/ ۲۲۶

وا ته: بو ئمو کسانه هیه که سویند ده خون نه چنه لای خیزانه کانیان بو ماوه ی زیاتر له چوار مانگ، یان هر به یه کجاری نه چن؟! ئموه خیزان و هاوسره کانیان همتا چوار مانگ چاوه پوانیان ئی دهکن، له دوايی چوار مانگ نافرته که ده توانی، یان داوايی سر جینی له میړدو هاوسره که ی بکات، یان داوايی جودا بوونه وه (تلاق) ی ئی بکات .

(حفسه) خاتون هموو قورئانی پیروزی لبر بووه : وه یکم که سیش بووه که قورئانی پیروزی نویوو ته وه، له دوايی دا حمزه تی (عومر رحمه الله) پوښت پرسیری کرد، میړدی ئمو نافرته له کوی یه ؟ ووتیان : ئهی خلیفه ی موسلمانان میړدهکهی سربازی جهنگا و ره له گهل بیبا و ره کان دا، دوايی حمزه تی (عومر رحمه الله) فرمانی کی دیوانی (رسمی) دهر کرد بو سوپای موسلمانان، که پیویسته له سر هموو جهنگا و ره ی موسلمان له چوار مانگ زیاتر له مال مه دور نه کویتموه، حمزه تی عومر رحمه الله یکم کهس بووه که مؤلعت و په یوه ندی په بتی گرد گردنمه وو. به سر گردنمه وی له جهنگی شهر دا کردووه !.

﴿له خویر سینه وه﴾

(محاسبة النفس)

دهگپرنه وه جارنك خليفه ی موسلمانان حمزه رتی (عومرؓ) له نیوه شهودا لهناو شاری مەدینه دا دهگهرا وهك و نیشك چى بۆنه وهی ئاگاداری ههوال و بوداوی ناو شارو ئاده میزادهكان بزائی ، لهكاتیک دا گوینی لهدهنگی مندالیک بوو زۆر بهسۆز دهگریا، ئهو گریانه زۆر تینی تی کردو ههستی مهربهانی خلیفه (عومرؓ) ی بزواند بۆیه پویششت لهدهرگای ئهو مالهی داو، بهدایکهکهی ووت : خوشکم ئهو منداله بیدهنگ بکه بانهگریا؟ حمزه رتی (عومرؓ) به ئافرهتکهی ووت و: گهپرایه وه : له دواى ماوهیهك ههربههه مان شوین دا پویششت مندالهک بیدهنگ نهبوو ههردهگریا، بۆیه دووباره به دایکهکهی ووت، مندالهک بیدهنگ بکه، بهلام بى سود بوو، له دواى سینههم: جار که ماوهیهك پویششت و گهپرایه وه مندالهک ههردهگریا، حمزه رتی عومرؓ خیرا پویشته ژوره وهو بهتوپه ییه وه فهرمووی: بهراستی دایکیکی خهراپ و بى بهزه یی، بو مندالهک بى دهنک ناکی؟ ۱! ئافرهتکه نهی زانی کهئوه خلیفه (عومرؓ) به بۆیه هاته قسه ووتی: بهراستی برای بهرپزو موسلمانم تو ئهم شهو بیزارت کردم : ئهدی بو ئهتو نازانی سهركرده ی موسلمانان خلیفه (عومرؓ) موچه (راتب) ناداته ئهو مندالانهی که شیر خۆره، ئهو مندالش برسیهتی و بو شیر وادهکا، منیش دهمهوی له شیرى بپرمه وه بو ئه وهی له خهزینه ی موسلمانان موچه ی بدریتی؟ ۱

حمزه رتی (عومرؓ) که گوینی لهو ووتیه بوو، دهم و چاوی تاریک ههلهگهراو بهره و مزگهوت گهپرایه وه، کاتی بهیانی بوو نوێژیان به جهماعهت دابهست، بهلام (عبدالرحمن ی کوپى عوفؓ) ده فهرمووی: سویند بهخودای گهوره لهبر شین وگریانی خلیفه (عومرؓ) لهناو نوێژه که یدا لهقورئان خویندنی تی

نه دهگه یشتم .

له داوی نویره که خلیفه (عومر رضی الله عنه) دوستی پیروزی به هلهو گهراوی بهرز کرده و زور به شهرمزاری و مل که چیهوه هاواری ده کردو دهی ووت : ئه ی بهد بهخت (عومر) خودا چیت ئی بکات، ده بی تاک و ئیستا چهند مندالی شیر خوره کوشتی ؟ هیشتا خور دهر نه که وتبوو فرمانیکی دهر کرد، هر مندالیک که له دایک بوو لهوکاتهوه موچه ی له گنجینه ی موسلمانان پی بدریت

﴿چاوپوش و لیبوردیی کومه لگای ئیسلامی﴾

(سماحة المجتمع الاسلامی)

له سهرده می جینیشینی خلیفه حهزرتی (ابو بکر رضی الله عنه) حهزرتی (عومر رضی الله عنه) کرایه داد پرس و فرمان رهوای ئاینی، ماوهیکی زور بهداد پرسى مایهوه، کهس کیشه ی نه بوو بپواته لای حهزرتی (عومر رضی الله عنه) داوای له حهزرتی (ئهبوبکر رضی الله عنه) کرد ئه ی خلیفه دههوی لهسر ئهوکار و پیشهم لاده ی و ئیشیکی ترم پی بسپیری ؟ حهزرتی (ئهبوبکر رضی الله عنه) فرهووی: بوچی ئهوکار و پیشته زور گران و قورسه، توانات نیه بهریوه ی بهری ؟ حهزرتی (عومر رضی الله عنه) یش فرهووی: نه خیر ئه ی جی نیشی پیغه مبهری خودا ﷻ من که داد پرسم له ناو کومه لی موسلماناندا هیچ ئیشیکم نابیت لهبر ئهوه ی موسلمانان پاسته قینه دهزانن لهو دونیا بهدا چی بهشیکیان هیهو زیاده پوی ناکهن و، پیوستی سهرشانیان به تهوای بهریوه دهبن و درخی ئی ناکهن، وه ئه وه ی که بو خویمان حهزی ئی بکهن بو برای موسلمانیشیان پی خوشه و حهزی پی دهکن، وهکاتی یهکیکیان دیار نه بوو بهداوی دا دهگرین و ههوالی دهپرسن و که نه خوشیان هه بوو بو دلتنگ دهبن و زیاره تی دهکن و، که ههزارو دهست کورتیان هه بوو یارمه تی دهدهن .

دوستی با و مرداران

بهو شیوهیه به‌ته‌نھا ناینه‌کیان ناگاداریانو ناموژگاریان دهکات، وهره‌وشتیان فرمان به چاکو دور کھوتنه‌وه له خه‌راپه‌یه : ئینجا به‌راستی گه‌لیک که نه‌وه ره‌وشتیان بیٚت کیشمو ناخوشتی له‌ناویاندا پوو نادات .

﴿ شۆخ و شه‌نگی دوستایه‌تی ﴾

(حسن المعاشرة)

جاریک کابرایه‌ک هات بو‌لای سهرکرده‌ی موسلمانان هه‌زه‌تی (عومهری کوپی خه‌تاب) (ﷺ) بو‌سکالا کردن له دهستی خه‌راپی هاوسهره‌که‌ی، پویشته ماوه یه‌ک له مالی خه‌لیفه دانیشته سه‌یری کرد هه‌زه‌تی (عومهرﷺ) له‌گه‌ل خه‌زان و هاوسهره‌که‌ی توپه‌یه !، له دلی خویدا ووتی : خه‌لیفه له‌گه‌ل خه‌زانه‌که‌ی خو‌ی توپه‌یه من باسی چی له‌گه‌ل دا بکه‌م ؟. و‌اچاکه برپوم، کابرا هه‌ستار خواحافیزی کرد، سهرکرده‌ی موسلمانان فهرمووی : برای به‌ریزم وهره چو‌نی بوو هاتی و نیشت چی بوو ؟ کابراش به‌بی پینچ و په‌نا ووتی : چیت ئی بشارمه‌وه نه‌ی خه‌لیفه نه‌من هاتم سکالای ره‌وشتی خه‌راپی هاوسهره‌که‌مت له‌ا بکه‌م، به‌لام وه‌ک و سه‌یر ده‌که‌م نه‌وبارو دو‌خ و دهرده‌ی که‌منی تیدام، تو خه‌راپ تری و نه‌ تو‌ش نارازی له هاوسهره‌که‌ت و توپه‌ی، بو‌یه منیش نه‌م ویست هه‌چ بلیم و، ده‌مه‌وی بکه‌ریمه‌وه ! هه‌زه‌تی (عومهرﷺ) فهرمووی : نه‌ی برای شیرینم وهره بابوت پوون بکه‌مه‌وه تیت بکه‌یه‌نم : هاوسهره‌کانمان مافیان به‌سه‌رمانه‌وه زوره ؟ هاوسهره‌کانمان خواردنمان بو‌ ناماده ده‌کن و، پو‌شاکمان بو‌ ده‌شون و، پیویستی و ئاره‌زمان به‌جی دینن و، مندالمان بو‌ به‌خو ده‌کن و، و‌ه‌چه‌ندین کاری جوان و باشمان بو‌ نه‌نجام ده‌دن، که جاریکیش نار‌ه‌وایه‌کیان کرد ده‌بی چاو پو‌شیان ئی بکه‌ین، نابی هه‌ریاسی خه‌راپه‌که‌یان بکه‌ین و، چاکه‌کانیش له‌بیر به‌رینه‌وه : نه‌ی برای به‌ریزم، بزانه له‌نیوانی ئیمه‌و

دوستی با و مددکاران

نهمان دا دوو پوژ همیه، یان نهمان دهمرن و نیمه لهدستیان پزگارمان دهمی و پشوو ددهین، یان نیمه دهمرین و، نهمان لهدستی نیمه پزگاریان دهمی و پشوو ددهن، کابراکه بهو فرمایشتهی حمزرتی (عومر رضی الله عنه) زور خوشحال بوو بهدلیکی خوش گهرایمهو بو مال، له کاتیک دا کمزیششت بولای حمزرتی (عومر رضی الله عنه) خمریک بوو له بهر ناآرامی و ناخوشیدا دلی نه پچراو دهتوایمهو .

﴿خو پاریزی وله خوداترسانی سهرکرده﴾

(ورع الأمراء)

جاریکیان خلیفه موسلمانان (عومری کوپی خهتاب) (رضی الله عنه) چاوی به پارچهیهکی بچوکی (پرونزی زهره) کهوت بهدستی کوپه بچوکهکی، له بهر بچوکی پارچهکه هیچ نرخیکی نه بوو، بانگی کوپهکی کردو ووتی: نهو پرونزهت لهکوی بوو، کی دایه ؟ کوپهکی ووتی: بابه لپرسراوی خهزینه دایمی حمزرتی (عومر رضی الله عنه) هر خیرا دهستی کوپهکی گرت و بهرمو لای لپرسراوی خهزینهی برد، زور بهتووپهیهوه به لپرسراوی ووت: کی پیی ووتی: نهو پارچه پرونزه بهدیهته کوپی (عومر) لپرسراو به خلیفه ووت: بهرینز کؤگا (مهخزن) م پاک دهکردهوه زپرو، زیوو، گهمری زورم تیدا دوزی یهوه، تنها نهو پاچه بچوکه پرونزهم دوزی یهوه کهلکی هیچی پینوه نه بوو منیش دامه دهستی کوپهکهت حمزرتی (عومر رضی الله عنه) که گوینی له وتی لپرسراو بوو به تهواری پهنکی تیک چوو توپه بوو، زور به تووپهیهوه ووتی: هه دایکت پوله پوت بو بکات همموو موسلمانانت بهتاقی کردوتمهو: کهست نه دیتمهو شتی نارهوای دهرخوارد بدهی بیخوات تنها مالی (عومر) نه بیت، هانی خیرا بیگرمو له جینگهی خوئی دابنیوه .

دوستی با مومداران

﴿ بۆگه نعيمه‌ی موملمانان ﴾

(إلى بيت مال المسلمين)

پوڭزىك سهركرده‌ی موملمانان (عومهرى كوپى خه‌تاب ﷺ) جه‌وله‌یه‌كى گه‌رانى به‌ناو خوشترى خیرى داگرد، له‌ناو خوشتره‌كاندا خوشترىكى زور قه‌له‌و جوانى به‌رچاوكه‌وت، پرسىارى كرد نه‌و خوشتره‌ئيكى یه ؟ ووتیان: نه‌ی خه‌لیفه (عومهر ﷺ) نه‌وه‌ئى عبدالله ی كوپته، هه‌زه‌تى (عومهر ﷺ) بانگى (عبدالله) ی كردو ووتى: نه‌و خوشتره‌ت به‌چه‌ندى كړیوه ؟ عبدالله ووتى: به‌وه‌نده (مبلغ) پارهم كړیوه، هه‌زه‌تى (عومهر ﷺ) فهرمووى: نه‌وه پارهى خوشتره‌كه‌ت ده‌بى نه‌و خوشتره بو‌خه‌زینه‌ی موملمانان بى ؟ (عبدالله ﷺ) ش ووتى: له‌به‌رچى نه‌ی باب به‌ چون واده‌بى ؟ هه‌زه‌تى (عومهر ﷺ) فهرمووى: له به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و خوشتره ئى تو‌یه‌و كومه‌لانى خه‌لكیش ده‌لین نه‌و خوشتره ئى كوپى سهروكى موملمانانه باشى بله وه‌رینن وخوڙاكى باشو، ئاوى بده‌ن و ماندوى مه‌كن، به‌وشیوه زور به‌ جیاوازی سه‌یرى ده‌كن، بو‌یه منیش ده‌مه‌وى لیقى بكرمه‌وه بائه‌وجیاوازیه له‌گه‌ل نه‌وانى ترده‌ا دروست نعییت، نه‌وه پارهمكه‌ت خوشتره‌كه بو‌خه‌زینه‌ی موملمانان بیئت.

﴿ پيشه‌واى هوشیارو رینیشان دهر ﴾

(إمامة راشدة)

ده‌گېرنه‌وه پوڭزىكیان هه‌زه‌تى (عومهر ﷺ) كه سه‌لامى نو‌ئزى عه‌سرى دایه‌وه، سه‌یرى كرد یه‌كێك له‌ هاوه‌له‌كانى ئاماده‌ی نو‌ئز نه‌بوو، له‌ هاوه‌له‌كانى پرسى هوى چیه‌ فلانه كه‌س ئاماده‌ی نو‌ئزى به‌كو‌مه‌ل (جماعه) نه‌بووه ؟ هاوه‌له‌كان ووتیان: نه‌ی سهركرده‌ی موملمانان، نه‌خوشه ؟ هه‌زه‌تى

دوستی با و مہر داران

(عومەر ﷺ) بہرہ مائی ماوہ لہ کیان پویشٹ بو دیدہ نی و ہوال پرسینی، لہ دہرگای دا؟ کابرا ووتی : کی یہ لہ دہرگا دہدا؟، حہزہ تی (عومەر ﷺ) فہرموی: منم عومہری کوپی خہ تاب، کابراش خیرا بہ پہلہ پویشٹ و دہرگای کردہوہ : حہزہ تی عومہر چاوی بہ کابرا کہوت، فہرموی: ہابرام چونی بوو لہ نویژی بہ کوہل دوا کہوتی و نہہاتی بو نویژ؟ بوچی وہ لآمی نہو خودایہ گہورہ یہ نہہادیہوہ کہ لہ سہروی حہوت ئاسمانہوہ بہدہنگی بہرز بانگی ئی کردی؟، بہ ووشہی (حی علی الصلاۃ)، یانی بہگورچی وہرہ بو گہورہ یی نویژ بہ لآم بہداخہوہ : وہ لآمی بانگی خوات نہہادیہوہ، بہو ہہموو گہورہ یی و مہربانیہ ی بانگی ئی کردی : کہچی وہ لآمی (عومہر) دہدیہوہو پیشوازی ئی دہکہی !!؟ .

﴿کوشش وخہ بات و ئارہزوو﴾

(عمل و نیۃ)

جاریکیان ژنو میزدیک دووہاوسہری یہکتری کیشہ یہکی ناریک و جیاوازی دہکہویتہ نیوانیان، خہبہر دہدہنہ حہزہ تی (عومەر ﷺ) بو چارہ سہری نہو کیشہ یہ : حہزہ تی (عومەر ﷺ) یش خیرا دوو کہسی بانگ کرد، یہکیک لہ خزمی پیاوہ کہو، نہوی تریش لہ خزمی ژنہ کہی، بو ئاشتی و یریک خستہ نہوی بہینی نہو دووہاوسہرہ ژن و میزدہ، لہ دوا ی ماوہ یہک ہر دوو کہسہ کہ گہرانہوہ بو لای حہزہ تی (عومەر ﷺ) ووتیان: نہی سہر کردہی موسلمانان زورمان ہہول دا بہ لآم بی سوود بوو، حہزہ تی (عومەر ﷺ) دارہ ست و گوپال (عصا) یکسی ہہبوو بہ ناوی (دورہ) بہرزی کردہوہو دہستی کرد بہلیدانی نہو دوو پیاوہ ووتیان : نہی سہر کردہی موسلمانان بو لیمان دہدی تاوانمان چہ ؟ حہزہ تی (عومەر ﷺ) فہرموی: نہگہر ئیوہ دل و دہرونتان

دوستی با ویرداران

پاک بویاوه. نیازو نییته تی ناشتیتان ببویاوه، خودا ناشتی دهخسته نیوانی
نمودو و هوسره ههروهک و خودا دهفرموی:

﴿إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء/ ۳۵

واته: ئەگەر ناخوشتی کهوته نیوان هوسهران ژن و میردهوه پیویسته لهسەر
فرمان په‌وایانی ولات: یان لهسەر ئەوانه‌ی که ده توانن ئیش به‌په‌وه
به‌رن، خیرا فرمان په‌وایه‌ک له‌خزمی ژنه‌که فرمان په‌وایه‌ک له‌خزمی پیاوه‌که
بنه‌رن بو‌نیوان کردن، ناشت بوونه‌وه‌ی ئەو ژن و پیاوه، بویه ده‌بی‌خزمی ژن
و پیاوه‌که بنه‌رن، چونکه ئەوان چاکتر ده‌زانن چو‌ن چاره‌سەری نیوانی ئەو دوو
هوسره ده‌کری‌و، کێشه‌که‌یان چیه‌و، خراپ و تاوانی کامه‌یانه، وه ئەگەر ئە
و دوو فرمان په‌وایانه ئاره‌زیوان له‌په‌رێک خستنی نیوان و به‌ینی ئەو ژن و میرده
بی: ئەوا خودا به‌ئاسانی په‌رێکیان ده‌خات.

خوشه‌ویستی یارانی پیغه‌مبەر ﷺ

(محبة الصحابة)

ده‌گێڕنه‌وه جاریک هه‌زه‌تی (عومەر ﷺ) ده‌چیته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبەری
خودا ﷺ شکایه‌ت له‌ هه‌زه‌تی عەلی ﷺ ده‌کات و ده‌فرموی: ئە‌ی نێردراوی
پاسته‌ قینه‌ی موقوفایه‌تی نازانم هو‌ی چیه‌؟ هەر چه‌ند جاری ده‌گه‌مه‌ عەلی ئە‌من
سه‌لامی لێده‌که‌م: جاریک ئە‌و سه‌لام له‌من نا‌کا؟ پیغه‌مبەری خودا (ﷺ)
به‌دوای هه‌زه‌تی (عەلی) دا نارد، هه‌زه‌تی (عەلی) خیرا به‌دوای
بانگه‌که‌ی پیغه‌مبەردا ﷺ گه‌یشه‌جی، پیغه‌مبەر ﷺ فرموی: ئە‌ی عەلی هو‌ی
چیه‌ هەر ده‌بی‌ هه‌زه‌تی (عومەر ﷺ) سه‌لامت لی‌ بکا، جاریک نییه‌ تو سه‌لام له
ئە‌و بکه‌ی؟ هه‌زه‌تی (عەلی)ش فرموی: گیانم به‌ فیدات بی‌ت ئە‌ی په‌سولی
خودا بو‌ خو‌ت فرمو‌وته: هەر که‌سیک له‌ پی‌شموه سه‌لام له‌که‌سیکی تر بکات

دوستی با و مرطاران

خودای گموره خانوبهره‌ی خوشی بو دانه‌مزینى له به‌مه‌شت دا، منیش ده‌موى ئه‌و خانو قه‌سره‌و بالخانه خوشانه بیته به‌ش و نسیبی حه‌زه‌تی عومر رضی الله عنه، بویه من سه‌لامی لی ناکه‌م له‌پیشه‌وه .

﴿سەردانیك له‌مالی حەزەرتی عومەر رضی الله عنه﴾

(زیارة لیبت عمر رضی الله عنه)

ده‌گیرنه‌وه (حوزه‌یفه‌ی کوپی یه‌مان رضی الله عنه) ده‌ فەرموی : کۆمه‌لیک له‌لای سه‌رکرده‌ی موسلمانان (عومری کوپی خه‌تاب رضی الله عنه) دانیشتیوین حه‌زه‌تی (عومر رضی الله عنه) فەرموی : کۆ له‌ پیغه‌مبه‌ری بیستوه که باسی ئه‌و هه‌راو ناخوشیه‌ی کردوه که وه‌ک و شه‌پۆلی ده‌ریا شه‌پۆل ده‌هاوێت، (حوزه‌یفه‌ی کوپی یه‌مان رضی الله عنه) له‌ ده‌ وری پیغه‌مبه‌ردا پاز شیره‌وه‌ی نه‌ینی پیغه‌مبه‌ر بوو (امین السر) فەرموی : ئه‌ی سه‌رکرده‌ی موسلمانان من له‌ پیغه‌مبه‌رم صلی الله علیه و آله بیستوه ده‌ی فەرموو:

(تعرض الفتن علی ا لقلوب کما تعرض الحصر عودا فایما قلب انکرها نکت فیه نکتة بیضاء، وایما قلب اشربها نکت فیه نکتة سوداء حتی تکون علی قلبین علی ابیض مثل الصفا لا تضره فتنة مادامت السموات والارض وعلی اسود مر باد مثل الکوز مجنیا لا یعرف معروفا ولا ینکر منکرا) ما اشرب من هواه (مسلم : ۲-۸

واته : ئاژاوه‌و فیتنه دانه‌باریته سه‌ر دلان، هه‌روه‌ک و چۆن هه‌ سیر قه‌ف قه‌ف ده‌که‌ویته سه‌ریه‌ک، ئینجا هه‌ردلیک ئه‌و به‌لاو ئاژاوه‌یه‌ی له‌لا ناخوش بی ئه‌ وایا نوخته‌یه‌کی سپی دره‌وشاوه‌ له‌سه‌ر دلی تو‌مار ده‌بی، وه‌ هه‌ردلیکیش ئه‌وناژاوه‌ی خوش بوی و ئاره‌زوی بکات ئه‌وا نوخته‌یه‌کی ره‌شی تاریک له‌سه‌ر دلی تو‌مار ده‌بی، له‌ ئه‌نجام دا وه‌ک و دوو دلی لیدی، ئه‌و دله‌ی نوخته‌ی سپی له‌سه‌ر تو‌مار ده‌بی ئه‌وه زۆر جوان و دره‌وشاوه‌یه وه‌ک به‌ردیکی ساف و سپی و

دوستی با وهرداران

لوس ودهایه هیچ شتی پیوه نه نوسابی، وه هیچ کاتی هرگیزاو هرگیز همتا نمرزو ناسمان بمینی توشی نازاوه و نارهحتی ناییت، وهئو دلهی که نوقتهی رهشی لهسر تو مار دهی دزیوو دیزو بوزو ناشرینه وهک و گوزهی خوار کراوه یه به هیچ جورئ خیری تیدانامینی تهنه ههوایهکی بوشی بیکهک و بیسود، چونکه نه چاکه دهزانی بیکا، وه نه نارهواش دهزانی خوئی لی پباریزی .
وه هر بهوجوره پیغه مبر (ع) له فرموده یهکی تردا که مانای ئه حه دسیه ی پیش و دهگه یه نی ده فرموی :

(بادروا بالاعمال الصالحة فلنكونن فن كقطع الليل المظلم يصبح الرجل مؤمنا وعسى كافرا او عسى مؤمنا ويصبح كافرا يبيع دينه بعرض من الدنيا) مسلم - ۱- ۴۹۷ .
واته : تالوکه بکه بؤ کردهوی چاکه، زور نزیکه که توشی به لاو نازاوه یهک بین وهک و به شیکی تاریکه شهو : به یانی ئینسانیکی موسلمان و باوهرداره به لام ئیواره کافرو بی باوهره وهیان ئیواره پرواداره و، به یانی بی باوهره ئینسان دین و نایینی ده فروشئ به کهل و پهلکی کهمی ژبانی دونیا .

لهدوایی دا (حوزه یفه (ع) فرموی: داوام له کۆمه ل وگه لی موسلمانان ئه وه یه به تیکراییی له فرمان و گوئی رایه لی دابن و ههست و هوشیان به میشکیکی پاراو پر حیکمه تی ئیمان ناگاداریی له دوزمنان و ناحه زانی ئیسلام، ئه مجار پوی کرده حه زه تی (عومر (ع) و فرموی:

ئه ی سهر کرده ی موسلمانان له پیغه مبرم بیستوه له نیوانی توو ئه نازاوه گهره یه دا یهک دهرگا هیه ئه ویش نزیکه بشکی ئه دهرگایه ش حه زه تی (عومر (ع) که دهرگایه که شکابه لاو نازاوه دا دهباری حه زه تی (عومر (ع) فرموی: ئه ی حوزه یفه ئه دهرگایه ده شکئی یان دهرگیتوه ؟ ئه گهر بکریته وه جاری هیه ده توانری پیوه بدریته وه، به لام حوزه یفه ووتی : نه خیر ئه دهرگایه نا کریته وه به لکو ده شکینری، ئینجا پیویستی کۆمه لانی

دوستی باومرداران

خه لکی موسلمانان هر لهدورو بهرزيانوه هتا نزيك ونزميان زور چاك بزانن كه ووتمان : دهرگاكه حهزره تي (عومر ؓ) بوئوئيش شهيد كرا له جهماعه تي نويزي بهيانيدا، وه لهو كاته شهوه به لاو ئازاوه داباري شهوي كه شههيديشي كرد ئاگر پهرستيك بوو .

ئهو كومه لهي كه هستان بو پيلان گيران، بو شههيد كردني خليفه (عومر ؓ) كومه ليكي نهيني بوون به سهروكايه تي كابرايه كي گاور كه به ئاشكراو له بهر چاوان موسلمان بوو: به لام له دلدا بياوهر بوو ئوئيش: (عبدالله ي كوري سهبه) دوو پوو (منافق) بوو . چهند كومه ليكي له ئاگر پهرست و، گاورو، جوله كه و، بي پرواكاني كه دا به نهيني كو كرده وه، به هموويان پيلانيكيان ريك خست يه كيكيان دياري كرد بو هستان بهو پيلان و تاوانه كه وريه، به ناوي (نه بالوء لونه) ي ئاگر پهرست بوو كوشتني خليفه عومر ؓ كه له جهماعه تي نويزي بهيانيدا شههيدى كرد .

حهزره تي عومر ؓ پيشي ليداني به چهند پوزيك خهويك دهيني له خهوه كهيدا پيغه مبهري (عومر ؓ) به حهزره تي عومر دهفهرموي:

(سيبيكي الاسلام على موتك يا عمر وانت سراج الإسلام يا عمر)

واته: له مو دوا كومه لي موسلمانان بو مردن و جودا بونه وهي تو دهرگريه نه ي عومر بهراستي ئه تو چراو پووناكي ديني اسلام بووي پوزيكي هيني حهزره تي عومر ؓ پويشته سهر منبهرو به يارهكاني فهرموو: برا موسلمانانم له خهوم دا كه له شيريك سي دهندوكي ئي گرتم، بزانن كه شهوه نيشانه ي كوتايي تمه نه: كه له شيريش له خهودا بهنده يه كه عمره ب نه بيت، ئينجا هر نه ته وه يه ك بيت، وه دهندوك ليداني كه له شيريش له خهودا ماناي ليداني خه نجه ره . دوايي حهزره تي عومر ؓ فهرمووي: برا موسلمانانم كه هر نه من مردم بزانن خوداي كه وه ئهو دينه پاكه نافهوتيني و، ئهو سپارده كه وه يه كه خوداي كه وه پيغه مبهري (عومر ؓ) بو په وانه كردوه بو راگهيانندن به

دوستی با مومداران

بهره‌ی نادمیزاد هر دهمینی و نافهوتی، لهدوای خویندنه‌وه‌ی نمو ووتاره که پوژی ههینی بوو :

له‌دوای پینج پوژ له‌بهره به‌یانی پوژی چوارشه‌مه‌دا له ناو نویژی به‌یانیدا سی خه‌نجهری له‌ژیژ ناوکیه‌وه لی درا : حه‌زهرتی عومەر ﷺ ویستی به برینداریش نویژه‌که‌ی ته‌واو بکات، به‌لام توانای پاره‌ستانی نه مابوو: بویه بانگی (عبدالرحمن ی کوری عوفی ﷺ) کرد نویژه‌که‌ی بو ته‌واو کردن،

له دواي نویژ حه‌زهرتی عومریان هه‌لگرت و به‌ره و ماله‌وه بردیانه‌وه خوینی به‌تاواوی له له‌شه‌ی دا نه‌مابوو هیژوتوانای که‌میبوو هوشی له‌خوی نه‌ما بوو، به‌لام باموسلمانان زور چاک بزائن که لی‌دانی حه‌زهرتی عومەر ﷺ ته‌نها عومەر نه‌بوو به‌س، به لکو لی‌دانی دینی سه‌ربه‌ری نیسلام بوو : وه خوین پزانی عومەر ﷺ پزانی خوینی اسلام بوو .

وه دوژمنانی اسلام هیچ کاتیک نا یانه‌وی دینی اسلام پهره بستینی و گه‌شه بکات چونکه له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندیه پوچه‌که‌یان دانا گونجی : ده‌یانه‌وی دینی اسلام بکه‌نه چه‌کی چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه هه‌ژاره‌کان : بویه هه‌رده‌م هه‌ولی نه‌مانی ده‌دن له هه‌موو لایه‌که‌وه،

وه پیوستی سه‌رشانی هه‌موو موسلمانانه که هه‌ست به دوژمنانی اسلام وئینسانیه‌ت بکه‌ن و خویان بکه‌ن به دل‌وپیک خوین بو پاراستنی و : فراوانی نمو دینه پاکو راسته که به‌خه‌م مرو‌فایه‌تیه‌وه‌یه‌و ئابرو پاریزو پیزدانهری شاده‌میزاده . ئینجا دواي شه‌وه‌ی که خه‌لیفه عومەر ﷺ هوشی هاته‌وه به‌ر فه‌رمووی : کی منی کوشت ؟ هاوه‌له‌کانی فه‌رموویان : (نه بو لولوه ی) ئاگر په‌رست، حه‌زهرتی (عو مەر ﷺ) که گوئی له‌و وته‌یه بوو خیرا سه‌ری خسته سه‌ر خاک و کړنووشی شوکری بو‌خودا برد و فه‌رمووی : سوپاس بو‌خودای گه‌وره که به‌ده‌ستی موسلمانان نه‌بوو . وه داوای له‌خودای کرد که خودا پاداشتی بداته‌وه له پوژی دوايی دا .

دوستی با مومنان

هر لمو کاتدا که خوینی بمردهوام له بهر ده مات و دهریشت و نهموه ستا به (عبدالله ی کوړی) ووت: سرم له سرم له سر شو سرینه دابگره بم خمره سمره وی: به لکو خودا چاویکی به بهزه ی و مهره بانیم ئی بکات و گیانم دهرچیت !! بهو شیوهیه همره تی عومر الله گیانی شیرینی به خاک سپارد هزاران جار پرمای خودای له سرم بی، وه ماوه ی خه لافست و جینشینى حمزه تی عومر الله: ده سال و شمش مانگو چوار پوژ بوو .

﴿ نيمه بهو شیوهیه بووین ﴾

(هكذا كنا)

برای خوینمى موملمان شو نامیه بخوینموه و بیر بکوه، که چون دوژمنانى اسلام له هه موو کات و سرده میک دا هر چونیک بویان پیک بکوی و دهره تیان بویره خسی به فیروی نادن و هول دهن بو پیشکوتنى ولاته کیان، به هر نرخ و جوریک بیت، له (جورجی) دووه موه سر وکی ټینگلته مو، گال و، سویدو، نرویموه، بولای خلیفه ی موملمانان: خاوه نی ریزو شکو: (هوشامی سیهم)، له نهمده لوس دا، له دواى پیشککش کردنى سوپاس و پیزمان، بو مان دهرکوت و زانیمان شو هه موو پیشه سازى و زانیارییه ی که ولاته که تانی پازاندوتهمو، له ژیر سیبى زانیاری دا دهریه ن، نیمه ش ویستمان که نهمدازه یه که لهو پووناک و پوشنایه ی ئیوه به هره یه کمان بهر بکوی، وه ببیته یه که م پنگه بو پازاندنموه ی ولاته که مان له لایه ن بهر پیزتانه وه که به راستی له هر چوارلامانه وه نرانی و تاریکی و دوا که وتووی ولاته که مانى داگرتوه: نهوا هیندیک له لاوه کانه مان دهرینه خزمه تی بهر پیزتان: یه کی له و که سانه کچی برا که م خات و (دوبات) ه سر پرشتی کمرى شو کومه له نافرته تانه یه که له گه لیاندایه؟! وه به راستی شو نافرته تانه که دینه لاتان له

دوستی با ویرداران

بنه مالیه کی به شهره فی (ٲینگلته رهن) هیومان به باره گای به ریزتانه که
نیوهش ریزان لی بنین و پاریزگاریان بکن : وه دیارییه کی که میشمان له گهل
خات و (دوبانت) دا بو به ریزتان پهوانه کرد : هیومان وایه که له گهل ریزو
سوپاسیشماندا وه ری بگرن .

کار گوزارو فرمان پهواتان جوړجی دوهم
پادشای ٲینگلته ره و گال و سويدو نه رویجه وه

﴿ روداویك له نوحه ﴾

(مشهد من احوذ)

یه کیک لهو موسلمانانہی که له کیوی نوحه شهید کرا بوو (عبدالله کوپی
عومر رضی اللہ عنہ) ی باوکی جابر بوو پیغه مبر (رضی اللہ عنہ) فرمووی : ئه ی جابر
مزگینی هکت بده می ؟ ، جابر ووتی : ئه ی نیردراوی خودا مزگینی تو هر خیرو
چاکیه : پیغه مبر (رضی اللہ عنہ) فرمووی : ئه ی جابر : خودای گه وره فرمایشتی له گهل
که سدا نه کردوه به بی پرده ، به لام له گهل باوکتدا به بی پرده فرمایشتی
له گهل کردوه !! .

خودای گه وره پیی فرمووه : ئه ی عبدالله چیت دهوی داوام لی بکه پیئت
ده به خشم ؟ عبدالله ش فرمویتلی ئه ی خودایه به مگر پنه وه بو دنیا به بو
نه وه ی به هاوه له کانم رابگه یه نم بو نه وه هموو پاداشت و چاکیه ی پیئت
به خشیوم ، وه بو نه وه ش که جارکی تر له رینگه ی به رزی دینی پیروزی اسلام دا
بجه نگو شهید بکریتموه ، خودای گه وره فرمویتلی : ئه ی عبدالله من له
پیشدا په یمانم داوه هر که سیك لهو دنیا به دا کوچی کرد جارکی تر
ناگه ریتمه بو دنیا ؟ ! . وه منیش نابی پیچهوانه ی په یمانم بجولیمه وه ، عبدالله
فرمووی : ئه دی خودایه کی ههوا لیان پی را ده گه یه منی که له ناو پاداشت و

دوستی باوهر داران

به خشيشی تودا ده سوړېتموه؟ خودای گهوره شو نایه تهی بو پیغه مېری
 نېسلام ﷺ نارد که ده فرموی: «وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
 أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ» {۱۶۹} فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
 يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ {۱۷۰} ﴿ال عمران: ۱۶۹/۱۷۰﴾

واټه : نيوه گومان وا مېهن که شو که سانهی له پيگهی خودا دا کوژاون
 وشهید کراون مردون، نا وانيه نه مردون به لکو نه وانه زيندون و خوراک و
 خوارديان له لايه ن خواي گهوره وه بو پره وانه ده کړي وه شادمان و که يک خوشن
 به وي که له لای خودا وه به گه وره یی خوئی پی به خشيون وه مزگیني به وانه ده
 دن که له دواي نه وانه وه ماون و نه گه يشتونه نه وجيگه ی نه وانه، شو مرته يان
 پی ده دری که هيچ ترس و بيمکيان له سر نيو دل تنگ و ناروحتيش نابن .

﴿يَهَكَ چا که به دهيه﴾

(الحسنة بعشرة)

له سرده ميک که نه هاتي و گرانی بوو کو مه لانی خهک پيوستيان به
 خواره مېنی هېوو، لهوکاتي نه بوونی و قېری و نه هاتيه دا، پوژنک له پوژان
 کاروان و بارگه يه کی زوری خواره مېنی حه زره تی (عوسمان ﷺ) له شامه وه
 گه يشته مه دینه که زوړ به ی خورماو پوڼ و، زهیت و، میوژ، بوو خیرا بازرگان و
 به کو مه ل (جمله) فروشه کانی شار لهو بارگه و بارخانه کو بوو نه وه ووتیان :
 شهی (عوسمان ﷺ) شو شتانه مان پی بفروشه له باتی هر دره ميک دوو
 دره مت ده ده ينی یانی نیواو نیو خيرو قازانچ، حه زره تی (عوسمان ﷺ)
 فرموی : نه وه نيوه ده لين چی زوړ له وي نيوه زیاتريان داومی، بازرگانه کان
 ووتیان : باشه له باتی هر دره ميک پينج دره مت ده ينی؟! یانی پينج
 هيندی سه رمايه که ی خوئی، حه زره تی (عوسمان ﷺ) فرموی : ناخر له وه ش

دوستی باوهرداران

زیاتریان داوامی؟ لهباتی هر دره‌میک ده (۱۰) دره‌میان داوامی؟ یانی ده‌مینه‌ی سهرمایه‌که‌ی خو‌ی. بازرگان و توجارپه‌کان ووتیان: باشه یا عوسمان هرچی بازرگان و توجارپو کو‌مهل فروشی شاره هه‌مووی لی‌ره کو بو‌ینه‌وه کی‌یه نه‌و نه‌دازه خیر و قازانجه‌ی داوی یه؟ حه‌زهرتی عوسمانیش ﷺ فرمووی: برایان نه‌و مال‌ه به‌خودا فروشتوه؟ پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷻ فرمووی‌تی: چاکه‌یک به ده‌چاکه‌یه.

﴿له‌و که‌سانه مه‌بن﴾

(لاتکن منهم)

حه‌زهرتی (عه‌لی کو‌پی نه‌بی تالب ﷺ) ده فرمووی: له‌و جو‌ره که‌سانه مه‌بن، که‌وته و گو‌فتاریان وته‌ی خو‌ پارێزانه‌و، کرده‌وه کانیشیان کرده‌وه‌ی ئاره‌زو مه‌ندانه، پیاو چاکیان خو‌ش ده‌وی و په‌فتاره کانیان به‌جی ناهینن، تاوان باریان بق لی‌ده‌بیته‌وه، به‌لام بو‌ خو‌شیان تاوان بارن و تاوان ده‌کن، له خو‌شی و ئارامیدا فیزو هه‌وا لی‌ده‌ ده‌ن و، له‌کاتی ئاژاره‌و توش بوونی به‌لا نا‌ئومید و سهرگه‌ردان ده‌بن،

له‌کاتی توش بوونی ناخو‌شی به‌مل که‌چی‌هه‌ له‌ خودا داوا ده‌کن وه له‌کاتی خو‌شیش خودا له‌ بیرو فراموش ده‌کن: نه‌وه‌ی که‌میک تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سهر که‌سینکا بوو، خو‌ی به‌سهردا زال ده‌کات و، به‌ژێرده‌ستی خو‌ی ده‌زانی: نه‌وه‌ی به‌بیرو باوه‌ری پاستی وه‌ری گرتووه که‌رێبازی پاسته، وازی لی دینی، باسی په‌ندو به‌سهرهات و به‌ناگا هاتنه‌وه ده‌کات، به‌لام په‌ند وهرنا گریت ناموژگاری خه‌لک ده‌کات و بو‌خو‌ی ناموژگاری وهرناگری، به‌ ووته هه‌موو شتیک ده‌کات، به‌لام به‌ کرده‌وه نایکات، تاوانی بچوکی خه‌لکی له‌لا گه‌وره‌یه، به‌لام تاوانی گه‌وره‌ی خو‌ی له‌لا زۆر بچوکه، کرده‌وه خودا په‌رستی زۆری خه‌لکی

بهكم سهر دهكاو، كردهوى كهى خوى بهزور دهرميرى، بؤكردهوى چاكى خهلكى توانچ و پيلارى زوره، بهلام له كردهوى خراپى خوى پازى و بى باكه: پابواردن و گالتو كهپى پياوى گهروهى دونيايى زور پى خوشتره له زيكره يادى خواى گهروه، لهگهل ههزاراندا، فرمانى نارهوا بهسهر خهلكدا دها : بهلام فرمانى راستى خهلكى بهرامبه بهخوى گوى ي پى نادا، پنگهى بو خوى دهست نيشان دهكات، بهلام خهلكى ههلهه فريوتنى، گوى بو ووتهى بى كهلى خهلك دهگرى بهلام گوى له ووتهى فرمانى راستى خودا ناگرى و، خوى كهپ و لال دهكات، مافى خوى له خهلك وهردهگرى بهلام، مافى خهلكى لهسهر خوى گوى پينادا، له كردهوى خراپى خوى بهرامبه به خودا ناپاريزى، بهلام له خهلك خوى دپاريزى، وهله خودا ناترسى بهموى كردهوى خراپيهوه، بهلام لهخهلك دهترسى .

﴿ داد پرسى موسلمانان فهрман بهسهر سهركردهكانيان دا دهكهن ﴾

(قاضى المسلمين يقضى على أميرهم)

جاريكيان سهركردهى موسلمانان حمزه تى (عهى) لهناو بازاردا چاوى بهگاوريك كهوت زرينهكهى خليفه عهلى پى بوو ؟ حمزه تى عمليش عهلى خوى ئى ناشكرا كردو داواى زرينهكهى كردهوه و ووتى : برام ئهو زرينه ئى منهو بمده وه بهلام : گاوهكه ووتى: ئى تونيهو نات دهمهوه، حمزه تى عهلى چهندى لهگهل گاوهكه كرد زرينهكهى نهدايهوه بهناچارى كي شهكهيان گهروه بوو برديانه لاي داد پرسى موسلمانان كه ناوى (شوپره يح) بوو، دادپرسى سهركردهى موسلمانان فهرموى : چيتان ههيه پيم بلين: حمزه تى عهلى هاته وهلام ووتى: ئهى دادپرس ئهو زرينه بهدهستى ئهو گاوهوهيه ئيمنه داواى دهكهمهوه ؟ گاوهكهش ووتى : زرينى خومهو ئى ئهو نيه، (شوپره يح)

دوستی با وهر داران

دادپرسیش فرمووی : نهی سهرکردهی موسلمانان سویند بهخودا تو پاست دهکەي نهو زړیه ئی تویمو منیش دهی ناسمهوه، بهلام دهبی بجی دوو شاهید ئاماده بکەي کهبین و شاهیدی بدهن که نهو زړیه ئی تویم، حەزەرتی)) عەلیش (ع) پوئیشت دوو شاهیدی ئاماده کرد حەزەرتی (حەسەنی کوپی) و بهندهیکە بهناوی (قەمبەر) هەردووکیان شاهیدیان دا که نهو زړیهی بهدهستی نهو گاوهوهیه ئی حەزەرتی عەلیه (ع)، داد پرسى موسلمانان هاته وهلام و فرمووی: نهی سهرکردهی موسلمانان نهوا شاهیدی بهندهکەت قەمبەر وەر ده گرین بهلام شاهیدی حەسەنی کوپت وەر ناگیری، حەزەرتی عەلی (ع) فرمووی: نهی داد پرس چۆن وەرناگیری؟، نهی دایکت پۆله پۆت بو بکات، نهی نەت بیستوه له حەزەرتی عومەر(ع) پیغه مەبەر (ع) فرموویهتی: حەسەن و حوسین گەر وەر لاوی دانیشتوی بههشتن!! داد پرس فرمووی : بهلی دهمانم بهلام چونکه کوپته بهشاهیدی وەرناگرم، ئهمجار داد پرس به گاوهکەي ووت: ها ئهوه زړیهکەت و بپو، گاوهکه زړیهکەي هەل گرت و پوئیشت، له ژێرهوه بهخێسه سهیری حەزەرتی عەلی و (شوپەیح)ی داد پرسى دهکرد دهی ووت: بهپراستی زۆر چاکم کردن به دوزمنی یهکتری بهلام ئاده میزادی موسلمان له هیچ کاتیک ناگوپی و دل تەنک ناییت، بۆیه لهوای تهواو بوونی دادگا که هەردووکیان دهستیان لهملی یهکتر کردو یهکتریان بهخۆوه کوشی، که گاوه که نهوهی دیت گهرايهوهو چوهه پێشمهوه بۆلایان و ووتی: سویند بهخودا نهو زړیه ئی تویمه نهی سهردام عەلی ئهمن له دواتهوه دهپوئیشتم لیت کهوت و منیش هەلم گرتهوه ناگات ئی ی نهبوو، بهلام بۆیه نهم دایهوه ووتم با بزانم رهوشتی موسلمان چۆنه؟!، بهپراستی ئیستا بۆم ده رکەوت که پربازی اسلام جواترین پربازه و ههرکەس بهو پربازهدا بپروا هیچ کات سهری ئی تیک ناچیت، بهپراستی اسلام به دادو مهربانه، چۆن سهرکردهی موسلمانان لهگەل بی باوهپێکی وهک مندا لهبەر دهستی داد پرس پادهوهستی و کاتیک

دوستی با مومداران

کەشتەکەش ئیخووی بیّت بەلام کەبەلگە ی تەواوی نەبوو دە دۆپۆ و بە
فەرمانەکەشی پازی یە، شوکر بو خودا ڕێگە ی راستم دۆزیەو .
(ا شهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله)

لەدوایی حەزەرەتی عەلی علیه السلام فەرمووی : مادام تۆش مۆسڵمان بووی :
لەخەلاتی ئەو دا زۆی و وڵاخەکەشم پێشکەشت بیّت، وە مۆچەیهکی
باشیشیان لە گەنجینه ی مۆسڵمانان بو بڕیەو : بەراستی دینی سەر بەرزی
اسلامی وەرگرت و لەگەڵ هەموو کۆپۆ کۆمەڵیکی مۆسڵمانان ئامادە دە بوو
هەتا لەجەنگی سەفین شەهید کرا .

﴿گائتە لەگەڵ خوگرتن لەراستی﴾

(المزاح مع التزام الحق)

زیادی پادشای مۆسڵمانان نەخۆشیمەکی پرمەترسی توش هات (شورە یح)
ی داد پرس بو هەوان پرسینی پوشت بۆلای وەختیک لەلای هاتەدەرەو
پرسیاریان ئی کرد ئە ی (شورە یح) چۆن پادشاهات بەجی هینشت ؟ ئەویش ووتی :
کە بەجیم هینشت فەرمانی بەچاکە دەکردو سەرپنجی لەخەراپە دەکرد،
مەسروق ی کوپی ئەجدە علیه السلام ووتی : بەراستی (شورە یح) خاوەنی پێژنکی
گەرەیه، پرسیاری ئی بکەن، پرسیاری ئی بکەن، فەرمووی : کە بەجیم هینشت
فەرمانی بەووسیهت دەکردو سەرپنجی لە گریان دەکرد .

﴿شیوہ کی شامزاد جوان بو دنیا﴾

(تصویر بارع لل دنیا)

پوژنیک کابرایہک پویشٹ بولای سمرکردی موسلمانان حەزرە تی (عەلی کوپی
ئەبی تالب ﷺ) ووتی: ئەو سمرکردی موسلمانان خانو یەکم کەسە، دە
مەوێ بەدە ستی بەرپۆزت عەقدی کەینی خانوہکەم بو بنوسی؟، سمرکردی
موسلمانان سە یری دەم و چاوی کابرای کرد، جیہان چوارە وری دلی
داگرتب و یانی دنیا پەرست بوو، سەرۆکی موسلمانان ویستی دەرستیکی
بدات کە پەندی ئی وەر بگری و بەناوی خوداشەرە دەست پی بکات، دەستی
دایە قەلەمیک و نوسی:

بەناوی خوای گەرە و میہربان: لە دواي ناوی خودا، وا مردویەک
خانویەکی لە مردویەک کەری کە خانوہکە دەکویتە شاری تاوان باران و
گەرەکی بی ناگیان وە چوار سنوری ھەیە،

سنوری یەکمە: بە مردن کوتایی دیت .

سنوری دووہم: لە گوێدا کوتایی دیت .

سنوری سیہەم: لە ئی پرسین و موخاسەبە کوتایی دیت .

سنوری چوارەم: یان بو بەھەشتییە، یان بو دۆزەخە .

﴿ له گهل سهركردهى موسلمانان هه زهه تى عهلى ﴾

(مع اميرنا على ؑ)

ئهو كاتهى كه هه زهه تى (عهلى كوپى ئه بى تالب ؑ) پلهى جى نيشنايه تى و مرگرت، (عوقه يل) ى برائى به فرسه تى زانى هات بولاي و ووتى: برام پيروزبايت ئى ده كم بهو پله يه ي و مرگرت گرتووه جيگه ي رنزو سهر به رزه كه بوويه سهركردهى موسلمانان: منيش له دواى پيروزبايت ده مووى بهو بونه يه وه هينديك سهره و و سامان له خه زينه پى به خشى، هه زهه تى عه ليش ؑ فرمووى: برام ئيستا زور هيلاكم ئيواره و مره وه به سهر چاو، هه زهه تى عه ليش ؑ كاتى لاي ئيواره به ماوه يه كى كه م پيشى هاتنى (عوقه يل) ى برائى پرياسكه هه مبهانه يه كى هيناو داينا ئاسنيكى زور سوروه كراوى گهرمى تى وهر پيچا كاتى پوز ئاوا (عوقه يل) هاتمه بولاي هه زه تى عه لى ؑ ووتى: كاكه چيت بو دانام، هه زهه تى عه ليش ؑ فرمووى: كاكه ئهو هه مبهانه هه لگرمو بيه وه مالى (عوقه يل) يش زوردل خوش و شادمان بوو بهو ههديه و به خشيشه به لام كه عوقه يل ده ستي گه يشته هه مبهانه كه ده ستي سوتاو بى هوش كه وت، كاتيك به هوش هاتمه ووتى: ئمه وه چى كارنك بوو له گه لت كردم، هه زهه تى عه لى ؑ فرمووى: ئه ي دايكت پوله پوت بو بكا (عوقه يل) ئه گهر ده ت زانى بو تووزنك ئاگرى دونيا خوت راناگرى و ئمه وه حالته، ده بى حالى من و تو چون بيت له پوزى دوايى كه له ناو زنجيرى سوروه كراويان پيچاين و، بو ناو ئاگرى دوزه خيان بردين، ئه ي (عوقه يل) ههر كه سينك خيانه ت له مالى موسلمانان بكات له يه ك دره مه مه وه هه تا دينارنك خودا پرديكى ئاگرينى له پوزى دوايى بو راده كيشتن له سهر ئاگرى دوزه خ و له سهر مه وه ي پرده كه پاي ده گرن، له به رتين و گهرمايى دا پرده كه ده پوخى و ده كه ويته خواري حه فتا پايز له ناو عه زاب و ئازاردا ده مينيتمه وه به بى ئمه وه ي گيانيان ده ربيچى .

﴿ نهويه حمزه تي علي ﷺ بيناسن ﴾

(هذا هو علي ﷺ)

پنځه مېري خودا (ﷺ) به حمزه تي (علي كوپي نبي تالب ﷺ) ي فرموو:
 نهى علي خوداي گموره سنى شتى زور گمورهو به پرنزي پى به خشيوى،
 يه كم : حمزه تي فاطمه ي پنبه خشيوى كه گموره ترين نافر تانى بهمشته،
 دووم: خودا حمزه تي حسن و حوسه ينى پى به خشيوى كه گموره ترين
 گمنجى به هشتين .

سنيهم: خودا نه توى كردووه بهزاوای پنځه مېري كه سر و مرو كه وړه ي
 هر دوو ك دونيابه، به بى له خو بايى بوون، كه وا ده ليم هيچ له خو م بايى نيم و
 سر كهش نابم .

﴿ رهوشتي هاوه له كان ﴾

(أحوال الصحابة)

حمزه تي (علي كوپي نبي تالب ﷺ) له سرده مى جين شينى دووم
 حمزه تي (عومري كوپي ختاب ﷺ) ده ي فرموو: خه نكم ديت له خوم دا
 نويزى به يانيم له دواى پنځه مېري خودا (ﷺ) دكرد، له دواى نى بوونه مو
 ته واو كردنى نويز، له مزگوت پويشتمه دهرى، نافر تيك له بهر دمرگاي
 مزگوت راوه ستا بوو قاپيكي پر له خورماى به ده ستوه بوو، نافر ته كه ووتى:
 ياعلى نهو قاپه خورما يه م نى وهر بگره بيده به پنځه مېري اسلام (ﷺ)،
 ده فرموى: منيش ليم و مرگرت و بر دم بو پنځه مېر (ﷺ)، له خه م كم دا
 پنځه مېر (ﷺ) ده ستى برده ناو قاپه كه، ته نها دمنكيكي خورما دهريناو له
 ناو دهمى هاويشت، به راستى نهو دهنكه خورما يه م نهونده پى خوش بوو،
 ووتم: نهى پنځه مېري خودا (ﷺ) دمنكيكي تريشم بديه، پيش نهوه ي دمنكيكي

دوستی با و مر داران

ترم بدا تن لهو کاته دا له خه و هکهم به خه بر هاتم، گویم له بانگی (الله اکبر) ی به یانی بوو هه ستام و پویشتم بو مزگوت له دواي حه زه تي عومر ﷺ نويزمان دا به ست له دواي لي بونه وه له نويز، له مزگوت پویشتمه دهر سه یرم کرد ئافره تیک له بر دهرگا راه ستاوه قاپیک خورمای به ده ستوه بوو، ووتی: یاعه لي ئه و قاپه خورمایه به ره بو حه زه تي عومری کوپی خه تاب ﷺ، منیش وهرم گرت و بو حه زه تي عومرم برد ئه ویش دهنکیک خورمای هه لگرت و له ناو ده ممی هاویشتم به لام به راستی زورم له لا خوش بوو، ووتم: ئه ی سه رکرده ی موسلمانان دهنکیکی تریشم به ده یه ! حه زه تي عومریش ﷺ فرمووی: ئه گهر ئه م شه و پیغه مبر (ﷺ) زیاتری به ش بدابای ئه منیش زیاترم به ش ده دای؟! حه زه تي عه لي به و فرمووده ی عومر زور سه رسام بوو ووتی: ئه ی سه رکرده ی موسلمانان به خه و چاوت پی کهوت یان به نه نیی ئاگادار بووی حه زه تي عومریش ﷺ فرمووی: یاعه لي نه به خه من دیتومه وه نه به نه نییش به لام ئینسانی موسلمان ئه گهر نیه تی دلی پاک بوو بو خودای ئه و به نورو پوناکی خودا شت ده بیئی .

﴿خو پاریزی جی نشین﴾

(ورع الخلفاء)

ده گپرنه وه حه زه تي (عه لي کوپی ئه بی تالب ﷺ) شه وینکی پویشتم بولای خه لیفه ی موسلمانان (عومری کوپی خه تاب ﷺ) که سه یری کرد وا حه زه تي عومر له بر چرایه ک، (فتیله) که به رۆن زه یت هه لگیر ساندره بوو، دانیشته وه شتی فرمان به رانی له بر دهنوسیوه، که که یشتمه لای ده ستی له نوسین هه لگرت و فرمووی: ئه ی عه لي بو ئیشی خو ت هاتوی، یان بو ئیشی موسلمانان ؟ حه زه تي عه لي ﷺ فرمووی: ئه ی خه لیفه ی موسلمانان بوچی ئه و پرسیاره م لي ده که ی ؟ . حه زه تي عومر ﷺ له وه لامدا فرمووی: ئه ی عه لي

دوستی باوهر داران

ئەو فتیلە و پۈنە زەیتە ئی گەنجینەى موسلمانانە بەشى ھەموویانی پێوەیە
ئەگەر ئەتۆش بەئیشی موسلمانانەو ھاتووی ئەوا چرایەکە ناکو ژینمەو :
بەلام ئەگەر بو ئیشیک ھاتوی کە تایبەتە بەخۆتەو ئەوا چراکە دەکوژینمەو بو
ئەو ھەى مالى موسلمانان لە شتیک بەکار نەھینن کە بەرژەو ھەندى گشتى
موسلمانانى تیدا نەبى .

﴿فیلی نافرە تان﴾

(مکر النساء)

جاریک نافرەتیکى دوو پوی مەکریاز ھاتە لای سەرکردەى موسلمانان
(عومەرى کوپى خەتاب (ﷺ) ووتى: ئەى سەرکردەى موسلمانان فلانە کەس
زۆرى ئى کردوم بو ئەو ھى داوین پیسیم لەگەڵدا بکات منیش سەر پیچیم کرد و
نەم ھیشت بەلام زۆر بەھیزو قوت بوو توانام پێى نەشکا بەزۆرى خوێ نازارى
دام و توو، ئاو، (منى) یەکەى ھاتەو ھەجلەکانى داکردو پیسى کردم،
نافرەتە مەکر بازەگەش چوو بوو ئاوى سپینەى ھێلکەى بەجلەکانیدا کرد بوو
زۆر بەمەنى دەچوو . ھەزەرەتى عومەرىش (ﷺ) کە سەیری کرد سپینەى
ھێلکەىو زۆرىش بە ئاوى پیاو دەچوو ! . بەلام دوو دلێش بوو بۆیە پرسىارى
لە ھەزەرەتى عەلى کرد ئەى عەلى بیری توو چۆنە لەو بارەو ؟ .

ھەزەرەتى عەلىش (ﷺ) سەیری ھەزەرەتى عومەرى کردو ووتى: ئەى عومەر
ھیندیک ئاوى گەرم بەجلەکانى دا بکەن، ئەگەر ئەو نافرەتە پاستى کرد تووى
پیاو بوو ئەو ھى دەبیئتە وە، ئەوکاتە قەسەى نافرەتەکە راستە : وە ئەگەر
توند بوو لێى نەبۆو ئەو ئاوى ھێلکەىو نافرەتەکە درۆ دەکات، لەدواى
ئاوى کولای گەرمیان ھینا پیاوان داکرد : ئەو ئاوو توو ھى کە نافرەتەکە ھى
ووت: پیاو ھە پێى دا کردوم بەئاوى ھێلکە دەرچوو، دواى بەنافرەتە کەیان
ووت: لە خودا بترسى و شەرم بکە . بەپاستى بیرو تۆمەتەکەت بەپوچ دەرچوو .

﴿ میراتی گران به ها ﴾

(میراث ثین)

دهگیرنموه جارنکیان نهبو هوپرهیره (ﷺ) بهبازاری ممدینمدا دهرویششت لهکومه لانی خه لکی دهروانی و لییان وورد ده بووه زوربهی زوری بی ناگان و زور بهکمی یادی خودا دهکن لهبر هیلک و سمر قالبوونیان به پیدایا کردنی بزئوی پوزانهی ژیانیان بویه بهدهنگینکی بهرز بانگی راهینشت و فرمووی : نهی ناده میزادو کومه لانی بازار بوچی وا داماون و بیهوا راه ستاون، نهوانیش خربونهوه ووتیان : چی پووی داوه نهی نهبوهرهیره ؟

نهبوهرهیرهش فرمووی : بونهتان زانیوه نهوا نیستامیراتی حمزه تی محمد (ﷺ) وا له مرگهوت دابهش دهکری ؟. بوچی نیوهش ناپون بهشی خوتان وهریگرن !؟

زوربهی خه لکه کهگونیان لهو وتی نهبوهرهیره بوو زور بهخیراو بهمهلهداوان پویشتن بو مرگهوت له دواي ماوهیک بهدل ساردی و توپهیی یهوه گهرانهوه نهبوهرهیرهش هر لهجینگهی خوی راه ستابوو، پرسپاری لیکردن چیتان کرد، هیندیک وه لایمان دایهوه ووتیان : چوینه مرگهوت کهسمان چاوپینه کهوت و هیچ شتمان نه دیت دابهش بکری ؟.

نهبوهرهیره ووتی : کهستان له مرگهوت نه دیت ؟. ووتیان : هیندیکمان دیت نویرژیان دهکرد، وههیندیک قورنانیان دهخویندو کومه لیکیش زیکرو دوعایان دهکردو باسی چاکو خراپهیان دهکرد، نهبوهرهیرهش فرمووی : نهی هاوار بو نیوه لهکردموی چاکه تی ناگهن، ناخر نهوه دابهش کردنی میراتی پنیغه مبهره (ﷺ) بزون بهشی خوتان وهریگرن . (تبههانی ریواهیتهی کردوه)

﴿خوشه‌ویستی پیغمبر (ﷺ)﴾

(محبة الرسول صلى الله عليه وسلم)

دهگړنمړه پوښتک پیغمبري نيسلام (ﷺ) دهچيته بازار، گوښي لهدنگي
بهنده يک دېني خاوه‌نه‌کي دهی فروشي نويش به‌دنگيکي زور بهر هاورى
ده کردو دهی ووت: توخودا همرکه‌سيک ديهوي من بکړي بابهرگرم ئي نه‌کا له
نويژي به‌کومل (جماعه) لهدواي پيغمبري خوداوه (ﷺ)؟

کابرايک پويشته پيشمړه له‌خاوه‌نه‌کي کړي و پهيما‌نه‌کي برده سمر شو
بهنده‌يهش له‌هممو نويژک دا جه‌ماعتي لهدواي پيغمبرمړه (ﷺ) دهکرد .

پوښتيان لهدواي نويژ کردن، پيغمبر (ﷺ) سهيري کرد شو بهنده‌يه
ناماده ي نويژي جه‌ماعت نه‌بوو، هوالی پرسى فرمووي: بوچي هاو‌لم‌که‌مان
ديار نيه ؟ ياره‌کاني فرموويان: نه‌خوشه‌و بويه ديار نيه، پيغمبر (ﷺ)
پويشت بو مالى بهنده‌که بو ديدمنی، له دهرگاي دا ووتيان : کييه لهدرگا
دهدا، پيغمبر (ﷺ) فرمووي : منم محمد پيغمبري خودا، نه‌وش له
به‌خته‌مړي بهنده‌که بوو که لهو کاته‌دا خيريکي گيان دهرچون بوو پيغمبري
خودا (ﷺ) له‌لای دانېشت و نزاى به‌خيري بو کردو شه‌ماده‌ي پي هينا لهو‌کاته‌دا
بهنده‌که گياني پيروي به‌خوشي به‌مه‌شت شاد بوو، له دواي مردنېش
پيغمبر (ﷺ) بوخوي بهنده‌کي شويشت و، کفني کردو نويژي له‌سر کردو
شارديانه‌وه .

دوستی باوهر داران

﴿ داوین پاکي باوهر دار ﴾

(عفة المؤمن)

دهگيرنمه کابرايهکي ههژاري موسلمان زور پاريزگاري نويزهکاني بهکومهل (جماعه) ي دهکرد له دواي پيغه مبهري خوداوه (ﷺ) بو پيويستيهکاني (واجب) ئيسلامي زور دلسوزو راست گو بوو، بهلام ههتا بليي ههژار بوو، هيچي نهبوو تنها کراسيک؟ بهلام چون کراسيک نهونده کوتهو پزيو بوو بهچا کي کهلکي لهبر کردنيشي نهبو، بهس لهبر نهوهي هيچي کهي نهبوو زور پاريزگاري لهو کراسه دهکرد بو نهوهي بههوي نهو کراسهوه بي شرمي خوي پي داپوشني و لهنويزي بهکومهلي (جماعه) ي دواي پيغه مبهري (ﷺ) دوا نه کهوي. پوزنيکيان پيغه مبهري (ﷺ) له دواي نويز کردن پرسياي لهبارو دوخي نهو موسلمان ههژاره کرد، نهويش زور بهرو خوشيموه سوپاسي خوداي کردو ووتي: نه ي رهسولي خودا زور باشين؟ بهلام پيغه مبهري (ﷺ) فرموي: به يهکيک برو بو مالي ئيممو دوو کراسي لييه يهکيانم بو بهينه، له دواي نه وهي که کراسهکيان هينا پيغه مبهري (ﷺ) له بهر نهو موسلمان ههژارهي کرد، پاشي ماوهيهک کابراي موسلمان گهرايموه بومالي خيزانهکي کهچاوي پي کموت وا کراسي پيغه مبهري (ﷺ) لهبردايه رهنگي ههلبزرکاو ووتي: نهوه چيه؟ دهترسيم سکالاي خوداي گهرهت لهلای پيغه مبهري (ﷺ) کردبي، هاوار بو تو که شکايهت له خوداي کردبي لهلای پيغه مبهري، ميژده ههژارهکesh ووتي: ئا فرهت سويندبه خودا، سکالام نهکردوه لهلای پيغه مبهري ئا فرهتهکه ووتي: نهدي چون بوو پيغه مبهري (ﷺ) نهو کراسه ي پييهخشي، کابرا ووتي: ئا فرهت سويند بهخودا من نهو کراسه م بويه وهر نهگرتوه له پيغه مبهري (ﷺ) لهبر ههژاري ونهداري، تنهها لهبر نهوه وهرم گرت ههتاكو له دواي مردنم بوم بکهن بهکفني ناو گوڤهکه م!!

دوستی باومرداران

﴿مانه‌وی هه‌تا هه‌تایه‌ته‌ن‌ها هه‌ر‌بو‌خودایه﴾

(الخلود لله)

ده‌گیرنه‌وه‌ کابرایه‌ک له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ) دایک و باو‌کینکی پیری به‌سال‌اچوی ده‌بی، هه‌موو پوژیک بو‌نوژی به‌کۆمه‌ل (جماعه) به‌کۆلی هه‌لی ده‌گرتن و ده‌ی بردن بو‌مزگه‌وت کله‌ دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) نوژی بکه‌ن، به‌لام پوژیکیان پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام (ﷺ) که‌سه‌لامی نوژی دایه‌وه‌ چاوی به‌و‌ پیاو ژنه‌ پیره‌ نه‌که‌وت؟! پرسیا‌ری کرد ئه‌وه‌ له‌ کۆین؟. بو‌چی دیا‌ر نه‌بوون له‌ نوژ؟ یاره‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموویان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر خودا (ﷺ) کو‌په‌که‌یان مرده‌وه‌!، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: به‌راستی ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌به‌ر یه‌کیک نه‌ مردبایه‌ ده‌بوو ئه‌و کو‌په‌ سه‌باره‌ت به‌و‌ دایک و باو‌که‌ی نه‌ مردبایه‌، به‌لام: به‌راستی مانه‌وی یه‌که‌جاری له‌و‌ دونیا‌یه‌دا بو‌ه‌تا هه‌تایه‌ بو‌که‌س نیه‌ ته‌ن‌ها خودای که‌وره‌ نه‌ییت.

﴿کار‌گوزار و خزمه‌ت‌کاری مزگه‌وت﴾

(خدا مة المساجد)

ده‌گیرنه‌وه‌ ئافره‌تیکی په‌ش پی‌ست به‌ناوی دایکی مه‌جبه‌ن ئیش و کاری پا ک‌راگرتن و خزمه‌ت‌کاری مزگه‌وت بوو، پوژیک پی‌غه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) که‌پو‌یشت بو‌گو‌پستان بو‌ زیاره‌تی مرده‌کان له‌ناو گو‌په‌کاندا ده‌گه‌را چاوی به‌ گو‌پیک‌کی نوی‌ که‌وت، فه‌رمووی: به‌ موس‌لمان‌ه‌ هاوه‌له‌کانی ئه‌و گو‌په‌ نوییه‌ ئی کینیه‌؟ هاوه‌له‌کانی ووتیان: یا‌رسول الله (ﷺ) ئه‌وه‌ گو‌پی دایکی مه‌جبه‌نه‌، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستی کرد به‌گریان و فره‌می‌سکی گه‌شی وه‌ ک‌ مرواری به‌چاوان دا‌ها ته‌ خوار، له‌ دوا‌یی دا‌ ووتی: که‌ گیانی ده‌رچوو بو‌ پی‌تان نه‌ ووتم: هه‌تا

دوستی با و مرداران

بها تبا مایمو نویژم لهسر بکردبایه یارمهکان ووتیان: نهی پیغممبهری خودا
(ﷺ) کاتیک کوچی دواپی کرد پوژگار زور گهرما بوو نه مان ویست کاتی
پشودانی بهریزت تیک بدهین بویه ناگادارمان نه کردیهوه، پیغممبهر هر خیرا
راست بووه ده ستی کرد به نویژ لهسر گوپی دایکی مهجمن، دواپی
فرمووی: به یارمهکانی هر کاتیک یهکیک له یارمهکان کوچی دواپی کرد ناگادارم
بکهن بو نهوهی نویژی لهسر بکه چوئگه هرکسینک من نویژی لهسر بکه له
دوینا دا نهو نویژم ده بیته تکاکاری له پوژی دواپی، ئینجا له دواپی نهوه
پیغممبهر (ﷺ) پووی کرده گوژمکو فرمووی: سهلامی خودات لهسر بی نهی
دایکی مهجمن، پیمان بلی ئایا چی کردموه یهکت لهه موو کردموه مکان به
باشتر دهرچو، وه پاداشتی چاک و گهورهت پی وهر گرتووه، ماوه یهک
پیغممبهر (ﷺ) بی دهنگ بوو بو نهوهی وه لامهکهی گوی لی بی؟

دواپی به یارمهکانی ووت: دایکی مهجمن ووتی: هیچ کردموه یهکم باشتر نه بوو
بو پاداشت وهر گرتن له لای خودا له خزمهت و پاک کردنهوهی مزگموت. له
کوتایی دا پیغممبهر (ﷺ) فرمووی: خودای گهوره و مهره بان قهرینکی بو
دایکی محجن دروست کردوه له بهمهشت دا ئیستا بهچاو قه سرکه ده بینم
دایکی محجن لی دانیشتووه.

﴿ پیاویکی نه هلی به هشتی ﴾

(رجل من اهل الجنة)

پیغمبري نیسلام (ﷺ) پیشه‌ی وه هابوو هموو پوژنک له دواي نويزی (عصر) ناموزگاری خه‌لکی دمکرد، پوژنک له کاتی ووتاردا ماوه‌یه‌ک پاره ستا دوايی فەرمووی: ئیستا له‌وسوچه‌وه یه‌کێک دیته ژوری مزگەوت له نه‌هلو دانیشتی به‌هشتیه، یاره‌کانی پیغمبر (ﷺ) که گوئیان لهو فەرموو ده‌ بوو: هموو به جاريك چاويان بریه سوچه‌که، وه‌ختیک پياويك هاته ژوره‌وه سه‌لامی کردو نويزی عه‌سری کردو گه‌رايه‌وه، پیغمبري خودا (ﷺ) بو پوژی دوايی له ووتاره‌که‌ی دا هه‌مان مزگیني دا ئیمه‌ش که سه‌یرمان کرد هه‌ر ئه‌و پياوه‌ی دوينی بوو که پیغمبر (ﷺ) مزگیني به‌هشتی پيدا، به‌و شیوه‌یه پوژی سه‌یه‌میش هه‌روا پیغمبر (ﷺ) به‌لیني به‌هشتی دا هه‌ر هه‌مان کابرا ده‌رچو، بو یه پوژی سه‌یه‌م : یه‌کێک له یاره‌کانی پیغمبر (ﷺ) ووتی: ده‌بی به دواي ئه‌و کابرايه‌دا به‌روم بزانم چی کرده‌وه‌یه‌کی باشی هه‌یه وا پیغمبر (ﷺ) سی پوژه به‌لیني به‌هشتی پی ده‌ دات ووردو نزیک له دواي پویشتم هه‌تا گه‌یشته گوندی (سەنج) له‌ویش‌ه‌وه ورده وورده به‌دواي دا پویشتم هه‌تا کابرا گه‌ یشته مالی: له ده‌رگام داو فەرموويان ئی کردم بو ژوره‌وه پویشتمه ژورو سه‌لام کرد داواي میوان داريم ئی کردن زور به‌خیر هاتنیان لی‌کردم سی پوژ له‌مالیان دامامه وه به‌لام وه‌کو سه‌یری کرده‌وه‌کانیم ده کرد نهم ده‌زانی پیغمبر (ﷺ) به‌هوی چیه‌وه به‌لیني به‌هشتی پيداوه نه‌ته‌قواو نويزی زور ده‌کات، نه‌پوژو گرتن و، نه‌خیرو چاکه‌شی زوره بویه خوّم پینه گیراو پیّم ووت: نه‌ی برام تيم بگه‌یه‌نه چی کرده‌وه‌یه‌کی باشت کرده‌وه ؟. چونکه به‌راستی من گویم له فەرموده‌ی پیغمبر (ﷺ) بووه که‌سی جار به‌لیني به‌هشتی پی داوي کابراش ووتی: من هه‌ر ئه‌وه‌م وه‌ کو ده‌مبیني، به‌لام هه‌رچی فیل و خیانه‌ت و خه‌راپه هه‌یه له‌ده‌م

دوستی با و مرداران

دانیو حسادت و نیریشم نیه بهرامبر هیچ که سیک که خودا به خشیشی به سردا پشتی، ثمجار هاو له که ی پیغمبر ﷺ فرموی : و ابو دم رکوت که بهوی شو دل پاکو نیردی و حسادت نه کردنه ته که گه یشویه شو پله یه که پیغمبر ﷺ ناوات پی بفرموی : نهلی بهه شتییه .

﴿سکالای ناره زایی و دل تهنگی﴾

(شکوی و حزن)

و هختیک خودای گهره شو نایه تهی ناره خواره وه، ده فرموی : ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ ۖ وَاحْتُلُ سَيْلًا﴾ الإسراء/۷۲. واته : هر که سیک لهو زبانی دونیا بهدا ریگی راست که ریگی دینی سهر برزی نیسلامه نه گری و بهو ریگی بهدا نه روات شهوه مانای وایه چاوی له ریگی راست کویرو نابینایه، وهله پوژی دوا بهدا به راستی کویرو نابینا ده بیت و بهد بهخت و گومرا ده بی، نینجا (عبداللهی کوپی نوم مهکتوم ﷺ) که چاوی کویر بوو زور دل تهنگ و ناره حمت بوو، هاته لای پیغمبر ووتی : نهی پیغمبر خودا ﷺ، به راستی شو نایه ته که بولات هاتوته خوار زور دل تهنگی کردوم و بیرو هوشی لی بردوم، من لهو دونیا بهدا پازیم به نابینایی سو پاس بو خودا، به لام به راستی نهی پیغمبر خودا ﷺ پازی نیم و ناتوانم له پوژی دوا بی به کویری. کات بهر مه سر :! پیش شهوه ی پیغمبر ﷺ (و لام بداته وه خوی گهره بهوی حمزه تی جراثیل شو نایه تهی ناره خواره وه که ده فرموی : ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ الحج/۴۶. واته : چاوی پوون و ناشکرا کویر نابیت به لام چاوی دلیان کویر ده بیت هیچ شتیک ههست پی ناکن . له دوا بهدا پیغمبر ﷺ به عبداللهی ووت : نهی عبدالله تو بهوه پازی نابی که یه کهم کسی سهیری زاتی بنه ره تی خودا بکه ی له پوژی دوا بی ناخه رت دا .

﴿خودا چاو دیره﴾

(مراقبة الله)

پوښتک نه بو هوږه پره (ﷺ) به جینگه یه کدا ده پوښت چاوی به کابرایه کی شیر فروش کهوت ناوی له شیرکه ده کرد نه بو هوږه پره (ﷺ) فرموی: نهی کابرا چی ده کی له پوښی دوا یی دا که پییان ووتی: نهو ناوه لهو شیره جیا بکوه ؟؟

﴿پرسیار له چوارشت﴾

(سؤال عن أربع)

ده گڼر نهوه (عبدالرحمن ی کوږی عوف (ﷺ)) دهوله من ترین هاوه له کانی پیغه مبر (ﷺ) بووه، کاتیک پیغه مبری خودا (ﷺ) پوښته خزمهت خوداو: کهرایه وه جینگه ی خوږی، کو مه لیک له یاره کانی پیغه مبر (ﷺ) پوښتن پیروزیایی له پیغه مبر (ﷺ) بکن، سهیریان کرد (عبدالرحمن ی کوږی عوف (ﷺ)) له لای پیغه مبر (ﷺ) دانیشته وه، بویه یاره کانی پیغه مبر ووتیان: نهی عبدالرحمن نیمه له تو دترساین به هوږی دهوله مندی و هیلاکیتوه هوشت له پیغه مبری خودا (ﷺ) نه بیت، به لام شوکر بو خودا دهوله مندیت باوهږی لاواز نه کردوی وږه وشتی نه گوږیوی :

دوا ی عبدالرحمن ووتی: بو چی سهروته و سامان ږنگم لیده گری و به دوام ده خات له کرداری چاکه، هه موو یاره کان به ټیکرا ووتیان: نه دی نهو فرموده ی: پیغه مبر ته نه بیستوه که ده فرموی :

(لا تزول قدما عبد يوم القيامة حتى يسأل عن أربع عن شبابه فيم ابلاه وعن عمره فيم افناه، وعن ماله من اين اكتسبه وفيه انفقه وعن علمه ماذا صنع فيه). رواه الترمذي في السنن/ ٢٥٣/٩، وقال الالباني/ اسناد حسن: في صحيح

﴿ داوین پاکی و هه ژاری ﴾

(عفة و فقر)

پوژنك كابراییك له دوايي نوژنژي شیوان (مغرب) هات بولای پیغه ممبر (ﷺ) قاپنك گوشتی سوره وه کراوی پی بوو، ووتی: ئەي پیغه ممبری خودا (ﷻ) ئەو قاپه گوشته بده بهه ژاریکی موسلمان .

وه ئەو هه ژارانەي که له لای پیغه ممبر (ﷺ) بوون هه موویان خواردنی ئیواره یان خوارد بوو پیغه ممبر (ﷺ) پرسیاړی ئی کردن فەرمووی : کیتان پیو یستی به خواردنی گوشت هیه ؟ . ئەوانیش ووتیان: ئەي ره سولی خودا ئیمه خواردنمان خواردوو تیرین، ئەگەر ئەو خواردنه بخوین ده بیته زیاده رهوی (اسراف) بویه پیو یستمان پیی نیه .

پیغه ممبر (ﷺ) فەرمووی: به ئەبو هه پره (ﷺ) ههسته ئەو گوشته بهره بو (ئوم ایقام) که ئافره تیک بوو میرده که ی مردبوو چه ند مندالیکي بچوکی هه بوو زوړیش هه ژارو نه داربوو، ئەبو هه پره (ﷺ) گوشته که ی هه لگرت و بهره مالی (ئوم ایقام) ی کهوتی بو ئەوه ی گوشته که ی بداتی و دهر خواردی مندالەکانی بدات، له دهرگای دا ئافره ته که ووتی: کییه ؟

ئەبو هه پره (ﷺ) ووتی : منم دهرگام ئی بکه وه له دواي چونه ژوره وه ئافره ته که ووتی: ئەبا هه پره (ﷺ) خیره لهو کاته دا هاتوی ئیشت چیه ؟ ئەویش ووتی: پیغه ممبری خودا (ﷻ) ئەو گوشته ی پیدا ناردوو بو توو، بو مندالەکانت .

ئافره ته که ووتی: بهر بکه پروه بولای پیغه ممبری خودا (ﷻ) سه لامی منی پی بگه یه نه و پیی بلی خودا پاداشتی چاکه ی بداته وه ئیستا پیو یستمان به گوشته که نیه، چونکه ئیواره مندالەکانم تیریان خواردوو هه موویان به تیری نوستون: ئەبو هه پره (ﷺ) ووتی: ئەي (ئوم ایقام) ده میکه مندالەکانت

دوستی باوہمداران

خواردنی وایان نه خواردوه هلی بگره بۆ بهیانی که لهخو ههستان بیان دهیه .
ئهو ئافرهته موسلمانە ووتی: بپۆ به پیغه مبهری خودا ﷺ بلی ئایا ده بیته
بارمه و که فاله تی منداله کانم ههتا بهیانی ده ژیهن و نامرن، بپۆ ئهو خواردنه
بهروه با بیدهن به که سیک که له منیش هه ژار تربی و ئهو ئیوارهش تیریان
نه خواردبی، ئیستا بهزگی برسی هاوار ده کهن . به راستی که سهیری ئهواوهر
دارانه ی پینشو ده که ین که چون تهوه کول و پشت و پهنا یان به خودا به هیزو
پتموبوه، ئیمه دهو ئاره قه ی شهر مزاری له روخساری خۆمان بسترین.

﴿به شیکی پیروز﴾

(قسمه مبارکه)

یه کیک له هاوه له کانی پیغه مبهری ﷺ به ناوی: (ئهبوقه لابه) ده فهرموی: پۆژیک
به ریگه دا ده پویشتم په له هوریکم له ئاسمان بهرچاو کهوت، گویم له دهنگیک
بوو به هوره که ی دهگوت بپۆ باران و ئاوه کهت له کینگه ی فلانه کهس هه لرێزه
منیش وورده وورده به دوا ی هوره که دا پویشتم تاگه یشته کینگه ی ئهو
فلانه کهسمو بارانیکی زور به به ره کهت لهو کینگه یه باری و تیرناوی کرد.

له دوا ی بارانه که پویشتم بۆلای خاوهنی کینگه که و پرسیارم له خاوهنی
کینگه که کرد، ئه ی برام تۆ ئیشت چیه وچی ده که ی ؟

له وه لآمدا ووتی: برای شیرینم کاتی خودای گه وره بهرو بووم بۆ پینه
که یه نی، هه موو ده ست کهوت و داها ته کهم ده کهمه سی به شه وه، به شیکی بۆ
هه ژار هکان ده ی کهمه خیر: به شیکیش بۆ خۆم و خانه واده کهم، به شیکیش
هه لده گرم بۆ تۆو کردنه وه ی سالیکی تر .

دوستی با ویرداران

﴿ پالەوانی بیرویا و پرو جهنگاور ﴾

(ا ب ط ل ع ق ی د و ج ه ا د)

دهگیرنهوه له چهرخی جی نشینی سهرکردهی موسلمانان (عومری کوپی خهتاب ﷺ) له سالی نۆزدههه می کوچی دا هیزیکي ئیسلامی گهروهی پینک هینا بۆ بلۆکردنهوهی دینی سهربرزی ئیسلام و بۆ لهناو بردنی ئاینه دهست کاری کراوهکان بۆ لیدان و پماندنی قهلائی زۆرداران پۆم، که دهولهتی ئیسلامی هینا بووه لهزده، له دواي ناماده بوون و پۆیشتن و گهیشتنه مهیدانی جهنگ و جهنگ دهستی پینکرد (ههرقهلی) پادشای پۆم نازایی و چاو نهترسی موسلمانهکانی بیست بوو کهچهنده باوهریان راست و دامهزراوه سهر مالی خویمان له پیناوی خواو پیغهمبهرو ئاینهکهیان بهخت دهکن، فرمانی دهکرد هه کاتیک دیلیکی موسلمانان تان کهوته بهر دهست مهی کوژن و بۆمنی بهین !! خودای گهوره ویستی وابوو (عبدالله ی کوپی حوزافه ﷺ) و کۆمهلیک له هاوپیانی موسلمانان بهدیل گیران و کهوتنه بهرهستی پۆمه ستهم کارهکان، بهمهموو شیوهیهک ههولیان دها بۆ ئهوهی لهسهر ئاینی ئیسلام پاش گهزیان بکهنهوهو بی باوهریان بکهن (ههرقهلی) پادشای پۆم کهسهیری کرد عبدالله پیاو یکی زیرهک ولیها تووه ووتی: عبدالله ببه بهگاور نیوهی سهروهت و دهسهلاتی خوتم ددهمی و پیت ده بهخشم؟

عبدالله: فهرمووی سویند به خودای گهوره هه رچی دوونیا هیه بدهیه بۆ ئهوهی ئاینی محمد واز ئی بهینم وازی ئی ناھینم .
(ههرقهلی) ووتی: عبدالله ئهگهر گاور نهبی و واز له ئاینه کهت نههیننی به لایهکی زۆر گهورهت بهسهر دینم !! .

عبدالله فهرمووی: چی دهکهی بی باکم، وه هه رچی بیکهی تهنها دهتوانی نازاری لهش و ئهندامهکانم بدهی که ئهویش دهپزی و نامیننی، چونکه ناتوانی

نازاري گيانم بدهی تمنها خودا خاوه نيه تی .

هرقل : فرمانی دا چوار میخهی بکیشن و زور به توندی بیبه ستنهوه ، له دوی بهجی هینانی فرمانی هرقل بهنهنی بهتیرهاویژمکانی ووت: تیربارانی بکن بهلام له شوینی وای مدهن گيانی دهرچیت یان زامداری بکن تمنها بیترسینن بؤ شهوی له برترس و نازاری ببی بهگاور، بهلام هر چنده کهتری بهر دهکوت به دهنگی بهرز دهی فرموو (لااله الاالله) له دوی نازارنکی زور هرقل زانی بهروش چاری ناکات ووتی: دای گرن بهیننه خوار خیرا به فرمانی هرقلی گاور عبدالله یان داگرت هرقل شهو جا پیلانکی کهی بهکار هینا بؤ گاور بوونی عبدالله. هرقل: ووتی منجهلنکی گهوه بهینن پریکن له ناو بهتموای بی کولینن . فرمانی هرقلیان بهجی گه یاند ناوکه شهونده کولا خهريک دهبوو منجهلش بهری . شهو جا هرقل ووتی: شهی عبدالله یان دهبی بهگاور، یان دهبی بجیه ناو شهو منجهلشه، عبدالله ی دیلی بیچاره موسلمانن چاونه ترس : هستاو بؤلای منجهلکه پویسی خوئی تی بهاوی که نزيك بؤوه له منجهلی کولاو، که له دوروهو پریشکی دهپژانده، عبدالله گریاو فرمیسکی به چاوان دا هاته خوار، پیاوهکانی پادشا ووتیان: گهوه و عبدالله دهگریا وادیاره له ناینه کهی پهشیمان بؤتموه. هرقل ووتی: شهی عبدالله بؤدهگریه له ناوی کولاوی ناو منجهلکه ترسای . ؟

عبدالله : هاته گوفتارو فرمووی: سویند به خودای گهوه له ترسان ناگریه چونکه زور چاک دهزانم له دوی چونه ناو منجهلکهوه گيانم بؤ خزمهت خوداو بؤ بهمهشتی بهرین دهروات . تمنها بؤیه گریام، من یهك گيانم همیه که له پری خودادا بهختی دهکم ناواته خواز بووم که (۱۰۰) سهه گيانم ههبايهو یهك له دوی یهك له ریگهی خودا نازار دراباو بهختم بکرد بایه.

هرقل: کهزانی بهروش چاره ی ناکات ووتی: بیگپرنهوه دواوه بهرین جواترین نافرهتی ولاتی پؤم بؤ بهینن ! کاتیک نافرهتیا ن هینا هرقل ووتی:

دوستی با وهر داران

لهگهل عبدالله دا بیان کهنه ژوریکهوه دهرگاو پهنجهره دی دابخهن بۆ ئهوهی عبدالله ههل خلیسکی و کردهوهی داوین پیسی لهگهل ئهو ئافرهتهدا بکات ههرقهل کافر بیر لهوه ناکاتهوه که ئهوه موسلمانن بهراستی یهو ئهو پیلان و فیل و د وژمن کاریه یانهی کافر کاری تی ناکهن . بملی عبدالله لهگهل ئافرهتهکهدا کردیانه ژوره وه بهلام چی ئافرهتیک له جوانی پوهلتی دا بیوینه بوو . باوک و برا شهیدای جوانی دهبوون، ئهو ئافرهته بهروتی و خویدان و لهنجو لارموه بهدمورهی عبدالله دا هملده سوپاو، ههسته بزوینهکانی سیکسی بهکار دهینا، بۆله خشته بردنی عبدالله .

ماوهیهکی زۆر لهوژوره تهنهایهدا دووبه دوو مانهوه تهنها بیروباوهرو ئیمانی بههیزه بتوانی ئادهمیزاد رابگری و توشی ئهو کاره ئابروبههره نهییتهوهو: لهپشتی پاریزگاری نهکردنی ئهوتوانهش بهتهنها خودای بهتواناو بهدمسهلاته، که ئاگاداری عبدالله یهو هیچی تر . ههرقهل ووتی: ئیستا کار لهکار ترازاهو بهسهر عبدالله دا سهرکهوتوین بهپۆن ئافرهتهکه بهینن بهسهرهاتهکهمان بۆ بگریتهوه . کاتیک ئافرهتهکه ئاماده بوو ههرقهل: پرسپاری لیکرد بۆمان باس بکهچی پوویداوه !!!

ئافرهته بی باوههرکه هاته ووتو ووتی: گهرهه من نازانم بۆلای کیتان رهوانه کردووم : منتان بۆلای ئادهمیزاد ناردووه یان بۆلای بهردی بی گیان، بهراستی زۆرم ههل دا بۆ دهست بازی کردن زۆر به دهویدا سوپامهوه هیچم ئی نهییست تهنها دهی ووت: (لااله الا الله) کاتی ههرقهل که لهوش دلنیاوو هیچی بۆ لهگهل نهکرا پیلانیکسی کهی پریک خست که ئهوهیه ووتی : بهپۆن بیخهنه ژوریکهوه هیچ خواردنیکسی مهدهنی تهنها مهشروبی نهفرین ئی کراو لهگهل گوشتی بهراز بهو جوړه سی پۆژ له مهشروب و گوشتی بهراز زیاتر هیچیان نهدايه له دواي سی پۆژه که دهرگایان کردهوهو چونهلای عبدالله که سهیریان کرد خهریکی نوێژ کردن و یادی خودایه . مهشروب و گوشته بهرازهکesh

دۇستى باۋمىداران

ھەروەك و خۇي ماۋەتەۋە ووتيان: ئەي ئەبۇللاھ بۇچى ئەۋانەت نەخۋاردوۋە خۇ بۇتۇ دوست بوو چونكە تۇ زەرور بووى بە خۋاردنى ئەۋىشتانە! ۋە بىرسياسەتتى تىنى بۇ ھىنا بووى .

ئەبۇللاھ لە ۋەلەمدا قەرموۋى: دەم زانى بۇم دوستە بەلەم لەۋە ترسام دۇرئەننى خۇدا پىم خۇش بىن و تانە لە ئاينى پىرۋى ئىسلام بەدەن، كاتىك (ھەرقەل) دۇنيا بوو لەۋەي كەئەبۇللاھ گاور ئابى و لەئەننى ئىسلام لاندات، ۋە ھەروەھا ئىنسانىكى چاۋنەترس و ھەلەكەتوۋە زۇرى پى خۇش بوو بى بەخشى بۇيە ووتى: ئەبۇللاھ سەرم ماچ بىكە بەرت دەدەم:

ئەبۇللاھ ووتى: ئەگەر تەنھا بەردانى خۇم بى ماچى ناكەم بەلەم ئەگەر بەردانى ھەموو ھاۋەلەكانم بىت ماچى دەكەم لەسەر ئەۋ بىرپارە رىك كەۋتن ئەبۇللاھ ھەستە سەرى ماچ بىكات لەدلى خۇيدا ووتى: ئەي خۇداي گەۋرە مېھرىبان بەراستى تۇ ئاگادارى كە (ھەرقەل) ھاۋەل پەيدا كەۋرە پىسە، مەن ماچى ناكەم و، تىلى ئۇ دەكەم كە پىرسىارت ئۇ كىردم لە پۇرۋى دۋايسى دەلەم بە گەۋرە يى و مېھرىبانى تۇ ئەۋەشم تەنھا لەبەر خۇم نەكردە بەلكو لە پىنۋاۋى ھاۋەلەكانمدا كىردەم ئەبۇللاھ ھەستەۋ بە نەننى تەنكى لەسەرى ھەرقەل كىرد لەبەتتى ماچ كىردنى ئىنجا (ھەرقەل) قەرمانىكى دەر كىرد كە ئەبۇللاھ و ھاۋەلەكانى بەرىدەن، لە دۋاى بەردانىان ئەبۇللاھ و ھاۋەلەكانىان بەرەۋ مەدىنە كەۋتنەرى لەگەل گەشتەنەۋەيان چۈنەلەي ھەزرىتى (عومەرى كۆپى خەتاب ﷺ) بەسەرھاتەكى بۇ گىرپايەۋە ھەزرىتى عومەرى زۇر كە يىف خۇش بوو ھەستايە پى و ووتى: پىۋىستە لەسەر ھەموو مۇسلمانەكان كە سەرى (ئەبۇللاھ ي كۆپى حوزافە ﷺ) ماچ بىكەن ۋە مەن لە پىشەۋە يەكەم كەسم كە ماچى دەكەم، ھەزرىتى عومەرى سەرى ئەبۇللاھ ي ماچ كىرد لەبەر رىزۋاپايەي ئەبۇللاھ و بىرۋاۋەرە پىتەۋو پاستەكەي لەدۋاى ھەزرىتى عومەرىش ئەۋ مۇسلمانانەي لەۋى ئامادە بوون يەكە يەكە سەرى ئەبۇللاھ يان ماچ كىرد.

دوستی یا ویرداریان

﴿ له دواى ناخوشيان خوشى يه ﴾

(إِنْ بَعْدَ الْعَسْرِ يَسِرَا)

فهرې پيروزى به سمر نهو که سهدا برځي که گوتوويه تی :
يا صاحب الهم إِنْ الهمَّ مُنْفِرَجٌ أَبْشِرْ بِخَيْرٍ فَإِنَّ الْفَارَجَ اللَّهُ
الْيَأْسُ يَقْطَعُ أَحْيَانًا بِصَاحِبِهِ لَا تَيَأَسَنَّ فَإِنَّ الْكَافِيَ اللَّهُ
اللَّهُ يُخْبِتُ بَعْدَ الضَّرِّ مَيْسِرَةً لَا تَجَزَّ عَنْ فَإِنَّ الصَّالِحَ اللَّهُ
إِذَا ابْتُلِيَ فَقُنْ بِاللَّهِ وَأَرْضَى بِهِ إِنَّ الَّذِي يَكْشِفُ الْبَلَاءَ هُوَ اللَّهُ
وَاللَّهُ مَالِكٌ غَيْرَ اللَّهِ مِنْ أَحَدٍ فَحَسْبُكَ اللَّهُ فِي كُلِّ لَكِ اللَّهُ

واته: نهی نهو که سهدی که خهم و ماته می دای گرتووی بزانه خهم و ماته می
کو تایي دیت، به لین به چاکه بده چونکه به راستی دهر گای خوشی خودایه،
بیزاری زور جار نینسان له زیان ببهش دهکات، نه کهن شیوه بیزارو ناومید
مهبن، چونکه خودا له سر وی هه موو شتی که وهیه، وه خودای گهره له دواي
ناخوشيان خوشی دهیني، نه کهن له کاتي ناخوشيدا بی زاری دهر بپن چونکه
هه موو شتی که هر خودا به سرمان دیني، هر کاتيک توشی نازارو به لایه که بووی
هیوات به خودای گهره بیت، که نهو به لایه ی هاتوته سهرت، به راستی هر
خودایه به توانایه که به لاو نازارت له سر لایدات .

وه به راستی خوداش خاوه نی هه موو شتی که، کهس هیچی پی ناکری تهنها
خودا نه بیت، ده توش هیوات له هه موو شتی کهدا، تهنها هر هیوات به خودا
هه بیت، چونکه له هه موو کاتيک خوات له که لدایه .

منیش بهو شیوه یه کرد مه وه به مه لبه ست :

دوستی با و مرداران

ئەي ئەو كەسەي خەفەت بارو، خەفەت دەرو دڵ كەسەري
 وا مەزانه هەموو كاتى، بە دڵ تەنگى بەسەر بەري
 كە يەف خوۆش و دڵ پەوينبە، بەراستى خوامان الله يە
 خەم و خەفەت پال پيوەنى، ژيانى ئيمە بەدەست خوايە
 ئائومىدى لەپەحمى خودا، دەردو غەم زۆر دەبارىنى
 مەئىوس مەبن لە كردارتان، خوۆشى و شادى خوا دەي هينى
 خودا لە قورئان فرمويە، لەدواي ناخوۆشيان خوۆشى يە
 خوۆي دەزانى بەچى دەپوين، هاوارو پۆ پۆي بۆ چيە
 مەركات تووشى بەلەيك بوون، دەست بڵندكەن لەبەر خودا
 مەر خودايە كە بەراستى، دەردو خەممان ئى لايدا
 خوا خاومنى گشت جيهانە، بى خاومەن و بەبى كە سە
 مەرچى بپرواي بەر خوايەبى، لەو دوو دونيا ئەوەي بە سە

﴿ لە خودا ترسان ﴾

(مخافة الله)

دەگێرنەو هەلگری ئالای ئیسلام (عوقبەي كوپى نافع ﷺ) لە كاتێك دا كە
 بەرێكەوت بۆ جيهاد بۆ باكووری ئەفریقا، فرمانی دەركرد بۆ دەستە لە شكرك
 لەناو سوپاكەدا بۆ دروست كردنى شارى (قە یرەوان) لە ولاتى تونس دا:
 ئەو كۆمەلە سوپایەي بەركارمەو هەستان پۆیشتن بۆ ئەو شوێنەي كە تەرخان
 كرابوو، شارەكەي ئى دروست بكړى كە سەیریان كرد ئەو جینگەيە، جینگەيەكی
 ناخوۆش و بێشەلانیكە تەنها جینگەي دێندانە، شیرو، گورگ و، مار، تیندا
 دەژیاو هیچی تر. ئەو كۆمەلە سوپایە گەرانەو بۆلای (عوقبە) و سكالای
 جینگەكەیان كرد كە پریەتی لە دێندانەو ئیشی تیدا ناكړیت، (عوقبەي كوپى

دۆستى باھىر داران

نافع ﷺ) خۇي ئامانە كىردى بەرمۇ شۇيىنى دىيارى كراۋ بۇ دروست كىردىنى شار كەۋتە پى، چۈۋە سەر شۇيىنىكى بەرز ھاۋارى كىردى فەرمۇي: ئەي شىرو، گورگ و، مار، بىزانن ئىمە ھا ھەلى پىنغەمبەرى خۇداين، ۋەرنە دەرەھەمۇلېرە بېرۇن، پەيمان بىي ھىچتان لى ئاكەين ئىرەمان بۇ چۆل بىكەن بەلام كەنەپۇن ۋچۆلى نەكەن ھەرچىيەكەمان لىكردن، بە كۈشتن ۋ نەمانتان لۇمەمان مەكەن و، ئۇيالى خۇتان لەئەستۇي خۇتان :

سوپاى ئىسلام سەريان لە ھاۋارەكەى عوقبە سوپما ؟ ۋوتيان: چۇن ھاۋارى چى لە شىرو، گورگ و، مارو، مۇر دەكات!! بەلام زۇرى نەخاياند لە دواى ھاۋارەكە مارو، شىرو، گورگ و، دېندەى ئەو بېشەلەنە، ھەمۇي بەتېكپا تەننەت ئەۋەى بەچكەى ھەبۇو بەدەم ھەلى دەگرتوۋ دەيان گواستەۋە بۇ شۇيىنىكى تر .

يەككە لە جەنگاۋەران ۋوتى: ئەي سەرىۋكى سوپا نەيان كۈژىن سەركردەى سوپا كەش (عوقبە) فەرمۇي: نەخىر نايان كۈژىن، ئەگەر ئىمە بىيان كۈژىن ماناى وايە خىانەت مان لە پەيمانەكەمان داكردوۋە لەگەل خۇداى تاك و مېھرەبان .

ئىمە پىگەى پۇيشتنمان پىشان دان بە پەيمانى ئەمانەتەۋە ؟ چۇن دەبىي پەيمانىان لەگەل بىشكىنن .

دوستی باومرداران

﴿گه وره راستی﴾

(عظمة الحق)

له چرخي (خليفه موعتسه م^{عليه السلام}) دا جهنگيكي خويندوي پوي دا لهگل
پومه سته مکارهکاندا، نافرتهكي موسلمان بهديل کهوته دوستي پومهکان،
نافرتهکه هاواري کرد. هاواریک که هه موو دليكي بهپهروشي خه مخواردوي
دهخته دله کهوته ووتی: نهی موسلمانانی ناینی پیروزی نیسلام هاواره ؟
نهی پیشه‌وای مرقایه‌تی پیغمبری خودا^ﷺ هاواره ؟ نهی خلیفه
موعتسه م هاواره، خلیفه هاواری نهو نافرته موسلمانانی بیست، نامه‌یکی بۆ
پادشای نیمپراتوریه‌تی پۆم نوسی، بهو شیویه له‌بندهی خواوه، موعتسه م
سهرکردهی موسلمانان بۆ نین(نهینی) گری سهگی پۆم همرکاتیک نهو نامه‌ی
منت گه‌یشته دست خیرا نهو نافرته موسلمانان به‌رده‌دهی دنا سویند بهو
خوایه‌ی که موحه‌دهی به‌راست ناردوو سوپایه‌کت بۆ نامه‌ده کهم
سهرتایه‌که‌ی له‌لای توبی و کوتایی یه‌که‌ی له‌لای خوم بیت .
کاتیک نهو نامه به‌ری کراو گه‌یشته دوستی پادشای نیمپرا توری پۆم که
خویندرايهوه هه‌موو گیانی هاتبووه له‌رزه له‌بر قین و توپه‌یی دهماره‌کانی گرژو
نه‌ستور ببون به‌لام له‌بر ترسی سوپای نیسلام به‌بن چاری فرمانی دا
به‌ره‌لایان کرد .

دوستی باوهر داران

﴿گه وره داد په روهري راستي﴾

(عزة الحق)

سهر کرده ی سوپای ئیسلام شیرى بریسکه داری موسلمانان (خالیدی کوپی و ه لید ﷺ) نامه یه کی بو کیسرای پادشای سته مکاری فارس نارد له نامه کهیدا نویسی نهی کیسرا موسلمان ببه ؟ له دهری نه زانی و ناگر په رستی دوور بکه وه دهنه سویندبه خودای گه وره سوپایه کت بو سهر دهنیرم که ناماده ی گیان نهویستی و خوبه خت کردن بن : ههروهک و ئیوهش ناماده ی ژبانی نه براوه و سته م و نارهوان : کاتیک نامه ی سهر کرده ی سوپای ئیسلام که یشته دهستی کیسرای سته م کاری فارس . خیرا کیسرا نامه یه کی بو پادشای ئیمپراتوریه تی سین نویسی له نامه کهدا داوای یارمه تی و به هاوار که یشتنی ئی کرد : پادشای سین له وه لامي نامه کهیدا ووتی : نهی کیسرا تو دهتموی به گژنه ته وه یه کمان دا بکه ی نه گهر بیانوهی کیوی گه وره له بن دهرینن دهری دهینن . بویه ناماده نیم فرمانه کهت به جی بینم .

﴿نه و ناده میزاده ی گه وره ترین پاداشتی هه یه﴾

(أ عظم الناس أجرا)

پوژنک پیغه مبهری پیشه وای مرو فایه تی (ﷺ) پویشته ناو کوژنک له یاره کانی دا پیی ووتن : ئایا ئیوه باوه ری چ که سیکتان به لاوه زور گه وره یه ؟ . نهوانیش ووتیان : فریشته کانی خودا پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی : بوئمه وان نییه باوه ر نههینن چونکه ئه وان له بهر دهستی قودره تی خودان ، خودا له سهر نهی بیرو باوه ر وه پامی کردون به دهستی خو یان نیه ، هه رده بی باوه ر دارین ، ئه مجاره یاره کان فرموویان : باوه ری پیغه مبهران (ﷺ) له هه موو باوه رنک گه وره ترن ؟ .

دوستی با وەرطاران

پيغهمبر (ﷺ) فرموو: بۇ ئەوانىش نيه با وەر نەهين و، با وەرپى ئەوانىش زۆر گەرەنى يە، چونكه ئەوانىش پەيام (وحى) دادە بارىتە سەريان، يارەكان ئەوجار فرموويان: يىروبا وەرپى ئىمە لەمەموو با وەرپىك گەرەترە؟ پيغهمبر (ﷺ) فرموو: يىروبا وەرپى ئىووش گەرەننیه چونكه چۆن با وەر ناهينن كه پيغهمبر (ﷺ) لەناوتان دايەو لەگەلتان دەژيا .

يارەكان ووتيان: ئەدى با وەرپى كى له هەموو با وەرپىك گەرەترە ئەى نيردر اووى خودا ؟ پيغهمبر (ﷺ) فرموو: نەتەو يەك لەدوى من دىن قورئان و بەرنامەى ئاين دەبينن لەبەينى دووشتى زۆر گەرە دايە بەزەحمەتەو بەدەست دەكموى! بەلام ئەو نەتەو مو كۆمەلەيه با وەرپى پى دىنن و پەفتارى پى دەكن، بەراستى ئەوانە نەرو دەرەجەيان زۆر گەرەيه .

﴿چەند نمونە يەك له ئارام گرتن﴾

(أما ل في الصبر)

دەگيرنەو جارنك پيشەوا (عبداللهى كوپى عباس ﷺ) خۆى ئامادە دەكات و سواری و لاغەكەى دەبييت بەسەفر دەپوات، كابرايەكيش زۆر بەمەلەداوان وخيرا بە دواى دا دەپوات دەى گاتى و پىنى دەلى ئەى (عبداللهى كوپى عباس ﷺ) خودا جەزات بداتەو، هەركە لەمال دەرچووى كوپەكەت كۆچى دوايى كرد منيش بىو هەوالە ناخۆشە دل تەزىنەو هاتوم ئاگادارت بكەم !

(عبداللهى كوپى عباس ﷺ) كه خەبەرەكەى پى گەيشت لە سواری و لاغەكەى دابەزى و دووپكات نوێژى دابەست زۆر بەگرنۆش و (خشوع) موه لە دواى سەلام دانەو كابرا ووتى: ئەى عبدوالله بەراستى من لە با وەرپى تۆ سەر سام بووم من خەبەرم پىداى كه كوپەكەت كۆچى دوايى كردو كەرەساتيكي دل

دوستی باوهر داران

ته زینه توش هیچ دل تهنگیت دهر نه بږی و پینشوازی هواله کمته به نویژ دامهوه؟ .

(عبدالله ی کوی عباس علیه السلام) فرموی: نهی برام نهونایه تمته نه خویندوته وه که ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ البقره/۱۵۳.

واته: نهی نهو که سانهی که پرواتان هیناوه یارمتهی داوا بکن له سر نهو ناخویشیانهی که لهو پینگیاهه دا توشتان ده بی به خوږاگرتن و نویژ کردن، به راستی خودا هه موو کاتیک له گهل نهو که سانه دایه که دان به خویندا ده گرن و له بهر باری پوژگاردا راده و هستن و به نارام و له سره خو ده بن.

﴿پارانه وهی دار﴾

(دعاء شجرة)

پوژکیان (نهو سعیدی خودی علیه السلام) بو لیکدانه وهی خهونیک که دیویه تی ده چینه لای پیغه مبهری خودا (علیه السلام) خهوه که ی بو ده گپریتمه وه ده فرموی: یارسول الله صلی الله علیه و آله له خهوم دا له بن داریک دانیشتبوم گویم له دارمکه بوو سوره تی (ص) ده خویند که که یشته نایه تی (سجده) کپنوشی بو خودا برد، و ده گویم لی بوو له کپنوشه که یدا دهی ووت .

(اللهم اكتب لی بها عندك اجراً، و حط عني بها وزراً، واجعلها لی عندك ذخراً، و تقبلها منی كما تقبلتها من عبدك داود،)

واته: خودای گه ورو میهره بان به وهی نهو کپنوشه وه چاکه یه کم بو بنوسه و تاوانیکم له سر رهش بکه وهو بسوم بکه یه تی شوی دوا پوژم و لیم وهریگری، هه روه و له بهندهی خوت هه زه تی داودت وهرگرت. کاتیک نهو سعید خهونه که ی گپرایمه وه پیغه مبهر (علیه السلام) زور چاک گوئی بو راگرت، دوا یی

دوستی با و مرداران

پیغمبر (ﷺ) فرمودی: ئەي ئەبو سعید تۆ کړنؤشت نەبرد! ئەبو سعید ووتی: نەخیر ئەي پیغمبري خودا (ﷺ) کړنؤشم نەبرد: پیغمبر (ﷺ) فرمودی: ئەتۆ زۆر پيويست تر بووی لەدارەکه! کړنؤش بەري. ئەبو سعید دەلي ھەر لەوکاتەدا چاوم بە پیغمبر (ﷺ) کەوت کړنؤشی برد لە کړنؤشەکی پیغمبردا گویم لیبوو ئەو دوایەي دەخویند کە گویم لەدارەکه بوو دەي ووت

﴿پینج نیشانە و نایاتی قورنان﴾

(الآيات الخمس)

دەگێرنەو (عبداللەي کورئ مەسعود ﷺ) فرمودی: پینج نایات لە قورنان دا زۆر کەیف خۆشیان کردوم: ھەموو دونیاو ئەوی لە دنیا دا ھەبە بەو شیوہیە کە یف خۆشم ناکات، خودا دەفرموی:

۱- ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ نساء/۳۱. واتە: ئەگەر خۆتان بپارێزن و دور بکەنەو ئەو قاروانە گەورانی کەلێتان یاساغ کراوە، ئەوا ئێمە کۆمەلە قاروانە بچوکه کانتان لەسەر داندەپۆشین بە بەخشندەو میهرەبانی خۆمان.

۲- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ نساء/۴۰.

واتە: بەراستی خۆی بەخشندەو میهرەبان کردەوی ئادەمیزاد کەم ناکاتەو، ستەمی لیناکات، بەئەندازەي گەردیلە یەکیش بچوکت ئینجا ئەگەر ئەو ووردیلە بچوکه کردەوی چاکەبوو ئەو خودای میهرەبان پاداشتەکی زۆر دەکات بەو شیوہیە کە خۆی نازەزوی لێیە وەبەخواوەنی کردەو بەشەکه زۆر بەخشیشی دەدات.

۳- ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ نساء/۶۴.

دوستی با وهرداران

واته: نيمه هېچ نيردراوړيکمان نه ناروده تهنه بولئومې بهرمانهکانې خودا پرهفتاريکات شو بې با وهرانه لهو کاتهې ستهميان لهخويان دهکرد بهموي ناپروايي نهگرم بهاتبانايه لای توو داوای پهشيمانيان لهخودا بکردايه به يروباوهرپنکې پراستهوه: وه پيغهمېرمې خوداش داوای لي خوش بوڼي له خودا بکردايه شه بهرپاستې خودای گهوره زور ميهرهبانه پهشيمانې لي وهردهگرتن .
 ۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ نساء/ ۴۸.

واته: بهرپاستې خودای گهوره چاوپوشي لهو کسانه ناکات که هاوبهشي بو بريار ددهن بهلام . چاوپوشي لههموو تاوانپنکې که دهکات، گهورهبيټ، يان بچوک، بوئوانهې که خواستی خودای لهسهرپيټ، وه هرکسيک شيرک بو خودا بريار بدا شه بهرپاستې تاوانپنکې زور گهورهې کردووه، وه درويهکې گهورهشي به خواوه هلېهستووه .

۵- ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ نساء/ ۱۱۰.
 واته: هر کسيک کردهويهکې ناروا بکات، ستم بهخلمک بگهيمنې، يان ستم به گيانې خوي بگهيمنې، وه لهدوايې دا پهشيمان بيټهوه داوای لي خوش بوون له خودای بکات به دلپنکې پاک و باوهرپنکې پراست، شه بهبې دودلې خودا لي خوش دهبيټ، بهرپاستې خودا تاوان بهخش و ميهرهبانه .

﴿ مَا لَئَاوَا نَهَى كُورَى مَهْ سَعُودٌ ﴾

(وداعا يا ابن مسعود رضي الله عنه)

دهگيرنهوه جاريک: (عوسمانې کوړې عهفان رضي الله عنه) دهچيټه لای (عبدالله ي کوړې مهسعود رضي الله عنه) که لهنهخوشي ترسناکې مردن دا دهبيټ، جهزدهتي عوسمان دهفرموي: نهې کوړې مهسعود سکالای چيټه؟ نهويش دهفرموي:

﴿باس کردنى رهوشتى پیغمبر ﷺ له تهورات دا﴾

(اوصاف الرسول عليه الصلاة والسلام فى التوراة)

جاریک پرسپیار له (عبد الله ی کوپى عومری کوپى عاس ﷺ) کرا ووتیان :
ئهی عبدالله نهختیک رهوشتی پیغمبرمان (ﷺ) بۆ باس بکه که له تهورات دا
باس کراوه ؟

عبدالله فرمووی: ئهو رهوشته بهرزه نهی که له قورئان دا باس کراوه هیندیک
له رهوشتانه له تهورات دا باس کراوه، که خودای گموره له باسی رهوشتی
پیغمبر (ﷺ) له تهورات دا فرموویهتی: ئهی پیغمبری خودا بهراستی
تۆمان رهوانه کرد بۆ ناو کۆمه لانی خهک، بهراست بیژو مرگیانی دهر بهرامبر
ئوانه ی ریگهی راستی دهگرته بر: وه رهوانمان کردی به ترسینه برامبر
بهوانه ی کهدان به حق و راستی دا ناهینن، وه بزگار کهرو، پاریزگاری بۆ
میلله تان بۆ هاندانیان بۆ ریگای راست، وه ئهتۆ بهندهی منی و نیردراوی راسته
قینهی منی پشت ئهستور و بهباوهی بۆ فرمانهکانی من ناوم ناوی هیوای
بهرز، وه غهرزو قینت نیه و. توندو تیژو توپه نیت وه له بازارو قهرهبالقی دا
ههرات نیمو لهسهره خوی. وه بهرامبر خهراپه تۆله ئه ستینه مه نیت، تهنها
رهوشتی بهخشین و چاوپوشی و لیبوردنت ئی بهدی دهکری، وه خودا گیانی ئهو
پیغمبره ی ناکیشی ههتا ئهو گهل وکۆمه له رهوشته خواره دور له مرقایهتی
یه بهخهبر نههینی و راستی نهکاته مهو بهیهک دهنگ نهلین (لا اله الا الله) وه
چاوی کویر پۆشن بکاته مهو گوینی که سوک بگاوه، میشکی بی هۆش بینیت مهو
هۆشو، گیانی بی ناگا بهخهبر بینتی.

﴿ رەۋشنى كېيىرى يارمەكەنى پېغەمبەر (ﷺ) ﴾

(معاملة الصحابة)

دەگىرنەمە (جەريرى بەجەلى ﷺ) يەكەنك لە يارمەكەنى پېغەمبەر (ﷺ) بەندەيەكى نارد بۇ ئەمەلىي ۋەلاغىكى بۇ بىكەرى، بەندەكە پۇيشت مەيدانى ۋەلاغ فروشتىن، ۋەلاغىكى دىيارى كىردو ووتى: ئەم ۋەلاغە بەچەند دەفروشى ؟ فروشيارەكە ئاگا درى بازار نەبوو ووتى: بەمەندە پارە دەيفروشم، بەندەكە ووتى: پارىم با بېرۇن بۇلاى گەمەكەم بۇ ئەمەلىي پارمەكەت بداتى، بەندەكە رېشەمە ۋەلاغەكەى پاكىشاۋ لەگەل فروشيارەكە پۇيشتىن بۇلاى جەريرى، جەريرى پرسىياري لەبەندەكە كىرد ؟، ئەم ۋەلاغەت بەچەندى لى كېرەم ؟ بەندەكەش ۋەلامى جەريرى دايەمە بە (۴۰۰) چوار سەد درەم رېك كەوتوين، جەريرى پوي كىردە فروشيارەكە پىي ووت: ئەم ۋەلاغە بە (۵۰۰) پىنج سەد درەم دەفروشى ؟ بە (۶۰۰) شەش سەد دەى فروشى ؟ كابرەى فروشيارىش بى دەنگ بوو، جەريرى ھەر بۇ خۇى دەى ووت: بە (۷۰۰) ھەت سەد درەم دەى فروشى ؟ بە (۸۰۰) ھەشت سەد درەم دەى فروشى ؟.

دوایى كابرەى فروشيار ووتى: مە شتى وام نەدىۋە تاكو ئىستا كېرە پارە زىاد بىكات ؟ جەريرى بەجەلى ھاتە ۋەلام و ووتى: پەيمەنم لەگەل پېغەمبەرى خودا دا (ﷺ) كىردە لە سەر ئامۇزگارى پاستى، بۇ ھەممو مۇسلمانىك، ۋەنرخى تەۋاۋى ئەم ۋەلاغەش (۸۰۰) ھەشت سەد درەم دەمىنى، ئەگەر مەنىش بە كەمتر لىت ۋەربىگرم، ماناى ۋايە خىانەتم لە پەيمەنى پېغەمبەر (ﷺ) دا كىردوۋە .

﴿لہ نزاو داخواری و مرگراو﴾

(من د عوات الحجا بین)

(نہنسی کوپی مالک ﷺ) دہگیریتہوہ: کابرایہک لہ هاوہ لانی پیغہمبہری خودا (ﷺ) لہ قہبی (نہبا معلق) بوو توجارینکی گہورہ بوو شتی بوخوی و، بوخه لکانی تری دہمینا وہ ئینسانینکی خو پاریزو بہتہقوا بوو . پوژنکیان بہ مالینکی زورہوہ بو تیجارہت دہروا لہرینگایہکی سہخت و پرمہ ترسی . لہناکاودا لہ جینگہیک توشی بہ توشی جہردہو ریگران دہبیئت، لہکەمیندا توندو چاپوک نامادہو پرچہک راوہستاوہ .

هاواری کردو ووتی: ئەوہی پیٹہ فرینی بدہ دہنا دہت کوژم . کابرای بازرگان و توجار ووتی: چیم پییہ دہت دہمی تو دزی سہروہت و مالی، نەک کوشتن ولہنا و چون، کابرای دز توپہ بوو ووتی: من مالم ناوی تەنہا خوینی تو نہبی؟ کابرای بازرگان چہندی لہگەلدا کردی چاری نہبوو بویہ ووتی: پینگەم بدہ نوژنیک بکەم . دزہ ووتی: پینگەت دہدەم نوژنیک بکەم خیرا بازرگانکە دہست نوژنی مەلگرت و نوژنی دابەست و دہستی کرد بہ پارانہوہ لہبەر قاپی فراوان و میہرہبانی خودا ئەو دوعایہی دہکرد:

(یا داود، یا ذا العرش المجید، یا فعلا لما یرید واسألك بعزتک التي لاترام الذی لاینام، وبنور وجهک الذی ملأ أركان عرشک ان تکفینی بشر هذا المن، یا مغیث اغثنی)

واتہ: ئەی خوشەویست خودای گہورہ ئەی خواوہنی تەختی بہختیار، ئەی کاربینی بەدەسەلات داوات لیدەکەم بہو گہورہیی خوت، کە کەست لہوینہو پەنگ نیہ، گہورہیکەشت سەرہتایی و کوٹایی بۆ نیہ، ئەی خواوہنی مولکی لہنا و نەچو، بہرہوناکی پرشەنگیککی ئەوتو کە ھەموو دونیای پر کردوہ، لہ سزاو ئازاوی ئەو دزہ بم پاریزنی؟ ئەی بەھاواری هاوار کاران، بہ فریام کەوہ لہدہستی ئەو دزہ ستم کارہ لہ خودا نەترسە پزگارم بکە؟ . سی جار ئەو

دوستی باوهراران

پارانهوه یی دووباره دهکړهوه هر له دوعاو نزا کړدنهکدها بوو، که سوارینکی چاپوک پهیدا بوو پمبیکي به دهستهوه بوو، لهبرچاوم بهرزی کړدوهوه به ههمو هینزی له نښوشانی دزهی ستهم کاری داو گیانی دهرچو!! نهوجا بهرویهکی خوش پووی له بازرگانهکه کرد، بازرگانهکش ووتی: نهتوکی که خودا بهموی تووه منی لدهستی شو ستهمکاره بزگار کرد نهویش ووتی: من فریشته یهکی خودام له ناسمانی چوارهم دانهنیشم یهکم جار: که پارایهوه گویم لدهرگاگانی ناسمان بوو دلهرینهوه، وکه دووم جار پارایهوه: گویم له دانیشتوانی ناسمان بوو نزاو هاواریان بوو، که جاری سیهم: پارایهوه پنیان ووت: پارانهوهکته وهرگیراوه، داوام له خودا کرد که شو نیشه بهمن بسپیږی بو کوشتنی شو ستهم کاره منیش هاتم و لهناوم برد له دواپی دا ووتی: مزگیننی بدهو بزانه: هرکهسیک دهست نویژ هلبگری و چوار پکعات نویژ بکات و بهو نزاوپارانهوه له خودا داوا بکات، داواکهی وهردهگری ستهم ئی کراو بیټ، یان ستهم ئی نهکراو بیټ.

﴿ نافر تانی زاناو شارهزا ﴾

(نساء عالمات)

دهگیرنهوه (أم درداء) (رضي الله عنها) یاری پیغمبری خودا، شافرهتینکی زور زیرهک و لیها تو بوو دهرسی زانیاری و زانستی دهوتهوه بهو نافرمتانهی چهرخی خوی له مزگموتی نهوهی له دمشق دا.

کاتیک سهرکردهی موسلمانانیاں ناگادار کرد بهوهی که (أم درداء) دهرس دهلیتوه سهرکردهی موسلمانان (عبدالملك کوپی مهروان) زور نارمزوی کرد بپروا گوینی له دهرسهکانی بگری بو نهوهی زانیاری ئی وهرگری له مزگموت پهردهیهکیان بو نیوانی نافرتهکان دوست کرد (عبدالملك) دهرپویشته له دواپی پهردهکهوه دانه نیشته گوینی له (أم درداء) دهگرت بو فیږیوونی ته فسیرو شمرع و همدیس.

دوستی با ویرداران

﴿کچانی با ویردار﴾

(فتاة مؤمنة)

دەگێرپنەوه جارىك خواردنێكیان بۆ (پابەى عەدهوى). برد لە تەمەنى شەش سالیدا پابە خواردنەكەى نەخوارد باوكى پێى ووت: كچم چى دەبییت كە ئەو خواردنە بخۆی لە وەلامدا ووتى: ئەى پابە ئەو خواردنە ناخۆم تاك و نەزانم پەوايه (حلال) یان ناپەوايه (حرام). باوكى ووتى: ئەگەر ئەو خواردنە ناپەوا بوو هیچى كەمان دەست نەدەكەوت ئەو كاتە چى دەكەى ؟ ووتى: پابە لەسەر برسپاىهەتى ئەو دونیاىه ئارام دەگرم، ئەوەم باشترە لەسەر ئارام گرتن لەسزای ناگرى دۆزەخ لەپۆژى دواىی.

﴿چەند وەلامێكى هەلقولابە ووتارى راست و نامۆزگارى﴾

(إجابات تنضح بالحكمة والموعظة)

دەگێرپنەوه جارىك (عومەرى كۆپى عبدالعزیز رحمته الله) بەزیادی كۆپى ئەمبى زیادی ووت: ئەى زیاد بەپراسەتى زۆر لەو خودایە دەترسێم بەهۆى ئەو شتەنەوه كەتێى كەوتوم لە وەلامدا زیاد ووتى: من لەهوى لێت ناترسێم، كە لێى دەترسێى. بەلكو لەو لێت دەترسێم كەلێى ناترسێى، جارىك بەپابەى عەدهویان ووت: تۆ ئافەرەتێكى بە تەنها ناتوانى ئێشى مالمەوه هەموو بكەى و، بۆ ئەوهى هاوێلێكیشەت هەبێ ئەگەر داوا لەخزمەكانت بكەى خزمەت كارێكت بۆ بگرن زۆر چاك بوو. پێویستى مالمەویان بەجێ دەهێنا ؟ لەو وەلامدا ووتى: سۆیند بە خودای گەورە شەرم دەكەم لە خودای گەورە كە خاوەنى هەموو دونیاو، ئەو بوو نەمەرەیه.

دوستی باوہمداران

داوای مالی ئی بکم، ئینجا چۆن داوای مالی دوونیا له کەسیک دەکەم که هیچی نیه !! جارێک حەزەرەتی (عوسمانی کوپی عەفان رضی اللہ عنہ) بە (عامری کوپی عبدالقەیس رضی اللہ عنہ) ی عەنبری ووت: که عەرەبیکی بیابان نشین بوو، ئەو عامر خودات له کوێیە ؟

له وەلامدا ووتی: خودای من هەموو کاتیگ له کەمیندا یە .
وە جارێک بەباوکی (عەمری کوپی عەلا رضی اللہ عنہ) یان ووت: ئایا شتیکی پەواو جوانه پیاو بەپیری بخوێنی، سودو کەلکی دەبیت ؟ لەوەلامدا ووتی: ئەگەر جوان بوو بەکەلکی ئەو دەهات بژیاو ژیاو بەریتە سەر: ئەوا زۆرچاک بەکەلکی خوێندن دیت .

﴿دەلسۆزی﴾

(الأخلاص)

دەگێڕنەو له چەرخێ پادشای هە شتەمی ئەمەوی (عومەری کوپی عبدالعزیز رضی اللہ عنہ) گورگ دەبوو پاسبوانی مەرو مالات، شوانێک پۆیشتە لای خەلیفە عومەرو پرسباری لیکرد ئەو سەرۆکی موسڵمانان چۆنیە ئیستا سەیر دەکەین گورگ پاسبوانی له مەرو مێگەل دەکات خەلیفە موسڵمانان له وەلامدا فەرمووی: هەرکاتیگ ئیمە دەلسۆزیمان نواند له نێوانی خۆمان و خودامان داو دلمان لەگەل یەکدا پاکو، خیانتەمان نەبوو، ئەوا خوداش دەلسۆزی له بەینی گورگ و مەردا دەکات.

﴿داردەست و گوچانى درموشاوه و پروناك﴾

(العصا المضیئة)

(ئەنەسى كوپى مالك ﷺ) بۇمان دەگىرىتەۋە دەلمەرمۇي: ئىۋارەيەك (ئەسىرى كوپى ھەزرىتى ﷺ) و (عوبادى كوپى بەشىرى ﷺ) ئىشيان ھەببۇ لەلاي پىغەمبەرى خودا (ﷺ) دانىشتىبۇون قەسيان دەكرد تابەشيك لەشمۇيكى زۇر تاريك و سەرما بەسەر چوۋ، لە دوايى ھەستەن و بەرمە مال گەرەنەۋە، ھەريەكەيان گوچانىكى پىبۇ، بە فەرمانى خودا ئەو گوچانانە ۋەك ولايت بەرچاۋى يەكتريان پۇشەن دەكردو بە دواي پووناكيەكەدا دەپۇيشتىن، ھەتاك و گەيشتەۋە مالمەۋە

﴿دەست پاكي و مېرئىنى﴾

(أمانة وإمارة)

دەگىرنەۋە پۇژىك پورى خوشكى باۋكى سەركردەي مۇسلمانان (ئومەرى كوپى عبدالعزىز ﷺ) پۇيشت بۇ مالى ھەزرىتى ئومەر كە سەيرى كرد وا ئومەر چىشتى نىسكىيان ھەيەۋ لەگەل پىۋاز دادەي خوات پورى ووتى: ئەي ئومەر مەن دەلمەي لە خەزىنەي مۇسلمانان شىتەك زىاتەرم بۇ بېرىمە ؟

ھەزرىتى ئومەرىش ﷺ ھەر خىرا لەسەر خواردەنەكەي ھەستە پۇيشت درمەيىكى زىۋى ھىناۋ بەنھىنى لەسەر ئاگر سوورى كىرمەۋە لەناۋ كىسەيەكى چىنراۋى ھاۋىشت فەرمۇي: پورى ھائەۋە زىادەيەۋ بۇم ھىناۋى پورىشى زۇر بە خوشيەۋە ۋەرى گرت، لەگەل دەستى لىدا ھاۋارى كىردوۋ بى ھۇش كەوت، لە دواي ئەۋەي كە بە ھۇش ھاتەۋە ووتى: ئەي پورى ئەگەر دەت زانى ئەۋە ھالەتە و بۇ تۇژىك ئاگرى دونيا خوت پاناگرى، ئەدى دەبى ھالى مەن و تۇ چۇن بىت و، چۇن خۇمان پابگرىن لەبەر ئاگرى دۇزەخ لەپۇژى دوايى .

﴿خواردنی مالی خەلیفە﴾

(طعام بیت الخلیفة)

دەگێرنەوێ خەلیفەى مۇسڵمانان (عومەرى كۆپى عبدالعزیز ﷺ) پەروشتى وەھابوو لە دواى نوێژى خەوتنان تۆزىك دەپۆششتە لاى كچەكانى و سەلامى پى' دەگیانندن. شەویك كە پۆششتە لاى كچەكانى هەستیان كرد كە باوكیان ھاتە ژورى دەستیان لەسەر دەمیان دانا بوو خێرا بەرمو دەرگا كەوتنەپى، حەزەرەتى عومەر بە بەخێو كەرمەگەیانى ووت: ھۆى چىە ئەمەو كچەكانم دەستیان لەسەردەم داناوھو دوور دەكەونەوێلیم، لە وەلامدا ووتى: ئێوارە تەنھا نىسك و، پیاوژمان خواردووە. خواردنى كەمان نەبوو، ئەوانیش پێیان ناخۆش بوو كە تۆ بۆنى دەمیان بكەى، خەلیفە عومەر لەو كاتەدا دەستى كرد بە گریان و، بە كچەكانى ووت: پۆلەكانم چى سودىكتان پى' دەگات كە خواردنى جۆراو جۆر بخۆن و، فەرمان بە باوكیشتان بكەن بۆ ناو ئاگرى نۆزەخ لە پێناوى خواردنى جۆراو جۆردا، كچەكانى كە گۆیان لە باوكیان بوو ھەموویان دەستیان كرده گریان بە جۆزىك دەنگیان بەرزكردووە .

﴿لە مالی خەلیفەو﴾

(بیت الخلیفة)

دەگێرنەوێ ئافەرەتى مۇسڵمان (فاتمەى كچى عبدالملك ى كۆپى مەرۋان) تەربىيەتى لە فێرگای مۇسڵمانانەو وەرگرتبوو: وە بەپەروشتى بەرزو پێوژى قورئان جۆش و پەروەردە كرابوو لە بنەمالەيمكى گەورەش پەروەردە بوو، باوكى (عبدالملك ى كۆپى مەرۋان ﷺ) بوو خەلیفە بوو، مێردەكەى (عومەرى كۆپى عبدالعزیز ﷺ) خەلیفە بوو ھەر چوار برايمەكەى دەورى خەلافەتیان

دوستی باوہمداران

دیتبوو، وەلیدو، سلیمان و، یەزیدو، هیشام، کاتیک ئافەرەتی موسلمان فاتمە داخوازی کرا بۆ (عومەری کوپی عبدالعزیز ﷺ) وگواسترایەوہ عومەر ئینسانئیکی لیھاتو بوو بەلام تەنیا بوو وە نەچو بووہ سەر کورسی خەلافەت، ئەو ئافەرەتە خوێ ئارایش دەدا بەھەموو زیرو جەواھیرئیکەوہ ئارەزو مەیلی زۆری لەجەواھیرات ھەبوو.

بەلام: کاتیک (عومەری کوپی عبدالعزیز ﷺ) لەسەر کورسی خەلافەت دانیشت و ئەو پلەییە پێدرا داوای لە فاتمە کرد ڕینگەیک لە دووڕنگا ھەلبژ یری، یان زیرو گەوھەرەکانی کەشانازی پێوہ دەکات، یان (عومەری کوپی عبدالعزیز ﷺ) ئەریش لە وەلامدا فرمووی: سویند بە خوای گەورە ئەو عومەر ھیچ لایمەکتان ھەلنابژێرم. ئەو زیرو گەوھەرە خاوەنی تەنھای خۆم ئەو ھەموو زیرو گەوھەرەکم کەجیی شانازی خۆم بە گەنجینە موسلمانانم بەخشێ، بۆ ئەوێ بۆ ھەزارو نەدارانی موسلمانان خەرج بکری.

لە داوای ئەو فاتمە ووتی: خوای گەورە من و تۆ بگێڕی بە بالاگەردانی خوداو پیغەمبەری خودا، ھەموو مالمەکیان لە پێناوی خوادا بەخشێ، خەلیفە سەرۆکی موسلمانان بوو، پێخواری نەبوو بیخوات، نانی بەھۆی خوێ جێژمەکیەوہ دەخوارد.

پۆژئیکی جەژن کچەکانی بە باوکیان ووت: ئەو بابە بیانی جەژنە ھیچ پۆشاکیکی نوێمان نیە لەبەری بکەین؟. خەلیفە عومەریش بەچاویکی پرقینەوہ سەیری کردنو ووتی: پۆلەکانم جەژنە بۆ ئەوہ نیە پۆشاکی نوێ لەبەر بکە!! بەلکو جەژنە بۆ ئەوہیە زیاتر پارێزگاری بکە و لەپۆژی دوایی بترسی.

لێپرسراوی گەنجینە موسلمانان ووتی: ئەو سەرکردە موسلمانان با موچە مانگی داھاتیوان لە ئیستاوہ بۆ سەرف کەین، خەلیفە عومەر لە لێپرسراوی گەنجینە ھاتە وەلام و ووتی: ھەو دایکت پۆلە پۆت بۆ بکات، تۆ بە نەینێ (غیب) دەزانی کەناگادار بیت بەوہی پۆژئیک لەمپۆ بەدواوہ دەر یەین؟.

دۇستى باھەمداران

بەھ شىۋەيە خەلىفە ئومەر پۇرۇشى بەھرى دەكرد، كاتىك نىزىكى مەرگى ھات و
نەخۇشى مردن بەرۇكى گرت، يانزە مندالى ھەببو لە كوپو كچ، خەلك دەچونە
لاى بۇ ھەوال پەرسىنى و پەرسىيارىان ئى دەكرد ئەى ئومەر چىت بۇ ئەو مندالانە
بەجى ھىشتوۋە ؟

لە ۋەلامدا دەى فەرموو: ئەگەر تەقۋاى خودا بگەن و خۇپارىز بن ئەو
سەرچاۋەى ھەموو شىتەكىانە كە بۆم بەجى ھىشتون، چونكە ئىنسانى
خۇپارىزو پەروشت چاك، خودا ئىش و كارىان بەرپوۋە دەبات، ۋە ئەگەر ئىنسانى
بەد بەخت و پەروشت خوارو نزم بن ئەو نامەوى شىتەكىان بۇ بەجى بەئىلم كە
لەسەر گوناھو ناپەروا يارمەتەيان بەدەم، چونكە ئەگەر كەرمەوى باشىان نەببو
مالىان بۇ بەجى بەئىلم لە كەرمەوى ناپەروا سەرفى دەكەن و بۇ منىش دەبىتە
يارمەتى دان لەسەر تاوان. دواى خەلىفە ئومەر فەرموو: بە ھەوال پەرسەكانى
بپۇن و دەورەم چۆل بگەن لەو كاتەش دا خىزانى ئەمىن و بەرەفای ھاتە ژورەو
ھەوالى نەخۇشەكەى ئى پەرسى؟

خەلىفە ئومەر فەرموو: ئەى فاتمە ئەتۇش بپۇ دەرى و دەورەم چۆل بگە .
بەپراستى جۆرە كەسىك دەبىنم كىشەيانە لەسەر شوپنەكەم ؟ ئەى فاتمە بپۇ
دەرى ؟ جۆرە بىنادەمىك دەبىنم بىگانەن لەبەرچاۋم دوو باليان ھەيە ئىستا
نەبى شتى وام بەچاۋ نەدىتوۋە بپۇدەرى كاتى ئەو ھاتوۋە كە ئاۋارەو دەربەدەر
بە جىگەى خۇيان شادمان بن!! كاتى ئەو ھاتوۋە كەغەرىب و دەربەدەر
پەرورەدگارى خۇيان بىبىن، ۋەكاتى ئەو ھاتوۋە كە بۇ مالى ھەتا ھەتايە
بگەرپنەو، بپۇ دەرى ئەى فاتمە كاتى ئەو بەسەر چوۋ كە تۆ لەلاى من بىت .
ئىستا لاى من تەنھا جىگەى چەند ئەندامىكى نورانى دووبال و، سى بال و،
چوار بالن، بپۇ دەرى؟. كاتى ئەو ھاتوۋە كە گيان خۇى جوان و پاراۋە دەكات،
چونكە دەروا بۇ خزمەتى خۋاى مېھرەبان، مىۋانى پەرورەدگارى دەبىت، ۋە
ھەزەرەتى ئومەر لەو كاتەش دا كەكاتى كۆتايى ژيانى بوو، قورئانى پىرۇزى

دوستی با ویرداران

زور بهرینکی دهخویندو کوتایی ژبانی به خویندنی ئو نایه ته هینا که دهفرموی ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ القصص/۸۳.

واته: ئو ماله ی پوژی دواپی دهی دهینه ئو کهسانه ی که له و سهرزهوی یه خویمان به گهوره نازان و له سهر پربازی قورئان و سونه تی پیغمبر به ریگه دا دهپوژن و سهریان بو فرمانهکانی خودا که چ دهکن و، مل هوپی و کهله کوئی به کار ناهینن و سته مکاریان بو خویمان و، کو مه لیان ناوینت، وه بهراستی نهنجامی باش بو ئو کهسانه ی که خویمان له تاوان باری دهپاریزن ههتا دهگه نه ئارهزو مه بهستی خویمان

به ئی له کوتایی ئو نایه ته . کوتایی به ژبانی ئو دونیایه هینا خلیفه عومر کوچی دواپی کردو مال ئاواپی ههتا ههتایه ی له و دونیایه کردو برد یانه گوپرستان و له ژیر گل دا شار دیا نهوه که بهراستی موسلمان و دادگر بوو، کو مه لانی موسلمانان له سهر دهی ئو خلیفه بهرینه دا بهراستی بووژا بوونهوه ژبانیکی پر له کامه رانیان به دهست هینا، چونکه بهراستی فرموده بهرزهکانی قورئان و رهوشتی پیغمبرو پربازی ئیسلامیان پهیرهوی ئی دهکرد بویه بهو شیویه ژبانیان پرپوو له خوشی و کامه رانی به ههزاران ههزار جار درود و رهزای خودا له سهر ئو خلیفه هه رگیز نه رهو هه موو خلیفه موسلمانه راسته کان و هه موو موسلمانانی راست و راستی پرست بونت. ئینجا له دواپی ئو خلیفه بهرینه که له ژیر گل شارایه وه، (یهزیدی کوپی عبدالملک رضی الله عنه) له سهر کورسی خهلافهت دانیشته که برای خاتونه فاته بهو:

پوژیک له دهر فته تیک دا یهزید به فاته ی ووت: خوشکم زور چاک دهزانم خلیفه عومر هه موو زیرو گواهیری ماله که ی ئی سه ندوی و هاویشتهویه تیه خهزینه وه. ئیستا ریگه ده دهی زیرو جواهیره کانت بو بنیره وه خاتو فاته ووتی: ئووه چی ده لئی یهزید ؟.

تو دهموی شتیك ههلبگرمهوه خلیفه‌ی موسلمانان له خهزینه دای نابیت، سویند بهو خودایه‌ی که کهسی له پهنگ و شیوه نیه وه تنهایه له خودایه‌تیدا له ژبانی عومردا حمزو ئارمزوی ئومالم نه‌کردووو دلم پینی نه‌داوه. به مردنی عومریش حمزی پیناکهم و، خوشم ناوی و، رقم لیبه‌تی به‌راستی فاتمه خاتون مالی خلیفه عومری عبدالعزیز رحمته‌الله‌علیه به‌جی نه‌میشت له‌دوای مردنی ههتا کوچی دوایی کردو له‌سهر شانی پیاوان بردیان بو گوپستان: ماوه‌ی خه‌لافه‌تی (عومری کوپی عبدالعزیز رحمته‌الله‌علیه) دووسال و شه‌ش مانگ بوو، که‌مرد له‌تەمەنی گەنجیدا بوو تەمەنی چل سال بوو وه جیهادو تی‌کو‌شان له‌چهرخی ئهو خلیفه موسلماندا له‌لای پوژئاوا وه‌گه‌یشته (پاریس) وه له‌پوژمه‌لاته‌وه‌گه‌یشته (چین) وه له‌(ئه‌سپانیای) (پرتوگال) یش فرمانی ئه‌وان به‌ریوه‌ده‌چوو.

﴿په‌ند و ئاموژگاری بو‌فه‌رمان په‌ وایان﴾

(عظة للحکام)

له‌چهرخی خه‌لافه‌تی عباسیه‌کان، له‌و پوژه‌ی که‌خلیفه (مه‌نسور) په‌یمانی ده‌به‌ست پوژتیکی شادی و خوش بوو، پوژی ئاهه‌نگی خه‌لافه‌تی موسلمانان، که‌به‌مانه‌وی دل خوش و شادمان بین به‌هه‌بوونی ده‌وله‌تی موسلمانان، له‌وکاتی ئاهه‌نگ گێڕانه‌دا، له‌پری‌کدا زانایه‌کی لی‌ها‌توو که‌به‌راستی زانای جه‌نگاوهر بوو. ووتی خوش و راست و به‌جینی ده‌کرد، ها‌ته‌ناو کو‌په‌که‌وه، خه‌لیفه مه‌نسور سه‌یری کرد ووتی: سویند به‌خودای میهره‌بان زانای جه‌نگاوهر ته‌نها بۆیه‌ها‌توته‌لامان که‌ئهو پوژه‌خو‌شه‌مان ئی بشی‌وینی له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌زانای جه‌نگاوهر له‌ناو کو‌په‌که‌ دانیش‌ت، خه‌لیفه (مه‌نسور) ووتی: ئه‌ی جه‌نگاوهر ئاموژگاری یه‌کم بکه‌زاناکه‌ش فه‌رمووی: ئاموژگاری چیت ئی

دوستی باومرداران

بکه م ؟ ووتی لهو بارموره بی که بوخوت دیتوتهو چاوت پیی کهوتووه، یان لهو بارموره بی که بیستوته، خلیفه هاته وه لام و: ووتی: باناموزگاری یکه لهو بارموره بی که دیتومه، زانای جهنگاومر ووتی: خلیفه (عومری کوپی عبدالعزیز رضی الله عنه) کاتی کوچی دواپی کرد، یانزه کوپی له دوا بیجی هیشت، وهه موو سهروه ته که شی (۱۸) هرده دینار بوو، به (۴) چوار دینار کفنه که ی بو کردرا بو خلات، وه گوپه که شی به (۵) پینج دینار بو کردرا (۹) نو دینار مایه وه به سر منداله کانی دابهش کرا له کاتی نه خوشی کوچ کردنی دا له باره ی منداله کانی وه پرسیاریان ی کرد نه ی عومر چیت بو منداله کانت بهجی هیشتووه ؟ له وه لامدا فرموی: دوو ریگه یان هیه یان موسلمان ی راسته قینه و خو پاریزی له ته قوادان.

ئو کاته خوی گموره دمرگای خوش بهختیان بو دهکاته وه، یان تاوان بارن، ئو کاتهش هیچیان بو بهجی ناهیلیم بیته یارمه تی دانیان له سر تاوان باریه که یان وه جاریک سر کرده ی موسلمانان (عومری کوپی عبدالعزیز رضی الله عنه) ویستی زهوی یه بکاته وهقف بو موسلمانان یه کی که له کوپه کانی ئو هواله ی کاتی پشودانی نیومرؤ کهوته بهرگوی، وه هر له کاتی بیستنی هواله که خیرا ههستاو پویششت بولای باوکی: دمرگاوان ریگه ی نه دا ووتی: دهلی گهرین باخلیفه ی موسلمانان سهعاتیک پشو بدات ؟ له ژورمه خلیفه گوئی لهو دهنگه بوو ووتی: بابیته ژوری، کوپه که ی ووتی: بابه گویم ی بوو که بهرینتان زهوی فلانه جینگه تان دیاری کردووه بیکن به وهقف بو موسلمانان ؟ باوکی ووتی: بهلی کوپم نیازم وایه به یانی بیکه مه وهقف که خودا حهز بکات، کوپه که ی ووتی: بابه منیش بویه هاتوم تو ده بیه زامنی ئه وه ی هتا به یانی دهژی ه ؟ ههسته خیرا رامه وهسته ئه وه ی دهتهوی بهجی بهینه. سهیرکن چون له خودا ترسان و خو پاریزی باوک له منداله کانی دا کاری کردووه. بهراستی خو پاریزی ترسان له خودا بهر شیویه ده بیته، وه هر وهما دهگیرنه وه

دوستی با و مر داران

جاریکی خلیفه (عومری کوپی عبدالعزیز رحمته) مندالہکانی کؤ دہکاتہومو دہ فہرموی: پؤلہکانم دہم ویست ئیوہ بہ ژیانیکی ہہبونی و بہخشیشی زؤرموہ بہجی بہیلّم بہلام بی گومان: بؤم دہرکھوت کہ ئیوہ پازی نین بہو ژیانہ خوشہوہ بہجیتان بہیلّم و منیش لہبہرہستہی خودا پابگیریم و موحاسہبہی توندو تیرم لہگل دا بکرت، لیرہ بہسہر ہاتی خلیفہ عومہر کؤتایی ہات. بہراستی زؤر لہ مندالہکانی دلنیا بوو ژیانہی بہختہ و مرکردن لہو دونیایہدا بہئاوہدان کردنہوہی دلّیان بہخؤ پاریزیو تہ قواکردنیاہ نہوہک بہ سہروہت و جینگو ئہرزو خانوی خوش .

﴿ مردن و بی ناگای ﴾

(الموت والغفلة)

رہحمہتی خودا لہو کہسہبی کہگووتویہتی:

تزوّد من التقی فبتک لاتدری إذاجن لیل هل تعیش الی الفجر
فکم من فتی امسی واصبح ضاحکاً وقد نسجت اکفانہ وھولایدری
وکم من صحیح مات من غیر علّہ وکم من سقیم عاش حینا من الدھر
وکم من عروس زینوها لزوجھا وقد قبضت ارواحہم لیلة القدر
وکم من صفاریرتجی طول عمرہم وقد اخلت اجسادہم ظلمة القبر

واتہ: تیّشوو کردہوہی چاکہ بکہن بہراستی ئینسان نازانی کہشمو داہات ئایا ہتا بہیانہی دہژیہی یان نا، چونکہ زؤر گہنج ہہبووہ کہ ئیوارہ یان بہیانہی زؤر بہخؤشی بردوتہ سہر، بہخؤی نہزانیوہ کفنہکہی بؤ ہل دوو راوہ، وہ زؤریش ہییو ہہبووہ ساغ و سہلامت بووہ لہ نہخؤشی، خیرا بہلادا ہاتووہو مردووہ، زؤر نہخؤشی پرمہترسیش چاک بؤتہوہ، یان بہ نہخؤشی ماوہیہکی زؤر ژیاوہ، و ہزؤر بوکی ناو پہرہش ہہبووہ، خؤی ئارا یش داوہ کہچی بہئاوات نہگہیشتووہ گیانی بہ خاک

دۆستى باھەرداران

سپاردوۋە، ۋەزۇر مندالى بچوك ھىۋاي دوا پۇژىكى درىژى بۇ د يارى
دەكرا، بەلام زۇر بەزوۋىي گىيانى دەرچوۋە ۋە ھىۋايە تەزۇرەي لەبن گل
نراۋەرۇ يىشتۇتە ناۋ تارىكى گۆرەۋە: ۋەبەو شىۋە منىش كىردم
بەھەلبەست :

پىت بلىم كاكى ھوشيار ۋەك برايكى دلسۇز
كېرئۇش بۇ خودا بەرە زۇر بەچاكى پېر بە سۇز
ئەۋ كاتەي كە ھوشيارى بە فرسە تى بزانە
بە ھىچ جۇرئ پى مەدە يىتە مالت يىگانە
عيبادەت بۇخودا بکە ھەتا بە ھۇش ۋە ھەستى
نەك ئىۋارە بچىيە جى ۋ سبەي لەخەۋەل نەستى
لەدوۋنیا زۇر كەسمان دىت ژيانى بەخۇشى وشادى
دەبىردە سەر بەردەۋام بى غەم و نا مېرادى
ئاگاي لە دواۋە نەبۈۋ كفى بۇ ھەل دوراۋە
تەمەنى ژيانى خۇشى گىشتى ئى سە ندرۋە
تەفرە مەخۇ بەساغى كە ئىستە چۈست ۋ چاكى
زۇر كەس بە ساغى دەمرى نەكەي بکەي بى باكى
نەكەي ناۋمىد بىسى لەكاتى دەردوۋ ئازار
زۇر دەردەدار چاك بوۋن ۋ بىردىانە سەر چەند بەمار
چەند بۈكى جوان ۋ قەشەنگ خۇ قۇزدەك بۇمىردى
بەلام نەگە يىشتە ئاۋات گۈلى جوانى با بردى
مندالى ناسك ۋ ساۋا ھىۋاي دوا پۇژى زۇر بوۋ
كەچى لەبەر چاۋ نەماۋ خىرا بەرەۋ پى گۆپ بوۋ

﴿ كينوى به نارام ﴾

(جبال الصبر)

(عروھى كوپى زبير ﷺ) له ئه سمانه ي كچى ئىبو به كرى راست گۆ، كه يه كيك بوو له شوين كه وتوانى پيغمبهرى خودا ﷺ دىگير نه وه: جارنك توشى نه خوشيه كى ترسناكى (شير پهنجه) (سرطان) نه بىت له دواى هول دانىكى زور به دواى پزىشك دا هيچ چاره سهرى يه كيان بونه دوزايموه به تهنها بىرينه وه نه بىت .

عوروهى موسلمانيش بهو به سهرهات و پوداوه كه خودا به سهرى هيناوه هيچ دلتهنگ نه بوو، بهلكو زورىش دل خوش و شادمان بوو به وهى كه خودا به سهرى هيناوه داماوى و ملكه چى خوى پيشان داووزر سوپاسى خوداى كرد :

به پزىشكه كانى ووت : ئيوه فرموون: دهست به كارين و قاچم بىرينه وه ! .
پزىشكه كانيش عوروه يان برده ژورى نه شترگمرى (عملية الجراحية)
لهوكاته دا دهرمانى بيهوشى نه بوو، بويه به عوروه يان ووت : بۆ ئه وهى له هوشى خوت نه ميني و ئاگادار نه بىت كه قاچت دىبىرينه وه،

خواردنه وهى بيهوشى بخۆ ! عوروه هاته وه لأم و ووتى: خوداى گهره پاريزگاريم بگات و لهو جوړه خواردنه وه بم پاريزى، چون من بچم شتيك بخۆم كه خودا به نارهواى دانا بىت و، هوشم له خۆم نه ميني و، له يادى خودا فراموش و له بىرم بگات، نه خير شتى وا به بىرم نايات پزىشكه كان ووتيان: ئه دى چون بتوانين بى هوش بىبى تاك و قاچت بىرينه وه ! .

عوروهى موسلمانى ئازاو چاو نه ترس وهك و كينوى نه لهرز، هاته وه لأم و ووتى: بۆ ئه وهى له هوشى خۆم نه ميني و ئاگام له ئازارى قاچم نه بىت، كه نويزم دابهست و گهيشتمه كاتى ريزو سوپاس (تحیات) ئيوه به ئيشى خوتانه وه خهريك بن چونكه ئهوكاته هه موو ههست و هوشم له لای خوداى

گەرەیه و هیچ بیر له ئازاری گیانم ناکەمەوه .

بەو شیوەیه موسلمانێ بەراستی نوێژی دابەست و گەیشته (تحيات) پزیشکەکان قاچیان بپرمەو بێ ئەوەی هاوار بکات!! لەدوای سەلام دانەوهی نوێژەکی هەلیان گرت و بەرەو مال بردیانەوه خوێنیش بەردەوام لەقاچی دەهات ! وەعرەو دوو کوپی هەبوو بە هەموویان خێزانیکێ زۆر دل سۆزو میهرەبانان پێک هێنا بوو بە هەموو شیوەی خوشەریستی لەگەڵ یەکتەدا ژيانان دەبردەسەر، زۆر بە جوانی لە فەرمانی یەکتەدا بوون بەبێ چرپەو بۆلە، خەم و ئازاریان گۆڕ دەکردو نیش و کاری ژيانان بەرپۆه دەبرد کەبەراستی خانەوادەیکێ بەختەوهریوون.

ئینجا عوروی قاچ بپراو بەو خوێنە گەشە کەلەبەری دەپۆی لەگەڵ ئەو میوانانە کەبو هەوال پرسینی هاتبوون دانیشتبوون، قاچە بپراوەکی لەبەردەمی درێژ کرابوو، ئەو موسلمانە بەئارامە لەگەڵ ئەو هەموو نیش و ئازارە کەهەی بوو. لەبەر پەزماهەندی و بەرداریبوونی خودا بە ئارام و لەسەرخۆبوو.

لەو کاتەدا بانگی کوپە گەرەکە کرد کەس وەلامی نەدایەوه! لەبەر ئەوەی کە یەکەم جار بوو لەو ناوخیزانەدا وەلامی نەدەنەوهو بە دەنگیەوه نەچن زۆر سەرسام بوو .؟ ووتی(إنا لله وإنا إليه راجعون)

دوای ووتی: بەراستی شتیکی ناخۆشە، دیارە کۆتایی مە بۆیە کەس وەلام نا داتەوه، یان دەبێ چی پوی دابی؟ دانیشتوانیش هەستیان بەشتیک کردوو خێرا هەستان و لەلای عوروە پویشتنە دەرەوه، بەلام چاویان بەچی دەکەویت . هەموویان بە جاریک مات و سەرسام بوون! کەسەیر دەکەن کوپە گەرەکە لەسەریان بەریوتەوهو گیانی تێدانەماوه ! نەیان دەزانی بەچی جۆریک وەلامی عوروە بدەنەوه، دوایی بەهەر جۆریک بێ چونەلای عوروەو ووتیان: خودا پاداشتت بداتەوه بەراستی کوپە گەرەکەت کۆچی دوایی کردوه؟! ئەو کۆمەلانی خەلکە ئامادە بوون لەوێ بە هیچ شیوەیک خویان بۆراندەگێرا

دوستى باومداران

لەبەر ھەنيسكى گريان :

بەلام عوروى موسلمان و بىرو باومر بەھىز، ھەك و قەلەيسكى زۆر بەھىزودامەزراو، زۆر بە ئارام و ھىمنەو بەزوبانى پىر بە سوپاسەو قاقە براوھەكى ھەلگرت و ووتى: ئەى خوداى گەورەو مېھرەبان، بەمېھرەبانى خۆت، دوو قاقەت پى بەخشىوم، سوپاس و ستايشت دەكەم لەسەر ئەو قاقەى كە لىت وەرگرتەو . وە دووبارە سوپاسىشت دەكەم لەسەر ئەو قاقەى كە بۆت ھىشتومەو! وە ھەرەھا دوو كۆرت پى بەخشىوم ئىستا يەككىيانت بۆ خۆت برەو، سوپاست دەكەم بۆ ئەو بەخشىشەى كە پىت دام و دوایى بردتەو! وە ھەرەھا سوپاسىشت دەكەم لەسەر ئەو بەخشىشەى كە ئەو كۆريانت بۆ ھىشتەو .

بەو شىوھە بەندەى موسلمان زۆر بە نەھنى سوپاس و ستايشى خواى لەسەر ئەو ئازارە گەورەى كرد: دوایى قاقە براوھەكەيان لە بەرگىك ھاویشت و چون بىشارنەو ووتى: سوپاس و ستايش بۆ ئەو خودايە گەورەى كە خەجالەتى نەكردم، كە بەو قاقە براوھە نەرویشتم بۆ جىگەيەك كە خودا پىنى ناخۆش پىت !.

﴿ ئارام گرتن سى جۆرى ھە يە ﴾

(الصبر ثلاثة)

يەكەك لە پياوھ موسلمانە لە خودا ترسەكان دە فەرموى: رادەى ھىمن و ئارامى سى جۆرى ھە يە: جۆرىكەيان (۳۰۰) سى سەد رادەوپلەى چاكەى ھە يە . جۆرىكەيش (۶۰۰) شەش سەد رادەوپلەى چاكەى ھە يە . وە جۆرەكەى تریش (۹۰۰) نۆسەد رادەوپلەى چاكەى ھە يە .

جۆرى يەكەم: كە (۳۰۰) سى سەد رادەى ھە يە . ئەو بۆ ئەو كەسانەى كە لەسەر گوپرايەلى فەرمانى خودا بىروات و، خۆپارىزى .

دوستى باومداران

وہ جوڑی دووہم: کہ (۶۰۰) شہش سہد پادہی چاکہی ھے . بۆ ئو
کەسانە ھە کەلەسەر نا فەرمانی خودا ئارامی ھەبۆ و، لە ترسی خودا نافەرمانی
نەکات .

جوڑی سیھەم: کہ (۹۰۰) نۆسەد پادہی چاکہی ھے . بۆ ئو کەسانە ھە
کەتوشی بەلۆ بیزارى یەك بوون لە یەكەم ساتی توش بونی ئو بیزارییە
ھەرچەند زۆریش گەورە بێت ئارام دەگرن و ھیوای تەواویان بە خودای
گەورە ھە .

﴿ ھاوارە ئەھى ئادەمیزادەکان ﴾

(وَيْحُك يا ابن آدم)

لە (حەسەنى بەسرى رحمۃ اللہ علیہ) یەوہ دە گێرنەوہ دەفەرموی: ئێمە ھەول و کۆشش
دەکەین ھێندیک کردەوہی بەناوچاکە دەکەین دلەمان زۆر پیی خوشەو
پێدەکەنین و پادەبویژین بەلام، ئاگامان لەوہیە کە ئایا خودای گەورە ئو
کردەوانەى ئی وەرگرتوین، چونکە بۆی ھەبە ئو کردەوانەمان بەدڵسۆزی و زۆر
بەپێکی بەئەنجام نەگەیاندىبێت: ئینجا ھاوارە ئەھى ئادەمیزادەکان، بەپراستی
ھەرکەسیک نافەرمانی خودای گەورە بکات مانای وایە لەگەل خودای
بەدەسەلات شەپدەکات، ئایا دەتوانن لەگەل خودا بجەنگن و بەربەرەکانی لەگەل
دا بکەن .؟؟ سویند بە خودای گەورە بۆخۆم چاوم بە حەفتا موسلمانى
جەنگاوەرى جەنگى بەدر کەوتووہ کە بەرگ و پۆشاکیان خورى بوو: ئەگەر
چاوت پییان بکەوتبایە دەت ووت: ئەوانە ھەموویان شیتن . یانی ئەوہندە
بەکزی و داماوێ سوپاسی خودا دەکەن و، لە فەرمانی خودا دەترسین، وەرچی
پوناکی و زەردە و پیکەنینی خوشی ھەبە لەدەم و چاویان بەدی ناکرێ! ئەگەر
ئەوانە پیاوہ چاکەکانتان بدین دەلین: بەپراستی ئەوانە ھەرچی خوو رەوشت
بۆ تییان دانییە !!

وہ ئەگەر چاویان بە خەراپەکانی ئێوہ بکەوتبایە دەیان گووت: ئەوانە ھیچ با
وہریان بەپۆژی دوایی و ئی پرسینەوہ نیە !!

دوستی باومرداران

وہ چاوم بہچہند نہتہویہک کہوتوہ کہ سہروہتی دونیا یان لہلا شتیکی زور
بی کەلک بوو، سہروہت و سامانیان بہہرچاودا نہدہمات، ئہو خاکہی بہسہری
دا دہریشتن زوریان لہلا بہنرخ تر بوو لہسہروہت و سامانی دونیا،
وہ چاوم بہچہند نہتہویہکی تر کہوتوہ کہ نیوارہ یان دہکردوہ ہیچیان
نہبوو تہنہا خواردنیکی کہم کہ بہتہوای تیتر پیئی نہدہخوارد، بہوجورہش
دہیان ووت : نامانہوی ئہو ہموو خواردنہ لہنا و رگ و گدہمان کوبکہینہوہ
چونکہ شتیکی نارہوایہ .

ہہرچہند کہسہرمایہ و دہست کہوتمان کہمیش بیٹ دہبی ہیندیکی
لہرنگہی خوادا بہہخشین، بہو جورہ بۆ خویان زور پیویستیان بہو نہختہ
خواردنہ بوو.

بہلام، لہبہر رہزامہندی خودا ئہوہی کہخویان پیویستیان پیئی ہوایہ
لہرنگہی خوادا دہیان بہخشی .

﴿پووناکی زانایان﴾

(أ نوار العارفین)

دہگیرنہوہ پۆژنک پرسیاریان لہ (حسہنی بہسری ﷺ) کرد ووتیان: ئہی
تہقی دین چ پۆژنک لہلای تو چہژنہیہ ؟ لہ ولہامدا ووتی : ہہر پۆژنک
کہتاوان و نافہرمانی خودای تیدا نہکہم!، ئہو پۆژہ بہ جہژن دادہنیم .

دووبارہ پرسیاریان ئی کردہوہ ووتیان: چی شتیکی بوو کاری تی کردی و بوو
بہ ہوی خو پاریزی و خودا پەرستیت لہو جیہاندا ؟

لہ ولہامدا ووتی : زور چاک تی گہیشتم بہردہوام پۆژیم ہہیہو کہس
ناتوانی بہشی من بۆخوی بہریت وئہمن بیبہش بکات تہنہا خوّم نہبم، بہراستی
بہوہش دلّم ناسودہو دلنیا دہبیّت،

وہ دووبارہ زور چاک تی گہیشتم کہکردہوہکانم کہس بۆم فرامہم ناہینن

تەنھا بۇخۇم نەبىم! بۆيە منىش پىيەمە خەرىك دەبىم بەجىيان دەيتىم .
 ۋە زۆر چاكىش تى گەيشتىم ھەموو كاتىك خوداى گەمەرە ئاگادارمە دەم
 بىنىۋ لىۋى بىزنام،
 منىش شەرم دەكەم خەراپە ۋە تاۋان بىكەم ۋە خوداى پەرۋەرگار لەسەر تاۋان ۋە
 نافرمانى بىم بىنى .
 ۋە زۆر چاكىش دەزانم مردن چاۋەرۋاننىم دەكات، منىش بۇ ئەمەلگە دورى
 ناخۇشە تىشۋى بۇ ئامانە دەكەم.

﴿پەشىمانى﴾

(الاستغفار)

دەگىرنەمە پۇزۇك كىبراىيەك ھاتە لاي (ھەسەنى بەسىرى ﷺ) ۋوتى: ئەي
 (تەقىيە دىن) بەراستى ئەم سال سالىكى ۋىشك ۋى بارانىمە كەتۈيىنە تەنگە
 تاۋى چى بىكەين باشە ؟ (ھەسەنى بەسىرى ﷺ) لە ۋەلامدا ۋوتى: داۋاى تۇبەم
 پەشىمانى لەخودا بىكەن .

داۋاى ماۋەيەك كىبراىيەكى تر ھاتو ۋوتى: ئەي (تەقىيەدىن) سىكالى ھەزرى
 خۇمت لەلامدەكەم بەراستى ھەزرى زىيانى خىستومە بەد بەختى چى بىكەم ؟
 (ھەسەنى بەسىرى ﷺ) لە ۋەلامدا ۋوتى: داۋاى پەشىمانى لەخودا بىكە.
 لەداۋاى ماۋەيەكى تر كىبراىيەكى كەھات ۋوتى: ئەي تەقىيەدىن زۆر
 ئارەزوۋى مىندالم ھەيە . بەلام خىزانەكەم نەزۇكە چى بىكەم ؟ لە ۋەلامدا ۋوتى:
 داۋاى پەشىمانى لەخودا بىكە .

لە داۋاى ئەۋىش كىبراىيەكى تر ھاتو ۋوتى : ئەي تەقىيەدىن . زەۋىيەكەم بى
 ئاۋو بى پىت بوۋو ھىچ شىتەك بۇ شىن نابىت چىبىكەم ؟ ھەسەنى بەسىرى ﷺ
 لە ۋەلامدا ۋوتى: داۋاى پەشىمانى لەخودا بىكە .

دوستی باوهرداران

له داوی ماوهیهکی کهش کابرایهک هات و ووتی: نهی تهقیه‌دین کانی و کاریزاوه‌کانم ووشک بوون و زه‌ویه‌که‌م بی ئاوماوه تهوه چی بکه‌م ؟ دووباره به‌همان شیوه ووتی داوی په‌شیمانی له خودا بکه .

بمو شیوه‌یه ههرچی هاته لای (حه‌سه‌نی به‌سری) سکالای نارهمزایی ده‌رده‌بپی . به‌یهک ووته وه‌لامی ده‌دانه‌وه، بو‌یه دانیش‌توانی کو‌په‌که سهرسام بون و ده‌نگی نارهمزاییان به‌رزکرده‌وو ووتیان: نهی پی‌شه‌وا بو‌چی ههرچی هاته لات بو سکالاً تو ده‌لیی داوی په‌شیمانی له خودا بکه ؟. ئهو نه‌ی‌زی‌یه چیه پی‌مان بلی :

حه‌سه‌نی به‌سریش له وه‌لامدا ووتی: ئیوه‌ئهو ئایه‌ته قورئانیه‌تان نه‌خویندو ته‌وه ده‌فه‌رموی ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا * يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْطَرًا * وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا بِأَمْوَالٍ رَّحِيمَةٍ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا بِأَمْوَالٍ رَّحِيمَةٍ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا بِأَمْوَالٍ رَّحِيمَةٍ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا بِأَمْوَالٍ رَّحِيمَةٍ﴾ نوح/۱۰-۱۲.

واته: خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی: پی‌م ووتن به‌وا به‌خودای په‌روهر‌دگارتان به‌ی‌نین و داوی په‌شیمانی و لی‌خوش‌بوونی ئی بکه‌ن، چونکه به‌پراستی خودا زو‌ر ئی خوش بووه، وه‌ئ‌ه‌گر به‌پراستی په‌شیمان بب‌نه‌وو داوی ئی بکه‌ن ئه‌وا خودای گه‌وره هه‌موو نیعه‌تیکی خوشیتان به‌سه‌ردا بلاو ده‌کاته‌و، له ئاسمانه‌وه بارانی زو‌رتان بو‌ ده‌بارینی و پی‌ت و پی‌و‌زی ده‌خاته و لات‌ه‌که‌تانه‌وه، وه‌ له هه‌موو لایه‌که‌وه سه‌روه‌ت و سامانتان بو‌ زیاد ده‌کاو کو‌پو مندالی زو‌رتان پی‌ ده‌دات .

وه‌باخ و باخاتی زو‌رتان بو‌ سه‌وز ده‌کات و به‌هه‌موو جو‌ره می‌وه‌یه‌ک دل خوش‌تان ده‌کات، وه‌ سه‌رچاوه‌ی کانی و جو‌گه ئاوی زو‌رتان پی‌ ده‌به‌خشی .

﴿ پیاواری بهرزی سهر دوانگه ﴾

(رجال المنابر)

دهگیرنه وه پوژنیک (حهسەنی بهسری ﷺ) زۆر به مات و مەلوی له ماله وه دانیشتب و ملکه چی فرمانی خودا بوو، له پرنیکا کۆمه لیک له بنده کانی شاری (به صره) ها تنه لای و ووتیان: ئەی (ته قیه دین) سکا لمان بولات هینا وه یارمه تیمان بده، گه وه کانمان رهوشتیان زۆر نامرو ئانهیه له گه لماندا، داوات لیده کهین له وتاری ههینی دا توژنیک له باره ی رهوشته وه بدوئی بو ئه وه ی نه ختیک به زه بیان پیمان دایینه وه ئه ونده مان ئازار نه دن، وه به هیوای ئه وه ش که دل نه رمیان له گه لمان دا به کار بهینن و هیندی کیشمان سه ره به ست و ئازاد بکه ن (حهسەنی بهسری ﷺ) ش به سوژه وه گوئی له و ته کانیان گرت و بریاری دا که له باره وه وتار بخوینینه وه، به لام وارنکه وت ماوه یه کی زۆر تیبه ری (حهسەنی بهسری ﷺ) له باره وه وتاری نه خوینده وه، له دوا ی تیبه ربوونی ماوه یه کی زۆر (حهسەنی بهسری ﷺ) له وتاریکی ههینی دا چوه سه ر بلند گوو دهستی کرد به وتاری ره وه شت بهرزی بهرام به ری بنده کان، به راستی وتاریکی دل ته زین و کاریگر بوو بهرام بهر بهوانه ی بنده یان هه بوو، بویه هر که له مزگوت پویشتنه ده ر زۆر به یان دهستیان کرد، به ئازاد کردنی بنده کان یان به بی بهرام به ری، ئینجا له دوا ی سه ره به ستی بنده کان ئه و کۆمه له ی پیشو هاتنه وه لای (حهسەنی بهسری ﷺ) و ووتیان: ئەی حه سه ن زۆر چاک بزانه بویه نه هاتوین سوپاست بکهین به لکو هاتوین نا ره زایی ده ربهرین (حهسەنی بهسری ﷺ) ووتی: براکانم بوچی لیم نا رازین؟ بنده ئازاد بووه کان ووتیان: ئەی (ته قیه دین) ئیمه هاتینه لات و سکا لمان کرد هیوامان وابوو به زووترین کات له وتاری ههینی دا باسی رهوشتی جوان و بهر ز بهرام بهر بنده کان باس بکه ی به لام، به پیچه وان وه با سه که ت زۆر به دوا خست له کاتی کدا ئیمه

دوستی باوهراران

پيويستيمان بهکاتى زور زوو ههبوو باسى بکهى:

(حهسهنى بهسرى ﷺ) ووتى: برايانى بهريزم نازانن هوئى دواکهوتنى و وتارهکهه بۆ چى بوو؟ من بهندهيهكى هزار بووم ههچ بهندهم نهبوو، وهسهرهوت و سامانىشم نهونده نهبوو بهندهيهك بکرم و، لهپيش وتارهکهه سهربهستى بکهه، بۆ نهوى سهرنجى کوئه لانی خهک رابکيشم، بۆيه راوهستام ههتاک و خودا دهروئیکى ئى کردمهوهو يارهههتى دام بهندهيهکم کړى و سهربهستم کرد، له دواى نهوى بۆ خووم نهو شتهه به ئامانچ گهياند. ئينجا داوام له کوئه لانی خهک کرد نهوانيش بهندهکانيان سهربهست بکهه، بهو جوهره نهوانيش بانگهوازهکهى خودا يان وهرگرت، وه بهدهم فهرامنى خوداوههاتن و بهندهکانيان نازاد کرد.

﴿ سهردانى وهليد بۆ مزگهوتى پيغهمبهرا ﷺ ﴾

(زيارة الوليد للمسجد النبوى ﷺ)

زانای بهناوبانگ و پايه بهرز (سهعيدى کوپى موسهيهب ﷺ) لهسهردهمى وهليدى کوپى عبدالملك ﷺ) پادشای ولأتى نههويهكان، وانهى لهمزگهوتى پيغهمبهردا ﷺ) دهوتهوه، پوژيكيان (وهليدى کوپى عبدالملك ﷺ) خهليفهى موسلمانان لهگهه لپيرسراوى شارى مهدينه (عومهرى کوپى عبدالعزيز ﷺ) دا دهچنه زورى مزگهوت، خهليفه وهليد له زانای به ناوبانگ (سهعيدى کوپى موسهيهب ﷺ) دهچيته پيش و بهتاييههتى سهلامى ليدهکات ماموستا سهعيديش زور لهسهرهخوو بهسهادهيههوه وهلامى دههاتهوه بهجوژيک گوئى يان لهوه لاهمهکه نهبوو، (عومهرى کوپى عبدالعزيز ﷺ) زور لهوه دهترسى که خهليفه وهليد زانای بهناوبانگ سهعيد له سهر وانه وتنهوه دوور بخاتهوه چونکه پيژنى ئى نهناوه وهلامهکهى باش نهداوهتهوه! بۆيه عومهر لهو ترسه، پووى کرده خهليفه وهليد ووتى: وابهزانم سهعيد گوئى لهسهلامهکته نهبووه، دووباره

دوستی با و مرداران

ولهید ووتی: زیاتر دهچمه پیش و بهدنگینکی بهرتر سەلامی لیدەکم، بویه بهدنگینکی بهرز ولهید ووتی: سەلامی خوات لەسەر بێ ئەی سعید دووبارە سعیدیش وەلامی سەلامەکی دایەو زۆر لە جاری یەکەم لەسەر خوو بەهێواش تر، ئەمجار (عومەری کوپی عبدالعزیز عليه السلام) بو ئەوێ خەلیفە ولهید بێنیتەو هوش ووتی: خەلیفە ولهید وایزانم سعید نات ناسی، چونکە چاوەکانی کزیووه، بەر شیوەیە عومەر بەرگری لە سعید نەکرد، خەلیفە ولهید پویشته بەردەمی سعید و تۆقی لەگەڵ دا کردو لەبەر دەمی دانیش و ووتی: سەلامی خودای گەورە ئی بێ ئەی سعید، سعید یش هەر لەدلی خویدا وەلامی سەلامەکی دایەو دواي خەلیفە ولهید ووتی: ئەی عومەر بەراستی سعید نەچاوی کە مبینابوو نەگوینەکانیشی کەر تەنها سعید بەندەیهکی لەخودا ترس و خواریزە، بویه خودای گەورەش هەموو بەندەیهکی ئی ترساندوو، بە ئی بەراستی هەرکەسیک بەراستی لە خودای بترسی، خودای گەورە هەموو کەسیکی ئی دەرترسینی و هەرکەسیکیش لە خودا نەترسی و لە بەندەکانی خودا بترسی ئەو خودای گەورە ترسی هەموو کەسیکی دەخاتەناو دایەو.

﴿وَأَعْلَمُ مَا نَدْوَاهُ نَامَانُ كَهْيَه﴾

(لا تتعب فرسك فلست تلحقنا)

لە (عبيدالله ی کوپی عومەری عليه السلام) خەلکی قەواریری دەگێرنەو فەرموویەتی: لە ژبانم دا نوێژی بە کۆمەڵی (جماعه) خەوتنەم نەچواندوو، بەرێکەوت و قەدەر واهات پۆرتیک میوانیکم هات بەهوی نیش و کاری میوانکە لە نوێژی بە کۆمەڵ دواکەوتم منیش پویشتم زۆرەبی مزگەوتەکانی بەسەر گەڕام بە هیوای ئەوێ لە مزگەوتیک دا بەنوێژی بەکۆمەڵ پابگەم بەلام: گەڕانەکم بێ سوودبوو هەر مزگەوتیک دەچوم دەرگایان پێو درابوو پویشتبونەو مال، ئەمنیش بە ناچاری گەڕامەو بو مالەو بە دلی ساردو داماوێیەو زۆرم داخ لەو نوێژە

دوستی باوهر داران

خوارد که بهکومل فوتاندوومه لهدای ماوهیهک بهیرم هاتوه که پیغه مبری نیسلام (ﷺ) فرمویه تی: یهک نویژی بهکومل خیری (۲۷) بیست وحهوت رادهی زیاتری هیه. نه منیش له مالهوه نویژمهکی خوتنانم بیست وحهوت جار دووباره کردهوه ئینجا لیی نوستم، له خوم دا چاوم کهوت لهگهل کوملینک خه لکدام بهسواری ولاغ پینش برکی دهکین بهلام، هرچهندی دم کردو ولاغکه کم تاوده دا نهیان دهگیشتمی، له ناوکوملهکه یهکیک ناوړی لی داموهو ووتی: ولاغکه ت هینده ماندومهکه نامان گهیه؟. منیش ووتم: بوچی ناتان گه می؟ له وهلامدا ووتی: ئیمه نویژی خوتنانمان به کومل کردووه بهلام، تو بهتهنها کردوته بویه نامان گهیه!، لهوکاته دا بوو له خومهکم بهخبر هاتم به راستی دلم پر داخ و ملول بوو بهر هویموه.

لهگهل خوا په رست و دنیا نه ویستان

(مع الزا هدین)

دهگپرنهوه پوژیکیان زانای بهناوبانگ و لهخودا ترس (مالیکی کوړی دینار ﷺ) بهیهکیک له کولانهکانی شاری بهسره دا دهرویششت چاوی بهسره خوشیک کهوت له سرپشت دریز ببوو عارهقی بهدهمیدا دهاته خوارو دهی ووت: (الله، الله) مالیکی کوړی دینار ﷺ ووتی: بهراستی شتیکی نارېهوايهو ژور ناشیرینه ناوی خودای گهرهوه مهره بان لهو دهمه دهرجی که عارهقی پیدا دیته خوارې! هر خیرا پینشهوا مالیک پویششت ناوی هیناو دهمی شو کابرا سرخوشه شوشتموه وداوای نژای بهخیری لهخودا بوکرد که خودای گهره ریگهی راستی پیشان بدات.

ئینجا پینشهوا مالیک کابرای سرخوشی بهجی هیشت و پویششت بومالهوه، دواي ماوهیهک لیی نوست دهفرموی: له خومهکم دا پییان ووتم: نهی مالک تو

دوستی با ویرداران

دهمی ئهو سهر خوشهت له بهر خاتری ئیمه شوشتهوه، وائیمهش له بهر تو دلیمان پاك كردهوه، له دواي ئهوه دهفرموی: به خه بهر هاتم و پویشتم بومزگوت بو نوێژی به یانی، له هه مان شهقامی سهر پێگا كه به شینگی زور كه می شهوما بوو چاوم بهو كابرایه كهوتهوه هه ناسه ی په شیمانی دهردهبری ودهی ووت: ئه ی خودای گهوره و مهره بان: له بهر دهرگای مهره بانیت پاره ستاوم په شیمانیم ئی وهریگره .

له دواي ماوه یه كه دهی ووت: ئه ی خودای گهوره ئاگادارم بكه په شیمانیت ئی وهرگرتوم تاك و پیروزیایی له گیانم بكه، یان په شیمانیت ئی وهر نهگرتووم تا پرسه له گیانم بكه، پێشهوا مالیک ده فرموی: گویم لهو دهنگه بوو چووم به لایه وه سه یرم كرد هه مان كابرای سهرخوش بوو كه له سه ریشت كهو تبوو. پرسیارم ئی كرد حالت چۆنه ئه ی بهنده ی خودا ؟ له وه لام دا ووتی: ئه ی پێشه وا مالیک ئهو كه سه ی كه شاره زای پێگه ی راستی كردوم . ههر ئهو كه سه ش تو ی ئاگادار كردوتهوه به ئاكارو پهوشتی من .

﴿كوپی مردوان﴾

(مجالس الاموات)

زانای بهناوبانگ و خوداناس (مالیکی کوپی دینار رحمه الله) زۆربه ی ژيانی بی ئیشی له ناو گوپستاندا دهرده سهر پوژنك له پرنكدایه كێك دهچینه لای سه یر دهكات و مالیک له ناو گوپستاننێك دانیشتهوه، پینی دهلی ئه ی مالیک بو لیڤه به ته نهها داده نیشی له ناو ئهو هه موو مردوانه ؟! پێشهوا مالیک له وه لامدا ده فرموی: نه خێر له گه ل مردوان دانانیشم، به لكو له ناو كو مه لێك خه لك داده نیشم به هیچ جوژنك ئازارم نادهن، وه كه له لاشیان پو یشتم له پاشه مله هیچ غه یبهت و باسم ناكهن .

﴿ ناماده بوون بو پوړی کوچ کردن ﴾

(الاستعداد ليوم الرحيل)

دهگيرنهوه گيان کينشی هه موو گيان له بهر (ملك الموت) پوښت بولای
 حمزه ته داود (عليه السلام) حمزه ته داوديش پياوې وابه سام و هه بيهت
 وليهاتوې به چاو نه ديتبوو ! پرسياړی کردو ووتی: تو کينيت و چي
 که سينکی، وه بوچی هاتويه لام ؟ گيان کينشی گيان له بهرمان له موه لام دا ووتی: من
 نهو که سه م که پادشايان ناتوانن بهر گريم ليکهن؟ وه هيچ خانو کينوی بهر
 ناتوانی ريگه م لي بگري؟ حمزه ته داود ووتی: زور چاک بو م دهر کهوت که تو
 گيان کينشی گيان له بهرمانی، نهو يش ووتی: به لي گيان کينشم حمزه ته داود
 ووتی: نهی گيان کينش تو کاتيک هاتوی بولام هيچ خو م ناماده نه کردووه
 ! گيان کينشی گيان له بهرمان ووتی: نهی داود کوفلانه که سی خرمته؟ نهی
 فلانی که زور ليت نزيک بوو له کوئی به؟ نهی جيرانه کهت چي ليهات ؟ داوديش
 فرمووی: نهوانه هيچيان نه ماون کوچيان کردووه مردون .
 گيان کينش ووتی: نهی به کوچ کرنی نهوان پهندت وهر نه گرت و به ناگا
 نه هاتيهوه . که توش له سر ريگای مردنی .

﴿ خوراك ﴾

(الرزق)

زانای به ناو بانگ و خواناس (مالیکی کوپی دینار ﷺ) ده فرمووی: پوړیک
 له سر سفره ی نان خواردن دانیشتبوم نام نه خوارد له وکاته دا پشيله يک هات
 کوتیک له پارچه گوشتی خواردنه که ی برده م پوهات وپوښت . منیش ورده
 ورده به دواي دا پوښتم بزانه بو کوئی ده چی کاتيک چاوم پیی کهوت پشيله که
 پارچه گوشته که ی برده نيزکی کونیک وداي ناو گهرايموه منیش ماوه يک
 چاوهروانيم کرد بزانه نهینی نهوه چی به ؟ کاتي چاوم لی بوو مارکی کویری
 گه وره له ناو کونه کهوه هاته دهرموه پارچه گوشته که ی خواردو پوښتموه ناو
 کونه که .

﴿پارانه وه﴾

(مناجاة)

دهگيرنموه (يه حياى كوپى مه عاز ﷺ) بهردهوام لهبر خودا دهپارانه وه دهى
فرموو: ئهى خوداى گمروه ميهره بان هيچ كات و شمويك ئاسودهو خوش
نابيت بهبى داواى ميهره بانيت له دمرگاي ميهره بانيتدا : وه پوژيش پوژى
ئاسوده نابيت تهنا به خوداپهرستى وخوپاريزى نهبيت : وه جيهان جيهانيكى
پوشن و جوان نا بيت تهنا به يادى تووه نهبيت! وه دوا پوژيش هيچ شادى و
بهخته موريه كى نا بيت تهنا به به خشيش و چاوپوشيت نهبيت : وه تهنا نهت
بههشتيش خوشنيه تهنا به گه يشتنى ديدارت نهبيت .

﴿تيگه يشتن و رهوش و ريگاي پيغه مبهري﴾

(الفقهاء وسنة رسول الله صلى الله عليه وسلم)

پيشهواو سهركردهى موسلمانان (عهل كوپى ئه بى تالب ﷺ) ده فرموي:
ئهگه ريگاي ناين بهيرو پاو، بۆچون، بوايه ده بوو سۆل پيلاو، وهك و كالهو،
گورييه وايه كه پيى ده لين (خوف) كه له پيى كرد بۆ سه مهر، له سهرخاوينى
ده توانى سى پوژ داينه نى و، بۆ ئهوانهش كه له ماله مهن، ده توانى شو پوژيك
داى نه نى و، مه سحى بكه ن يانى لاي سهرمه وى گوريه كه ده ستي ته پيى
پيى دابه نى : ئينجا ئهگه به بۆچون و ره نى بوايه ده بوو ئه خوفه لاي
بنه وه و خوارى مه سح . ته پ، كرابايه باشتربو له لاي سهرى به لام پيغه مبهري
خودام چاوپى كه تووه تهنا پوه ئاشكراكه ي پشانده وه : وه سهركردهى
دادوه رو به پيى (عومهرى كوپى عبدالعزيز ﷺ) ده فرموي: داواقان ئى ده كم
خواپهرستى وخوپاريز بن و ئابورى و پاشه كهوت كردنتان به شيوه ي فرمانى

دوستی باوهرداران

خودابیت و بهدوای پربازی پیغمبره‌ی خود ﷺ بکون و دوردیکونه‌ی له‌روشت و په‌یدا بوانه‌ی که له مه‌ودا په‌یداده‌بن.

زاناو پيشه‌وای به‌رېزو سه‌رکرده‌ی کوم‌لی کاروان چيان (ئبو حنيفه) ده‌فرموي: چاوديزی له‌روشت و پربازی موسلمانانی پيشوو بکون و هئاگاداربن و پاريزگاری بکون و دوردیکونه‌ی له‌مه‌وو کرده‌ويه‌ک که تازه په‌یدا بووه و داهينراوه‌ی له‌دوړی پیغمبردا (ﷺ) نه‌بووه: و په‌پيشه‌وا (مالك) ده‌فرموي: هرکه سيک‌روشتيک دابه‌يني و له‌سه‌رده‌می پیغمبردا (ﷺ) نه‌بوي، و به‌روشتيکی باشی بزانی، نه‌وه هه‌ستی و ابو ده‌چیت که پیغمبر (ﷺ) ناپاکی له‌به‌رنامه‌ک‌ی دا کردبی، چونکه خودای گه‌وره ده‌فرموي: (اليوم اکملت لکم دینکم) واته: نه‌مرو دینی سه‌ر به‌ری ئیسلام بو ئیوه ته‌واو کردو به‌پایان گه‌یاند، بی‌گومان هه‌رشتيک ئو کاته پیغمبرمان نه‌ی هینا بی و نه‌ی گه‌یاند بی نه‌مرو به‌ناین نازميردی و له‌ناین دانیه و په‌پيشه‌وا شافعی (ﷺ) ده‌فرموي: له‌دوای نه‌وه‌ی که هه‌ولیکی زوری داوه پربازه سه‌ر به‌رزه‌ک‌ی په‌راوی ئیسلامی به‌پایان گه‌یاند، چه‌ند دیریکی نوسی و فرموي: بی‌گومان شتيکی دروست و حه‌تمیه که ئو نوسراوه‌ی من هه‌له‌و نات‌ه‌واوی تیدا، چونکه خودای گه‌وره ده‌فرموي: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ نساء/۸۲

واته: نه‌وه‌بوچی سه‌یری یاساو به‌رنامه‌ی ئو قورئانه‌ی ناکه‌ن و بی‌رینا که نه‌وه بی‌گومان ئو قورئانه‌ی پیروزه که به‌رنامه‌ی هه‌موو ژيانی مرو و بونه‌وه‌رو ئایینی سه‌ر به‌ری ئیسلامه، پیک و پیک و بی‌غش و خاله چونکه له‌لایه‌ن خودایه‌که‌وه هاتوو که په‌روهردگاری هه‌موو بوونه‌وه‌رو له‌هیزوده‌سه‌لاتی مرو و دانیه، و نه‌گه‌ر ئو قورئانه‌ی له‌لایه‌نی ئاده‌میزاده‌وه به‌هاتبایه‌ی بیجگه له‌خودای گه‌وره نه‌وا گوږانی زوری تیدا ده‌بوو، چونکه ته‌نها خودا نه‌بیت که‌س نه‌ینی نازانیت، بویه پيشه‌وا شافعی (ﷺ) له‌کو‌تایی

دوستی با ویرداران

نوسراوه که ی‌دا ده فرموی: هرشتیک که ووتبیتم و نوسیبتیم به پیچه‌وانه‌ی
قورئان و ره‌وشتی پیغه‌مبیر (ﷺ) بی لئی په‌شیمانم و نوسراوه‌که‌ی من نات‌ه‌واوه .
وه‌پیش‌ه‌وا (نه‌حمده‌ی کوپی حنبل (ﷺ) ده فرموی: راستی و بنه‌چه‌ی
ره‌وشتی پیغه‌مبیر (ﷺ) له‌لای نیمه‌گرتنی شو شتانه‌یه که یاره‌کانی
پیغه‌مبیر (ﷺ) پی‌وه‌ی هه‌ستاون و په‌یره‌ویان لی کردبی، وه‌له‌ کرد‌ه‌وه‌ی
داهین‌راو دروست کراو دورکه‌ونه‌وه، چونکه به‌راستی هه‌موو دروست کراویک
هه‌له و سه‌ری شی‌واوی یه .

﴿ره‌وشتی پیاوچاکان﴾

(اخلاق‌الصالحین)

جاریک (هاپونه‌ره‌شید) پرسپاری له (ئەبا یوسف) کرد که‌داد پرس و فرمان
ره‌وا‌ی‌ن‌این بوو فرموی: نه‌ی (ئەبا یوسف) هینیدیک ره‌وشتی نه‌بو‌حه‌نیف‌ه‌م
بو‌باس بکه؟ له وه‌لام دا فرموی: سویند به‌خودا نه‌بو‌حه‌نیف‌ه‌ زو‌ر به‌هیز بوو
له به‌رگری کردنی تاوان و نا‌ره‌وا، وه به‌سه‌روه‌ت و سامانی جیهان هه‌لنه‌ده‌فری‌واو
پاریزگاری چاک‌ی ده‌کرد، وه زو‌ربه‌ی کاته‌کانی به‌بی‌ده‌نگی و بیرکرد‌نه‌وه
ده‌برده‌سه‌ر، گالته‌بازو زو‌ر بلی نه‌بوو، هر کاتیک پرسپارت لی کرد‌بایه
له‌هه‌موو پویه‌که‌وه که‌بیزانی‌بایه‌ خیرا وه‌لامی ده‌دایه‌وه، وه به‌زانی و
فیربونه‌که‌ی خه‌لکی پی هه‌لنه‌ده‌فری‌واند . وه به‌زانیاری یه‌که‌ی پاریزگاری له
ناین و گیانی خو‌ی ده‌کرد، هه‌موو کاتیک به‌ته‌ریبه‌ت و په‌روم‌رده‌ی گیانی خو‌ی
خه‌ریک بوو، تاوان و نات‌ه‌وا‌ی‌ مرو‌قه‌کانی باس نه‌ده‌کرد واته : نات‌ه‌وا‌ی
خه‌لکی ده‌ر نه‌ده‌خست، وه‌باسی هیچ که‌سیکی به‌نا‌ره‌وا نه‌ده‌کرد، ته‌نها به‌چاکه
نه‌بیت (هاپونه‌ره‌شید) فرموی: بینگومان شه‌ره‌ ره‌وشتی پیاو چاکانه .

﴿خو پاریزی پیا وچا کان﴾

(ورع الصالحین)

دهگیرنه وه جارنك كابرایه ك پرویشته لای پیشهوا (حنیفه) ووتی: نهی
پیشهوا پیویستی تینی بو هینام هیندیکم وام (قهرن) بدهیه، له باتی شهوش
خانوه کم بارمتیبی له لات، پیشهوا حنیفه قهرزکه کی پی داو کابرا پرویشت
وارنکوت نهو کابرایه له کاتی گهرماو قرچی نیوه پرودا به لای خانوه بارمتکه کی
دا پرویشت که سهیری کرد واپیشهوا حنیفه له بر خورمه دور له خانوه که
پاوه ستاوه کابرا پرویشته پیشهوهو ووتی: نهی پیشهوا حنیفه بوچی لهوکاته
له بر شهوخوره گهرمه پاوه ستاوی نایه بر سیبهری شهوخانووه ؟. پیشهوا
فهرمووی: برام شهو خانوو له باتی قهرزکه کم بارمتیه له لام، وه له بر نامه کی
سهر بهرزی نیسلام دا تاوانه ئینسان له بارمته که مک وهریگری منیش له وه ده
ترسیم که بیمه ژیر سیبهرمه کی به که مک وهر کرتن بژمیردی و، منیش تاوان
باربیم،! بویه گهرمای خورمه کم له تاوان باربوون پی ناسان تره .

﴿سهرکه شی زانیاری﴾

(غرور العلم)

دهگیرنه وه جارنك زانیایه کی ژور سهرکهش وله خو بایی به زانیاریه کی :
چونکه خوئی ژور به زانیایه کی باش ده زانی، پرویشت بوشارنك بانگه وازیکی بلو
کرده وه ههرکه سی پرسیارنکی هیه له مهر بارنکمه بیت من نامادهم وه لایمی
بدهمه وه ؟. پیشهوا (حنیفه) له شوینه ناماده بوو ووتی: من پرسیارنکم هیه
کابرا ووتی: پرسیاره که ت بلی ؟.

پیشهوا فهرمووی: شهویروله یی که که گهل حه زه تی سولیماندا ووته کی کرد
نیر بوو، یان می بوو ؟. کابرای زانیای سهرکهش ماوه یه که سهری داخست و

دوایی ووتی: بئ گومان شو پرسیاره وه لامه کهی تمنها خودا دهزانی! پیشهوا
 حنیفه هاته وه لام و ووتی: شو میروله یه می بوو کابراکه ووتی: بهچی دهزانی
 کهمی بووه ؟. پیشهوا فرمووی: به وه دهزانم کهمی بووه، خودا له قورئاندا
 فرموویه تی: (وَقَالَتِ النَّمْلَةُ) واته: میروله که ووتی: به تی تانیس هاتوه
 شهوش بو مییان دهوتری دوایی پیشهوا فرمووی: من له پیناو هیچ شتی که دا
 پرسیارم ئی نه کردوی تمنها لهبر شهوش پرسیارم ئی کردی بو شهوش ناگادارت
 بکم که فیزو هوا ئی نه دهی و له خوت بایی نهی .

﴿پیشهوای زاناو تیکوشر﴾

(امام الفقه والجهاد)

موسلمانان له خودا ترسه کان بهراستی و بی دوو دلی ههچی دهیان کرد تمنها
 لهبر پهزامهندی خودای مهربان دهیان کرد وهه شتی کهیش که دوریو
 خو پاریزیان لیده کرد لهبر پهزامهندی خودا بوو سه یرکهن پیشهوای زانایان
 شهو حنیفه له سهردهمی خوله فای عهباسی (ئهی جعفری مهنسور) توشی
 شازاریکی زور دژوار هات له پیناوی شهوش که داد پرسسی و فرمان پهوایی
 نهکات.

خلیفه موسلمانان (ئهی جعفری مهنسور) داوای له پیشهوا حنیفه کرد
 ووتی: دهی بی به داد پرسسی نیشتان ؟. (ئهی حنیفه) له وه لام دا ووتی: من
 توانای داد پرسیم نیه پیاوی شو پلهیه نیم (ئهی جعفر) ووتی: ئهی حنیفه
 بئ گومان تو پالمانی شو پهبازی وهله توش زانا ترو تی که یشتوتیرمان
 تیدانیه شهو حنیفه ووتی: نا وانیه زور کهس له من زاناو شارهزاتر هیه .

خلیفه مهنسور ووتی: حنیفه دروکه کهی له تۆمان زانا تر تیدانیه، له کوتایی
 کیشه که دا شهو حنیفه ووتی: ئهی مهنسور من دروژنیم ؟ چون قایل دهی مروقی
 دروژن بیته داد پرس و فرمان پهوا!

دوستی باوهرداران

﴿دهمه تهقی یهك له نیوان نه بو حه نیفه و بی باوهریك﴾

(حوار بین ابی حنیفه و جاحد)

هه موو کاتیك بی بپوایان به چاوی کویری که رهسته (ماده) وه سهیری نهو
بوونه وهره که وریه ده کهن، جاریك بی باوهریك ده چیته لای نه بو حه نیفه: نهو
ووت، ویزه پو ده دات :

بی باوهره که ده لی: (نه بو حه نیفه) نیوه موسلمانن باوهرتان به خودا ههیه
چاوتان به خودا که تووه ؟

نه بو حه نیفه: پاک و بی له که بی بو نهو خودایه یه که هیچ چاویك نایبینی
وهستی پی ناکات. بی باوهران به میشکی خالی و بوشیانموه پوله پراستی
وهره گپن و به رهو لای که رهسته ی رهق و تهق باوهشی بو ده که نهوه
له شهز مונگی زانیاری خو یاندا لهوه زیاتر ههست ناکه و نهوه ی له روانگی
پینچ ههسته کانهوه ههستی پینه کری به بوونی دانانین. به پراستی نهوانهش
گومراوپی لیتیکچو سهرگهردانن : نه گهر سهری خوینهر نهیه شینم ته نه
نهوهنده ده لیم کی نهوهستانه ی دروست کرد .

بی باوهره که: نه ی حه نیفه به پینچ ههستانه، ههستتان به خودا کردووه؟
دهستان پی که و تووه؟ بو نتان کردووه؟ گویتان لی ی بووه؟ تامتان چیش تووه ؟
نه بو حه نیفه ههرمووی: (لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ) شوری/ ۱۱
واته: خودای که وهره به سوژو مهره بان هیچ شتیك وینه ی ناکات و لهوینه ی
که سیش نه، وه گو یاو بینایه به هه موو شتیك .

بی باوهره که: نه ی خهلیفه تو خودایه کهت بهو پینچ ههستانه هیچ ههست پی
نه کردووه، چو بوم پون ده که یهوه که خودات ههیه ؟

نه بو حه نیفه: نه گهر ژیریت (عه قلت) ههیه چو بوم پون ده که یهوه که ژیریت
ههیه ؟ نایا به چاو بینووته ؟

دوستی با وهر داران

بی با وهر که: نه خیر نه بینووه .
نه بوچه نیغه: گویت له ژیریت بووه ؟
بی با وهر که: نه خیر گویم ئی نه بووه ؟
نه بوچه نیغه: بوئی ژیریت کردووه ؟
بی با وهر که: نه خیر بونم نه کردووه .
نه بوچه نیغه: هستت پی کردووه ؟
بی با وهر که: نه خیر هستیشم پی نه کردووه .
نه بوچه نیغه: هستت به ژیریت که وتووه ؟
بی با وهر که: نه خیر دهستیشم پی نه که وتووه .
نه بوچه نیغه: تو شیتی یان ژیری ؟
بی با وهر که: من ژیرم و عه قلم هه یه .
نه بوچه نیغه: ژیری که ت له کوئی یه ؟
بی با وهر که: ژیری که م هه یه و هیچی تر .
نه بوچه نیغه: بهوشیوه یه خودای گهره هه یه و تهاوسازه .
وه ئه و ژیری یه که توش هه تهاو نای بینی، دروست کراوی ئه و خودا گهره
یه یه .

﴿ ناین سروشتیه ﴾

(دین الفطرة)

پرسیار یکیان له عهره بیکی دهشته کی کرد، چون با وهرت به ناینی ئیسلام و
به محمد هیئا . ؟

له وه لام دا ووتی: با وهرم به محمد کرد : له بهر ئه وه ی فرمانی به هیچ شتیک
نه داوه که ژیری و عه قل بلی: خوژیا فرمانی بهوشته نه دا، و هه سر پیچی هیچ
شتیکیشی نه کردووه، که ژیری بلی: خوژیا سه ربیچی لهوشته نه کرد بایه .

﴿پیشوا حنیفه وه لامي بی با ویران دوداته وه﴾

(ابو حنیفه یرد علی الملحدین)

دهگیرنوه : لموسرده مهی که پیشوا (حنیفه) قوتابی بوومو له لای ماموستای بهناوبانگ (حماد) دهی خویند، خونیك بهینی له خومو کهی داچای به بهرازیك دهکوی له داریکی گوره هالوو دهیهوی دارم کهی هه لکمی، لموکاتدا که لیکي بچوکی درام که شور دهیته وه بهمه وو هیزی له بهرازم که دودات، بهرازم کهش هاوار دمکات و بوی دهرده چی، له دوی پاکردنی بهرازم که هر له خومو کهی دا چای به ناو میزادیك دهکوی له ژیر سیبیری ئو داره دانیشته وه و یادی خودا دمکات .

لموکاتدا (حنیفه) به خهبردیت، بو مانای خونه کهی دهچینه لای ماموستای (حماد)، به لام که سهیری ماموستا دمکات زور بهمات و ملولی دانیشته وه. پیشی ئوهی خونه کهی بو بگیریتته وه دهپرسی ماموستا هو ی چیه و بهمات و ملولی دانیشته وی؟، له وه لام دا دهفرمووی: حنیفه چهند که سیکي بی با ویر هاتونه شارم کهمان به نویننری نهته وه بی با ویرمکان، بو ئوهی دانیشتنیک له گه ل ماموستایانی با ویردار پیک بهینن بو پون کردنه وهی ئو بوونه وهره که خودا یهکی هیه، چونکه ئوان با ویریان وایه که ئو بوونه وهره هیچ دروست کهریکی نیو به سروشت هه ربوو، وه یکه م جار چونه لای پادشای ئو شارو: ئوانیش منیان به چاک هه لبراردوو، بو وه لام دانوهی ئو پرسیارانهی که ریکیان خستوو، وه کاتیکمان دیاری کردوو بو دانیشتنی ئو کوڤه .

منیش هرچهند بیرده کهمه وه نازانم چی بکه م چونکه پرسیار له بنه رتهی شتیك دهکین نه به چاو ده دیتری و نه به ههسته کانیش ههستی پی دهکری، بویه

زور دهرسېم لهو كړېده دا سر كهوتو نهېم و بېروا دارهكانيش باوهرېان تېك
 بچيت، له دواي ووتهكاني ماموستا (حماد)، نهېوحنيفه ووتې: بهباس كردنې
 نهېبهسرهارته ماناي خهركهشم بو پوون بووه، نهې بهرازي كهله خهوم دا
 چاوم پيې كهوتوه سېروكي بي باوهركانه دهيوې قهدې نهې داره گهورهيه كه
 سهرچاوهي زانيارې يه هلهكنې، نهويش نهتوي ماموستا (حماد). وه نهې كهلو
 لقه بچوكه له دارهكه شوې بووه له بهرازهكه دواوه و، ملي پي شوې كړدو
 بوړاندې و هلات، نهوه منم قوتابي تو بههنگي تهاو مليان پي شوې دهكم و
 سر بو نيسلام دادهنهوينن: نينجا ماموهستا، تو هيچ مات و مهلول مبه،
 پنگه من بده بو وهلام دانهوي پرسيارهكان، بي گومان نهگر سركهوتم
 نهواشتيكي زور پيوزه كه قوتابيكي بچوكي تو تواناي وهلام دانهوي نهې
 پرسيارانهي هيه ؟

وه نهگر دوباره منيش سهرنهكهوتم نهوا تو هيچ دل تهنگ مبه چونكه من
 قوتا بيهكي بچوكي تو، واسهرنهكهوتم بهلام كهتو وهلامت بدابانايهوه دياره
 زور بهناساني سهردهكهوتي ماموستا (حماد): بهو ووتانه زور دل خوش بوو
 ووتې: زور باشه به هيواي خواي گهوره، له دواي نهوي له شويني ديارې كراو
 كوېونهوه، كولهكي زور چا وهرواني ماموستا (حماد) بوون لهوكاتهدا قوتابي
 زيرهكوله خوداترس نهېوحنيفه پويشته ناو كړېكهوه بهدانيشتواني ووت:
 بهريزان لهبر سادهي پرسيارهكان ماموستا (حماد) نهې تواني نامادهي
 كړېكه ببې بويه بچوك ترين قوتابي بو وهلام دانهوي پرسيارهكانتان ناماده
 بووه كهمنم خودا يارييت بهتواوي وهلامي پرسيارهكانتان دهست دهكوي
 نيسناش چي پرسياريكتان هيه بهرموون ؟ بهو شيويهې خوارهوه چهند
 پرسياريك لههېو حنيفه كرا :

پرسيارې يكه :

پ: لهچ ساليك دا خداكهتان لهدايك بووه ؟

دوستی با و مرداران

و. خودا که مان نمدایکی هیهو، نه باوک، له هیچ کهسیک نه بووه (لم یلد ولم یولد) واته: خودا که مان بمردهوام هیهو، نه کهکس دهبی، و نه کهسیشی لی دهبییت.

پ: لهچ سالیك دا خودا که تان پهیدا بووه؟

و: خودا که مان سمره تاو کوتایی نیو، بمردهوام هر یووهو هر دهبی.

پ: ده مان هوئ به به لگه زانستی و پوهان بو مان دهر بخه که خودا هیه!:

نمره کو به نایه تی قورئان؟

و: نایا له پیشی ژماره چواری حسابی چی ژماره یه هیه؟

ووتیان: ژماره سی هیه.

نمدی له پیش ژماره سی چی هیه؟

ووتیان: ژماره دوو هیه.

نمدی له پیش ژماره دوو چی هیه؟

ووتیان: ژماره یه هیه.

نمدی له پیش ژماره یه چی هیه؟

ووتیان: هیچ ژماره یه نه.

ئینجا پنی ووتن: باشه که له پیشی ژماره یه کی حسابی دا هیچ نه بییت: چون دهگونجیت له پیش یه کی راستی و دوو له خه یالات که خودایه کی گوره یه شتیک هه بییت: به لی به راستی هیچ شتیک نییه، و خودا هر هه بووهو سمره تای بوونی نه؟

پرسیاری دووهم:

پ: خودا که تان پوی له کوی یه؟

و: نه گهر چرایه که هه لگه سیسینن له جیگایه کی تاریک، پوناکیه که ی بو کوی وه دهرات؟

ووتیان: پوناکیه که ی به هم مو لایه که دا بلاو ده بیتهوه فرمووی:

پوناکیه کی دهست کرد به هم مو لایه که دا بلاو بیتهوه، نمدی بوچی دهبی

دوستی با و مر داران

گهره یی و پووناکی خودای مهربان تنها به لایه دا بلاو بیتمه؟

پرسیاری سینه م:

پ: نیستا شتی کمان له خودی خودا که تان پی بناسینه نایا ره قه وهک ناسن، شله وهک و ناو، غازییه وهک و دوو که له وهلم :

و: نایا نیوه هیچ جار بهر کهوت دا نه نیشتون له لای نه خوشیک له کاتی گیان دهرچونی ؟ ووتیان: بهلی دانیشتون فرمووی: باشه پیش مردن قسه ی له که له دا دهرکردن و ده جولایه به لأم له دوا ی مردن له جولوه قسه کردن کهوت له بهرچی ؟ ووتیان: له بهر نه وهی گیانی تیدا نه ما فرمووی: باشه نیوه له لای بوون که گیانی دهرچوو ؟ ووتیان: بهلی له لای بووین فرمووی: ده نیوه ش خودی نه گیانه م بو باس بکن رهق بوو وهک ناسن، شل بوو، وهک و ناو، گازی بوو، وهک دوو که له وهلم ؟

ووتیان: بیگومان له باره وه هیچی ئی نازانین فرمووی: نیوه نازانین گیان چیه که دروست کراویکی نه خودایه به لأم داوای ناسینی خودی خودام ئی دهکن ؟

پرسیاری چواره م:

پ: خودایه کهت نیستا له کوئییه ؟

و: نه گهر په ردا خیک شیر بدوشی و بیهینی ماده یه کی چهوری تیدایه ؟ ووتیان: بهلی فرمووی: باشه چهورییه کی له کوئی شیرمه که دایه ؟ ووتیان: شوینی تایبه تی نیو له هه موو گهر دیله شیرمه که دا بلاو بوتمه، فرمووی: دروست کراویکی نه خودایه که چهوری شیرمه که، هیچ جیگه ی تایبه تی نه بیت، نیوه ده تانه وی خودی خوداتان پیشان بدهم و شوینی بو دابنیم، بهراستی شتیکی سهیره ؟

پرسیاری پینجه م:

پ: نه گهر نیوه ده لیڼ هه موو شتیکی دیاری کراوه له پیشی نه بوونه موه

دوستی با و مرداران

گه وره نه دی نیشی خودا گهت چیه ؟

و: نه و کرده وانه ی که له سره تا و خودا داینا و به و نه میزانده کمان نه ی
چه سپانده به فرموی: چه تمن هرده بی بیگات و، خودا هیچ دهسه لاتی تیدانیه،
هرکات ناده میزاد نیشه که ی کرد نه و کاته له سره ی نه و سری، و به به و ی همل
و کوششی ناده میزاده و که خودای گه وره هیندیکیان به رز دهکاته و و
هیندیکیش سر شور و نرمیان دهکات .

پرسیاری شه شه م:

پ: چونه به به شت سره تایه کی هیه : به لام چون برانه و ی نیه ؟
و: ژماره ی حسابی سره تایان هیه له به که و دهست پی دهکات به لام
برانه و یان نیه .

پرسیاری حوته م:

پ: نه دی چون ده لنین له به به شت دا ده خون و ده خوینه و : به لام پاشه پوکی
نیه ؟

و: نی و به و و گیان له به ریک له تا و مندا ل دانسی دایکدا ما و ی نو مانگ
ده منیننه و به گویره ی پیویست خواردن و خواردنه و و ده خون : به لام هیچ پاشه
پویه کی نیه ؟

پرسیاری هه شته م:

پ: نه دی نی و ده لنین می و و خوراک ی به به شت هرده ی خو ی و کوتایی نایات
؟

و: هر و و خودای گه وره زانست و زانیاری پی به خشیوین هتا لینی بلا و
بکریته و کوتایی نایات .

پرسیاری نویم و، دهیم و، یانزهیم .

پ: که ده لنین خودا هیه پیشانمان بدن ؟ و ده لنین پیری له تا گر دروست کرا و
به تا گریش سزا ده ری، نینجا چون تا گریه تا گرسزا ده ری ؟ و ده لنین هه و و

دوستی با وهرداران

شتیک دیاری کراوه به قزاو قدر له سر ئینسان، ئه دی بوچی له سر کردموه کانی
نازار دهری، یان پاداشتی دهریتهوه ؟.

و: بووه لام دانموه ی ئه وهرسیاران پئویستی بهشتیکی دیاری هیه بو
تیگه یاندن، هه موو به جاریک ووتیان: چی پئویسته بیکه ؟

قوتابی زیره کو چاپوک ((نه عمان)) شتیک خولی هه لگرت و به دم وچاوی بی
با وهرمکانی دادا به تایبه تی سه روکی بی با وهرمکان، دهنگی نا بهزایی بهرز بووه،
وه زیر که ئاماده ی کو به که بوو هاته ناو با سه که موو زور به نا بهزایی ووتی:
بوچی شتی وات کرد ؟ نه عمانیش فرمووی: ئه وه وه لامی په سیاره کانیان بوو
ووتیان: چون ئه وه وه لامه ؟ فرمووی: به لی وه لام بوو: به لام ئایا هیه نازاریان
پی گه یشت سه روکی بی با وهرمکان ووتی: به لی زورمان نازار پی گه یشت،
ئه بو حه نیفه ووتی: کوا نازار که له کو بیه پیشانم بده ؟ سه روکی بی با وهرمکان
ووتی: نازار که ی به برینه که وه یه به لام ناتوانم پیشانت بدهم، ئه بو حه نیفه ش
فرمووی: که تو نه توانی نازاریکی بچوکی گیانتیم پیشان بدهی!. چون داوای
پیشان دانی خودای گهرم ئی ده که ی!! تو برینه که تم پیشان بده منیش
خودایه که مت پیشان دهم ؟، وه ههروه ها ئیوه ووتان: چون په ری (اجنه) له
ناگر دروست کراوه به ناگر سزا دهری، ئه دی چون ئیوه له خاک دروست
کراون، واته ئاده میزاد تو خمیکی ته وای له خاکه، چون بهو خاکه نازارتان پی
گه یشت !، وه ههروه ها ئیوه ده لین: هه موو شتیک دیاری کراو قزاو قه دمه ره
بوچی له سه ری سزا دهری، ئه دی بوچی ئیوه ها وارتان کردو نارم زاییتان
دهری و داوای توله ی له من ده که ن؟. خو ئه وه ش دیاری کراوه ده بو هه ربیکه م
!.

به م شیوه یه له کوتایی په سیاره کاندای سه روکی بی با وهرمکان با وهری هیناو
موسلمان بوو وه زو به ی ها وه له کانیش با وهریان هینا، ئینجا قوتابی زیره کو
زانا ئه بو حه نیفه ئه و شعرانه ی ووت:

دوستی باومرداران

فيا لك من آيات حق لواهندى بهن مريد الحق كن هوا ديا
ولكن على تلك القلوب اكنة فليست وان اصغت تجيب المنا ديا
واته: ئهوانهى كه دهيانهوى له نيشانهى پاستى شارمزاين، وه ئهوانهى به
دواى پاستى دا دهگهړين، بهونيشانانه شارمزا دهگړين، بهلام ئهودلانهى شارمزا
نابن ئهوه كوړينو پهردهى تاريخيان لهسهره، باگویش پابگړنو وهلامى بانگ
دهرگهش بدهنموه خوږيا ئهوانهى پښى پاستيان دهوى شارمزا بووبان بهپوړو
شموى بهو جوړه و مرگړا بههلبهست :

بهبن دودلى ئهوهى دل پاكه شارمزا دهبنې بوړنگهى چاكه
بهلام ئهوانهى دليان تاريكه بيرو ويزدانيان تهنگو باريكه
شارمزا نابن بوړنگهى پاستى هرچمند بانگيان كهى بوخواپهرستى

﴿ خيزانى چاك ﴾

(الاسرة الصالحة)

دهگړنموه يهكېك له پياوچاكان بهناوى (سابتى كوږى ابراهيم) پوړىك
لهناو شارى كوفه دا بهناو باخنيك دا دپوښشت سيويك كهوته خوار نمويش
ههلى گرتهوه ودهستى كرد به خواردنى سيوهكه نيوهى خوارد بوو، بهيږى
هاتمه كهئو سيوه ئيخوى نيهو خاوهنيكى هيه، نيوه سيوهكهى بهدهستهوه
گرت، پوښته لاي باخهوانهكه ووتى: براى بهريزم نهم زانى سيويك بهربووه
لهوباخهونيش ههلم گرت و نيوهم خواردو نموش نيوهكهى تريهتى هاتوم
ئازادم بكهى و، چاو پوښيم ئى بكهى، كابران باخهوان ووتى: ببوره ناتوانم
چاوپوښيت ئى بكهه چونكه منيش تنها باخهوانم، باخهكه خاوهنى خوئ هيه.
سابتى لهخودا ترس ووتى: برام خاوهنهكهى له كوئ يه بروين بولاي و
داواى چاو پوښى وليبوردى ئى بكهه ؟ باخهوان ووتى: ليږهوه دووفرسهخ

دوستی باومداران

پینگا، شمو پوژنیک دورره، کابرای لهخودا ترس بهناوی (سابیت) ووتی: هرچنده دور بى پئويسته بچين بولای، داواى چاو پوښى ئى بکهم چونکه به هيچ جوریک بومن رهوانيه شتيک بخوم بهبى پرسى خاوهنهکەى وه پينغه مېهرى خوداش (ﷺ) لهو بارهوه دهفرموى: (من نبت جسمه من حرام فالنار اولى به) واته: هر پارچمو قهلموييهک له خواردنى نارېهواوه پهيدا بوو بئيت بيگومان ناگر لهو قهلمويه باشتره بهم شيويه دهستى کرد بهرويشتن بولای خاوهنى باخهکه کهگهيشته جى و لهداوى توژنیک پشودان، پووى لهخاوهن باخهکه کردو ووتى: گهره سئويک له باخهکەت کهوتوووه منيش نهم زانى نيوم خواردوو ئهوهش نيوهکەى تيرهتى هاتووم چاو پوښيم ئى بکەى، خاوهن باخهکه سەيرىکى کابراى کردو ووتى: به مرجىک نهبيت چاو پوښيت ئى ناکهم ؟ سابيتى لهخودا ترس ووتى: مرجهکەت چيه بيلى ؟

خاوهن باخهکه : ووتى چاوپوښيت ليدهکەم بهو مرجەى کچيک ههيه مارهى بېرى لهخوت ؟!! (سابيتى کوپى ابراهيم ﷺ) بهسەر سوپمانىک ووتى: ماناى چيه ! لهتيکم سيو خواردوو، بهمرجى کچ ماره کردنىک نهبيت چاو پوښيم ئى ناکهيت ؟ خاوهن باخهکه ووتى: باچونيهتى و شيويه کچهکەمت بو باس بکهم، له پيشى مارهبرينى کچهکەم : کويزه، کهره، ئيفليجه، يانى قاچهکانى شلهپهتیه، ناتوانى لهسەريان رابوهستى، سابيتى لهخوداترس کهوتە بيرکردنوه، خودايه من چيم کردو، چون بتوانم لهگهله ئه و نافرتهدا ژيان بهسەر بهرم له پيناوى چاو پوښى کردن وليبوردينى له تيك سيودا، چهندي کردى لهگهله خاوهن باخهکەدا ئه و مرجەى لهگهله بهکار نههيتى بهلام بى سود بوو، بويه بهناچارى پهيمانهکەى قبول کردو ووتى: مادام ليم نابورى رازيم کچهکەتم ئى مارهبېره، لهبر رهزامهندي خودا به شيويهکى زور چاک خزمهتى دهکەم، بهلکو خوداى گهره بهو بونهيهوه پاداشتى چاکهم بداتهوه بهو شيويه، باوکى کچه خاوهن باخهکه، دوو راستى بيژى (شاهد) بانگ کردو کچهيان ماره بېرى، له

دوای ماوهیهك خاومن باخهكه كچهكهی ئاماده كړدو گواستیانهمو بردیانه ناو پرمدهوه، (سابتی کوپی ابراهیم ﷺ) بولای بووکی پوښته پرمدهوه که تانهوکاته دمزگیرانی چاو پینه کهو تبوو ووتی : هرچند دهمانم که کهپی بهلام سهلامت ئی دمکهه بولئوهی فریشتهکانی خودا وهلامم بدهنهمو سابتیش سهلامیکی پر به دل له بووکی تازهی نیو پرمه کرد بووکی تازهی ناوپرمه به لیوی دم بهخندهوه زوربهچاپوک و گورج وگولیموه خیرا لهبر هاوسری تازمزاوای هستاو وهلامی سهلامهکهی زور بهجوانی دایموه!! لهزاو پوښته پیشهمو دهستی لهناودهستی زاونانو بهگرمی دهستی یمکریان کوشی، سابت ووتی: ئهی خودای گوره چی دهبینم، من ئهو کهه بهچی پهیمانیک مارهدردوه، بهلام سهیر دمکهه نه کویره، نهکهره، نهلاله، نه ئیفلیجه، بویه بهسر سورمانیکموه لیی پرسى و ووتی: بیگومان من سهرسام ماوم باوکت توئى ئی مارمپریم بهو مرجانهی سهروه کهچی هیچ لهو مرجانه لهتودا بهدی ناکهه پیم بلئى بوچی باوکت وای پی ووتم ؟ بووکی ناو پرمه لیو بهخنده هاته وهلام ووتی: باوکه راستی ووتوه کهوای پی ووتوی ئهمن کویرم و چاوم نابینى واته: له ژبانم دا بهچاوم سهیری شتی نارهمام نهکردوه، مانای وایه چاوم لهشتی نارهمام کویره، وه هروهها گوئییهکانم له ووتی نارهمام کهپه واته: هرچی خودای گوره پینی پازی نهبی گوئیى ئی ناگرم، وه ژوبانم له ووتی نارهمام لاله: تمنها بولایى خودا نهبت، وه قاچمکانم ئیفلیجن واته: له ژبانم دا پینان نهپوښتوم بول جیگهی تاوان و نارهمام .

سابت دهمرموی: که سهیری دم و چاویم کرد وهک و مانگی شهوی چواره دهمروشانهمو لهدوای بهیهك که یشتمان خودای گوره کوپکی پی بهخشین سر پوی جیهانی بهزانین و زانیاری پوښمن کردهوه، شهیش پیشهواى بهبریزوبه نرخ (ئهبوحهنیفه ﷺ) بوو، (نعمان کوپی سابت) ئهو ئافرده موسلمانم بووه دایکی پیشهوا (ئهبوحهنیفه) ئهو (ئهبوحهنیفه)ی که همول و

دوستی با ویرداران

دواى ئىسوه ((عەتەبە) گەپرايسوه لای باوکی و پوداومکەى بو گێرایسوه (ئەبولەهەب) ووتى: بەپراستی کوپم لەو دوعایەى محمد زۆر دەترسێم توشى شتێک ببی، ئیجا بەپى کەوتن بەرمو شام لە رێگا لەلای پەرستگای رەبەنێک (راەب) دابەزین ئەبو لەهەب ووتى: زۆر چاوه دیرى (عەتەبە) ی کوپم بکەن چونکە بەپراستی لە دوعاکەى محمد زۆر دەترسێم بۆیە داواى لە کاروان چیهکان کردو ووتى: بارخانەکانتان لە شوێنێک کوێکەنمەو (عەتەبە) بچیتە سەریان و ئیوش لە دەورى کو ببنمەو کاروان چیهکانیش بەووتەکەى ئەبو لەهەبیان کردو، لەمەر چوارده ورەى کوپیان بەست شو لەدواى خەوتن بەدرەنگمەو، شیرێک هات یەک بەیەک بۆنى دەکردن و بەجێى دەهیشتن تاک و نۆرە گەیشته عەتەبە یەک چنگى لێدا سەرى لەلەشى جودا کردە وە لەدواى ئىسوه بەخەبەر هاتن ئەبو لەهەب ووتى سویند بەخودا دوعاکەى محمد کارى خۆى کرد.

﴿پینچ فەرمان﴾

(خمسة امور)

پیشەواى بەنرخ (مالیکی کوپی ئىسەس ﷺ) شەوێکی لە خەویدا چاوی بەگیان کیش (ملك الموت) دىکەوێ پرسىاری ئى دىکاو دەلى ئەى گیان کیش، تەمەنم چەندماو لە ژياندا، گیان کیشیش بە هەر پینچ پەنچەکەى دەستى رادەووشینی و ئیشارەى بو دىکات، پیشەوا مالیک لەو پەنجانە دلى دىکەوێتە لەرزەو دووبارە پرسىاری ئى دىکاتەو دەلى بى گومان نازانم ئەو پینچ پەنجانە مانایان چیه ؟ پینچ پۆرە، پینچ حەفتەیه، پینچ مانگە، پینچ سالە، بەو پاراناکات گیان کیش وەلامى بداتەو، پیشەوا مالک بەخەبەر دیت لەخەوێکەى، ئەوجار زیاتر دل تەنگ و مەلول دەییت، بۆیە رێگا دىگرتەبەر دەروات بۆلای زانای بەناوبانگ (ئىبن و سەیرىن ﷺ) بۆ مانای

دوستی با ویرداران

خهونه‌که‌ی (ابن وسیرین) ده فەرموی: ئەه‌ی مالک خێره هاتوی، پێشه‌وا مالک ده‌فەرموی: ئەه‌ی (ابن وسیرین) له‌ خه‌وم دا چاوم به‌گیان کێش که‌وتو پرسیارم لێکرد ته‌مه‌نم چه‌ند ماوه‌ له‌ ژياندا، گیان کێشیش به‌ پێنج په‌نجه‌ی ده‌ستی ئاماژه‌ی بو‌ کردم، ئێستاش نازانم ئەو پێنج په‌نجه‌ پێنج ساله‌، پێنج مانگه‌، پێنج هه‌فته‌یه‌، یان پێنج رۆژه‌، مامۆستا (ابن وسیرین) هاته‌ گوفتار ووتی: ئەه‌ی پێشه‌وا مالک خانوی کوچ کردن (مردن) بو‌ که‌س دیاری نه‌کراوه‌ نه‌ به‌ رۆژ نه‌ به‌ مانگ نه‌ به‌ سال، ته‌نها گیان کێش به‌ و جوړه‌ وه‌ لاسی داویه‌وه‌ فەرموویه‌تی: پرسیاره‌که‌ی تو‌ له‌و پێنج فەرمانه‌ نادیارانه‌یه‌ که‌ هه‌یج که‌سیک نایان زانی، ته‌نها خودا نه‌بی‌ت !! هه‌روه‌ک و ده‌فەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ لقمان / ۳۴

واته‌: ئەو پێنج نادیارانه‌ ته‌نها خودا پێیان زانی‌وه‌ که‌س به‌ دامه‌زراوی (یه‌قین) نایان زانی، ته‌نها خودای گه‌وره‌ به‌ دامه‌زراوی ده‌زانی که‌ی رۆژی دوا‌یی دی‌ت؟، وه‌هه‌ر خودایه‌ باران ده‌بارینی، ده‌زانی ئه‌وبارانه‌ خێرو پێوژی ده‌بی‌ت یان کاره‌ساتی لێدروست ده‌بی‌ت؟! وه‌هه‌روه‌ها به‌ ته‌نها خودایه‌ ده‌زانی چی له‌ناو منداڵ دانی ئافره‌ت دا هه‌یه‌و کو‌ره‌ یان که‌چه‌ ته‌واوه‌ یان ناته‌واوه‌، چاره‌نوسی چاکه‌ یان خه‌راپه‌، زیره‌ک و زانیه‌ یان نه‌زان و که‌ودنه‌؟! وه‌ به‌ته‌نها خودایه‌ ده‌زانی به‌یانی چی پوه‌دا، بێجگه‌ له‌خودا هه‌یج که‌س نازانی‌ت؟ به‌پرستی زۆرکات ئاده‌میزاد ته‌گه‌یروا ده‌رده‌به‌ری، به‌لام بۆبه‌یانی کاریکی تر پوی داوه‌؟! وه‌ ته‌نها هه‌ر خودایه‌ ده‌زانی که‌ی و، له‌ کو‌ی و، به‌چی ده‌ مرین؟! بێجگه‌ له‌خودا که‌س نازانی، وه‌ بێگومان ته‌نها خودا زاناو ئاگاداره‌ به‌و پێنج نادیارانه‌ .

﴿ بهراستی پیغمبر (ﷺ) توله بهرترین پله‌دای ﴾

(وانك لعلى خلق عظيم)

دەگنرئەو جارێك پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) بە یەكێك لە پێگاكانی مەكدا دەروێشت، چاوی بە پێره ژنیکی پشت چەماوه كەوت كۆلێکی گەورە یی بوو لەلای دانیشتبوو. بانگی لە پێغه‌مبەر كرد ووتی: ئەو برام وەرە ئەو كۆلەم بەكۆل داڤدە ؟ پێغه‌مبەر (ﷺ) فرمووی: دایەگیان تۆ ئەو كۆلە ناتوانی ئەمن بوو هەلدە گرم! بەل پێغه‌مبەری (ﷺ) مەرمبانی، بەبەزەیی، كۆلەكە ی بەشانی خوێ داداو لەگەل پیرەژن بەرەو مال پوێشتن : پیرەژنەكە لەرێگا بەدەم پوێشتنەو قەسە دەكردو دە ی ووت : كۆم پیاوێك لە مەكدا پەیدا بوو ناوی محمدە داوای پێغه‌مبەرایەتی دەكات و دەلی تەنها یەك خودا هەیە!، نەكە ی بەو تەكانی هەل بفرسوێ و بچی باوهری یی بكە ی، چونكە درۆ دەكات ! پیرەژن زۆر لەر جوړە قەسانە ی بو پێغه‌مبەر (ﷺ) دەكرد نە ی دەزانی ئەو پێغه‌مبەرە وابەبێ هەواو خو هەلگێشان كۆلی بو هەلگرتوو، لەداوای تەواو بوونی ووتەكانی پیرەژن، پێغه‌مبەر (ﷺ) زۆر بەنەرمی و لەسەرە خوێی ووتی: دایەگیان ئەو پیاوهری داوای پێغه‌مبەرایەتی دەكات منم، دەمەوێ بە فرمانی خودا كۆمەلانی خەلك لەچەوسانەو ژێر دەستەیی پزگار بكەم، پیرەژنەكە زۆر بە خەجالەتیەو ووتی: چۆن تۆ محمدی وا بەو شیوهر بەزەیت بەمنی بی باوهردا دیتەو ؟ بێگومان بەراستی تۆ پێغه‌مبەری خودای وەلە بەرترین پله ی ره‌وشت بەرزیدای. اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله . باوهری هیناو موسلمان بوو.

﴿ ریزو گهورهیی زانست ﴾

(عزة العلم)

دهگړنمونه له دواى پوښتنى (هاپون په شيد) بوشارى مدينه بو
 ديدنه گورې پينغمبهري خودا () پوښت بو مزگوتى پيوږزى پينغمبهري
 () چاوى به پيشهوا (مالك) كموت دهرسى دهوتمهو پيى ووت: نهى مالك
 نهگرم بهات بايه مالمان و دهرست پيى بووت بام چى دهبوو؟ واته: وهره مالمان
 و دهرسم پيى بلى: پيشهوا (مالك) لموه لام دا ووتى: بهداخموه نهى (هاپون)
 چونكه زانيارى بو لاي كهس ناچيت، نهگرم بو خوټ نارمزوت له زانياريه
 دهبيى بولاي بچى، (هاپون په شيد) ووتى: راست دهكوى نهى پيشهوا له مو
 دواش بوخوم ديم بولات بو مزگوت، دوو باره پيشهوا (مالك) ووتى: نهى
 (هاپون) هر كاتى به درمنگموه هاتى و كومه لاني خهك دانيشتبون ليت پازى و
 قايل نابم بهناوكورې خهككه كدا بروى: (هاپون په شيد) ووتى: له فرمان و
 گوى ديري دام، بهم شيويه پوژيك له دواى نويزى عسر پيشهوا مالك دهرسى
 دهوتمهو (هاپون په شيد) يش له گهل چمند كهسيك دا پوښتنه مزگوت هر
 خيرا كورسيه كيان بو هيناو دايان ناو (هاپون) يش له سر كورسيه كه دانيشت،
 پيشهوا مالكيش كه چاوى بهو كاره كموت زور تور هوگرژ بوو بابته قسه كاني
 گورې و ووتى: پينغمبهري خودا () فرموويه تى (من تواضع لله رفعه ومن
 تكبر وضعه الله) واته: هر كهسيك له بر پرمزاهندى خودا مل كه چى بكات
 خوداى گوره پلهو پايه پيى ده به خشي، وهره كهسيكيش خوئ به گوره
 دابنى له سر خهك خودا سر شوپو مل كه چى دهكات و تيكى ده شيكىنى
 هاپون په شيد) له فرمووده كه پيشهوا (مالك) تى گه يشتو له سر كورسيه كه
 هاته خوارو، وهك و خهككه له سر نه رز دانيشت و ووتى: نهى كورسيه لاي
 بهرن، (هاپون په شيد) پيشى گه پانه وهى له سه فره كهى (٤٠٠) چوار صد
 دينارى به به خشين بو پيشهوا (مالك) دانا ووتى: پيشهوا شو به خشي شم لاي

دوستی با و مرداران

و مریگړه ؟ پېښهوا (مالك) ووتی: بم بوره تهی (هاړون) پټوېستیم به خیرنیه و پټم ناشیا، وده وروها دیاریش وړنا گرم، (هاړونه پره شید) ووتی: بوچی دیاری و مړناگریست له کاتیک دا که پیغه مېمېری خودا (ﷺ) دیاری و مړگرتووه، پېښهوا ووتی: من پیغه مېمېر نیم دیاری و مړیگرم، نه وه مالکه کت و هملی بگړه وه ده بی ټینسان هر به خودای گوره پشت بېهستی و باوهری ته اوای هر به خودا هه بیټ، له دوايی (هاړونه پره شید) مال ناوایی کردو داوای له پېښهوا (مالك) کرد دیده نیه کی بکات بو شاری (به غداد) پا یته ختی جی نشینی عباسیه کان، به لام پېښهوا (مالك) داوایه کی پوت کرده وه و پازی نه بو ووتی: سویند به خودا هاوسی یه تی پیغه مېمېر (ﷺ) له گڼ هیچ شتیک دا ناگورمه وه .

د ووناکی با و مړ

(أنوار العقيدة)

پرسپاریکیان له (مالکی کوپی نه نه س (ﷺ) کرد له واتهی نه ونایه تهی که خودا ده فرموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه/۵
واته: نه خودایه بېه زه یی و مړه بانهی که ته ختی دا گیر کرده وه له ژورووی هه موو ناسمانه کانه وه، پېښهوا (مالك) له وه لام دا ووتی: به رزی و هاوسه نگی خودای گوره دیارییه، به لام چونه ته که ی نادیا ریه، باوهر بوون به خودا پټو یست و (واجب) ه پرسپار کردن له خودی به رزی خودا کاری نه شیاوو پټه چووه، نه وهی له سر خودا پټو یسته نارده، و نه وهش که له سر پیغه مېمېر (ﷺ) پټو یسته گه یانده، بیگومان خودای گورمه میهره بان هر بووه و هیهو شوینی تایبه تی بوئیه و هر به و جوړه بووه، پټشی نه وهی شوین و جیگه ی دیاری بکات، هره وک و بووه گورانی به سر دا نایات، و مزانو ناگاداره به وهی بووه، ده بیټ و، بهو شتانهش که ئیستا نه بووه، نه و پهره و دگاره ی چونی ناره زوو لیبی بووه و ده بیټ.

دۆستى باومرداران

﴿ تىگە يىشتى زىندوان لە مردوان ﴾

(تعليم الأموات للأحياء)

ئەركاتەى كەپىشەوا (مالك كورى ئەنەس ﷺ) كۆچى دوايى كرد، وەپىشى خانوى كۆچ كردن دەربارەى ئەو زاناىە ووتراو، ئەگەر (مالك) لەمەدىنە بىت هیچ كەس بۆى نىيە لەبارەى دىنەو بەدوئ، لەدواى مردنى مەندىك لەهەرپىيانى لەخەودا چاويان پىى كەوت بەوئىنەوسوڤەتەىكى زۆر جەوان، لەناو باخ و مېرگوزارىكى زۆرخۆش و دلكراره، ووتيان: ئەى (مالك) چۆن گەيشتى بەوپلەو پىزەنۆرەو؟! لەو ئەم دا ووتى: بەهۆى زىكرو يادىك كەبەردەوام و ھەمىشە كەردبوومە وىردى سەر زووبانم، ئەو زىكرەش لەحەزەرتى (عثمانى كورى عەفان ﷺ) وەرگىراو كەسەر كاتى تەرمىكى دەدىت دەى فەرموو: (سبحان الحى الذى لا يموت) واتە: پاك و بىگەردى بۆئەوخوداىە بەردەوام زىندوو و نەبوونى بەسەردا نايات، وەمەنىش كاتى ئەو وىردو زىكرەم زانى فەرى بووم و بەردەوام دەم ووت: كاتى پۆىشتە دادگاى خودا پىيان ووتم: ئەى (مالك) بەهۆى ئەو كەسەردەم و بەردەوام تۆ بەو زىكرەو يادت دەكردىن، ئەو ئىمەش لىت پازى بووین و دلنیاىى خۆمان پىبەخشى : ئىنجا ئەو فەىر بوونى زىندوانە لەمردوان:

﴿له بهردم خانەى كوچ كردن﴾

(امام دار الهجرة)

دەگێرنەوه ئافرهتێك له شاری مەدینەدا كوچی دوایی كرد، لەكاتی ئامادە
كردنی تەرمەكەى بۆ شۆشتن ئافرهتێك خۆى ئامادە كرد بيشوات، لەكاتی
شۆشتن و ئاوپیدا كردنی تەرم شۆرمەكە، كەوتە باس كردنی مردومەكە بە ناپەروا،
دەى ووت: ئەو مردوووە دەبێ چەند جار داوین پیسی كردبێ و کاری ناپێكى
ئەنجام دا بێت بەو شیوەیە باسی ناتەواوی مردومەكەى دەكرد، لەو كاتەدا
دەستی مردو شۆرمەكە بەتەرمەكەى یەو نووسا بە جوړێك توانای جولاندنی ئەما،
ئافرهتەكە زۆر ناپەخت بوو، بەدەستەكەى تری دەرگای ژورەكەى پێوەدا بۆ
ئەوێ كەس هەستى پێ ئەكات و بەلكو بتوانى دەستى له تەرمەكەى بكاتەوه،
بەلام بەداخەوه چەندى كردى بى سوود بوو، ماوەیەكی زۆر له ژورى ماوەوه
نەهاتە دەر، كەس و کاری مردوووەكە هەرچاوه پوانى بوون و پوشتاكیان ئامادە
كردبوو كە خێرا تەواو بێت و، ئافرهتە تەرم شۆرمەكە بێتە دەر، بۆیە هەر كاتە
ناكاتێك بانگیان دەكرد ئایا شۆشتنى كۆتای ئەهات، ئافرهتەكەش له ژورەوه
دەى ووت: پراوەستن ئارامتان هەبێت له دوای ماوەیەكی زۆر كەلموزمو توانادا
ئەما ئافرهتێكى تر بەهەرشێوەیەك بوو خۆى گەیانده لای تەرمەكەى كەسەیرى
كرد وادەستى ئافرهتە تەرم شۆرمەكە بە تەرمەكەوه نوساوهو هیزی لەبەر
نەماوه ئەومەندەى هیزوتین لەخۆى بكات، ئەو جار سەرگەردان بوون ئەیان
دەزانى چى بكەن خو ئەو مردوو نابی ئاوا بەمینیتەوه دەبێ له ژێر خاك دا
بیشارنەوه بۆیە پویشن بۆلای زانایان بزانن فەرمانیان بەچیە ؟ هیندێك له
زانایان دەیان ووت دەبێ دەستى تەرم شۆرمەكە بپرنەوه بۆ ئەوێ تەرمەكە
بیشارنەوه، چونكە تەرم شارەندەوه شتێكى پێویستە، وەهیندێكشیان دەیان
ووت: دەبێ توژێك له تەرمەكەى بپرن بۆ ئەوێ زیندومەكە پزگار بگەین چونكە

زیندو باشته له مردو بهو جوړه کیشه له نیوان زانایاندا بهرپا بوو به هوئی ووتیهکی بئکهک وسوک، لهسر زویان و دهمی ئهو نافرته دهرچوو، بهلام ئهوقسهسوک له کیشهاندا زور گران وقورس بوو همروهک پیغههمبر (ﷺ) دهرپارهی ئهو ووتیه فهرموویهتی: (قَدْ فِ مَحْصَنَةٍ يَهْلِمُ عَمَلُ مَنْعَةٍ سَنَةٍ)

واته: بهناپهوا باسی ئافرهتیکي بئ تاوان کردهوئی باشی سمد سال دهروخینی و له ناوی دهبات، بهلی به و جوړه زاناکان سرگردان مانموه نهیان دهرانی دهستی ئافرهتهکه بپهنوه، بو ئهوئی تهرمهکه بنیزن یان توژیک لاشهی تهرمهکه بپن، بو ئهوئی دهستی زیندوکه پزگار بگن، له کوتایی دا هانایان برده لای پیشهوا (مالک) بوداوه کهیان تی گه یاند ئهویش بهپهلو خیرا خوئی گه یانده شوینی بوداوهکهو له دواي دهرگاوه به ئافرهتهکهی ووت: چیت بهو مردوو ووتوو؟ ئافرهتهکش ووتی: پیشهوا چیت ئی بشارموه پیم ووتوو دهبی ئهو ئافرهته چهند جار ئیشی ناپهواي کردبی، پیشهوا (مالک) فهرمووی: لهسر فهرموودهی قورشان دهبی همشتا داری تولعت ئی بدری همروهک و خودا دهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلَبُوهُنَّ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نور/۴.

واته: ئهوانهی که توهمتهی داوین پیسی دهبند و ئافرهتیکي داوین پاک به داوین پیسی، تاوان باردهکهن، دوايی چوار شاهید ئاماده ناکن لهسر داوایهکهیان که ئهو ئافرهته داوین پیسی کردوه، دهبی (۸۰) همشتا داریان ئی بدن و هتا هتایه شاهیدیان بو هیچ شتیک لیور نهگن، وه به تاوان باریش ناو دهرین، ئینجا پیشهوا (مالک) ووتی: ئیوهش بهوشیوهیه چهند ئافرهتیک برونه لای ئهو تهرم شوړو همشتا داری ئی بدن، بوئوممبهسته چهند ئافرهتیک چون و همشتا داریان له ئا فرهتهکهدا له دواي تمواو بوونی دارهکان دهستی ئافرهتهکه له تهرمهکه بهرله بوو. وه هر بویهش ووتویانه هتا پیشهوا (مالک) له شار دابی کس بوئی نیه لهبارهی ئاینموه قسه بکاو بدوی.

﴿خوپاریزی و زانیاری﴾

(تقوی و علم)

زانای به نایابنگ وله خودا ترس پئیشوا (شافعی رحمہ اللہ) دہ فرموی: پوژیک
بہمہلہ چاوم بہ پارنہی نافرہ تیک کہوت، له دوا پیدا کہ سہیری کتیبم کرد هیچ
شتیکم له بیرنہ مابوو منیش زور بہ دلی پیریشان و، مہلولہوہ پویشتم بولای
ماموستا (وہ کیعی کوپی جہراح رحمہ اللہ) سکالای بی بیروہوشیم له لا کرد، بہو
چہند ووتانہ ؟

شکوت الی وکیع سوء حفظی
فارشدنی الی ترک المعاصی
واخبرنی بأن العلم نور
ونور الله لا یهدی لعاصی

واتہ: سکالای له بیر چوونہوہم بردہ لای ماموستا (وکیع) ی شہیش
شارہزای کردم کہ تاوان و ناپہوایی نہکہم وہ پیی ووتم: زانیاری پووناکیہو
پووناکی خوداش تاوان باران شارہزا ناکات: منیش بہوشیوہ کردم
بہہلبہست:

چومہلای زانا وہکیعی بو سکالای بیرى کو یرم
پی ی ووتم نیشی خہراپہ لیڑہ بہدوا ہل بویرم
علم و زانیاری پووناکہ تیشکی خوای گہورہ و بہرئز
ہر لہگہل پوونا کی دہپوا چاک بزانیہ پر بہ ہیژ
نوری خوا پووناکی بہخشہ بو کہسی نوری بوی
رئگہی پووشن بہدی ناکہن کہسی لہخوا دورکہوی

دوستی باوهر داران

﴿پرسه‌ی نه‌فسی خوٚت بکه به‌و شیوه‌ی که پرسه‌ی

خه‌لکی پی‌ دهکە‌ی﴾

(عز نفسك بما تعزى به غيرك)

ده‌کێرنه‌وه جارێک به پێشه‌وا (شافعی رحمه‌الله) ان ووت :ئه‌ی پێشه‌وا (عبدالرحمن کوپی مه‌هدی رحمه‌الله) کوپێکی مرد له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کردیه‌ هاوارو پوڤو، پێشه‌وا (شافعی رحمه‌الله) به‌و شیوه‌ پرسه‌ نامه‌یه‌کی بو‌نوسی ئه‌ی برای موسلمان پرسه‌ی نه‌فسه‌که‌ی خوٚت بکه به‌وه‌ی که پرسه‌ی خه‌لکی پی‌ دهکە‌ی ئه‌و ره‌وشتانه‌ی له‌خه‌لک داپێت خوٚش نیه‌و پق وقینت لییانه له‌ خوٚشت دا، پێت خوٚش نه‌بی و رقت لییان بێت، وه‌خودا ئارامت پی‌ ببه‌خشی له‌ کاتی توش بوونی به‌سه‌ره‌ات . وه‌ خودای گه‌وره‌ پاداشتی هه‌موولایه‌که‌مان بداته‌وه به‌ هو‌ی ئارامی و له‌سه‌ره‌ خو‌یی، وه‌ ئه‌و شعرانه‌شی بو‌نوسی :

انسی معزیک لا انسی علی ثقة
من الخلود ولكن سنة الدين
فما المعزى بباقي بعد ميته
ولا المعزى ولو عاش الى حين

واته‌: پرسه‌ت لی‌ده‌که‌م وه‌یوای ئه‌وه‌م نیه‌ که ئه‌من هه‌رده‌می‌نمه‌وه به‌لام ئاین ره‌وشتی وایه پرسه‌ت لی‌ بکه‌م، چونکه ئه‌وه‌ی سه‌ره‌ خوٚشی ده‌کات له‌ دوا‌ی مردوه‌که نامی‌نێته‌وه، وه‌ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌ خوٚشیشی لی‌ ده‌کری به‌رده‌وام نامی‌نێته‌وه باماوه‌یه‌کی زو‌ریش به‌سه‌ر به‌ری هه‌ر کوچی دوا‌یی ده‌کات : منیش به‌وشیوه رده‌ هه‌لبه‌ست :

ده‌چمه‌ لای خاوه‌ن موسیبه‌ت پرسه‌ی خوٚشی لی‌ده‌که‌م
نه‌ک له‌به‌ر وه‌ی خو‌م ده‌می‌نم بو‌ ژیا‌نی خو‌م پێ‌ده‌که‌م
هیچ که‌سی له‌م ژیا‌ن و ژینه‌ تا ئه‌به‌د نای با‌ته‌ سه‌ر
گه‌ر سه‌دان سا‌ل بژی ده‌مری له‌مالی ده‌ت هی‌نته‌مه‌ر

﴿وتو ویزو گوشتوگو کردن به هه لیه ست﴾

(مخاوره شعریه)

دهگیرنمه پوزیک پيشموا (شافعی ﷺ) له گهل پيشموا (ئه حممدي کوپی
 حنبهل ﷺ) به يهك دهگن پيشموا (شافعی ﷺ) فرموی:
 أحب الصالحين ولست منهم لعلی أن انال بهم شفاعه
 واكره من تجارته المعاصي وان كنا سويا في البضاعة
 واته: پیاوی باشم خوش دموین هرچند كه بو خوشم پیاوی باش نیم، به لام
 هیوام زوره كه به بهر نزی لمان بكموم، وه زوریش قییم له بازرگانی خراپه
 ده بیتمه هرچند كه رهوشته كانمان له گهل تاوان باران وهك و يهكه: بهو جوره
 كردم بهمه لیه ست :

هرچند كه من پیاو چاك نیم، پیاو چاكم زور خوش دمو
 خودا كارنکی وا بكا چاكی وانم بهر كهوی
 تاوان و نا په وایی به دل زور رقم ئی به
 هرچند كارو كرداری رهوشتی من له وی به

پيشموا (ئه حممدي کوپی حنبهل ﷺ) له وه لام دا فرموی:
 تحب الصالحين وانت منهم ومنكم سوف يلقيون الشفاعه
 وتكره من تجارته المعاصي وقاء الله من شر البضاعة
 واته: ئهی (شافعی ﷺ) تو پیاوی باشت خوش دمو و بو خوشت يهكینی
 له پیا و باشان وه هیواشمان وایه كه له مودوا به بهر تكای ئیوه بکوین، وه
 زورتان بق له بازرگانی تاوان باری به، خودای گموره له به لاو ئاژاوهی تاوان
 باران بت پاریزی :

تو پیاو باشت خوش دمو بیگومان توش له وانی
 به هیوای چاكی تومه هرچندكه پی ی نه زانی
 كردهوی بهد رهفتاری زور پیئت ناخوشه به زور
 خوداش تو نه پاریزی له به لاو كردهوی بوز

﴿سَيُشْتِي بِهِ كَهٰلِكَ﴾

(ثلاثة مفيدات)

پوږڼك پيشهوا (شافعي رحمته الله) دهچيته ديدنه پيشهوا (نعمهدهي كوپي
 حنببل رحمته الله) شو له دواي نان خواردن و داننشتنيكي خوش بردنه سر، هر
 يكه يان دهچيته سر جيگاي خوتن، كچهكي پيشهوا (نعمهدهي رحمته الله) زور به
 وړدي له هل سوكموتهكاني پيشهوا (شافعي رحمته الله) ورد دهبيتوه، بهياني
 له دواي هستان و نويز كرن كچي امام (احمد رحمته الله) دهچيته لاي باوكي ووتی:
 بابۀ نهويه (شافعي) كه زور باست بو دكردين ؟ له ولأما باوكي ووتی: بهلي
 كچم نهويه زاناي بهرزو بهناوبانگ كچهكي ووتی: بابۀ له نيواروه هتا نيستا
 سي په خنم ليگرتووه ؟ باوكي ووتی: په خنكان چين بلي: كچهكي ووتی:
 نيواره له سر سفره ي نان خواردن زوري خوارد، زور خواردنيس نيشانه ي
 ته مبله ييه، وه كه پويشته سر جيگاي نوستن هتا بهياني هلنستاو شو
 نويزي نهكرد، وه هروها بهياني هستا بهي دسست نويز جماعه تي بو
 كردين پيشهوا (نعمهدهي رحمته الله) ووتهكاني كچهكي به پيشهوا (شافعي رحمته الله)
 پاگهياند بو نهويه ولامي په خنكان بداتهوه (شافعي رحمته الله) ووتی: نه ي
 (نعمهدهي رحمته الله) بو يه نيواره زورم خوارد چونكه دم زاني كه خوار دنه كه تان
 دروست و په وايه وه توش نينساننكي به خشندي، وه هروها خواردني
 به خشنديش دهرمانی دهردانه، وه خواردني چاو چنوكانيس دهردو نه خوشيه،
 وه هروها من بويه زورم خوارد له بر خواردن و وورگ نه بوو چونكه نهونده
 زور خورنيم؟ تنها بويه خواردم بو نهويه وه دهرمان نه خوشي پي چاره سر
 بكم و بيته شيفاي دهردهكانم، وه شو شويش ريگاي شو نويزم نه بوو له بر
 نهويه كه سرم خسته سر باليف بو نوستن، خيال و بيرك هاته بهر چاوم بو
 دهرهينان و حل كردني چهند پرسياركي شرعي، بوئو مبهسته قورئان و

دوستی باومرداران

فرموده‌کانی پیغمبرم (ﷺ) هینایه پیش بیرو فکرم (۷۲) هفتاو دوو پرسپاری شهرعیم شی کرده‌وه، که بو موسلمانان، بوته خزمه‌تیکي زور باش و گه‌وره و پیشکشم کردن، بویه نهم توانی نه‌مشهو شه‌ونوژی بکهم، وه مهره‌ها نوژی به‌یانییم به جماعت بو ئیوه کرد به‌بی دهست نوژی مه‌لگرتنه‌وه:

سویند به خودای گه‌وره له ئیواره‌وه مه تاک و ئیستا چاوم نه‌چوته خمو، بویه دهست نوژی‌هکی ئیواره‌م نه‌شکاوه تاک و دهست نوژی بو نوی بکه‌مه‌وه، وه به درژیایی شه به خبر بووم: نوژی به‌یانییم به‌دهست نوژی خوتنان بو کردن.

﴿له‌میهره‌بانی وسینگ فراوانی پیشه‌وا مالک و شافعی﴾

(فی رحاب مالک و الشافعی)

ئوکاته‌ی که پیشه‌وا (شافعی ﷺ) قوتابی پیشه‌وا (مالک ﷺ) بووه پوزیک (شافعی ﷺ) له مزگوت دا له‌ناو کوریکي زور گه‌وره وتار ده‌خوینیت‌ه‌وه، پیشه‌وا (مالک ﷺ) به‌نهینی دهراته مزگوت و له په‌نای پایه‌یه‌کی مزگوت دانه‌نیشی بو ئه‌وه‌ی (شافعی ﷺ) ههستی پی نه‌کات و بزانی ووتاره‌که‌ی چوته، به‌لام. به‌راستی وتاره‌که‌ی به‌دل ده‌بیئت و، هه‌ربه‌نهینی له‌سه‌ر پایه‌ی دیواره‌که ده‌نوسی، هه‌رکس ده‌یه‌وی زانیاری باش فی‌ر بی‌باله‌لای (محمدی کوری ئیدریس ﷺ) یانی پیشه‌وا (شافعی) بخوینیت، له‌ دوا‌ی نویینی ئه‌و نوسراویه نه‌ی هیش (شافعی ﷺ) ههستی پیبکات خیرا پویشته دهره‌وه، کاتی‌ک (شافعی ﷺ) چاوی به‌و نوسراویه که‌وت و خویندیه‌وه فرمودی: سویند به‌خودا ئه‌و نوسراوه ووته‌ی مامه‌وستا: (مالیک)ه بو‌یه (شافعی) ش له ژیری نوسراوه که‌یه‌وه نوی، چون وا ده‌بیئت نه‌ی پیشه‌وا (مالک) (شافعی) قوتابی به‌رده‌ستی تو‌یه !!

دوستی با ویرداران

﴿لە ئەندازە بەدەری زانیان﴾

(كرامة الفقهاء)

بۆزىك لە بۆزان گەنجىكى تازە پى گەشتو دەچىتە مالى پىشموا (ئەحمەدى كۆپى حەنبەل ر.ه.) سكالای دايكى لە لای دەكات و دەلى ئەى پىشموا دايكم توشى ئىفلىجى بوو بەمەموو شىوہىك داودەرمانمان بەكار هیناوە بەلام هیچ كەلكى نەبوو ئىستاش دايكم منى ناردوو بۆلای تو، كە تكای بەخىرى بۆ بكەیت و بەلكو خودای گەورە تەندروستى باش بكات و لە ونەخوشىە چاك و سارىژ بىتەو،

پىشموا (ئەحمەد ر.ه.) ووتى: پۆلەم كى پى ى ووتى: خودا تكای من وەردەگرىت، بپۆ بۆلای دايكت، تكاو نزاكەمان پىى گەشتو، دايكت باش بۆو، با ئەویش تكای بەخىرمان بۆ بكات :

گەنجەكە: دەستى كرد بەگرىان زۆر بەكۆل دەگرىا، دايكى پىشموا (ئەحمەد ر.ه.) چاوى بەو گەنجە كەوت دەگرىا، ووتى: پۆلە بۆچى دەگرىەى چى بوو گەنجەكە ووتى: ئەى دايكى پىشموا من هاتوم بۆ لای كۆرەكەت كە تكام بۆ لەخودا بكات بۆ دايكم بەلام . هیچ تكای بۆ نەكردم پىى ووتم: بپۆو بۆلای دايكت، ئەمجار دايكى پىشموا ووتى: كۆپم بپۆ بۆلای دايكت من گویم ئى بوو (ئەحمەد) تكای بۆ دايكت دەكرد، كۆپە گەنجەكە بەو ووتەىە دلى دامەزراو گەپرايمە بۆ مالهو لە دەرگای دا دايكى هەستاو، دەرگای ئى كردەو، بەتكای پىشموا (ئەحمەد) لەبەر خودای گەورە ئەو ئاڤەرەتە لە ئىفلىجەكەى چاك بۆو .

﴿ دهرمانی خوداناسان ﴾

(دواء العارفين)

جاريك كابريرهك هاته لای زانای به ناوبانگ و خودا ناسی بهراستی
(سوفیانی سهوری عليه السلام) ووتی: ئەی (سوفیان) هاتومه لات و هاوارم بۆت هیناوه
نهخوشتی دورکوتنهوم لهخودا ههیه، ههتا بی باومر نهبووم به فریام کهوه
(سوفیان عليه السلام) لهوهلام دا ووتی: پنیویسته رهگی دلسوژی لهدلّت دا بهکاریهینی
وه نارامت ههبی و مل کهچی فهرمانی خودابیت واته: رهگی دل سوژی و کهلای
نارام و شرههتی مل کهچی له ناو قاپی خوپاریزی بکهی، ناوی فرمیسکی چاو
که له ترسی خودا پڑاییت بخهیهته سری و ناگری مات و مملولی لهژیر هه
بکهی و به پاکي و، پاک کردنهوهیهکی بهرامبهری خوٚت پابگری، وه دهستی
پاستی بو درنژ بکهی و پیالهی پهشیمانی نوش بکهی و به ترس و
خوپاریزییهوه بی شلقینه و، له چاوتهنکی و ورگ برسیهتی و پڑدی خوٚت
پپاریزه نهگر بهوشیوهیه رهفتارت کرد، نهوا بهفهرمانی خودا لهو نهخوشتیه
ساخ دهبیوه .

﴿ له گهن خوشهویستانی خوادا ﴾

(مع اولیاء الله)

دهگیرنهوه (نهبو یهزیدی بهستامی عليه السلام) شهویك له خهوی دا بانگی دهکهن،
ئهی باوکی یهزید ههسته شهو جهژنی (گاورو فهلانه) لهکلیساکانیان
کوٚبونهوه برۆ بولایان و پهیمای (پیغهههبر عليه السلام) یان پیرا بگهیمنه، باوکی یهزید
ههر خیرا له خهوهکهیدا پاپهری بوٚ نهوهی وهلامی شهو بانگه وازهبداتهوه، بهرمو
کلیسایهك بۆکلیسای گاوهکان کهوتهری بهنهینی پویشته ناو گاوهکانهوه له

سوچنکموه لینی دانیشیت بهییری خوئی وای زانی کهس هستی پی نهکردوه، بهلام راهیبهکهیان هر چاوی دهگپراو بهگاورهکانی ووت یهک قسهتان بو ناکهم ههتا ئهو پیاوهی له سر ئایینی (محمد) لیرهبی دستیشی بو باوکی یهزید رادههیشیت:

خه لکهکه ههموو به جاریک ووتیان: گهوره مان چون لهناو ئهو ههموو خه لکهکه ده زانی ئهو لهسر باوهری ئایینی (محمد) ؟ راهیبهکه له وهلام دا ووتی: دوست و هاوهریانی محمد نیشانهی پاکي و کپنوش، لهدم و چاویانهوه دهرهوشیتوه، ئهو جار گاورهکان پوویان له باوکی یهزید کردو ووتیان: لیره بو کلیسهکه مان بهجی بهیلله، ئهو یهزید له وهلام دا ووتی: لیره ناووم ههتا و خودای گهوره نیوانمان نهکات کههراستی خودای گهورهش گهوره ترین دادپرسه؟ ههرچندی کردیان (ئهو یهزید) نهپویشیت، راهیبهکه ووتی: باشه ئهو یهزید من چهند پرسیاریکت ئی دهکم ئهگر بهتموای وهلام بدهیهوه ههموومان باوهر به خودای تاکو تهناو، بهپیغه مبهیرهتی محمد ﷺ دههینن . وه بهپیچهوانهش ئهگر تهنا یهک پرسیار وهلام نهدهیهوه لهسرت دهدم، (ئهو یهزید) فهرمووی: چونی ئیوه نارمزدکهمن باوایی، وههر پرسیاریکتان ههیه بیکمن ؟ ئامادهم وهلامت بدهمهوه چونکه خودای گهوره له قورئان دا ده فهرمووی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ رَعُلْكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بقره ۲۸۲.

واته: خو پاریزین ویادی خودا بکهن خودای گهورهش فییری ههموو شتیکتان دهکات وه هیچتان لهبردهم عاسی و گیرنا بیئت . وهبی گومان خودای گهورهش زانایه بهههموو شتیکی راهیبی گاورمهکان هستایه سههپی و هستی کرد به پرسیار کردن: باوکی (یهزیدیش) دانیشیتبو گوئی پاگرتبو، راهیبهکه ووتی:

۱- ئهو یهکهی ههرگیز وه قهت نابی به دوو: چی یه ؟

۲- وه ئهو دووهی ههرگیز وه قهت نابی بهسی: چی یه ؟

۳- وه ئهو سی یه که ههرگیز نابی به چوار: چی یه ؟

دوستی با و مر داران

- ۴- وه ئمو چواره‌ی که مرگیز نابی به پینچ: چی یه ؟
- ۵- وه ئمو پینجه‌ی که مرگیز وه‌قت نابی به شمش: چی یه ؟
- ۶- وه‌ئمو شمش‌ی که مرگیز وه‌قت نابی به‌حموت: چی یه ؟
- ۷- وه ئمو‌حموته‌ی مرگیز وه‌قت نابی به هشت: چی یه ؟
- ۸- وه ئه و هشته‌ی مرگیز وه‌قت نابی به نو: چی یه ؟
- ۹- وه ئمو نو راده به‌مرانه (معجزه) چین ؟
- ۱۰- وه‌مروه‌ها ئمو ده‌یانه‌ی که هیوای زیاتریان لی ده‌کری چین ؟
- ۱۱- وه ئمو پانزه که‌سانه کی بوون ؟
- ۱۲- وه ئمو دوانزه له‌را ده به‌مرانه (معجزه) پیک هاتوی چین ؟
- ۱۳- وه ئمو سینزه که‌سه کی بوون ؟
- ۱۴- وه ئمو گوژه‌ی که‌بوو به‌خاوه‌نی کی بوو ؟
- ۱۵- وه ئمو شته‌ی که همناسه ده‌دات وگیانی نیه چیه ؟
- ۱۶- وه ئمو شته‌ی که خودا دروستی کردووه و ناخوشیشی ویستوه ؟
- ۱۷- وه ئمو‌انه‌کی بوون راستیان ووت و چونه دوزه‌خ ؟
- ۱۸- وه ئمو‌انه‌ش که درویان کردو چونه به‌هشت ؟
- ۱۹- وه ئمو‌انه‌ی که خودا به‌بی دایک و باوک دروستی کردن کی بوون ؟
- ۲۰- وه‌ئمو‌داره‌چی که خودا دروستی کردووه، سی که‌لی پیوه هر که‌لینکی پینچ میوه‌ی پیوه‌یه، سی میوه‌یان له‌بر سیب‌ریزه، دووانیشان له‌بر پوزییه ؟
- له‌دوای ته‌واو بوونی پرسیاره‌کان ووتی: باوکی یه‌زید وه‌لامی ئمو پرسیارنه‌م بده‌وه تاک و باوه‌ر به خوداو پیغه‌مبهری خودا بینن، ئمو جار پراهبه‌که دانیشیت و (ئهبایه‌زید عليه السلام) هه‌ستایه سه‌ری و داوای یارمه‌تی له خودای گه‌وره کرد یارمه‌تی بدات بو وه‌لام دانمه‌وی پرسیاره‌کان، ئمو خودایه‌ی بفرموی ببه بووه و هیچ پاره‌ستانی تیدانیه، باوکی یه‌زید له‌وه‌لامدا ووتی:
- ئوه‌یه‌که‌ی نابی به‌دوو ؟ ئمه‌وه خودای گه‌وره و مه‌ره‌بان (قل هو الله احد)

دوستی با ویرداران

بەرپراستی تاك و ته‌نهایه له‌خودایه تیداو هاوبه‌ش ووینه‌ی نییه .
 وه ئهو دووه‌ی هه‌رگیز نابێ به‌سی؟ ئه‌وه شه‌و پۆژه . وه‌كو خ‌ودا ده‌فه‌رموێ: (وجعلنا الليل والنهار آیتین)، واته‌: شه‌و پۆژمان گێ‌راوه به‌دوو نیشان‌ه‌ی زۆر گه‌وره بو‌ ئه‌وانه‌ی كه‌بیر بکه‌نه‌وه . وه ئهو سی‌یه‌ی نابێ به‌چوار ؟ ئه‌وه به‌هانه‌كانی به‌پێ‌ژ (موسا) یه له‌گه‌ڵ به‌پێ‌ژ (خ‌در) دا سه‌لامی خ‌وایان له‌سه‌ر: ئه‌م‌وێش ئه‌وانه‌ن، ك‌ون كردن و نوقم بوونی كه‌ش‌تیه‌كه‌و، كوشتنی به‌نده‌كه‌و، چاك كردنه‌وه‌ی دی‌واره پ‌وخاوه‌كه، له د‌وایی ئه‌وه دووركه‌وتنه‌وه‌ی هه‌زه‌ه‌تی موسا، هه‌زه‌ه‌تی خ‌د‌ری‌وون له‌یه‌كه‌تری:

وہ ٹوچواری نابیٰ بہ پیئچ ؟ ئوہ تہورات و، زہبورو، ئینجیل و، قورئانی
پیروزہ بو دواترین پیغہمبران ہاتہ خوار۔

وه ئهو پېنجەي نابى بەشەش؟ ئهوه پېنچ فەزەي نويزە لەشەو پۆرتك دا كه
خودا لەسەر كۆمەله بەندهكانى به پيوست گيژاوه .

وَهُنَا شَمْسٌ نَابِيٌّ بِهَ حَمُوتٌ ؟ نَمُو شَمْسُ پُرْزَهِيهَ خُودَايِ مِهْرَهَبَانِ زَهَوِي
وَنَاسَمَانِي تَيِّدَا دُرُوسْتِ كَرْدُووه، وَهَكَ وَ خُودَايِ گَهْرَه دَهْفَهْرَمُوئِي : ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ ق/۳۸.

واته: بهراستی ئیڤمه ئاسمانه‌کان و زهوی و نیوانمان دروست کردوه له
 ماوه‌ی شەش پوژدا، وەبە بۆنە‌ی دروست کردنی‌هه‌وه‌ هیچ ناره‌حتی و ماندو
 بونی‌کمان توش نه‌هاتوه، راهیبه‌که‌ هاته‌ قسه‌ ووتی ئه‌ی باوکی یه‌زید بو‌ چی
 کو‌تایی نه‌و نایه‌ته‌ به‌و فهرمووده‌ هات که‌ ده‌ فهرمو‌ی: (وما مسنا من لغوب)
 واته: ئیڤمه‌ هیچ ناره‌حتی و ماند و نه‌بو‌ین باوکی یه‌زید ووتی: گا‌وره‌کان و ابیر
 ده‌که‌نه‌وه‌ کاتی خودای گه‌وره‌ زه‌وی و ئاسمانی له‌ماوه‌ی شەش پوژدا دروست
 کرد هیلاک بو‌وه. پوژ‌ی شه‌مه‌ پشوی داوه. ئی‌نجا بو‌ به‌درو‌ خسته‌نه‌وه‌ی گا‌وره
 بی‌ با‌وه‌ره‌کان خودای گه‌وره‌ فهرمو‌ی: ئیڤمه‌ هیچ هیلاک و ناره‌حت نه‌بو‌وین له
 دروست کردنی ئاسمان و زه‌وی هه‌تا پشوی تیدا بده‌ین هه‌روه‌ک و ده‌فهرمو‌ی: ﴿

دوستی با و مرداران

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

واته : بى گومان فرمانى خودا هر كاتيك خواستى له سر شتيك بوو كه فرمانوى: ببه بوو موته و او .

و نه موته ي كه نابى به مهشت ؟

نموه دروست كردنى حوت ناسمانه كانه له سرريك، وه هر ودها خوداى كه وده دفرموى: ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ ملك/ ۳ .

واته: نمو خودا يه حوت ناسمانى له ژور سمرتانه و دروست كړد وده يه له سرريك به هيچ جوريك نارېكى تېدا نابينرى: د ووباره سه يريكن وه نه گمر گومانان هيه بزانن هيچ نارېكى تېدايه ؟

و نه موته كه نابى به نو ؟ نمو ه لگړانى تهختى خوداى به خشنديه له پوژى دوايى دا وهك خودا دفرموى: ﴿وَيَخْلُقُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّا يَنْزِعُ الْحَاقَةَ ۱۷﴾

واته: له پوژى دوايى تهختى پرموردگارى تو هشت فرشته هلى دگړن له سرووى هم و فرشته گاني كه وده:

وه نه و نو له نه ندازه به درانهش (معجزانه)، نمو نه كار هلكه و توانه ي بهرېز (موسا) يه سلامى خواى له سرى:

يه كم: دهستى پووناكه هروك و پوژ ددرهوشايمه؟

دووم: دار دهستى كارى هلكه وتوى پى دكرد.

سيهم: گوږانى هينديك له نادميزا دكانه به بوونيان به بهرد .

چوارم: گړانى و نه بونی.

پينچم: ويرانى و كار هسات به بارانيكى به ترموم، ماوهى هشت شو هشت پوژ بارى به بى پشو كه زوى و خانوى هيچ نه ميشت.

شه شلم: كوله ماوهى هشت پوژ بهر دموام بوو: باخ و باخات و دانه و نله ي

هیچ نه میشت.

هوتهم : نهمی و موزانه نهمیش ماوهی هشت پوژ دهوامی کرد خوراکی مالیانی هیچ نه میشت و، کهوته لهشیان و هموو گیانیانی قه لاش قه لاش کرد. ههشتم: بوق نهمیش هشت پوژ دهوامی کرد نهمنده زور بوون دهچونه ناو خواردنه کهیان و، ناو قاپ و، پوژاکیانهوه، بو گهنیکی زور ناخویشیان ههبوو بهراستی گنجه لیکي گهره بوو.

نو یه: خوین لهباتی ناو هر خوین بوو ماوهی هشت پوژ نهمیش بهردوام بوو وهنو دهیه: ی که هیوای زیاتری ئی دهکری. نهمه کردموهی چاکهیه وهك خودای گهره دهفرموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امثالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ انعام/ ۱۶۰. واته: هرکه سیک کردموهیهکی چاکه بکات نهمه خودای گهره لهباتی نهم کردموه دهنهمندهی خوئی چاکه ی بو دهنوسی و زیاتریشی بدهنو سی بو نهمکه سانهی نارهمزی ئی بیت:

وه نهم یازده: کهسهش براکانی حهزهمتی (یوسف)ن وهك و خودای گهره دهفرموی: ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ یوسف / ۴ واته: نهمی بابه من له خهم دا چاوم به یانزه نهمستیره، مانگو، پوژ کهوت. کړنویشیان بو دهبردم.

وه نهمکاره ههکوتوانه ی (معجزه) که له دوانزه شت پیک هاتوو،

نهم فرموده خودا یی یه بخوینهمه دهفرموی:

﴿وَإِذْ اسْتَمَقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْجَبْرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا﴾ البقره / ۶۰

واته: کاتیک موسا داوای ناوی کرد نیمهش پیمان ووت دار دهسته کهت (عصا) به بهر بهر ده قه قه بده. که عصایه که ی بهر بهر کهدا (۱۲) دیوانزه سهرچاوهی ناو له بهر بهر که ههلقولا.:

وه نهمسیزده: کهسهش بریتین لهبرایهکانی حهزهمتی یوسف و، بواوک و،

دوستی با وهرداران

دایکی، وهك وخودا دهفرموی: ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ یوسف/۴

واته: ئه‌ی بابه من له‌خه‌وم داچاوم به‌یانزه ئه‌ستیره‌و، مانگو، پوژ، كه‌وت. كرنوشیان بو‌ده‌بردم.

وه‌ئهو شته‌ی كه‌ هه‌ناسه ده‌دات و، هه‌چ گیانی تیدانیه؟ ئه‌وه سپیده‌ی به‌یانه كه‌ پووناکی دوونیا داده‌گری. وه‌كو خودای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَالصُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ التکویر/۱۸

وه ئه‌و گو‌په‌ی بوو به‌ خاوه‌نی، ئه‌و فرموده خوداییه بخوینه‌وه ده‌فرموی: ﴿فَالْتَقَمَهُ النُّحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ * فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ * لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ الصافات / ۱۴۲ - ۱۴۴

واته: ئه‌گه‌ر چه‌زه‌تی یونس له‌کاتی خوشی و هه‌منی دا یادی خودای نه کردبایه‌و، له‌کاتی قوتدانی نه‌هه‌نگه‌که یادی خودای نه‌کردبایه، ئه‌وه له‌ ناوژگی نه‌هه‌نگه‌که هه‌تا پوژی دوا‌ی ده‌مایه‌وه به‌لام. به‌هوی پیموژی یادی خودا پزگارمان کرد.

وه‌ئهو ئه‌ی كه‌ پاستیان ووت وچوونه دۆزه‌خه‌وه، ئه‌وه گا‌ورو یه‌هودین. پاهه‌به‌كه‌ ووتی. له‌و ئایه‌ته‌دا خودا ده‌فرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ البقرة/۱۱۳.

واته: یه‌هودی ده‌لین گا‌ور له‌سهر هه‌چ ئایینك نین، وه‌گا‌ور ده‌لین: یه‌هودی له‌سهر هه‌چ ئایینك نین ته‌نها له‌وه‌دا پاستیان ووتوه، بو‌یه خاوه‌نی دۆزه‌خن وه خودای گه‌وره له‌ئایه‌تیکی تر ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ العمران/۸۵.

واته: هه‌ركه‌سێك بێجگه له‌ئاینی ئیسلام به‌دوا‌ی هه‌ر ئاین و پزبازێك دا به‌روات ئه‌وه خودا لینی وه‌رناگری و به‌هوی ئه‌وه‌شه‌وه كه‌ ده‌ستی له‌ دینی ئیسلام هه‌لگرتووهر پشتی تی کردوه له‌پوژی دوا‌ی دا له‌زه‌ره‌ر مه‌ندان دانه‌بیئت.

دوستی با و مرداران

وہ ٹوشتہ می کہ خود ادروستی کرد و وہ ناخوشی ویست و وہ ٹوہ خودای گہرہ دہ فرموی: ﴿إِنْ أَنْكَرَ الْأَصْنَافُ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ لقمان/۱۹.
واتہ: بی گومان ناخوشترین دہنگ دہنگی زہری گوی دریزہ لہبر ناسازی
ہیزی ناوازہ کی.

وہ ٹوانہ می کہ درویان کرد و چونہ بہہشت. ٹوہ برایہ کانی حہرہ تی یوسف بیون وک و خودای گہرہ دہ فرموی: ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذَّنْبُ﴾ یوسف/۱۷.

واتہ: کاتیک ٹیمہ گہشتینہ دہشت دہستمان کرد بہیاری یوسفمان لہای پو شاہکماناندا بہ جی ہشت ناگمان بی نہبوو گورگ خواردی. لہو قسہ یہدا درویان کرد گورگ نہی خوارد بوو لہدوای زور لہماند و بیون و نازاریکی بہتین حہرہ تی یوسف بہ فرمودہ خودایی یہ وہلامی دابونہوہ: ﴿قَالَ لَا تَحْسَبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ یوسف/۹۲.

واتہ: ٹہرو یوسف ہیچ تولہی دل نازاردانی لہسر ٹوہ نیہ خودا لیتان خوش دہبی و بی گومان خوداش میہرہ بان و بہہرہ یی یہ. وہ حہرہ تی یہ عقوب سہلامی خودای لہسر، بہ کورہ کانی فرموی:
﴿قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یوسف/۹۸

واتہ: ٹیستا وازم بی بہینن ہتا کاتیک خودا دلہم پوناک دہکاتہوہ بو نزاکردن: کاتی تایبہ تی ہہیہو خودا حہرہ بکات بہو زوانہ داوای بی خوش بوئتان بو دہکم لہ خوی مہرہ بانی خوم: بہراستی خوداش تاوان بہخش و مہرہ بانہ.

وہ ٹہو شتانہ می کہ خودای گہرہ دہبی دایک و باوک دروستی کردون ٹوہ فریشتہ کانی خودان کہ پیکریان لہ پووناکی دروست کراوہ ناخون و، ناخونہو، نانون، ژن و ژن خوازیان نیہو، منداً و نہویان بی پاشہکوت نابی وہزیکرو یادو نزیان بہہموو کات بہردہوامو پراہستانیان نیہ، وک و چون ٹیمہ ہتا لہژیان دابین بہردہوام ہناسہ دہہین. ٹہوانیش بہردہوام یادی

خودا دمکن.

وهمروها حمزهتی ئادم خودا خلقی کرد بهی دایک و باوک وه خودای
گهره دهمرووی: ﴿إِنْ مَثَلْ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ﴾ آل عمران/۵۹.

واته: بی گومان شیوهی حمزهتی عیسا وهك و شیوهی حمزهتی ئادم
وهمايه كه بهی باوک له دایک بووه.

همروها خودا ئادمی له قوچ دروست کردووه و همرووی: بیه بهینسانیکی
زیندو؟ نهویش بوو.

وهمروها بهرانی حمزهتی اسماعیل و حوشتی حمزهتی صالح بهی
دایک و باوک دروست کراون .

وه ئهوارهی كه له (۱۲) دوانزه كهل پێك هاتووه. هر كهلێكیش (۳۰) سی
چلی پیوهیه هرچلێكیش (۵) پینچ میوهی پیوهیه (۲) سی میوهیان له بهر
سێبهرن و (۲) دوانیان له بهر ههتاون. ئهوه ساله دوانزه مانگه هر مانگێك سی
پوژه، هر پوژێك پینچ نوژی پیوستی تێدایه سی یان له پوژ ئاوادان نوژی
شیوان و، خوتنان و، بهانیان، وه دوانیشیان له پوژی دان نیوه پو، عهسر،
بهو جوژه (ئهبویهزید) وهلامی ههموو پرسیارمکانی پراهیبهكهی دایهوه، نوایی
ووتی: منیش پرسیارێكم هیه و وهلامم بدهوه ؟

پراهیبهكه ووتی: پرسیارمكهت بكه منیش ئامادهم وهلامت بدهممهوه (
ئهبویهزید) ههرووی: باشه کللی دهرگای بهههشت چیه ؟ پراهیبهكه بهی
وهلام پارههستاو هیچ نهنگی نهکرد گاومرکان ههموو به جارێك به پراهیبهكهیان
ووت: گهره بهرێزمان تو ئه ههموو پرسیارهت ئی کرد بهی پارههستان
وهلامی دایهوه، نهویش تهنها یهك پرسیار ئی کردی پارههستاوی وهلامت نیه،
به تهنها یهك پرسیار نازانی !. پراهیبهكه ووتی: پولهكانم من وهلامی
پرسیارمكهی دهزانم . بهلام لهئیوه دهرسێم، گاومرکان ههموو بهجارێك

دوستی با مردم داران

ووتیان: وه لاهمهكهی بدهومو هیچ ترست نهبی، بهو جوړه پراهیبهكه ههستایه سهرپی و بدهنگیگی بهرز هاواری کردو ووتی: کلیلی دهرگای بهههشت. (لااله الا الله محمد رسول الله) یه.

ئهوچار لهدوایی پراهیبهكه، گاوردكانی ناو کلیسایهكه ههموو به جارێك ووتیان: (لااله الا الله محمد رسول الله) ههموویان بهجارێك موسلمان بوون وکلیساكهیان گوپی به مزگهوت و یادو خودا پهرستیان بهراستی دهست پی کرد.

﴿ناموزگاری وراسپیږی شارمزیان﴾

(وصایاالعارفین)

جارێکیان کوولهك به (ئیهراهیمی ئهدهم ﷺ) خوداپهرستی لهخوداترسیان ووت: ابراهیم ناموزگاری یهكمان بكه سودی بو مان ببی ئهویش لهوه لاهم دا ووتی: شمش ناموزگاریتان دكهه ئهگه بهقسهم بكهه سودی ئی وهردهگرن:

یهكهه: ههركاتێك بهندهكانی خواتان دیت بهئیشی دونهاو خهرك بوون ئیوهش بهئیشی دواپوژوه خهرك بن.

دووهه: ههركاتێك بهندهكانی خواتان دیت خهركی پاکی ئهندامی دهرمهویان ئیوه خهركی پاك و پێك خستنی ناوموتان بن بوئوهوی دل وگیانتان پاك بكهوه.

سینههه: ئهگه کوولهانی خهك گیرودهی ئاوهدان کردنهوهی باخ و بیستان بوون ئیوه گیرودهی ئاوهدان کردنهوهی گوهرهكانتان بن.

چوارهه: ئهگه به ندهكانی خودا خهركی پێزلینانی خهك بوون ئیوه خهركی پێزلینانی خودای پهرومردگارین.

پینجههه: ئهگه بهندهكانی خودا خهركی دوزینهوهی ناشیرینی

دوستی با ویرداران

یه کتر بون، نیوه خیریکی دوزینه وهی ناشیرینی خوتان بن.
 شه شه: پیویسته له دونیادا تیشتویک ناماده بکن کیمتوانن پیی بگنه پوژی
 دواپی چونکه بیگومان نمدونیا یه کیلگهی دواپوژه . وه مهره بانی خودا
 له وکه سببی کموتویه تی:

ان لله عبادا فطنا طلقوا الدنيا وخافوا الفتنا
 نظروا فيها فلما علموا انها ليست لحي سكتنا
 جعلوها لجة واخذوا صالح الاعمال فيها سفتنا

واته: بهراستی لهو جیهانه دا چهنده ها بهنده ی زیرهک وله خودا ترس هیه
 که له دونیادا زور گهراوه، وه ترسی نه مان وله ناو چونیشی بووه کاتیک بو ی
 دهرکه وتوو و ژبانی نهو جیهانه ی به تاقی کردو تهوه که کس له و جیهانه دا
 به یهک جاری نامینیتتهوه دهکویتته ناو شه پوولی بی پایانی دهریاوه به هیچ
 پرگاری نابی تهنا کردهوه با شهکانی نه بی بو ی ده بیتته کشتی و پرگاری
 ده بیت.

زور بهنده هیه زیرهک و بهریز دونیا گهراوه به تواناو به هیز
 لهگل زیره کیش له به لا ترساو زانی که دونیای بو نابی تهواو
 هرچی که هیه لهوسه ردونیا یه ده بی کوچ بکا بو دنیای دوا یه
 زانی که کشتی له زه لکاو جیماو بی کشتی و به لهم بو ی نابی تهواو
 دیاری و کردهوه ی چاکه ده نیری تابهد ناو نه بی و بلین به خیری

دوستی باوهرداران

﴿نیشانه‌ی خوشی﴾

(آیات الشفاء)

له شیخ (ئەبی قاسمی قەشیری رحمەتہ اللہ علیہ) دەگێرنەوێ کۆرەکە ی نەخۆشیەکی زۆر کوشندە تینی بۆ دینی شیخ دەفرموی: کەچاوم پێی کەوت لێی دُنیا بووم کەدەمری و نازیات زۆر دلتەنگ و ناپەخت بووم لەبەر ناپەختیم خەم لێ کەوت لەخەوێ کەم دا چاوم بە پیغەمبەری خودا (ﷺ) کەوت سکاڵای دلی خۆم لەلای پیغەمبەر کردو هاواری کۆرەکەم پێراگەیاندا، پیغەمبەر (ﷺ) لەخەوێ کەمدا پێی ووت: ئەوێچی دەلێی ئەی شیخ بۆچی تۆ نیشانە ی خوشیت نەخویندو تەوێ لەقورئانی پیروژدا شیخ دە فرموی: پیغەمبەر (ﷺ) ئەوێندە ی ووت: بەخەبەر هاتم کەوتە بیرکردنەوێ لەکوئای دا بۆم دەرکەوت خودای گەورە لە (٦) شەش جینگە دا نیشانە ی خوشی فرموو: منیش بەسەر کۆرەکەم دا خویندەوێ، تەواو ئارامی بەمن بەخشی و کۆرەکەشم چاک بوو، ئەوێش ئایەتەکانن :

ئایەتی یەکەم: خودای گەورە فرموی: ﴿وَيَشْفِ صُلُوبَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ توبە/١٤. واتە: ئەگەر بەگژ کافران دا بچن و لەگەڵیاندا بجەنگن. ئەوا خودا بەدەستی ئێو سزایان دەداو، ئێوێش بەسەر دەخات و خوشی و ساخ و سەلامەتی دلی ئێو موسلمانانە دەدا کە بەدەستی ئەوان توشی نازاریبون.

ئایەتی دووەم: ﴿وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّلُوبِ وَهَلْ يُونُسَ﴾ یونس/٥٧. واتە: بێگومان ئەو قورئانە خوشی و ساخی دل و دەر و نەتەنە چونکە لەنەخۆشی و دەر دەسەری پرگارتان دەکاو شارەزاتان دەکات بۆ پرینگە ی پاست و بەختەوێ.

ئایەتی سێیەم: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ النحل/٦٩.

واتە: ئەوێ لەزگی میش هەنگوین دەر دەچیت کە هەنگوینە بوخواردن

و، چەند رەنگ و جوړی همیه . ئومیدو هیوای ساغ بوون و چاک بوونهووی زۆر
لەنەخۆشییه‌کانی تێدایه بۆ ئالەمیزادەکان.

نایه‌تی چوارەم: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ
إِلَّا خَسَارًا﴾ الإسراء/ ۸۲

واته: پەروانه ئەمکەین بۆسەر پێغه‌مبەری خودا (ﷺ) ئەوهی که ساغییە و هوێ
پزگاری و خۆشی و، ئاسایشە بۆ موسلمانان .

نایه‌تی پێنجەم: ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ فَبُهِتَ الْمُؤْمِنُ﴾ الشعراء/ ۸۰.

واته: بێگومان پەروردگاری جیهان که خودای گەورەیه هەر ئەوه پێ نیشان
دەرو هوێ پزگاریمان لەتەنگ و چەلەمەو لەکاتی نەخۆشی و ساغیمان .

نایه‌تی شەشەم: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ فصلت/ ۴۴.

واته: بێی ئەو محمد بێ گومان ئەوقورئانە هوێ پزگاری شارەزایی و پاستە
بۆ ئەو کەسانە کە باوەر یان بەخودا و پێغه‌مبەری خودا همیه . وە هەروەها هوێ
ساغی و پزگاری بوونه لەنەخۆشی بێو باوەری ئالەبارو چەتو ئارێکی ناودل .

﴿شیووی ژیری و کارامه‌یی لە ئاموزگاری تاوان باردا﴾

(اسلوب حکیم فی موعظة العاصی)

کابرایەك پوێشته لای (ابراھیمی ئەدەمەم ﷺ) ووتی: ئەو باوکی ئیسحاق
بێ گومان من ستمەم لەگیانی خۆم کردووەو سەرگەردان ماوم داوا یارمەتیت
لێدەکەم ئاموزگاریم بکەو کەلەبەد بەختی و سەرگەردانیم پزگارم بکاو
سەرزنەشتی گیانمیشی تێداییت (ابراھیمی ئەدەمەم ﷺ) لەو لām دا ووتی: پێنج
ئاموزگاریت ئی ئەمکەم ئەگەر پە یڕه‌ویان ئی بکەو و توانات بە سەردا هەبیت
ئەوا بەهێج جوړیک توشی ئاڕه‌وایی ناییت :

کابرا ووتی: ئەو باوکی اسحاق پێم بێی ئەوه چیه؟ ابراھیم فەرمووی:

ناموژگاری يهكهم: هرکاتیک ويستت نافرمانی خودا بکهیت ئەوا خوږاکي خودا مهخو.؟ کابرا ووتی: ئەي لهکوی بخۆم.؟ ابراهیم فرمووی: ئەي برا: ئەدي شتیکی جوانه تو پوڤزی خودا بخوی و نافرمانیشی بکهی.؟

کابرا: ووتی بی گومان شتیکی زوږ ناشیرنه نان بخوی و نان دین بدرینی. ناموژگاری دووهم: هرکاتیک ويستت نافرمانی خودا بکهی ئەوا ههول بده لهخاکهکهی دامه‌نیشه، کابرا ووتی: ئەي له کوی دابنیشم خوهرچی ههیه هه‌مووی هر خامه‌نی خودایه ابراهیم فرمووی: ئەي شتیکی جوانه تو نافرمانی بکهی و پوڤزی بخوی و له نیشتمانه‌کهشی دابنیشی.؟ کابرا ووتی: بیگومان شتیکی ناشیرین وناپه‌وايه.

ناموژگاری سیهه‌م: هرکاتیک ويستت نافرمانی خودا بکهی و پوڤزی بخوی و له‌نیشتمانه‌کهشی دابنیشی ههول بده لهجینگه‌یهك نافرمانی بکهی كهخودا نه‌ت بیني، کابرا ووتی: ئەي ابراهیم چوڤ شتی واده‌بیئت خو خودای گه‌وره‌ ئاگاداری هه‌مووشتیکهو هیچی ئی وون نابي، ابراهیم فرمووی: ئەي شتیکی په‌وايه تو پوڤزی خودا بخوی و له‌نیشتمانی دابنیشی و له‌به‌رچاوی ئەویش نافرمانی و تاوان بکهی: کابرا ووتی. نه‌خیر ئەي ابراهیم به‌پراستی شتیکی ناپه‌وايه.

ناموژگاری چواره‌م: ووتی هرکاتی گیان کی‌شی ئاده‌میزاد هات گیانت بکی‌شی تو بلی جاری تو موله‌تم بده تاك وپه‌شیمان ده‌بمه‌وه کردمه‌وی موسلمانانه به‌چاکی ده‌که‌م.؟ کابرا ووتی یا ابراهیم ئەوقسه‌م ئی وهرناگریت وگویشم ناداتی ابراهیم فرمووی: باشه که‌تو ده‌زانی ناتوانی گیان کی‌شی ئاده‌میزاد له‌خوت لابه‌دی تاك وپه‌شیمان ده‌بیته‌وهو کردمه‌وی چاکه بو‌دوا پوڤت ده‌که‌ی، وهرز چاك ده‌زانی که‌مردن گه‌یشته‌ سمرت به‌هیچ شیوه‌یه‌ك موله‌تت نادا چوڤ هیوای پزگاریت هه‌یه له‌دوا پوڤدا. کابرا ووتی: به‌پراستی وایه‌و هیچ توانای موله‌تم نه‌يه.

دوستی با ویرداران

ناموژگاری پینجه م : ووتی : هرکاتی فریشته ی توله هاتن بولات بوئمه ی بت بهن بو ناوناگری دوزهخ له گه لیان مهرو، کابرا ووتی : بهخودا نهی ابراهیم وازم ئی ناهینن وبه قسه شم ناکهن، ابراهیم ووتی : نهی چون هیوای پزگاریت هیه کابرا ووتی : نهی ابراهیم به سمه بهس په شیمانم له مه موکرده وه یه کی ناپه و. بهو شیوه یه په شیمان بووه، به با وهریکی تونده وه وازی له مه موو کرده وه یه کی ناهرمانی هیئا به مهرانه یادی خودای ده کرد بهیرو و با وهری چاکه وه وه له تاوان و ناپه و پاریزگاری ده کرد بهو جوړه به رده وام بوو هه تا کوچی دواپی کرد.

﴿ دل مردن ﴾

(موت القلب)

له (شه قیقی به لخی ﷺ) وه ده گیرنه وه فرموویه تی : جاریک (ابراهیمی ئه ده م ﷺ) له شاری به سرده دا ده گهرا، کومه لانی خه لک که چاویان پی کهوت ئی ی کوبونه وه ووتیان : نهی ابراهیم خودا له قورئان دا فرموویه تی : (ادعونی استجب لکم). واته : داوام ئی بکهن و لیم بیارینه وه لیلتان و مرده گرم و به ده نگتانه وه دیم. به لام ئیمه هه مووکات نزاو پارانه وه مانه و لیمان و مرناگیری هوی چیه ؟ ابراهیم له وه لام دا ووتی : نهی کومه لانی خه لک چون نزا تان و مرده گیری دل و گیانتان له ههشت شتدا مرده وه ههروها پشتتان له ههشت شت کرد وه

یه کهم : خوداتان ناسیوه که به راستی به تواناو پهرومردگاره به لام. فرمانه کانی به جی ناهینن .

دروم : قورئان ده خوینن به لام پهفتاری پی ناکهن.

سیههم : ئیوه ده لین پیغه مبرمان خوش دهوی به لام. ریبازه کهیتان وازی هیئاوه.

دۆستى باۋەرداران

چۈرەم: دەلەن شەيتان دوزمن مانە بەلام لەفرمانى شەيتان دان واتە :
بەگويرەى ئەو پەفتار دەكەن.
پىنچەم: دەلەن پىمان خوشە بچىنە بەهەشت. بەلام كىرەوۋى چاكى بۇناكەن.
شەشەم: دەلەن پىمان خوشە لە دوزەخ پىگارىمانبى بەلام خۇتان دەھاونە
ناۋى.

ھەتەم: دەلەن مردن راست وىروسە بەلام خۇتان بۇ ئامادە ناكەن.
ھەشتەم: خۇتان بەكرەوۋى خەراپى خەلكى سەرگەردان كىردوۋە بەلام
نارەۋاۋاۋانى خۇتان لەبىركىردوۋە .
نۆبەم: مردەكانتەن دەنیزن بەلام بايەخى پى نادەن وپەندى لىۋەر ناگرن.
دەيەم: بەھرەۋ خوش خوانى خۇتان خواردوۋە. بەلام سوپاسى لەسەرناكەن.

﴿ ھەشت پىرسىارى تىشك دەر ﴾

(ثمان مثائل مضيئة)

دەگىرنەۋە (شەقىقى بەلخى ﷺ) جارىك بەھاتەمى ووت: ئەى ھاتەم
ماۋەيەكى زۆرە تۇھاۋسىيەتى مەنت كىردوۋە لەۋ ماۋەيەدا چى فىربوۋى؟
ھاتەم لەۋەلام دا ووتى: ھەشت شتى بەنرخ فىربوۋم :
يەكەم: كاتى سەيرى كۆمەلانى خەلكم كىرد ھەموۋكەسىك دىلسۆزىكى ھەيە
لەۋ ژيانى دونىايەدا. بەلام مەخابن كاتىك دىلسۆزە بەپەروشەكەى كۆچى دوايى
كىردوۋ بىردىانە سەرگۆپستان بەتەنبا بەجىنى دەھىلن و مال ئاۋايى ئى دەكەن
لەبەر ئەۋە منىش بىريارم داۋە كىردەۋى جوان وپەروشتى پىاۋانە بىكەمە دىلسۆزۈ
خوشەۋىستى خۇم بۇ ئەۋەى لەناۋ گۆپۈ گۆپۈستانىش دا ھەر ھاۋدەم بىۋ،
بەتەنبا بەجىم نەھىلى.

دوۋەم: چاۋم بە ھەرمودەيەكى خۇداكەۋت دەفرموى : ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ

وَنَهَى النَّفْسَ مِنَ الْهَوَىٰ ﴿النازعات/ ٤٠﴾. واته : نارمزوتان لههوا بازی و تاوان
پیاریزن . منیش بهفرمانی شه فرموده ههولم دا که نارمزوهکانم بهمرینم
ولهشو ینی شهوان کردهوی چاکو خوږاگری و یادی خودا بهجی بهینم .
سینهه : سهیری کو مه لانی خهلم کرد همرکسی شتیکی بهنرخي لهلا جوانه
خوشی دهوی وپاریزگاری دهکات منیش لهفرمودهوی قوږشان داچاوم بهو
نایه ته کهوت دهفرمودی :

﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ النحل/ ٩٦ .

واته : شهوی لای نیویه دهپزی و کوتایی دیت بهلام . شهوی لهلای خودایه
بو نیوه لهکردهوی چاکو یادی خودا شه همر بهرموامو دهمینیتوه ، بویه
منیش همرشتیکی باش و بهنرخ بکهویته دهستم لهپزگای خودا دهی بهخشم .
بو شهوی لهلای خودا پاریزدایی بو .

چواره : کو مه لانی خهلم بو دهر کهوت تمنها ناواتیان سهروهت و سامان
وپلهوپایه ناو نیشانه ، بی گومان شهانهش بو پوزی دواپی هیچ کهلکیان
نیه ، بهلام دواپی که سهیری فرمودهوی خودام کرد ده فرمودی : ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ
عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ﴾ الحجرات/ ١٣

واته : بهپزووگمورهتان لهلای خودا شه کهسه تانه کهیادی خوداو خوږپاریزی
زیاتر بیت . منیش ههوو ناواتیکم کردهوی باش و خوږپاریزی به بو شهوی لهلای
خودا بهپزیم .

پینجهه : چاوم بهکو مه لانی خهلم کهوت زور به یان نیرهپی و حساسهت
بهیکترهوه دهبن بهلام که چاوم به فرمودهوی خودا کهوت کهدهفرمودی : ﴿تَحْنُ
قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ﴾ الزخرف/ ٣٢

واته : نیمه ژیان و بهپزوه چونی ژیانمان لهناو کو مه لانی خهلم دابهش
کردوه بهشیوهی لیهاتویان لهژیان دا . بویه منیش باوهپی تهوام بهخودا
هیناو لهنیرهپی دور کهوتهموه .

دوستی باوهرداران

شه‌شهم: کاتى کومه لانى خه لکم بو دهرکوت زوربه يان خه رىکى ناخوشى
وهربره کانين، له دوايى دا چاوم به فهرموده ي خدا کهوت ده فهرموى: ﴿إِنَّ
الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ الاعراف/۲۱

واته: بهراستى شه يقان دوورژمنىكى ئاشکراى ئيوهيه. ده ئيوهش به دوورژمنى
خوتانى بزنان. منيش بهو بوئموه له دوورژمنيه تى کومه لانى خه لک که ناريم
گرت و دوور کهوتعموه، ته نها شه يقانم کرد به دوورژمنى سه ره کى راسته قينه ي
خوم .

حه وتم: کاتى بوم دهرکوت کومه لانى خه لک بو پهيدا کردنى پوزى خويان
سوک و بى نرخ ده که ن به لام که سه يرى فهرموده ي قورئانم کرد ده فهرموى :
﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هود/۶

واته: ههرشتىک لهو خاک و زهويه دا هيه به تىکرا هه مووى خوراک و پوزيان
له سه ره خودايه، بوئه منيش هه ولم دا به ره دوام به له سه ره ئه وشته ي له سه ره
پيوسته بو خودا به ئه نجامى بگه يه نم وه ئه وه ي له سه ره خودا پيوسته بوئم
وازي ئى به ينم.

هه شته م: کومه لانى خه لکم چاو پى کهوت که زور به يان باوهرپيان
به بازرگانيه که يان و ئيش و کاريانوو ته ندروستى گيانيانه وهيه. به لام ئه من ته نها
باوهرپوناواتى هه ره به رزوگه وه به خوداي خاوه ن ده سه لاته.

﴿گه ورهیی له ئیسلامدا به دی دهکړی﴾

(العزّة بالاسلام)

زانای بهناو بانگ وخواپهراستی بهراستی (فهزیلی کوپی عه یاز) له پینشی
گه پراڼه وهی بولای خودا پڼگرو دز بوو. شهویک دهراته مالیک بو دزی، کاتنی
به سهرخانویهک دهکموئ له دواپی که بهقادرمهکان دا دهراته خوار بو
حهوشهکه. گوئی له دهنگی خاوهن مالکه دهبی ئهونایه ته ده خویننی به فرموی:
﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ الحديد/ ۱۶

له مه مو تاوان و نا په وایی یهک په شیمان بووهو گه پرایه وه . واته : نایا کاتی
ئوه نه هاتوو به بو ئه وکه سانه ی که با وهریان به خودا و پیغمبرو به دینی
سهر بهرزی اسلام هیناوه دلایان له ترسی خودا و بو یادی خودا و په پیره وی
قورنانی پیروزی بد او فرمانی خودا به جی بهینی. (فهزیل) دهلی که گویم
له خویندنی ئه و قورشان و نایه ته گرت بی گویمان کاریکی زوری کرد : وام
هست ده کرد که قاجم له سهرپی پیلکه کاند ا بهرزه بووه بولای خودای
گه ورو پڼگای دهگرت ودهی ووت. ئه ی خودایه ده تکم به شاهد کاتی ئه وه
هاتوو دلم به یادی تووه لی بدات . نای که ترسی تو له دلمدا چون ژبانی
ژاکاندوم، به لی ئه و پیاوه ئیش وکاری دزی و پڼگری بوو ترس و بیمی
له دلدا نه بوو؟. به هوئی پووناکی ونوری خودا و ا نه مرو گه پرایه وه، بوو به خودا
په رستیکی بهراستی و. زانایه کی لی هاتوو و له هه مو تاوان و نا په وایهک
په شیمان بووهو گه پرایه وه . پوژتکیان دایکی بانگی (فهزیل) دهکات و ئه ویش
به دهنگیکی بهرزه وه لام ده داته وه ده لی: به لی دایه گیان ئینجا له جیگه یه کی چول
بیرده کاته وه . ده لی نای له من چون تاوانیکم کردوو به دهنگی بهرزه وه لاسی
دایکم داوه ته وه: بو یه هول ده دات بهنده یهک دهکړی و ژازادی دهکات: له توله ی
ئه و قسه یه .

دوستی باوهر داران

﴿نارامگری پیاوچاکان﴾

(صبر الصالحین)

یهکیک له پیاوچاکان نافرته تیکي به دخوی به دره وشت ماره دهکات و. دهیکاته هاوسه ری ژبانی وه هرچی خوشی و پووناکی ژبان هیه لیی ده بیئت به شه و زهنگ و تامی خوشی له بیر ده باته وه. پوژیک یه کیک له هاوه له مکانی پیی ده لی بپوژنه کهت به ره لا (طلاق) بده و پرگارت ده بی له دهستی، بوچی خووت به و نافرته وه گیرده کردوه، پیاوه باشه کهش ده لی له وه دترسیم نه گهر به ره لای بکه م، یه کیکی تر ماره ی بکات و پییه وه گیرده بیئت و ژبانی بخاته ناخوشیه وه، وه خودا پاریزگاریم بکات که من ببه به سه به یوه و، بو نازاردانی بهنده ی خودا، له دوی ووتیان: نه دی چاره ت چیهر چی ده که ی. ؟ له دهستی نه و نافرته ؟

له وه لأم دا ووتی: له سه ر نازارهکانی نارام ده گرم دلی خوُم به فرموده ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) ده ده موه که ده فرموی:

(ایما رجل صبر علی سوء خلق زوجته أعطاه الله مثلما أعطی ایوب علی بلائه، وایما امرأة صبرت علی سوء خلق زوجها أعطاه الله مثلما أعطی آسیة زوج فرعون)

واته: هر پیاوینک نارام بگری له سه ر ناتوه وای په وشتی ژنه که ی نه وه خودای گه وه پاداشتی چاکه ی پی ده به خوشی هه وه و پاداشتی جه زه تی نه یوی له سه ر نارامی نه خوشی دایه وه. وه هر نافرته تیکیش نارام بگری له سه ر ناتوه وای میزده که ی نه وه خودای گه وه پاداشتی ده داته وه هه وه و پاداشتی ناسیه ی خیزانی فرعه ونی دایه وه .

﴿ درود له سهر پیغه مبر (ﷺ) خوشی وشادی یه ﴾

(الصلاة على النبي شفاء)

پیشهوای بهنرخ (نمو عبدالله ی بوسهیری ﷺ) خاوهنی هوئراوی بورديه ده
فرموی: بهفرمانی خودا تووشی نیفلیجی بووم، نیوهی گیانم له جولہ
کموت، پزیشکمان سرگردان بوون له چاره سرکردنم، شوړکیان بهدلّم داهات
ووتم: من شو ههموو تاریفهی پیغه مبر (ﷺ) م کردووه چوّن دهبی بهماوارمهوه
نهیات پیش شووی بنوم سهد سهلاواتم له گیانی پیغه مبردا (ﷺ). وهبه
هوئراوهی جوان، به پیغه مبرو دینی سربریزی اسلام وقورئانم هملگوت .

له دوايی نوستم شهو بهخزمت پیغه مبر (ﷺ) گهیشتم داواي چاک
بوونهووم ئی کرد: دهستی پیروزی بهسر گیانم داهیناو پهیمانی ساغ بوونهوهی
پیدام . نهمنیش له خوشیان بهخبر هاتم، زورچاک چاک ببوموه وهك نهخوش
نمبووبم وا بوو، له دواي شوو: (بردة المدیح) م دانا واته: تاریف کراویك كه
هوئی پزگاری بوون بوو له نهخوشی وه بویش شو ناووم لینا لهبر پیروزی
بردهی پیغه مبر (ﷺ) کله خومکم دا مرثهوی پزگاری پی بهخشیم .

﴿ گه ورهیی درود له سهر پیغه مبر (ﷺ) ﴾

(فضل الاصله على النبي صلى الله عليه وسلم)

زانای بهناوبانگ (عبدالواحیدی کوپی زهید ﷺ) دهفرموی: سالتك پویشتم
بو دیدهنی مالی بهیت بو بهجی هینانی پیویستی هج، له پویشتمکه مدا
کابرایهکم لهگهل دابوو بهمهر شوینیک دا دپویشتم ولهمر شوینیک بهری
دهکوتین گویم ئی بوو شوکابرایه سهلاواتی لهسر پیغه مبر دهدا (ﷺ)

منیش ووتم: نهی برام هوئی نهیننی شو ههموو سهلاواتانهت چیه ؟ بهردوام

دوستی با و مرداران

دهمت دهجولئ و پرانا وهستی، له پویشتن وله دانیشتن دا ؟.

کابرا له وه لām دا ووتی : ئەه عبدالواحد له وسه لاهوت لیدانه شتیکی نهینی هیه . ده فرموی : منیش ووتم : نهوشته نهینیهم پی بلی چیه به بهر په حمهتی خودا بکهوی ؟.

کابراکه له وه لām دا ووتی : سالی پابردو له گهل باوکم پویشتن بو دیدنه مالی خودا بو به جیهانی پیوستی حج به لām . واپویدا باوکم له پرگا کوچی دواپی کرد : باوکم دهم وچاویکی سپی وگه شاهوی هه بو له ژياندا ، به لām که گیانی تیدا نه ما پەش وناشرین هه لگهرا : منیش زور غه مبارو مهلول بووم ، بهوخم وداخوه له ته نیشتی لاشه کهی خوم ئی کهوت که دهم ووت : ئایا هوئی چی بوو نهو پوهه پاکه واپەش هه لگهرا ؟! . له خهوه کهمدا چاوم به کابرایه کی دهم وچاوی پاک و پوونا کهوت له ژياندا شتی وا جوانم نه دیبوو شهیدای بووم پی ووتم : ئەه بهندهی خودا دهزانی من کیم ؟ من محمد پیغه مبهی ﷺ نیی راوی خودام . نه گه به خه بهر هاتی بوو نهو په رده یی له سهر دهم وچاوی باوکه لای بده بی گومان باوکهت زور تاوان باری ونافرمانی خودای کردوه بویه دهم وچاوی واپەش هه لگهرا وه به لām . باوکهت درود و سه لاهوتی زوری له سهر من داوه ، وه نهو درودانه له لای خودای گه وره تکایان بو کردوه ، و تکایه کهشیان وهر گیراوه .

کابرا دهلی له خوشیان له خهوه کهم به خه بهر هاتم په رده یی سهر دهم وچاویم لادا که سهیرم کرد باوکم دهم وچاوی وه کومانگی شهوی چواره دهره وشایه وه .

دوستی با ویرداران

﴿گهشت نامه ی پیاو چاکان﴾

(ا سفر الصالحین)

دهگیرنموه سالیک پیشهوا (نه سمعی ﷺ) دهچیت بو دیدنه مالی بهیت بو بهجی هینانی پیویستی هج لهرنگادا توشی بهتوشی پیرگانهوه دهبی و پیاو خراپیک به شیر ی روتموه لئی رادهپهپی و دهلی چی دهکی نهی کابرا ئیشت چیه؟ پیشهوا نه سمعهیش زور به نارام و چاونه ترسیموه خوئی ناشله ژین و دهلی: دهموئی منداله کانم فیری قورئان بکهم و بهفرموده ی قورئانیش بهرنگه داپرون .

کابرای رنکر ووتی: نهی برا نایه تیگ لهوقورئانهی که میچم ئی نهخویندوتموه بوم بهفرمودو. باگویم ئی بی. پیشهوا (نه سمعی) ش زور به بلیمهت و پیگه یشتوانه که ئینسان سهری سوپدهما دهستی به خویندنی سوپدهتی (الزاریات) کرد ههتا گه یشته نهو نایهته:
﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ (الزاریات/ ۲۲).

واته: بهناوی خودای گهره و میهره بان بی گومان نهوهی ئیوه داوای دهکهن لهپاداشت و له پوزی و هرچی بهلینتتان پیدراوه ههمووی لهئاسمانهوهیه . کاتیک رنکره که گوئی لهو فرموده یه بوو ووتی: توخودا بوم دووباره بکهوه پیشهوا نه سمعهیش چهند جاریک نهو نایهتهی بو دووباره کردهوه .

کابرای رنکر چاوی پر بوو له ئاو فرمیسکی پهشیمانی بهچاوان دا هاته خوارو شیروزی و پمبی فریاداو پروی خه جالهت و پهشیمانی کرده خوداو ووتی: پاکوبی لهکهی بو نهو خودایهیه که بوته دهسته بهری خوراکمان لهئاسمانهوه که چی لهگهل نهوهش دا نافرمانی دهکهن!

سویند به خودای گهره لهمرو بهدراوه رنگری نهکهم ههتا لهژیان دام لهسهر دهستی تو پهشیمانم لهوپووه نافرمانی خودا نهکهم. لهداوی نهوه پیشهوا

دوستی با وهرداران

ئه سمه عی ده فهرموی: ئه و جار ئه من ږنگه ی مالی خودام گرته بهرو کابرام لهو ږنگایه به جی هیشت .

پیشهوا (ئه سمه عی) ده فهرموی: شهویک به دهوری مالی بهیتدا ده گپرام تهوافم ده کرد گویم له دهنکیک بوو وهکو ئافرهتی کوس کهوت و دینالاند دهنکی هاواری دوونیای به کو له وه گرتبوو ده گریاوده ی ووت: ئه ی خودای گه وړه و میهره بان له دهرگای میهره بانیت پاره ستاوم بم به خشمو بی به شم مه که، که پیشهوا لیی نریک ده بیته وه سهیری ده کات ئه و کابرا ږنگه یه که له ږنگا توشی هات بوو وابه سوړو مل که چیه وه دهنالینی و په شیمانی خو ی له دهرگای فراوانی خودا داوا ده کات له ویش ووتی:

ئه ی پیشهوا ئایه تیکی که شم بو بخوینه وه باگویم له له فهرمانی خودای میهره بان بیت. پیشهواش ئه و ئایه ته ی بو ده خوینیته وه که خودای گه وړه ده فهرموی:

﴿فَرَزَبُ السَّاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَعَاقٌ مِّثْلُ مَا أَنتُمْ تَنطِقُونَ﴾ الذاریات/ ۲۳.

واته: سویند به په وړه ردگاری ئاسمان وزهوی هرچی به لیتان پی دهری هه مووی حه ق وراسته . هه وړه و دهنکی خو تان گو ی ئی ده بی . ئه و جا کابرا به بی هوشی که وته سه رزهوی و هاواری ده کردو ده ی ووت: ئه ی هاوار کییه ئه و که سه ی که خودا قینی ئی هه ستا بی به شیوه یه ک سویندی بو بخوات ؟.

﴿پاریزگاری کردن له کوړی باس کردنی پاشه مله﴾

(إياكم ومجالس الغيبة)

یهکک له پیاوچاکان د فمرموی: شویکی نوستبوم له خمومکه مدا چاوم به پارچه گوشتیکې بوگه نې پزیو کهوت بویان هینامه پېشم، گویم لهدنگیک بوو پییان ووت: فمرموو نهو گوشته بخو؟ منیش ووت: خو تاوانیکې وام نهکردوه که پیویست بکات بو خواردنی نهو گوشته بوگه نه. خیرا وه لایمان دامه وه پییان ووت: چون تو پیویست نیت به خواردنی! له میرت چوو له پاشه مله باسی برا موسلمانن کهت دکرد بو خوئی ناگادار نه بوو پیاوه چاکه که ووتی نه خیر شتی وا نه بووه. پیی یان ووت: نه دی له لای کومه لیک دانه نیشته بووی له پاشه مله باسی خه لکیان دکرد توش گویت راگرتبوو. بویه توش وه ک نهوان به شداری تاوانی.

﴿به هشت له ژیر پی ی دایکاندایه﴾

(الجنة تحت اقدام الأمهات)

دگېر نه وه پیاوینکی چاک دایکینکی هه بوو ته نه بو خوئی خزمه تی دکرد کس یارمه تی نه ده دا بو خزمه ت کردن کاتیک نهو پیاوه کوچی دواپی کردو گیانی به خاک سپارد خودای گموره زور قینی لی هستا بوو فریشته کانی خودا ووتیان: نهی پرموردگار نهو کابرایه زور پیزی له دایکی ناوهو خزمه تی چاکي کردوه خودای پرموردگار به فریشته کانی ووت: نیوه نازانن چی شتیک له نیوانی من و نهو کابرایه دایه. نهو کابرایه هرچند جاری که خواردنی بو دایکی دمبردو یارمه تی ده دا داوای لمن دکردو نهی ووت: نهی پرموردگار گیانی بکیشو لهدستی پرگارم بکه بویه منیش لی ی به قینم.

﴿نافرہ تانی موسلمان و با و مرداران﴾

(مسلمات مؤمنات)

بہرینز (نفیسہ خاتون) کہلہ نہوہی پیشہوا (حسینی کوپی عملی کوپی
ثمبی تالب ﷺ) بوو ماوہیک لہ پیش مردنی دا گوپنکی بوخوی ہلکمندو
زوربہی کاتی لہویدا بہقورٹان خویندن دہبردہ سہر (۱۴۵) سہدو چل وپینج
جار لہناو ٹہوگوپہ دا خہتمی قورٹانی تیدا کردوہ. ٹہو نافرہتہ موسلمانہ
بہزمانی بہروژ ولہمانگی رہمہزاندہ نہخوش کہوت پزیشک ہاتہ لای و
ٹاموژگاری کرد کہروژوہکی بشکینی بہلام (نفیسہ خاتون) بہ ووتہیہکی
شیرین ولہسہر خو ووتی: ٹہو پزیشکہم ئی دوور بخمنہوہ لیم گہرین بالہگہل
خوشہویشتم دایم. بہو شیوہیہ ٹہو نافرہتہ موسلمانہ لہسہر جینگای مردن
پاکشابوو ہمر قورٹانی دہخویند کہگہیشتہ ٹہو ٹایہتہ کہخودا دہفرموی:

﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُمْ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الانعام / ۱۲۷

واتہ: بو ٹہو موسلمانانہ بہہشت (دارالسلام) خانوی ٹاسایش وخوشی لہ
لای خودای خویمانہوہ بہدہست کہوتوہ. وہ خوداش سہردارویارمہتی دہریانہ
بہہوئی ٹہوکردہوانہوہ کہکردویانہ لہرہفتاری چاک. گیانی لہجولہ کہوت و بو
بہہشتی پان و بہرین بہری کہوت کوتای ژبانی بہبؤن و بہرامہی خوشی بوو.

﴿ نافرتهی بهر وژو ﴾

(المرأة الصائمة)

پیشخوا (عبدالله ی واستی ﷺ) دهفرموی: پوزنکیان چومه مرکزوتی بیت الحرام چاوم به نافرتهیک کهوت قورثانی دهخویند زور به جوانی و ړنکی، منیش ووت: سهلامی خوات لهسرې نهی جارییهی خودا، شمیش لهوه لام دا ووتی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ یس/۳۶.

واته: نهوانهی دهچنه بهمهشت له لایه ن خودای پهرومردگارو میهره - بانوه سهلامیان لی دهکری بو ړیز لی نانیان، پیم ووت: ناوت چیه نهی جارییهی خودا ؟ لهوه لامدا ووتی: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾ مریم/۱۹.

واته: لهقورثاندا باسی مریمه می کچی عمران بکه، نافرتهکه ناوی مریمه بووه ووت: چون بوو هاتویه ئیره ؟ لهوه لامدا ووتی: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ ال عمران/۹۷.

واته: بو خودا هیه لهسر هموو شاده میزادیکی پی گهیشتو کهتوانای پویشتنی شو رینگایه هبی بهمال وبهگیان بجی دیدنهی شو مال بهکات بو حهچ لهته مهنی دا یمک جار ووت: نهی جارییهی خودا شوت کردووه ؟ لهوه لامدا ووتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ﴾ المائدة/۱۰۱.

واته: نهی نهوانهی کهباوه پتان هیناوه بهدینی اسلام پرسیار مکه ن له پیغمبر (ﷺ) لههیندیک شت نهگمر راستیهکهی بهدور بکهوی بوتان قوشی هیلاکیتان بکاو ناپهحت بن ووت: مندالت هیه ؟ لهوه لام دا ووتی: ﴿وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُورَ﴾ الشوری/ ۴۹.

واته: خودای گهوره چی خواستی لهسرې دوستی دهکات، نهوهی نیرینه دهه خشی بههیندی کهس .

ووت: ناوی منداله کانت چیه ؟ لهوه لام دا ووتی: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾

دوستی باوهر داران

مریم/ ۵۱. واته: له قورئاندا دا باسی موسی ی کوپی عمران بکه
 ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ ص/ ۲۶.

واته: نهی داود ئیغه تو مان کرده جیگه نشینی پیغه مبرانی پیشو لهسر
 زهوی بو گه یاندنی فرمانی خودا.

﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ مریم/ ۴۱. واته: نهی پیغه مبر (ع) تو باسی
 ابراهیمی خلیل بکه له قورئان دا ووت: ده تهوی سواری حوشره کهم بی ؟
 لهوه لام دا ووتی: ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ النساء/ ۱۲۷

واته: نهگر کردهوی چاکه بکهیت بی گومان خودا ناگادارهو چاکهش وون
 نابیت. کاتی ویستی سواری حوشره کهم بی ووتی:
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَفْعَلُوا مِنْ آيَاتِهِمُ﴾ النور/ ۳۰.

واته: نهی پیغه مبر ی خوشه ویست (ع) به موسلمانان کان بفرموو: چاوی
 خو یان له بازه شتیکی نارهوا بیاریزن. کاتی که سوار بوو ووتی:
 ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ الزخرف/ ۱۳.

واته: پاکی وبی له کهی بو نهو خودایه که نهو ناژه لانهی بو ئیغه رام کردوه
 . ئیغه به بی یارمه تی خودا نه مان ده توانی رامیان بکهین . کاتی ویستی دابهزی
 ووتی:

﴿قُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ المؤمنون / ۲۹.

واته: داوا بکه له خودای بلی خودایه دام بهزینه لهو که شتی به شوینیکی
 به قه درو پیروژ بی گومان تو خودایه کی میهره بان تری لهه موو نهوانه ی که
 یه کی دابهزی نه شوینیکیدا. کاتی گه یشتنه جی ووت: خواردنت بو بهینم ؟
 لهوه لام دا ووتی:

﴿إِنِّي نَزَرْتُ لِالرَّحْمَانِ صَرْمًا﴾ مریم/ ۲۶. واته: من پیو یستم کردهوه لهسر خو م
 به پروژ بوون و نه خواردن بو خودای خو م که زوژ میهره بانه
 کاتیک پروژ ناوا بوو مندا لهکانی هاتن پی ی ووتن :

﴿فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ﴾ الكهف / ١٩.

واته: يهكڼك تان بنځرن نه ختيك پاره له گهل خوی بهرې و سهير بکات کام کس له خواردنی شارمهکه پاکترو خوشترو هرزان تره خوارده مه نيمان بو بهینې به لام بازور به نمرموو له سهره خویي قسه بکا له گهل فروشیارمه کان کاتې له سسر سفره ی پوژوشکان دانیششت کوټایي به خوښندنې قورئان هیڼا له دواي ماوه یهک غم و په ژاره دای گرت پښم ووت: بوچی وا په ژاره دای گرتی نهی جاریبه ی خودا له وه لام دا ووتی: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ ق / ١٩.

واته: له دنیا ژبانت کوټایي هات بی گومان سهختی مردن دیته سسر ښسان به بی دوو دلی له دواي نهوه ی گیانی دهرچوو نویژمان له سسر کردو شاردمانه وه له خومدا چاوم پښی کموت پښم ووت: چون گمیشتیبه جینگه ی خوټ و خودای گهره چی له گهل کردی لی پرسینه ووت چون بوو؟ له وه لام دا ووتی: ﴿إِنَّ السُّكْرَيْنِ فِي جَنَاتٍ وَتَهْرُ {٥٤} فِي مَقْعَدٍ صَنِيعٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُنْتَدِرٍ {٥٥}﴾ القمر / ٥٤-٥٥. واته: بی گومان نهوانه ی یادی خودا ده که و خو پارینن له ناو باخ و باختی به هشت دان له جینگه دانشتنیکي وا خوش که جینگه ی په زامه ندی خودای به خشنده و میهره بانه .

﴿شهو هاوه لی پیاو چاکانه﴾

(اللیل جلیس الصالحین)

ده گپړنه وه یه کڼک له پیاو چاکان ژنیکي هه بوو هرچمند جاريك شو پیاوه له خمو هله ده ستا ژنه که ی ده دیت وا خه ریکي یادی خودایه . شهویك پښی ووت: ثا فرهت وهره توزيک بنوو پشویهک بده ؟ ژنه که له وه لام دا ووتی: نهی گهره م چون ده توانم بنوم له کاتیک دا دهمانم خوشمویسته کم به خه بره م نه نوستوو. له دواي دا پیاوه که گوښی له دهنگی ثا فره ته که بوو به دهنگه وه

نژای دیکردو دهی ووت:

یا حبيب القلوب انت الحبيب انت أنسى وانت منى قريب
يا طبيبیا بــــطبه یتداوی کل ذی سقم فنعم الطبيب
طلعت شمس من احب بليل واستنارت فما تلاها غروب
ان شمس النهار تغرب باللیل وشموس القلوب لیست تغیب
واذا ما اللیل اسبل ســــترا فالی ربها تحل القلوب

واته: نهی خوشهویستی دل وگیان بهراستی تو خوشهویستی وه تو
هاوده می شوم می زورم لی نزدیکی نهو پزشکی بهزانیستی خوئی نه خوشان
دورمان دهکا بو هه موو دهر دیک نه تو چاکترین پزشکی. وا به دهر کتوت وه لات
پوژی نهو کسه سی که خودا خوشی دهوی واته: به شمو پوژ هه لاتمو دونیا
پووناک ده بیت، له دواي هه لاتنی پوژی تاریکی نایات وه بی گومان پوژی پوژی
به شمو ناوا ده بی، به لام پوژی دل به هیچ کاتیک ناوا بوونی بوئی، وه نهوکاته ی
که شمو پهرده ی تاریکی به سهردا دی نهو کاته بو لای خودا ده گهریتهمو
شادمان و به ختموهر ده بی. منیش به جوهر کرده هه لبه ست :

نه ی دلای پر جوش و خوشی نه ی هیواکه ی پر دل
تو هیوامی تو له لامی زورنزیکی وه دل
هر نه تو تواناو به هیزی چاره سازی گشت نه خوش
گشت ده می شادی ده می نی بو دلانی پر به هوش
گهرچی خوئی روژی روژی دیت و زو ناوا ده بی
تیشکی نوری زاتی به رزت هر ده می گش تر ده بی

﴿ دراوسینی پیاو چاکان ﴾

(جوار الصالحین)

یهکڼک له پیاوچاکان له خمو داچاوی به برایه کی مردوی دهکوی به شیوه و رهوشتیکی زور دزی و ناشرین پرسپاری لی دهکا بوچی ناوات دهبینم ؟ ئه ویش لهو لامي دا دهلی: برام به پرستی زور پر یشانم خودای گموره لیم توپه یه و قینی لیم هاتوته جوش . له دواي چهند پوژنکی تر دووباره هه مان پیاوچاک له خمو دا چاوی به برایه کی دهکویته مه ، به لام ئه مجاره به شیوه یه کی زور پووناک و جوان ، دووباره پرسپاری لیده کاته مه برام نیستا چونی . ؟ ئه ویش له وه لامي دا دهلی: برام لهو پوژانه پیاوچاکنک لهو گوپرستانه دا شارایه مه خودای گموره به هوئی بهرکمت و پیوژی ئه و پیاوه چاکه له چل کرسی مردوی ئه و گوپرستانه خوش بوو به خشینی منیش یهکڼک بوو لهو چل کسه .

﴿ دراوسی ﴾

(الجوار)

جاریکیان پرسپاریان له پیغه مبهری خودا کرد (ﷺ) ئه ی نیردراوی به پرستی . ئایا دراوسینی مردوی باش کهلکی هه یه بو مردوکانی تر . ؟ پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی: ئایا دراوسینی چاک و باش بهزیندویی کهلکی هه یه . ؟ ووتیان: بهلی دراوسینی باش له دونه دا کهلکی زوره پیغه مبهر (ﷺ) فرمووی: هه بهر بهر شیوه یه به مردویش له گوپرستانه کهلکی هه یه .

دوستی با وەرداران

﴿ نَاخ و پەشیمانی ﴾

(حسرة)

پوژنیک پیاو چاکنیک بەرینگادا دەرویششت چاوی بە کابرایەك کەوت گۆشتی دەبرژاند . کابرای پیاوچاک دەستی کرد بە گریان . کابرای گۆشت برژین ووتی : بوچی دەگریە ؟ ئارەزوت لە گۆشتیە ! کابرای پیاوچاک ووتی : نەخێر ئارەزوم لە گۆشت نیە . دووبارە کابرای گۆشت برژین ووتی : ئەدی بوچی دەگریە کابرای پیاوچاک ووتی : من لەبەر ئەوە دەگریەم ئادەمیزاد ئازەل بەمردوویی لەسەر ئاگریدا دەنن و دەی کولینن . بەلام ئادەمیزاد لەپوژی دوایی دا بەزیندویی دەی خەنە سەر ئاگرو دە برژی !

﴿ مەیل و ئارەزووە کەن بۆلای ئەوانە ی ستم کارن ﴾

(ولا ترکنوا إلى الذين ظلموا)

جاریك کابرایەك هاتە لای (حەسەنی بەسری ﷺ) پێی ووت : من بەرگ درووم بەرگی پیاوێ گەورە دەسلەت دارە ستمکارەکان دەدورم خودای گەورەش لە قوتاندا فەرموویەتی : ﴿ وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ﴾ مود / ۱۱۳ .
واتە : بەدل ئارەزو مەكەن بۆلای ئێنسانێ ستمكار دەنا ئاگری ستمکاری ئەوان دەتان گریتەوێ ئینجا ئایا من لەوكەسانەم كە یارمەتی ستمكار دەدن ، یان نا (حەسەنی بەسری ﷺ) لەوێ لāmدا ووتی : ئەوێ دەزو دەریزەكەت پێ فەروشی یارمەتی ستمكار دەدات . بەلام تۆیۆخۆت كە بەرگیان بو دەدوری وەك و ئەوان ستمکاری .

﴿زانایانی دلسوز﴾

(علماء مخلصون)

زانای بهناو بانگ و خودا ناسی بهراستی (سالمی کوپی عبدالله ﷺ) پوژنک به دهوری بهیتدا دهگهرا له پرنکدا چاوی به لپرسراوی موسلمانان (هشامی کوپی عبدالملك ﷺ) خلیفه‌ی دهولته‌ی نهمه‌ی دهکموئ هشام دهلی نهی سالم همرچیت دهوی له دنیا داوام ئی بکه پیټ دهبه‌خشم ؟

سالم له‌وه‌لام دا دهلی: هوشام نهمن شرم دهکم لهناو مالی بهیت دا بیجگه له‌خودا داوا له‌کسی تر بکه‌م بو شت مالی دنیا . له‌داوی تمواو کردنی گهران به‌دهوری مالی بهیتدا. پویشتیغه ده‌ری له مزگموتی حرام : دووباره هوشام به‌سالمی ووت: نهی سالم لهناو مالی بهیت دا شرم‌ت کرد بیجگه له خودا له‌کسی تر داوا‌ی شت بکه‌ی، به‌لام ئیستا که هاتوینه ده‌ری له ژووری بهیت چیت نارمزو ئی یه داوام ئی بکه، زانای بهناو بانگ ووتی : باشه نهی هوشام نارمزوت ئی یه چیت داوا ئی بکه‌م له‌بارهو پایه‌ی نهم جیهانه بیټ، یان جیهانی دوا پوژ ؟

هوشامیش ووتی: له‌پایهو باری نهم جیهانه‌م داوا ئی بکه . چونکه بی گومان من خاوه‌نی هیچ نیم له‌پایه‌ی دوا پوژ : سالم له وه‌لامی دا ووتی: من پیم ووتی شرم دهکم داوا‌ی پایه‌ی نهم جیهانه له‌خودا بکه‌م که‌خاوه‌نی تیگرایسی همرئوه . ئینجا چون داوا‌ی پایه‌ی نهم جیهانه له‌تو دهکم که‌خاوه‌نی هیچ نیت

!

﴿نا موژ گارییه کی به نرخ﴾

(نصیحة قيمة)

جاریک خواناسی بهراستی (حسینی بهسری) پویشته لای سمر کرده ی
موسلمانان (عومری کوپی عبدالعزیز) سمر کرده عومر ووتی: نه ی
ته قیهدین ناموژ گاریه کم بکه .؟ (حسینی بهسری) ش پی ی ووت: له باره ی
دولیا به پوژوبه واته : زور به خه م پله و پایه ی نهو جیهانه وه مه به .
وه له باره ی مردن پوژو شکین به واته: هه موو کات له یادت بی و لینی بی
ناگامه به وه تیشو ناماده بکه له شهوینک دا که به میانیه که ی پوژو دواییه واته:
نیستا تیشوی دوا پوژت ناماده بکه .

﴿زانایانی تی کوشه روخه بات کار﴾

(علماء مجاهدون)

پوژیک زانای خودا ناس (نمبا حسه ن نهحمه دی کوپی سینان) پویشته
لای داد پرسسی میسر (نهحمه دی کوپی تولون) پینی ووت: نه ی کوپی تولون
له خودا بترسه و یادی بکه .؟
نهو کومه له خه لکه ی له لای دانیشتبون زور سمر سام بوون له قسه که ی نهبا
حسهن که چوژ توانی به ره و روی داد پرس نهوقسه یه بکات !. داد پرسیش
کوپی تولون زور پقی هه ستاو توپه بوو ده ماره کانی گپژ بوون له دوا ی ماوه یه ک
به پاسه وانه کانی ووت: بپوژ به پاسه وانی شیرکه بلین: (که شیریک ی به هیژو
درنده یه کی ترسینه ریان هه بوو وه و جه لاد بوژیک شکان و خواردنی نهو تاوان
بارانه ی که بوخویان حمزبان پینه ده کرد) هه تا سی پوژ هیچ خواردنیکی نه ده نی
بو نه وه ی نه وه نده برسی بی هه رشتیک دارو به ردیش بجیته لای په لاماری بدو

دوستی باوهرداران

بیخواو بیرى ئى نهکاتهوه . وهله دواى سى پوژمهکه ئهو ئهبا حهسهن نهحمهدى بو فېرى بدهنه ژورهوه بابيکات به خوراکى برسپهتى . بهوجوره فرمانى داد پرسپان بهجى هینا . زانای بهناوبانگیان لهسر قسهیهکی راست وئاموژگارى بهنرخ، له دواى سى پوژ برسى کردنى شیرمهکه فریپان دایه لای وهرگاو پهنجهره ژورهکیان داخست له دواى تپهرىنى پوژنک پاسهوانهکه وىستى راپوژتى بهسهرماتى (ئهباحهسن) بو پادشا بنیرى که فرمانهکه یان بهجى هیناوه تنها چهند خوین وئیسکه شکاوک نهبیئت هیچی ترى نهماوه بو ئهو مهبهسته پویششت دهرگه ژوروى شیرمهکه کردوه بهلام . نهوى کمپرى ئى نهدهکرایهوه بهرچاوى کهوت سهپرى کرد (ئهباحهسن نهحمهد) سهپرى له کړنوش دایه دهلى پاك وبى لهکپى بو خودای گهره به توانایه . شیرمهکهش لهبرامبهپرى راوهستاوه پاسهوانى ئى دهکاو بههیچ جورنک شالوى خهراپهپى بوتهبردوه . سهپرى بوخودای گهره رادموهشینی و بهزوبانى دل لهبر خودا دهپارپتهوه، کاتى پاسهوانهکه چاوى بهو بوداوه کهوت که چاوهروانى نهدهکرا همر خیرا راپوژتیکی لهو بارهوه بو پادشا نارد پادشاش ووتى: بېرون ئهو زانایه بو بهین زانایان بولای پادشا بانگ کرد نهویش زور بهسهر بهرزی وچاو نهتر سپه وه پویشته لای پاشا . پادشالپى پرسى نهى ئهباحهسن چوئى ؟

ئهباحهسن نهحمهد ووتى: سوپاس بوخودا زور باشم وهکوده بىنى پادشا ووتى: هوشت چوئ بو ئهو کاتهى شیرمهکیان کرده لات ؟ ئهباحهسن نهحمهد ووتى: زور باش بووم ئهو نایهتهم دهخویندهوه کهخودا دهفرموى: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور / ٤٨ .

واته: تو نهى پیغهمبهپرى خودا ﷺ لهسر فرمانى خودای خوئ نارامت ههپى وهخوئ رابگره کهپریارى خودا ئیستا وایه ئهو بى باوهپانه موته بدا، وه بهراستى توئ لهچاو دپرى خومان دای .

پادشا ووتى: بو ده ترسای نهکاتهى شیرمهکه لهلابوو زاناکه ووتى: من

دوستی باوهرداران

لهوه دهرترسام شیرکه بهلیک وچه په لکه ی خوږم ئی بدات و جله گانم پیس بکات و نه توانم نویژه گانم بکه م ئینجا له دواي نهوه پادشا سوپاسی نه با حه سن نه حمده ی کردو ئی ی خوش بوو ئاموژگاری یه که ی وهرگرت و بهرله ای کرد.

﴿هه ئویستی زانایان﴾

(مواقف علماء)

ده گپړنه وه سهر کرده ی موسلمانان (هاپون ره شید ﷺ) خلیفه ی سهرده می عباسی پوژیک نویژی عه سر دوا ده خات پيشهوا نه بو یوسف ﷺ به پهر داخیک ئاوه وه ده چیتته لای هاپون له دواي سه لام و به خیر هاتن پيشهوا نه بو یوسف ﷺ ده ئی: نه ی سهر کرده ی موسلمانان نه گهر وا دابنین نه وه ده له ته ی تیدا ده ژین ده ریاو پو باره کانی هه مووی ووشك بووه و ئاوی تیدانه ماوه، تینوا یه تی تینی زوری بو هیئای ئاوت به ده ست نه ده که وت، منیش نیو په رداخ ئاوم بو هیئای بیخوییه وه چیم ده ده یه ؟ هاپونه ره شید ووتی: بهو نیو په رداخه نیوه ی فرمان ره وای ده سه لات و سامانمت پی ده به خشم، دوو باره پيشهوا نه بو یوسف ووتی: نه گهر ئاوه که ت خوار ده وه له ناو گیانت دا مایه وه نه هاته دهر تووشی ئازاریکی زور به تینی کردی پزیشك هاته لات ووتی: من ده توانم نهو ئاوه له گیانت دا بکه مه دهر تو چی ده ده یه ؟.

هاپونه ره شید ووتی: نیوه ی نهو ده سه لات و سامانه ی که ماومه پی ده به خشم . نه مجار نه بو یوسف ووتی: نه ی هاپون خودای گهره به بی کری ئاوت پیده به خشی وه به بی کری ئاوه که له گیانت دهر ده کا له گهل نه وه شدا تو فرمانه کانی به جی نا هیئنی و نویژی عه سر به درهنگ و دوا ده خه ی !.

﴿ سامان دېرواو نامېنېت ﴾

به لآم ساماني خودا هره به رد موام دېنېت ﴿

(الملك يزول وملك الله لا يزول)

كاتي (هارونه پره شيد ﷺ) خليفه ي دولته ي عباسي بهر و تمهن دريژي و کوتايي ژياني دېويشت فمرماني دمرکرد گوړيکم بو ملکمن .! له دوايي دا ووتې: بم بهن بو ديدنه ي گوړه کم که چاوي به گوړه کمه ي کهوت دېستي کرد به گريان دوايي ووتې: نه ي نهو کهسه ي که سامان و دولته ت بهر موام هميو ته فرو تونا نابيت . مهره باني له گهل نهو که سه دا بکه که سر ووت و ساماني لهه ست ده چي و ته فرو تونا دېنېت .

﴿ نه زانين راستي له سه رخاوه ي ددات ﴾

(الجهل يشهد على صاحبه)

سهر کرده ي موسلمانان (هارونه پره شيد ﷺ) له گهل زاناي بهناوبانگ (نبايوسف ﷺ) له پويشتني ديدنه ي مالي بهيت دېن به ماومل کاتي ده گنه جي، پيشهوا يوسف له نويزي چوار پکاتي دا دېست بو هاپون پاده کيشي و دهلي فرموو: هاپون بو پيش نويزي پيشکهوه هاپونه پره شيديش پيش دهکوي و دوورکات نويز دهکات و سه لام دداتوه .

له دواي سه لام دانوه نهويوسف دهلي: نه ي دانيشتواني مکه نيوه نويزه که تان ترواو بکن چونکه سهر کرده ي موسلمانان . پريواره نويز به کورتي دهکات . کابرايک له دا نيشتواني مکه لهناو نويزه کمه ي دا هاته گو فتار و ووتې: نه ي نهبايوسف نيمه له تو باشت دزانين . وه له وهش باشت دزانين که فيريان کردوي، دوباره: نهبايوسف له وه لآم دا ووتې: نه گمر له نيتمت باشت بزانيبايه له نويزه که ت دا قسعت نه ده کرد .!

﴿خانه‌ی خود﴾

(بیت الله)

جاریك پروداویکی ناخوش له‌نیوان (ه‌پونه ره‌شید ﷺ) و خیزانه‌کە‌ی دا پروی دا ه‌پونه ره‌شید سویندی به ته‌لاق خوارد ووتی: نابیی ئمو شو لمر نشتمانه‌ی که‌من فرمانی به‌سمر دا ده‌کم پروژ بکه‌یموه؟. وه‌جیگه‌ی فرمان ره‌وای ئمویش له‌پروژ هه‌لاتی سنوری سینه‌وه، هه‌تا پروژ ناوای سنوری پاریس بوو. وه‌ ئموکاته‌ش هیچ شتیکی هو‌ی گواستنه‌وه‌ی خیرا نه‌بوو وه‌ک و ئیستا خیزانه‌کە‌ی نه‌ی ده‌توانی ئمو نیشتمانه‌ی چو‌ن به‌جی بی‌لی، بو‌یه بو‌ چاره‌سهرکردنی ئمو کیشیه‌ی زو‌ری زانیانی کو‌کرده‌وه یه‌کیک له‌وزانیانه‌(ئه‌بایوسف) بوو له‌دوای ئموه‌ی که‌زاناکانیان تی‌ گه‌یاند بو‌چی مه‌به‌ستیک کو‌بونموه، له‌دوای کیشیه‌یکی زو‌ر(ئه‌بایوسف) ووتی: نه‌ی سهرکرده‌ی موسلمانان ده‌توانین سوینده‌که‌ت پو‌چ بکه‌ینه‌وه ته‌لاقت نه‌که‌ویت ه‌پونه ره‌شید ووتی: چو‌ن ده‌توانی وه‌ به‌چی ریگایه‌ک ؟.

ئه‌بایوسف ووتی: ئه‌مشه‌و خیزانه‌که‌ت له‌مزگه‌وت دا پروژیکاته‌وه مزگه‌وتیش خانه‌ی خودایه‌و به‌نیشتمانی تو‌ ناژمیردری هه‌روه‌ک و خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی:

﴿وَأَنۢنَّ الْمَسَاجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ أَحَدًا﴾ الجن / ۱۸.

واته: بێ گومان مزگه‌وت خانه‌ی خودایه‌وه هه‌ر ده‌بی خودا په‌رستیان تیدا بکری و قسه‌و گفتو گو‌یان تیدا مه‌که‌ن وه‌له‌که‌ل په‌رستنی خودادا که‌سی تری تیدا مه‌په‌رستن و هاواری ئی مه‌که‌ن به‌و شیوه‌یه‌ی خیزانی سهرکرده‌ی موسلمانان ه‌پونه ره‌شید له‌مزگه‌وت دا ئمو شه‌وه‌ی به‌پروژ کرده‌وه کیشیه‌ی نیوان ژن ومیرد کو‌تای پی‌ هات و سوینده‌که‌شی ئی نه‌که‌وت .

﴿خوپاریزی زانایان﴾

(ورع العلماء)

زانای لهخوداترس (تاوس) کاری نوسه‌ری بوو له‌لای خلیفه‌ی عباسی
پوژنیک جه‌عفر ده‌لی نه‌ی تاوس شو مەرکه‌بهم بده‌یه باشتیک بنوسم تاوسی
نوسه‌ریش له‌وه‌لام دا ده‌لی: نه‌ی جه‌عفر بوخوت مه‌لی بگره‌وبنوسه؟
نه‌بوجه‌عفر ده‌لی نه‌ی تاوس بوچی تو نام ده‌یه ده‌ست .
تاوسیش له‌وه‌لام دا ده‌لی: له‌وه‌ده‌ترسم شتیک بنوسی ستم له‌بهنده‌کانی
خودا بکری و به‌وه‌ویوه‌ منیش بجم به‌هاوبه‌شی تو، له‌سزای نه‌وشته له‌پوژی
دوایی دا .

﴿با نگ هیشتن له‌نیوان ووته و کردار﴾

(الدعوة بين القول والعمل)

جاریک پیشه‌وا (سری سه‌قه‌تی) به‌یه‌کیک له‌قوتابییه‌کانی ووت: به‌ناوی (نه‌بول
قاسم جونه‌ید) نه‌ی جونه‌ید بره‌و مزگه‌وت ناموزگاری خه‌لک بکه ؟ جونه‌یدی
قوتابی ووتی: ماموستا زور چاک ده‌توانم ناموزگاری خه‌لک بکه‌م به‌لام.
به‌راستی له‌سی نایه‌تی فهرمووده‌ی خودا زور ده‌ترسم بویه ناتوانم! ماموستا
ووتی: پوله‌م . نه‌وسی نایه‌ته‌چین ؟ ووتی: نایه‌تی یه‌که‌م : ده‌فهرمی: ﴿أَتَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ البقره / ۴۴ .
واته: خودای گه‌وره سه‌رکونه‌ی نه‌وسه‌روک وزانایانه ده‌کات که‌فهرمان به‌خه‌لک
ده‌که‌ن بو چاکو خوشیان له بیرده‌چیته‌وه . له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌وزانایانه زور
چاک شاره‌زای دینی سه‌ره‌ره‌زی ئیسلام و پره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری خودان واته:
خودا ده‌فهرموی: نه‌گه‌ر ئیوه به‌راستی فهرمانه‌کانی خوداتان

دوستی با و مرداران

وهرگرتوو و ناموزگاری خه لکی پی ده کهن ده بوخوشتان کاری پی بکهن نایا هیشتا تی نه گه یوون.

نایه تی دووهم: خودای گوره ده فرموی: ﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَنْهُ﴾ هود / ۸۸.

واته: من نامه وی که منا فرمانی و پیچه وانه ی نیوه بجومو ده بو شتی که بهرگری نیوه ی لیده کهم واته: به نیوه بلیم نهوشته مکهن خراپه و بوخوشم خو ی لی نه پاریزم:

نایه تی سیهم: ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ کبر مقتاً عند الله أن تقولوا ما لا تفعَلون الصف / ۲-۳

واته: نه ی نهو که سانه ی که با وهرتان هیناوه بوچی نهوی بهدم ده یلین به کردار به جیی ناهینن واته: قسه و کردارتان له یه ک جیا وازه نه ی نازانن نهوش نیشانه ی توپه بوون و غه زه بی خودایه. ! شتی که بهدم بلین و به کردار نه یکهن له دوی نهو ماموستا بی دهنگ بوو جونهیدی قوتابیش پویشته وه جیگه ی خو ی ولی ی نوست له خه وی دا چاوی به پیغه مبهری خودا (ﷺ) کهوت ده ی فرموو: نه ی جونهید بوچی ناموزگاری خه لک ناکه ی هسته بهرو بومزگهوت و ناموزگاری خه لکی بکه، جونهیدیش به فرمانه که ی پیغه مبهری (ﷺ) زور دل خوش بوو هر خیرا له خه و پاپهری و بولای ماموستای کهوته پی به لام. بی گومان ماموستا و قوتابی دلیان له لای یه ک بووه واته: دلیک و دوو لاشه یان بووه. بویه هر خیرا ماموستا هاته قسه و وتی: نه ی جونهید بهراستی شتیکی سهیره تو به فرمانی پیغه مبهری (ﷺ) نه بی ناموزگاری خه لک ناکه ییت بهو جوړه جونهید پویشته بو مزگهوت و بلاوی کرده وه له ناو خه لکه کهدا نه مرو ناموزگار ییتان ده کهم ناگادارین له دوی نهوی که کو مه لانی خه لک کو بونه وه کابرایه کی به دل بی با وهر و به جل و بهرگیکی زانا، هاته مزگهوت له ناو کو پره کهدا دانیشته بو نه وه ی نه هیلی جونهید ناموزگاری خه لکی بکا دهستی کرد به

دوستی با ویرم داران

پرسپار کردن ووتی: نهی جونید پیم خوښه شو فرموده‌ی پیغمبرم (ﷺ)
 بوښی بکویهوه که ده فرمودی: (اتق فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله)
 واته: خوښ له‌زیرمکی موسلمان بیاریزه چونکه به پووناکی خودا شت
 ده‌بینی کومه لانی خه‌لکیش هه‌مووی گویان راگرتبوو جونید چون وه‌لامی
 شوکابرایه ده‌داتوه، وه‌لماو دانیش‌توانیش دا هه‌ستی بهوه نه‌کردبوو شووی
 پرسپارمکی کردوه بدل بی باوهره کافره به‌لام خودای گهره خسته دلی
 جونیده‌وه شووی که پرسپاری لی کردوی بی باوهره کافره بویه جونید
 له‌وه‌لام دا ووتی: نهی برا ماناوشی کردنه‌وهی نه‌فرموده شوویه نه‌تو کافرو
 بی باوهری هاتوی من بیزار بکوی کابرای به پنهان بی باوهره، به‌ناشکرا
 موسلمان، خیرا به‌دنگی به‌رموه ووتی: (اشهد ان لا اله الا الله. واشهد ان
 محمدا رسول الله) بهو جوړه به‌زیرمکی ولیهاتوی جونید. شو بی باوهره
 باوهری هینا و موسلمان بوو.

﴿بی گومان خانوی من ناسوتی﴾

(ان داری ما احترقت)

جاریک کابرایه که به‌تالوکه وه‌لماوان هاته‌لای (نه بوده رداء ﷺ) ووتی:
 نهی (نه‌بادرداء ﷺ) خیرا بکه به‌خانومکته واده‌سوتی (نه‌بودرداء ﷺ) له‌وه‌لام
 دا ووتی: نه‌خیر خانوی من ناسوتی چونکه له پیغمبرم بیستوه ده فرمودی
 هه‌رکسیک شو فرمودانه به‌پروایه‌کی پاک به‌یانی وئیواره بخوینی شووه
 نه‌بوخوی ونه‌خانه واده‌ی و، نه‌سهره‌ت و سامانی، توشی هیچ خه‌راپه‌یه‌ک
 نابیت وه‌نه‌و فرمودانه‌شم نه‌م پو و تووه بویه باوهرم وایه خانومکه‌م ناسوتی
 له‌دوای شووه (نه‌بودرداء ﷺ) به‌دانیش‌توانی ووت: ورن له‌گه‌لم بابروین،
 هه‌موویان هه‌ستان و به‌رهو خانومکه‌ی کهوتنه‌ری که‌سیریان کرد خانومکه‌نی
 ده‌رو به‌ری هه‌موویان سوتابون ته‌نها خانومکه‌ی (نه‌بودرداء ﷺ) نه‌بین

به ساغی مابووه توشی هیچ نه ماتبوو نهووش فرموده که ی پیغه ممبره ده
فرمودی:

(اللهم انت ربي لا اله الا انت عليك توكلت وانت رب العرش العظيم ماشاء الله كان
وما لم يشأ لم يكن لاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اعلم ان الله على كل شيء قدير،
وان الله قد احاط بكل شيء علما، اللهم اني اعوذ بك من شر نفسي ومن شر كل دابة انت
اخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم)

واته: نهی خودایه تو پوره دگاری منی هیچ خودایه که نهی پیو یستی
پهرستن بی تو نه بیت وه پشتم به تو به ستووه بی گومان تو ش خاومنی ته ختی
به رینی وه مهر شتی تو نازمو به کیت نه بیت، هر چه کهیش تو نازمو نه که ی
به هیچ جوریک نابیت ونه بووه وه هیچ میزو توانایه که نهی ته منها به پشتیوانی
تووه نه بیت نهی خوی گهرمو به ریز. وه ده زانم توانای تو به سر هه مو
شتیکمه وه زانست و زانیاری تو هه مو دنیای داگرتووه خودایه خوّم
ده پاریزم له تاوان و خراپه ی گیانم وه هه رومه ها خوّم ده پاریزم به تو له زمرمو
زیانی هه مو جانموریک که جلهویان به دهستی تووه وه یاره بی خودایه له سر
پیگه ی راست و دینی پیوژی اسلام شاره زام به کی .

﴿مهربانی خودا بویه ندهکانی﴾

(رحمة الله لعباده)

ده گپ نهوه زانیه کی خودا ناس دراوسی یه کی زور خراپی نه بیت کاتیک
دراوسی یه که ی ده مرئ ده چن بولای زانیه که، که بجیت نویت له سر نهو تهرمه
بکات به لام زانای خودا ناس ووتی: له بر نهو ی که زور نازاری داوم نویت ی
له سر ناکم بویه داوایان له زانیه کی ترکرد نویت ی له سر کرد شهویک زانای له
خودا ترس له خوریدا چاوی به دراوسی یه که ی کهوت له ناو باخی به هشت دا

دوستی باوهرداران

واته: دهستیک نرخى برینهکەى (۵۰۰) پینچ سەد دینارى زېږ بیت بوچی له پیناوى چواریهکى دیناریک دا دهپردریت : بى گومان دهستیک راست وپاک بیت، ئەوەزۆر بهرینو بهرخه : دهبى زۆر پینى لیڭگیردى : بهلام ئەو دهستهى کهناپاکى و خیانهتى پى دهکرى سوک و چروک و بى نرخه، دهبى بهپردرئو نه مینى، ئینجا زۆر چاک له ووتارى راستى بگن . بهوشیوه کردم بهمهلبهست :

پرسیاریان کردو ووتیان یاسای ئیسلام بو وایه
گەر یهکى دهستى بهپى نرخى دهوى سهرمايه
لهولاش خوئى ده ستى دهبرئى بهبى نرخ و بى پاره
چون دهبى یاسا وابى هیچ تى ناگهين لهوکاره
یاسا خوئى دیته وهلام دهلى : دهستى راست وپاک
لهسهر گشتمان پینو یسته خزمه تى بکهين زۆر چاک
بهلام ده ستى درۆزن کهناپاکى پى بکرى
لهسهر چواریهکى دینار دهبى نه مینى وبپرى

﴿گهوهی پهروردگار﴾

(عظمة الخالق)

جاریک کابرایهک لهگهڵ خیزانهکەى (لهبهریتانیا) وه دهپۆن بو (یهمن) لهیهمن دهپۆنه لای زانایهکى موسلمان. ژنهکە پرسیار لهزانایهکە دهکاودهلى: ئەگەر وهلامم بدهیهوه باوهپ بهخودا دههینم ؟ زانا موسلمانهکەش دهلى : پرسیارهکەت بکه ژنهکە دهلى پیم بلى درێژى وپانى ئهوخودایهى دهی پهرستن چهنده ؟.

زانایهکە له وهلامى دا دهلى : باشه تو میردهکەت خوش دهوى ؟.
ژنهکەى دهلى : بهلى زۆرم خوش دهوى . دووباره زاناکه لى دهپرسی باشه

ئەو خوشەووستیەى تۆمىزدەمەت چەندكىلو مەتر دەبیئت.؟ ژنەكە دەلى ئایا خوشە وىستى چۆن بەكىلو مەتر دەپیوری زاناکەش دەفرموی: باشە خوشەووستى یەكىكە لەدروست کراوانى خودا كە نەیتە ژیر پیوانەى ئادەمیزاد چۆن تۆ دەتموی ئەو خودایەى كەلە هەموو شتێك بەرزو گەورە ترە بیته ژیر پیوانەى ئادەمیزاد بەراستى نەگونجاو: خودا فرموی:

(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) الشورى / ۱۱.

واتە: خودا هیچ شتێك وینەى ناکات ئەو خودایەى كەبیسەر و بینایە, لەدواى ئەو ئافرەت و پیاو و بەریقانیكە بەیك دەنگ ووتیان: (لا اله الا الله محمد رسول الله) هەردووکیان باومردیان هینا و موسلمان بوون.

﴿بە هە شت خانوی باومردارە﴾

(الجنة بيت المؤمن)

كاتێك پێشەوای بەرێز (محمد عبده) پوشت بو كۆشكى فرمان پەوای (خدیوى عباس) (بەتريارك)ى گاوری یەكێك لەگەورە ناودارانى جولەكە لەوى بوو, خدیوى ووتى: بەراستى زۆر جوان پێك كەوتووە ئەو نوێنەرى گاوردان لە لامە. وە ئەوەش نوێنەرى جولەكانە, نەتۆش ئەى پێشەوا نوێنەرى موسلمانانى ئیستا لیتانم دەوى بۆم پوون بکەنەو کامەتان دەچنە بەهەشت, بە تریارك ووتى: بانوێنەرى جولەكان قسەبكات, وە (خاخام)یش نوێنەرى جولەكان ووتى: با پێشەوای موسلمانان قسەبكات (خدیوى) ووتى: ئەى پێشەوای موسلمانان قسە بكە, پێشەوا فرموی: بێ گومان ئەگەر بلین جولەكە دەچنە بەهەشت ئەوا ئێمەش دەچینە بەهەشت چونكە باومردان بە حەزەرتى موسا (موسى) پیغمبەر هیناوە. وە ئەگەر بلین گاوردەچنە بەهەشت دووبارە ئێمە دەچینە بەهەشت چونكە باومردان بەحەزەرتى عیسا پیغمبەریش هیناوە.

وهئكمربلننئيمه موسلمانن دهچينه بهمهشت نهوا جولكمو گاور ناچنه
بهمهشت چونكه باوهران به حزهتې محمد (ﷺ) نهميناوه.

﴿چاووړاو له پاستې وړينه دان به ستم﴾

(دعابة في الحق ومنع للظلم)

جارنيكان (عوهې كوپې نمرته نهټ ﷺ) دهچيته لاي (شوپه يي) له كوپې
دادگمرې دا، (شوپه يي) ووتې: نهوه ئيسټا لهچې شوينيكې خودا چاكت بو
بكات، عوهې ووتې: لهنيواني من وتودا ديواريك هميه، عوهې ووتې: نهې داد
پرس گويم ئې بگره، شوپه يي ووتې: گويم ئې يه بيلې عوهې ووتې: من
پياوړيكې خهلكې شام، شوپه يي ووتې: جيگهمكي بهپيت و خوشه عوهې
ووتې: ژنم لاي ئيوه ميناوه. شوپه يي ووتې: به خوشي ومندالي باشموه بيت.
عوهې ووتې: كوپنكم هميه. شوپه يي ووتې: خودا بيكات به سوار چاك، عوهې
ووتې: بريم وايه له لاي خيزانه كم بهوم شوپه يي ووتې: پياو پيوسته لاي
خيزانه كې بيت، عوهې ووتې: بهلنم داوه خانوكم بو خيزانه كم بې، شوپه يي
ووتې: بهلې دهبيت خاومني، عوهې ووتې: دادگريمان لهنيواندابه، شوپه يي
ووتې: واكردم عوهې ووتې: بوكامه مان بوو اته: به لاي كاممان داهات شوپه يي
ووتې: بو كوپې دايكت بوو:

عوهې ووتې: بهراست گوڼي كي وات كرد.

شوپه يي ووتې: بهراست گوڼي (شاهيدي) كوپې خوشكي پورت:

اته: عوهې بو خوې برياري له سمر خوې دا. داد پرسيش به گوڼره ي

بريارمكه ي فرماني داد گريمكه ي دهر كرد.

﴿ پی داویستی و دل فراوانی ﴾

(حاجة و سخاء)

(نه بوجه سهنی غالی) دانه يک له کتیبی (جمهره یی) دانراوی (ابن دریدی)
(له لاده بیت زور خوشی دهوی و که لکی لیوهر دهگری به لام. هه ژاری و نه بونی
وای به سهر دینی که نهو کتیبه بفروشی کابرایهک به ناوی (شهریف موپتهزا)
به شهست دینار لیلی دهگری! کاتیک (شهریف موپتهزا) کتیبه که لیک دهکاتهوه
بو خویندنهوه سهر دهکا به دهست خهتی فروشیاره که (نه بی حسهنی غالی)
چهند هه لبهستیکی تیدا نوسراوه که دهلی:

انست بهاعشرين حولا وبعثها لقد طال وجدي بعدها و حنين
وما كان ظني انني سابعها ولو خلدتني في السجون ديوني
ولكن لضعف وافتقار وصيبة صغار عليهم تستهل شؤني
فقلت ولم املك سوابق عبرتي مقالة مكوى الفؤاد حزين
وقد تخرج الحاجات يام مالك كرائم من رب بهن ضنين

واته: ماوهی بیست سال هاو ده مم بوو که چی فروشتم. زور ههولم داوه
هاوارم کرد نهو کتیبه نه فروشم وه به هیچ جور یکیش بیرم وانه بوو که دهی
فروشم نه گهر چی له ژیر بهند و سجنی قهرزان دا بپریم.
به لام دهردی هه ژاری ناچاری کردم، وه له بهر مندالی بجو کم که پیویست بوو
شینوه ی خوشی ژیانیان بهر یوه بهرم فروشتم، دواپی به نه فسی خو مم ووت: خه
مه خو من له پیش دا خاوهنی هیچ نه بووم به ناگاهاتهوه وه دلم زور
به که ساسی پیچراوه تهوه، نهی دایکی مالک بهراستی من پیویستیم به هیچ
شتیک نه ماوه چونکه خودای گهوره نهوهنده نیعمهت و میهره بانی به سهر دا

دوستی با و مر داران

پشتومو پیتی به خشیوم له هه موو پیو یستیەك بی نیاز بووم وچومه دهری ئینجا بههوی ئه به خشیشانه هیچ دل تهنگیم نه ماوه. بهوشیویه کردمه ههلبهست:

بیست سال بی هیوا هیوام هه ئه و بوو
زۆرم کووشش کرد له دهستم دهرچوو
هیچ بیرم نه بوو که دهی فروشم
که رچی تالوو ژه قنه بنووشم
به لام چی ده کهی له دهست ههزاری
له گه ل مند ل و بی ئیش و کاری
ناچار یان کردم دل ما توو هه زین
بو ژیان فروشتم به دلی غه مگین
دوایی دلی خووم به وه دایه وه
پیشدا هیچ نه بوم دل پیچرایه وه
کرده وه و کاری هه ردوک دونیا مان
به دهستی خوایه بو بم په ریشان

ئینجا له داوی خویندنه وهی ئه وه ههلبهستانه شه ریف مورتزا زۆر به بهروایه کی بههیزه وه به پهروشیکی پر به دل کتیه کهی هینایه وه بو ئه بی هه سه نی غالی و داوای لی بوردنی لی کردو پاره کهشی لی وهر نه گرتوه.

﴿نافرمت ناموزگاری زانا دمکات﴾

(امراة تعظ عالما)

(قاسمی کوپی محمد) دمگیریتهموه دملی خیزانیکم ههبوو زۆرم خوش دهویست. کاتیك کوچی دواپی کرد (محمدی کوپی کهعب) ی قهرمزی بۆسهره خوشی هاته لام بهسهر هاتیکی بوگیرامهوه ووتی: لهناو بهنی ئیسرائیلیان دا کابرایهکی زانای خوداپهرستی تی کوشر ههبوو، ژنیکی ههبوو زۆری خوش دهویست ژنهکهی کوچی دواپی کرد. ئهو زانایه زۆر نارمحت وکساس کەوت به جوریک له ژیان بیزار بوو دلی بههیچ دانه دمکوت. پویشته ژورنکهوه دهرگای لهسهر خوی پتوه داو پرنگهی کهسی نهدهدا بچیت بۆلای: نافرمتیک ههر لهبهنی ئیسرائیلیان ئهو خهبرهی پی گهیشته هات بۆلای زانایهکهو له دهرگاوه بانگی ئی کرد ووتی: من دهموی چاوم پیت بکهوی ئیشی تایبهتی خۆم ههیهو نامموی کەس ئیشم بو بهجی بهیننی خۆم نهبی بههرشیومهکه بوو کابرای زانای پازی کردو پویشته ژورمه بۆلای ووتی: ئهی برام دهموی پای خۆم لهشتیک دا بو دهرپری بزانه پای تو چیه؟ کابرای زانا ووتی: خوشکم چیت ههیه بلی؟

نافرمتکه ووتی: من ماوهیهک زێرم لهنافرمتیک بهدهست پاکی (امانه) ئی وهرگرت بو لهبهکردن و خوپازاندنهوه له دواي ماوهیهکی زۆر داوای ئی کردمهوه بیدهمهوه، بهلام من ههزناکم بیدهمهوه، نایا بیرى تو چۆنه ههر لهلای خۆم بیت، یان بوئی بنیرمهوه کابرای زاناووتی: خوشکم زۆرباش پیویسته کهبیدهیهوه دهنادهبیته قیلپازو خهیانهت کار ئینجا رامهرستهبوئی بهرموه : ئهمجار نافرمتکه ووتی: ئهی به بهر میهرهبانی خودا کهویت چۆن تو دل تهنگ دهبی لهسهر شتیك که خودا بهدهست پاکى پیتی بهخشییوی بو ماوهیهک کهداوای بوئی بگهڕینیهموه. کهبوخوی ئی وهرگرتویهوه: بێ گومان ئهوه زۆر پیویست تره بو تو کهبیری ئی کهیهوه: ئینجا سهیرکهو پهندی ئی وهرگره، بهو شیومه کابرای زانا بهقسهکانی ئهو نافرمته زۆر شادمان بوو خهم و نازاری بهلاوهنا .

﴿ کردهوی دوستی خودا ﴾

(حکمة الله)

پوژنیک کابرایک لهگهل ژنکهی دانیشتبوو نانیان دهخوارد لهو کاتهدا له
دهرگایان دا کاتی ژنکه چوو دهرگای کردهو ههژارنیک پارهوستاوو داوای
یارمهتی دهکات کابراکش مریشکیکی سورهوه کراوی لهبردهم دا دانبرا بوو،
نافرتهکه بهمیر دهکی ووت: بانه مریشکه بهخیر بدهینه نهو ههژاره: بهلام
کابرا ووتی: نافرت بره نهو ههژاره لهبر دهرگا دهرکه و بابروا چاوی دهری؟
بهو شیویه ههژاری بی چاره بهدلی شکاوهوه دهروات پوژان دیت و تی دهپهری
نهو کابرایه سهروهتی نامینی و ههژار دهبیته به جوژنیک ههژاری پووی تیدهکات
ژنکهی بهرله دهکات واته: ته لاقی دهدا.

نافرتهکهکش بهشیویه یاسای نیسلام له دواي تهواو بوونی ماوهی عدهی
شمرعی شوی بهکابرایهکی که دهکاتهوه، پوژنیک بههمان شیوه له گهل میردی
دوهوی دانیشتبوو خواردنیان دهخوارد مریشکیکی سورهوه کراوهیان لهبر
دهم دابوو. لهوکاتهدا لهدهرگایاندا کهسهیریان کرد ههژارنیکو داوای یارمهتی
دهکات کابراش خیرا مریشکهکی دایه ژنکهی ووتی: بره نهو ههژاره
بهه نافرتهکهکش پویشته و دایه دهستی ههژارهکه و گهپایهوه لای میردهکی و
دهگریا! میردهکی پیی ووت: نافرت بوچی دهگریه؟ لهبر مریشکهکه
دهگریه که کردوومانته خیر ژنکه ووتی: نهخیر بویه ناگریه بهلکو بو
شتیکی زور سهیر، سهرسامی کردووم، کهچهرخی پوژگار ههلی دهسووپینن
بوت پون بکهمهوه بزانه نهو ههژاره کی بوو؟ نهوه میردی یهکهمم بوو نیستا
دهروژهی دهکات کابراش ووتی: نافرت نهی نازانی منیش کییم؟! منیش
ههژارهکی یهکهم: جارم کههاته بهر دهرگاتان دهروژهم دهکرد!!

دوستی با ویرداران

﴿سَيِّئٌ بِهِ سَيِّئٌ﴾

(ثلاثة بثلاثة)

حه زره تی (خدر) سه لامي خودای له سهر بئ به هه زره تی (موسای) فهر موو: نهی موسا به راستی من سهرم له تو سورماوه تو سهر زه نشتی منت کرد که که شتی که م کون کرد له وه ترسای که نقوم بین به لام: نازانم تو خوٚت له بیرچوٚه که خودای گه وه له نقوم بوون پزگاری کردی نهوکاتهی دایکت له ناو سندوقیکه وه فیرنی دایه ناو ده ریاهه؟ وه نهی موسی: تو سهرزه نشتت کردم له سهر نه وهی بهنده یه کم بهی تاوان کوشت، به لام تو نهو پوٚزهٚت له بیرچوو که پیاویکی نه وهی فیرعه منت کوشت! ووتت نهی خودایه من تاوانم له نهفسی خوٚم کرد لیم بیوره خوداش لیت بورده نهی موسا، تو سهرزه نشتت کردم له سهر نه وهی دیواره کم بهی کری چاک کرده وه به لام توٚش نهو پوٚزهٚت له بیر کرد که مه ره کانی که که هی شوعه یبت بهی کری ئاودا. نیجا پیویست ناکات سهرزه نشتم بکهی نه وه سی شت به سی شت .

﴿ناموزگاری گه وه و به نرخ﴾

(وصایا جلیلة)

دینی سهر به رزی ئیسلام له میز و گه و رایه تیدا گه یشته راده یه که باوکان ناموزگاری که که انیان بکه له کاتی بوکینی و گواستننه وه یاندا له گهل میرو هاوسهره که یاندا به ره و شتی زوٚر جوان هه لسوکوت و ره فتر بکه .
سهیری موسلمانن به راستی (عبدالله کوپی جعفر رحمه الله) له شهوی گواستننه وهی که که هی دا پیی ده لی نهی کچم خوٚت له تو په یی و پرکیشی دور بخه وه؟
چونکه به راستی تو په یی ده رگای به ره لا کردن ده کاته وه؟ وه هه وه ها زوٚر

دوستی با ویرداران

خوت له سهرزه نشت بپاریزه؟ چونکه خوشهویستی ناهیلی؟ وه زور باش بزانه که چاکترین خوشی و شتی سود بهخش ئاوه. واته: به نارام بهو توندو تیز مه به.

﴿شهو ی بوکینی وگواستنه وه﴾

(لیلة الزفا ف)

ئهو پوژهی که (ئهبوده رداء) ژنی هینا بو شهو چوو بهردی بوکینی له پیش ئهو ی له گه لیدا جووت بی ناموزگاری هاوسهره کی کردو ووتی: ههرکاتی چاوت به من کهوت گرژو توپرم، تو نارام بکهوه، وه که من چاوم به تو کهوت توپری، ناشتت ده که مه وه، وه نه گهر وانه مین ئهوا له ئیستاوه ژیا نی من و تو ییکه وه ناگونجی؟.

﴿ده (۱۰) ناموزگاری﴾

(الوصایا العشر)

نافره تیک له نافرتهانی موسلمان ناموزگاری یه کی بهنرخ کی که که ی دهکات لهو کاته ی که ده ی گوازنه وه بو مالی میرده که ی پی دهلی کچم ناموزگاری به ناگا هینانی ئاده میزادی بی هوشه و، یارمه تی دانی ئاده میزادی به هوش و ناگایه، کچم بزانه خودا نافرته ی بو پیاو دروست کردو وه، وه له نافرته تانیش پیاو به وه له ده بن .

ئهی کچم: نه گهرده تهوی خوشهویستیتان بهرده وام بیت له گه ل میرده که ت تو بو ی ببه به جاری یه واته: ئاماده ی فرمانی میرده که ت به، ئه ویش بو تو ده بیت بهنده ی گوی پایه ل، وه تو ببه به زه مین، ئه ویش ده بی به ئاسمان، وه ئه و ده ره وشته پاریزگاری بکه بو ت ده بیت به گه نجینه ی نه پراوه :

دۇستى باۋۇرلار!

﴿راستی و وتن ریگه ی پژگاری یه﴾

(الصدق طریق النجاة)

گه نجیکی تازه پیگه یشت و تمه نی له دوانزه سالانه تی نه پهری بوو
له مهککه ی پیروزمه بهر ی کهوت بو به غداد بو فیرونی زانین وزانیاری به لام .
له پیش بهر ی کهوتنی بهدایکی ووت دایه ناموزگاری یه کم بکه .؟
دایکی ووتی: کوپم په یمانم بدمر ی که درونه کی؟ بهو جوړه شو گمنجه
نهو جوهوانه له گهل دایکی په یمان ده بهستی به هیچ جوړیک درو نه کات شو
گمنجهش (۴۰۰) چوار سهد درهمی نهوسه رده می پی بوو بو نهوی له دوری
نیشتمان بیکات به پوزی خو ی . بهوشیویه کوپه سواری ولاغمه کی بوو بهرو
به غدا کهوتهر ی .

له ریگا توشی به توشی دزو ریگران هات، رایان گرت ولینی پاپه رین ووتیان:
کوپه چیت پنیه پیمان بل ی .؟

کوپه گمنجه کهش په یمانی له گهل دایکی کردوه درو نه کات، خو نه گمر
راستیش بل ی نهو پاره ی پنیه تی لینی ده ستینن! به لام به نه نی ووتی: لیم
به ستینن باشتره لهوی په یمانی دایکم بشکینم بو یه ووتی: برایان (۴۰۰)
چوار سهد درهم پی یه، دزه کان سهریان پاده وه شاند وایان ده زانی درو یان
له گهل ده کات بو یه به توپه یی یه پی یان ووت: بهر دو او په یسکه یه کی
وه ووتو گالته مان پیده کات، تو که ی پی او ی نهوی چوار سهد درهمت پی بی،
بهو جوړه کوپه که لهوی بهوی پاست گو یی پژگاری بوو به لام له ریگا دوباره
تووشی دیتوه به توشی دزو ریگران، که نهوانه ی دوایی سهرو کی دزهکانی
یه کم بوون: بهشیویه جاری یه کم: رای ده گرن وپنی ده لین: چیت پنیه کوپه
پیمان بل ی .؟ کوپه ش ده لی چوار سهد درهم پی یه سهرو کی پی گره کان لینی
ده ستینی و، له دوی ماهیه ک چند پرسیار یکی لی ده کات ده لی: کوپم تو بوچی

دوستی با وهر داران

پاستت ووت و: دروټ نه كړد له گهلم دا خو ډهت زانی كه شو پارهت له كیس ده چیت ولیت ده ستینم، و نه گهر دروټ بكر د بایه با وهر یم ده كړد كه دم ووت: شپړولنكي و هك و تو كه ی خا و نهی نه و نه ده پاره یه، گه نجه تازه پینگه یشتو و ه كه هاته گوفتار و ووتی: من په یمان له گه ل دایك به ستو و ه له گه ل كه سدا درو نه كه م ؟. بویه پاستیم ووت: سه رو كي پي گر هكان كه گوئی له و ته ی نه و گه نجه بو و، په نگی گوږ او ترسی خودای كه و ته دل نه و و به گه نجه كه ی ووت: به پراستی سه رم له تو سوږ ما و ه !. له و ده ترسی ی ناپاكي له په یمانی دایكت دا بكه ی، به لام من نا ترسیم ناپاكي له په یمانی خودا بكه م ؟! نه ی كوږم نه و پاره كه ت و به ریگه ی خوټ داپرو دلنیا به له ه موو شتیک : منیش په یمان بیت له گه ل خودای گه و ره په یمانی پراستی په شیمان له ه موو خه را په یك له سه ر ده ستی تو له و كاته به دوا و ه تاوان و نا فه رمانی خودا نه كه م، نیوا ره كه ه موو دره كان كو بو و نه و ه بو نه و ه ی كو یان كړد و ته و ه بیده نه ده ستی سه ر كړد كه یان، كه سه یریان كړد و سه ر كړد یان ده گریا و فرمی سكي په شیمان ی به چا و دا دیته خوار و به شوین كه و تو و ه كانی ووت: برایان خودای گه و ره له قوپان دا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَمْ يَكُنْ فِيهَا أَزْدَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَفِيهَا ظِلَالٌ﴾ نساء/ ۵۷.

واته: خودای گه و ره فه رمانتان پی ډه دات كه مالی ئی پرسرا و بده نه و ده ستی خا و نه كانیان، له دوا ی نه و شوین كه و تو و ه كان ووتیان: گه و ره مان كه تو سه ر كړد و گه و ره مان ی په شیمان بو و نه و نه یكه كه شوین كه و ته ی توین با شتر له تو پیویست تره كه په شیمان ببینه و ه،!! به و جوړه به هو ی پاست گو یی نه و گه نجه نه و جه وانه نه و ریگرانه ش ه موویان په شیمان ی خو یان به را مبه ر به خودا به ربړی .

دوستی باوهمداران

﴿ ورن بو خانہ ی پیروزی خودا ﴾

(إلى بيت الله الحرام)

ئەو کاتەى خودای گەورە بەحەزەرەتى (ابراهيم خەلیل علیہ السلام) ی فرموو:
ئەى ابراهيم بانگى کۆمەلانى خەلك بکە بىن بو حج بو دیدەنى ئەومالە
پیروزی خودا حەزەرەتى ابراهيم فرمووی : ئەى خودای گەورە کى دەنگم بە
کۆمەلانى خەلك رادەگەینى خۆم دەنگم بەمەموویان ناگات خودای گەورەش
وہلامى ابراهيمى دایەوہ فرمووی: ئەى ابراهيم تو بانگ رابیلەو ئیمەش بلاوی
دەکەینەوہ دەى گەینەن: بەو بۆنەوہ حەزەرەتى ابراهيم پویشتە سەر کىوی
(ئەبى قوبیس) لەمەکەى پیروژ. بانگى رابیشت و ووتى : ئەى کۆمەلانى خەلك
بى گومان خوداتان خانوێکى دروست کردوہ بەناوی خانەى خوداوہ ئیوہش
وہرن دیدەنى ئەو مالە پیروژە بکەن . ھەموو گیانیك لەجیھانى نھینى دا وہلامى
بانگ ئاوازەکەى خودایان داوہتەوہ ووتویانە : ئەى خودای گەورە ئامادەو
کەمەر بەستین ھاتووین بەدەم فرمانتەوہ کەبەرپاستى ھیچ ھاوہلت بۆنیە,
ھەموو سەناو سوپاسیك لەسەر ھەموو ھەبوونیەك ھەر شایانى تۆیە خواوہنى
ھەردووک جیھانى و ھاوہلت بۆنیە .

﴿ چەند وانەىەك لەعەرەبى دەشتەكى ﴾

(دروس من الأعرابي)

لەسەردەمى خەلیفە (عبدالملکى کوپى مەروان رضی اللہ عنہ) دەگێرنەوہ ئەوکاتەى
(حەجاجى کوپى یوسفى) سەقەفى پادشای نیشتمانى عىراق بوو، حەجاج
رەوشتیكى ھەبوو ھەرگیز بەتەنھا نانى نەدەخوارد دەبوو یەکیك بىجگە لە
فەرمان بەرەکانى ئامادەى نان خواردنى بىت، پوژىك بوپاو شکار دەچیتە
دەشت و دەر: کاتى نزیک بوونی نان خواردن یەکیك لەپاسەوانەکانى نارد

بزانى له ودهشته يه كيڅك بدوژيتموه بيهيني نانى له گهل بخوات زوړ گهړا كهسى نه دوژيموه تهنه عهره بيكي دهشته كي نه ييت كه له بن سيمه رى شاخيك دا خموى ئى كه وتبوو پاسه وانه كه كاډراى له خمو هه ستاند عهره بى دهشته كي به چاوى خه والو به ترسه وه ووتى: بوچى له خهوت كردم خودا ميه ره بانيت له گهلدا بكات ؟ پاسه وانه كه ووتى: بويم هه ستاندى نانى نيوهرې له گهل پادشاي عيراق دا بخوى: ده زانى كيى يه ؟

كاډرا ووتى: بهلى ده زانم (هه جاجى كوډى يوسفه) پاسه وانه كه كاډراى بردو پويشتن بولاي هه جاج له پيشيموه راوه ستا هه جاج ووتى: نهى عهره بى دهشته كي ده زانى من كيڼم ؟ كاډرا ووتى: بهلى پادشاي عيراقى (هه جاجى كوډى يوسفى)

هه جاج ووتى: دانيشه له گهل نانى نيوهرې بخوين! كاډراى عهره بى ووتى: نانت له گهل ناخوم؟ چونكه له تو گهره تر بانگى كردوم خواردنى له گهل دا بخوم!

هه جاج ووتى: نهى كاډراى دهشته كي كي له من گهره تر هيه ؟ كاډرا ووتى: من نه مېړه بهرې ووم بو ده عوه تى سر سفره ي خوداي گهره داواكروم؟! . هه جاج ووتى: نهى كاډرا بهرې ووه گهره ميه كهى وهختى پوژو گرته نه؟ كاډرا ووتى: نهى هه جاج نه مېړه بهرې ووه ده بم بو پوژيك كه زوړ لهو پوژه گهرم وبه تين تره .

هه جاج ووتى: نهى دهشته كي له بم من نه مېړه پوژوه كهت بشكينه و به يانى بيگرموه كاډرا ووتى: نايا هه جاج تو زانيارى نه ييت هيه كه تاك وبه يانى دهريم! دوايى كاډراى دهشته كي ووتى: بابزانم نهى هه جاج ئيستا چيت ليم دهوى. هه جاج ووتى: تهنه خواردنه و هيچى ترم له تو ناويت كاډراى دهشته كي ووتى: مادام وايه وازم ئى بينه من له گهل خوداي خوم دانه بم. نهوهى ووت وپشتى له هه جاج كردو پويشت.

﴿ دوورکه وتنه ووی حه زره تی یوسف و حه زره تی یه عقوب ﴾

سه لامي خويان له سه ربی ﴿

(فراق یوسف و یعقوب علیهما السلام)

هرچنده برایه کانی حه زره تی یوسف هولیان دا نمو لاپره یه ی نیوان
حه زره تی یوسف و حه زره تی یه عقوب علیهما السلام و مرگین و حه زره تی
یوسف له بیر باوکیان بهرنه و بی سودبوو! حه زره تی یه عقوب له دوی چل سال
بزبوون و دوورکه تنه ووی له حه زره تی یوسف، شعریک له خوییدا چاوی
به گیان کیشی گیان له بهران کهوت لیی پرسى توخودا پیم بلی گیانی یوسف
کیشاوه؟ له وه لام دا ووتی: نهی پیغمبری خودا دلنیا به گیانی یوسف
نه کیشاوه! وه هروده ها خودای گهره فرمویه تی: گیانی یوسف ناکیشم هتا
به یه گیان شاد ده که موه نینجا له دوی تپهرینی (۴۰) چل سال که حه زره تی
یوسف و حه زره تی یه عقوب باو کوکو به دیداری یه کتر شاد بونه و حه زره تی
یوسف فرموی: نهی بابه بوچی نه مندهت په ژاره و بازار بو کیشام؟ هتا
چاوه کانت پونا کیان نه ما؟ نهی نهت نه زانی که خودا له دونه یاهش دا به
یه کترمان شاد نه کاتوه له جیهانی دواپی دا به یه کتر شاد نه بونه و!
حه زره تی یه عقوب ووتی: نهی کوپم بی گومان دم زانی به لام له و
ده ترسام و غه مگین بووم که تو نافرمانی خودا بکهیت و له ناینی ئیسلام پاش
گهز بیتوه، خودای گهرهش له پوژی دواپی دا له یه کمان دوور بخاتوه.

﴿داپوشہری تاوان﴾

(ستار العیوب)

حەزەرەتی (موسیٰ علیہ السلام) لەگەڵ ئەو ھەموو پێرزو پلەیی گەورایەتی کەخودا پێی بەخشیبوو، بەھۆی تەنھا کابرایەکی تاوان بار خودای گەورە دەرگای مەرەبانێ بارانی ئی پێوە دابوو ھەرچەند لەبەر خودا دەپارێنەو بارانیان بو ئەدەبەری وە ئەو کابرا تاوان بارەشیان لەگەڵ دابوو بۆپارێنەو بەلام تەنھا بەپروالەت بوو بۆیە ھیچ سودی نەبوو .

پۆژیک حەزەرەتی موسیٰ ووتی : ئەی تائیغەیی بەنی ئیسرائیلی کامتان خۆتان بەتاوانبار دەزانن بالەناوماندا نەمینی بەلکو خودای گەورە دەرگایەکی مەرە بانیمان بو بکاتەووبارانمان بو بیارینی بەلام بێ سود بوو کەس نەپویشتە دەری وەحەزەرەتی موساش دەی زانی تاوان بارەکە ھەرماو ھەرماو نەچۆتە دەروە، بەلام ئەوان درێژەیان بەنویژو پارێنەو دا ھەتا خودای گەورە بەمەرەبانێ خۆی بارانی باراند، حەزەرەتی موسیٰ ووتی : ئەی خودایە تو فەرمووت ئەو تاوان بارەیی لەناوتان دایە پڕواتەدەرەو ئیجنا بارانتان بو دەبارینم بەلام ئەو تاوان بارە نەپویشت وبارانیشت بو باراندین خودای گەورە فەرمووی : ئەی موسیٰ ئەو تاوان بارە بەباوەری تەواو پەشیمان بو تەوە منیش پەشیمانیم ئی وەرگرتووە دوایی حەزەرەتی موسیٰ فەرمووی : ئەی خودای گەورە دەمەوی ئەو تاوان بارەم پی بناسینی بزەنم کی یە ؟

خودای گەورەش فەرمووی : ئەی موسیٰ چۆن شتی وانەبیت ئەو بەندەییەم کاتی تاوان باربوو بەتاوان باری بەئێوەم نەناساندو لیم شارندنەو . بەلام ئیستا لەتاوان پەشیمان بو تەوە پەشیمانیم ئی وەرگرتووە چۆن تازە بە ئێوەی دەناسینم ؟.

دوستی باوهر داران

﴿لهه رشوینی بن مردن دهتان گاتی﴾

(أ ينما تكونوا يدر ككم الموت)

پوژنك هزره تی (سلیمان کوپی داود) سهلامی خودای لهسر لهگل وهزیرو
لی پرسراوانی داده نیشن لهناکاودا پیاوینکی بهشیوه جوان و بهریز دیته لایان و
ماوه یهك دهمینیتوهو دواپی دهرات، له دواپی پویشتنی نهو پیاوه یهك
لهوهریران ووتی: نهی پیغه مبهری خودا نهو پیاوه بهسام وهه یبه ته کی بوو؟
هزره تی سلیمان ووتی: نهو گیان کیشی گیان لهبرمان بوو! کاتی وهزیر
گوینی لهوقسه یه بوو هه موو گیانی هاته له رزهو ده ماره کانی گرژ بوون: ووتی:
نهی پیغه مبهری خودا یارمه تیم بده فرمان بهبا بکه باهلم بگری وبم بات بو
وولاتی هیندستان بی گومان تازه ناتوانم لهو جینگه یه دابنیشم که گیان کیشی
لی دانیشتووه! هزره تی سلیمانیش خیرا فرمانه که ی بهجی هینا باهلی گرت
و بردی بو وولاتی هیندستان؟ له دواپی ماوه یهك گیان کیشی گیان لهبرمان
هاته وه بولای هزره تی سلیمان ووتی: نهی پیغه مبهری خودا کوا نهو پیاوه ی
لیره له لات دانیشتبو؟ هزره تی سلیمانیش ووتی: بی گومان له ترس وبیمی تو
داوای کرد بجی بو وولاتی هیندستان، به فرمانی خودا با هلی گرتو بردی بو
هیندستان، گیان کیشی گیان لهبرمان ووتی: نهی سوله یمان نهو کاته ی هاته
لیره نهو کابرایه له لات دانیشتبو زور سرسام بووم؟! چونکه خودای گهره
فرمانی پی دام بچم گیانی نهو کابرایه له وولاتی هیندستان له فلان سعات
وکاته دا بکیشم به لام سهیرم کرد نهو کابرایه لیره دانیشتووه سهیرم سوپما
ووتم: پاک و بی له که یی بو خودای مهربان بهراستی شوین وکات ناگوپی،
که لیره هه ستام وپویشتم بو نهو جینگه یه خودای گهره فرمانی پی دابوو
له هیندستان وه له وکات و کات ژمیره ش دا ناماده بوو هرله وی گیانم کیشا .

﴿پروو پوچ و راستی﴾

(الباطل والحق)

دەگێرپنەوه دوو پیاو دراوسێی یەکتەری بوون یەکیان دەولەمەند بوو ئەسپێکی هەبوو، ئەوی تریان هەزار بوو مانگایەکی هەبوو، خودای گەڕە وای هینا مانگای هەزارەکه گۆڕەکه یەکی بوو دەولەمەندەکه ووتی: ئەو گۆڕەکه هی ئەسپەکه ی منە، هەزارەکه ووتی: براگیان تاكو ئیستا نەمان بیستوو ئەسپ گۆڕەکه ی بێی هەرچەند هەزارەکه ووتی: دەولەمەندەکه گۆڕی پی نەدا کێشەکیان درێژە ی خایاند.

بەناچاری چوون بو دادگا، دادپەرس بەهەرشیۆهێك بوولایەنی دەولەمەندەکه ی گرت ووتی: ئەو گۆڕەکه هی ئەو ئەسپەیه؟! سەیركەن چاوی وەكو چاوی ئەسپەکه وایە، ئەوگۆڕەکه چوار قاچی هەیە و ئەسپەكەش چوار قاچی هەیە؟

بەو جوړه دادپەرس فەرمانی دا ئەو گۆڕەکه هی ئەسپی دەولەمەندەکه یە کابرای هەزار بی بەش کراو لەدادگا دۆراندی بەلام. بەوه وازی نەهینا و بەناچاری گلهیی خۆی بردهوه بۆلای دادگا و دووپاتی کردوه (استئناف) بەلام. ئەو جارەش بی سود بوو بپیری دادگا هەربو دەولەمەند دەرچوو؟!

بەوجۆره هەزاری بی نەوا لەدادگا دەی دۆراند بۆجاری سیهەم: هەزاری کۆلنەدەر پویشت بو دادگای کوتای (محکمه التمیین) داد پرسی ئەو دادگایە پیاویکی موسلمانێ لەخودا ترس بوو. کاتی هەزارو دەولەمەند لەبەرامبەر یەك پراوەستان لەبەردەمی دادپەرس هەردووکیان قسە ی خویان تەواو کردو دادپرسیش گۆڕی پەرگرتبوو کاتی دادپەرس لەوداومە تێ گەیشت پی ووتن: ئەمرو مۆلەتم بەدەن ناتوانم بریار بدهم، کابرای دەولەمەند ووتی: بۆچی ناتوانی بریار بەدی؟ دادپەرس ووتی: ئەمرو بی نوێژم واتە: وەكو ئافەرەت عادی

دوستی باوهر داران

مانگانه مه؟! هر پوژنك بى نويزيم بريار دهرناكهم كا برائى دهوله مهند ووتى
كههرهم چون پياو بى نويز دهبيت .؟ دادپرس ووتى: كورم كه تو باوهرناكهى
پياو بى نويز بى نهى چون باوهر دهكهى نهسپ گويرهكهى بى! . بهر جوړه داد
پرسى موسلمان بريارى دا گويرهكهكه بدهنهوه بههراره كه .

﴿ زانيارى ئادهميزاد بانگ دهكا بو ئيسلام بوون ﴾

(العلم يد عوا للاسلام)

جاريك ماموستايهكى منداډ ناسى (علم الأجنه) لهزانكوئى لندهن، ههستاو
ووتى: زانيارى واى سلهماندوه منداډ له زگى دايكى دا لهقوناغى يهكه
كهدهست پى دهكات خاوشله، بهلام. من بوم دهركهوتووه له نيوهى سهدهى
بيستم له پيش نهوهى بى بهگوشته رهقه، نهو ماموستايه بهودوزينهوهى
زانياريه زور كهيف خوش بوو واى دهزانى كهس نهو قسهيهى نهووتووه بهلام
. لههه مان پولى نهو زانكوئيهدا قوتاييهكى موسلمانى پاكستانى ههستايه سر
پى و ووتى: نهى ماموستا وادهزانى نهو زانيارى يهكى تازهيه دات هيئاوه
بهلام. قوراني پيروز كهبرنامهى ژيانى ئادهميزادى موسلمان بههزارو
چوارسه د (۱۴۰۰) سال پيش نهو تاقى كردنهوهى تو فرموييهتى:
ماموستايهكه بهسرسورمانيكهوه ووتى: كهى شتى وابووه ثايا بهراستى ته .!
قوتاييه موسلمانكه بهلى: بهراستيمه تو دهلىنى تازه بوم دهركهوتووه منداډ
لهناو منداډ دانى دايكى دا لهقوناغى يهكه بهرهقى دهست پى دهكات لهگهل
نهوهش دا زانايانى تر بويان دهركهوتووه كه منداډ له منداډ دانى دايكى دا
لهقوناغى يهكه: بهشلى دهست پى دهكات. ماموستاكه ووتى: باشه توچى
دهلىنى .؟ قوتاييهكه ووتى: نهو قسهيهى تو كه تازه بوته دهركهوتووه نهو
قورئانهى كه بو پيغمبهري ئيسلام ههزهته محمد (ﷺ) هاتووهو ريبازى دينى

دوستی باومرداران

سهربرزی ئیسلامی لهسهر دامهزراوه زۆر لهپیشی تو فرموویهتی و: باسی کردووه ماموستاکه ووتی: دهشتیکم بۆبلی؟ قوتابییه موسلمانان پاکستانیهکه ووتی: خودای گهره ده فرموی:

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْمَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا﴾ (المؤمنون/ ۱۴) واته: دواى ئهوى كه تووه كه مان كرد به خوین پاره و خوین پاره كه شمان كرد به گوشت پاره و ئه و گوشت پاره شمان كرد به ئیسقانی لهشی ئینسان و دواى ئه و ئیسقانه مان به گوشت داپوشی . دواى ماموستا بهشیویهکی شهرمزاری به قوتابییهکی ووت: بۆ دهست كه وتوو راستی ئه و ئایه ته له ناو قورئان و بهرنامه ی موسلمانان به یهك دهگهینهوه، له دواى ماموستای بهریتانی لهگهڵ موسلمانان پاکستانیهکه دانیشتن و دهستیان به وت ویزکردو قورئانی پیرۆزیان هینایه مهیدانی گوهره پان و قوتابی موسلمان لهسوره تی (المؤمنون) له ئایه تی چوارده ئایه تهکی خویندهوه ماموستا کهش چهند جارێك ئه و ئایه ته ی به قوتابییه که دووباره کردهوه، له کوئای دا ماموستای بهریتانی ووتی: (اشهد ان لا اله الا الله . واشهد ان محمد رسول الله) خوی له دله پاوکی پزگار کردو موسلمان بوو .

﴿زانایاری ئادهمیزاد بانگ دهکا بۆ باومر بوون به خودا﴾

(العلم ید عوا للایمان)

ماموستایهکی ئافره تی (فهرمنسی) گاوری کاسولیکی لهزانکۆی (سیربون) له (فهره نسا) وانه ی بهشی پزیشکی دهووتهوه پوژیک لهبارهی خوینی بی نوێژی ئافره تهوه دوا ووتی: زانایانی ئه وروپا وایر دهکهنهوه هاتنی خوینی بی نوێژی ئافره ت وهک وکرداریکی جادوو(سحر) وه هایه به لام . زانایاری ئه مپرو لهسه ده ی بیستهم دا دهریان خستوه که خوینی بی نوێژی له ئافره ت دا بههوی

دوستی باوهر داران

چهند خوار دنيكوه پروده دات، وه دريژهي بهوته كاني داو له باره ي زهرمر و زيانى ئيشي (جنسى) نيوان پياوو ئافره ته وه دووا له كاتي خويني بى نويزيدا تووش ده بن ووتى: پياو كه له ئافره ت نزيك ده كه ويته وه بو كاري (جنسى) له كاتي خويني بى نويزي دا ئهو كار ه جنسيه سر ده كي شي بو چهنده ها نه خوشي به تايبه تي نه خوشي بو ريه ي ميزو گورچيله وه خوشي پيست، بهر جوړه ئه و ئافره ته ئه و قسانه ي ده كړدو شانازي يه كي زوري بهرانياري تازوه ده كړد له و كاته دا قوتايه كي موسلمانى سعودى هستاو ووتى: ماموستا قورئاني پيرو ز كه بهر نامه و رېبازي ديني سر بهرزي ئيسلامه چواره سده پيشي ئيستا ئه وه ي ووتوه ماموستا كه ووتى: كوا قورئان چي وتوه ؟. قوتايه كه ئه و ئايه ته ي خوينده وه كه خودا ده فرموي: ﴿وَسَأَلْتُكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقره/ ٢٢٢ واته: نه ي پيغه مبهري خودا له باره ي خويني بى نويزي ئافره ته وه پرسيارت ئي ده كړي ئايا پياو چي بكات له گهل خيزانيدا له كاتي بى نويزي؟. تووش بلى ئه ي محمد (ﷺ) هره وه و بينويزي ئه ركيكه بو ژنان، هره بهر وه جوړه ش ئازارو ناخوشييه، بو ئه و پياوانه ي له كاتي بى نويزي دچنه لاي ژنه كانيان بو ئيشي (جنسى) كه واته له كاتي بى نويزي دا له ژنان دووريكه ونه وه نزيك مېنه وه ئي يان واته: ئيشي جنسيان له گهلدا مه كهن هه تا به ته واي پاك ده بنه وه خو يان ده شو ن ئينجا له واي خوشوشتن برونه لايان له و شو ينه وه كه خودا فرماني پسي دا ون، وه بي گومان خودا ئه و كه سانه ي خوش ده وي كه له شتي خراپه په شيمان ده بنه وه، وه خودا پاكي خوش ده وي، له وايي ئه و ئافره ته (فره نسيه) ووتى: بو قورئاني پيروزي ئيه وه شتي علم و زانستي تيدايه ؟. قوتايه موسلمانكه ووتى: به لى تني دايه ئافره ته كه ووتى: ده مه وي له باره وه له گهل زاناو ليها تواني دا هي نديك بدويم ئافره ته كه بانگ هيشتن كرا بو زانكو ي (ريا

دوستی با مومنان

(ض) له ولاتی سعودیه له گهل چهند زانایه کی موسلمان دانیشت و ووتوو و یزبان دهست پی کرد له پیش نهوهی کوره که چول بکری ماموستا فهرنسیه که ووتی: قلم و کاغذیکم بو بینن شتیک بنوسم که نیوه چاوه پوانی دهکن! لمدوای ناماده بوونی قلم و کاغذ ووتی: پیی لی دهنیم و ددانی پیدا دهنیم و به راستی دهلیم:

(اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمد رسول الله) بهوشیویه شو نافرته لمدوای نهوهی راستی بو دمرکوت و له زانیاری قورئانیش تی گهشت باومری میناو موسلمان بوو .

﴿پهشت وهه لسوکه وتی به خشندهو دلفراوان﴾

(کرم و اخلاق)

جاریکیان که نیزه یه کی حمزه تی (حوسه بن) چه ند تله په یحانه یه که به دیاری پیشکش به حمزه تی حسین دکات. نهویش له پاداشتی نهو دیاری به به کنیزه که دهلی پرو نازادم کردی، شو کو مله خه لکه ی لای حمزه تی حسین دانیشت بوون ووتیان: نهی کوپی کچی پیغه مبری خودا (ﷺ) تو شو که نیزه ت نازاد کرد له پیناوی چهند تله په یحانه یه که حمزه تی حوسه یینیش ووتی: لهوکاته دا فرموده ی خودام یاد که وتوه دفرموی ﴿رَآدَا حُیْتُم بِحَیَّةٍ فَعِیْرًا بِأَحْسَنَ مِنْهَا﴾ النساء/ ۸۶. واته: هر کاتیک سه لامتان لی کرا نیوهش وه لاسی نهو سه لاه به نهوه زور به باشر له خو ی یان هیچ نه بی وه ک خو ی وه لاسی به نهوه. بی گومان هیچ شتیکم له مبرامبری شو تله په یحانه یه به باشر نه زانی له نازاد بوون به ولوه، بویه منیش نازادم کرد .

﴿ نازاری داو، قیننی خواردموو، به خشی و، نازادی کرد ﴾

(أذى فكظم وعفى وأعتق)

(علی کوپی حوسین علیه السلام) ناز ناوی (زین العابدین) بوو که نیزه‌یه‌کی ده‌بیت جاریک (علی کوپی حوسین علیه السلام) ده‌یه‌وی ده‌ست نوژن هه‌لبگری شو که نیزه‌که مه‌سینه‌یه‌ک ناو ناماده ده‌کات و به‌ده‌ستی (علی کوپی حوسین علیه السلام) ی دانه‌کات به‌لام (قدم) ریکه‌وت وای هینا مه‌سینه‌که به‌رده‌بیتوه به‌سهر دم و چاوی علی داو برینداری ده‌کات که نیزه‌که زور شرمه‌زارده‌بی، له‌پیش شه‌وی به‌ریز علی سهره‌ریز بکاو قسه‌ بلی: که نیزه‌که ووتی: خودای گه‌وره ده‌فهرمووی:

﴿وَالْكَافِرِينَ الْفُقِيطَ﴾ ال عمران/ ۱۳۴. واته: نه‌وانه‌ی قیننی خو‌یان ده‌خونه وه . به‌ریز علی فهرمووی: نه‌وا قیننی خو‌م خوار ده‌وه که نیزه‌که ووتی:

﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ال عمران واته: نه‌وانه‌ی له‌ئانه‌میزاد خو‌ش ده‌بن و ده‌یان به‌خشن به‌ریز علی ووتی: نه‌وا به‌خشیمی دوا‌یی ئافره‌ته‌که ووتی: (والله يحب المحسنين) واته: خودائه‌وه‌که‌سانه‌ی خو‌شده‌وی که چاکه‌ی ده‌کن، به‌ریز (علی کوپی حوسین علیه السلام) ووتی: بوو له‌به‌ر په‌زای خودا نازادم کردی .

﴿ ناموز گارییه‌ک ﴾

(نصيحة)

پوزنکیان به‌ سهرکرده‌ی موسلمانان (عومری کوپی عبد العزیزیان علیه السلام) ووت: نه‌ی سهرکرده کوپه‌که‌ت نه‌نگوستیله‌یه‌کی له‌ده‌ست دایه نرخی هزار دره‌مه خه‌لیه‌فه عومریش نیردراویکی بو (عاسمی) نارد ووتی: هه‌رکاتی هه‌والی منت پیگه‌یشت شو نه‌نگوستیله‌ی له‌ده‌ست دایه بیفروشه‌و پاره‌که‌ی به‌سهر هزاراندا بیه‌خشه‌وه دوا‌یی نه‌نگوستیله‌یه‌کی ئاسن بکپه‌و له‌سهر نقیمه‌که‌ی بنوسه مه‌ره‌بانی خودا له‌سهر شو که سه‌ بی کپریزی خو‌ی ده‌زانی .

دوستی با مومداران

﴿ حمزه زهتی عومره و ﷺ خانه وادەگەي ﴾

(عمر ﷺ واهله)

بۆزىك له پۆزان خيزانى سەرکردەى مۆسلمانان خەليفە (عومەر ﷺ) ئارەزووى دەچیتە شیرینی (حلوى) بە خەليفە دەلى بۆخەلوا، خەليفە عومەرىش پىنى دەلى ئینجا لە کۆى پارەى شیرینی بىنم و بوتى بکرم خیزانهکەى دەلى ئەى عومەر ئەمپۆ هەندىك پارە لە پۆزى ئەمپۆمان زیادەى بەشى کپىنى شیرینی دەکات حمزه زهتی عومەر لە وەلام دا دە فرموى: (لا زاد من قوتنا فالعالمون به اولى فقومى لبيت المال رديها)

واتە: ئەوێ لە پۆزى ئەمپۆمان زیادە مۆسلمانان پتۆیستیان پى هەیه بپۆ ببەوه بۆ خەزىنەى مۆسلمانان .

﴿ نیشانه و تاییەت مەندى خودای گەوره ﴾

(صفات الله)

جاریك بە حمزه زهتی (عەلى كۆپى ابى قالب ﷺ) یان ووت: ئەى عەلى نیشانهى خودای گەوره مان بۆ بەیان بكە ؟ حمزه زهتی عەلىش ووتى: پاك وبى لەكەى بۆ ئەو خودایە گەوره یە كە بە هەرینج هەستەكان هەستى پى ناكەین وە بە پێوانەى لىك دانەوه لىك نادریتموه وە هیچ شتىك وینەى ناكات، وە خودا لە بەرزى هەموو شتىك دایە لە ژێرێوه هیچ نیه ؟ وە خودا لە هەموو شتىك داهەیه هەرچى بیری لى دەكەیموهو ئەوێ بیریش پى نا شكى! . وە وەك وشت نىیه لە ناوشت دا واتە: وەك و ئاوانیە لەناو گۆزەدا .. هتد ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشورى/ ۱۱) . واتە: خودا هیچ شتىك شیوێ ناكات وە خودا بە هەموو شتىكیش گۆیاو بینایە.

دوستی با و مرداران

﴿ووتەى وردو وجوان﴾

(کلام د قیق)

جارىك پرسىارىيان له پىشەخوا (جەغفەرى صادق ﷺ) كرد ووتيان: ئەى پىشەخوا خوداى گەوره ئهوشتهى كه له سەر نوسىبين دەبى هەر بىكهين؟ بۆچى لىمان دەپرسىتهوه وه سەرى ئازارمان دەدات؟ پىشەخوا (جەغفەر ﷺ) ووتى: خوداى گەوره ئارهزوى كرد بۆ خووى چەند شتىكى نادىارمان بۆ دابەزىنى وهك و چاره نوس و نادىارى، وه ئارهزوشى كرد بۆ ئىمه چەند شتىكى دىارى بۆ دامەزاندین، وهك و ئهوپىويستيانەى ئاينى، ئىنجا خوداى گەوره ئەوهى ويستى بناغهيمان بۆ دابەزىنى له ئىمەى شاردهوه ! . وه ئەوهى له سەرىشى پىويست گپراين بۆى دىارى كردین، به لام ئىمه به لگه دىنينهوه بهوشتهى كه خواستى خودايه وه ئەوهى كه خوداش له سەرى پىويست كردوين و له ئىمەى دهوى، وازمان ئى هیناوه واته: ئەوهى له سەرمان پىويستو توانامان به سەرىدا ههيه نای كهين ئەوهى نادىارهو خواستى خودايه و بىرى ئىمه دەرتهتى نایا باسى ئى دهكهين.

﴿دادگەرى ئىسلام﴾

(عدالة إسلامية)

له سەردهمى خەلیفەى مۆسڵمانان (عومەرى كۆپى خەتاب ﷺ) گرانى و نههاتیهكى پرمەترسى دووچارى مۆسڵمانان هات خەلیفه عومەر بۆ ئەوهى لهونههاتییه بهشدارى ههژارهكان بكات خواردنى تهنه پۆنى زهیت بوو ئەوهنده بهردهوامهى كرد دەم و چاوى زەرد هه لگهرا كهله پىش دا وهك مانگی چوارده دەردهوشایهوه، وهژگی وای ئى هاتبوو دهنگى لیوه دههات ئەویش دهستى له سەرزگی دادهناو دهى ووت: كهیفى خۆته دهنگت لیوه بیت، یان، دهنگت لیوه نهیات، بى گومان نابى گوشت و خواردنى باش بخوى ههتا وای ئى دى مندالانى مۆسڵمانان تیر دهخۆن .

﴿خوپاريزى زانايان﴾

(ورع العارفين)

كابرايهك له شهويكي زور ساردو سهرماي زستان دهچيته لاي زاناي
خوابهرست و بهناوبانگ (مهعروفي كهرخي) كهسهر دهكات تمنها
كراسيكي لمبردايهو دانيشتووه لهسرمان هلمده لهرزي كابرash دهلئ: نهى
زاناي بهناوبانگ تو نهو هه موو پو شاكت له لايه بو هه نديك لمبرناك ميت
كه رمت ببيتوه لهسرمان هل دهلهرزي زاناي بهناو بانگيش له وه لامدا دهلئ:
برام هه ژارانم بهير كهوتوتوه ئيوا ههيه هيچي نيه !! وه لهسرمان هل
دهلهرزي وه منيش ئومنده بهرگم نيه بيكه مه خيرو دابهشي بكم بهسرمان دا
هيچ شتيكي وام بهدي نه كرد يارمه تيان بدهم، هر چنده بيرم كردهوه تمنها
بهوه نهبي بهشداري له ژانايان و ناخوشيان دا بكم بوئه تمنها كراسيكم
لمبردايهو سهرمامو هلمدهلهرزم .

﴿ووته و قسهي ژيربيري باومردار﴾

(منطق المؤمن)

جاريك به حهره تي (يوسف عليه السلام) يان ووت: هوئي چيه زور
بهروژودهبي لهچي دهترسيئي تو خهزنيهي ولائت لمبر دهست دايه له وه لامدا
ووتي: لهوه دهترسييم بوخوم تير بخوم وبرسيه كانم له ياد بجيتهوه !!

﴿پیوسته شاهد هبیت﴾

(لابد من بینة)

(شعبي) كه يكيك يووه لهوزانا بهرزانه دهفرموي: پوزيك له لای (شوپه یح) ی داد پرس دانیشتبوم لهناکاو ئافرهتیک بهنالمرگریانهوه هاته لای شوپه یح سكالای لهدهستی میردمهکی دمکرد بهلام. میردمهکی ئاماده نهبوو، (شعبي) دهلی: منیش بهشوپه یح ووت: خودا چاکت بو بکات بهراستی ئهو ئافرهته زور ستم ئی کراوه شعبي دهفرموي: شوپه یح پیی ووت: بهچی دهزانی ئهو ئافرهته ستم لی کراوه، دهلی منیش ووت: بهگریانهکی دیاره وا دهنا لینی شوپه یح له وهلام دا ووتی: باوهر مکه بهبی شاهد چونکه براکانی حمزرتی یوسف ستمیان زور له یوسف کرد کاتی پویشتنهوه لای باوکیان دهگریان مهرومکو خودای گهوره دهفرموي: ﴿وَجَاؤْا اَبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُوْنَ﴾ یوسف ۱۶ واته: براکانی یوسف کاتی خهوتنان هاتنهوه لای باوکیان بهکول دهگریان لهراستیش دا نهوان لهگهل باوکیان دروین کرد .

دوستی با و مدد داران

﴿چاکه کانی ده به خشی﴾

(أهدی حسناته)

دەگیرنەوێ پوژنیک بە حەزرتی (حوسینی کوپی امام علی علیه السلام) یان ووت: ئەو
حوسین فلانە کابرایە زۆر پرسی لێتەوقسەی ناشرینی زۆر پی ووتی: حەزرتی
حوسەینیش هەرخێرا هەلدەستی و قاپنیک خورمای زۆر چاک دەپنچیتەوێ
بوخوی هەلی دەگری بەرو مالی کابرا دەکویتەپری لەبەردەرگای مالی کابرا
پادەووستی لەدەرگا دەدا کابرا دەچی دەرگا دەکاتەوێ کەسەیردەکا وا
حەزرتی (حوسەین کوپی حەزرتی علی علیه السلام) یە و قاپنیک خورمای
بەدەستەوێ، کابرا زۆرسەرسام بوو ووتی: ئەو کوپی کچی پیغمبەری
خودا ﷺ چۆنە هاتوی لەبەرچی؟ حەزرتی حوسەینیش ووتی: ئەو
خورمایە بگرە دیارییە بۆم هیناوی لەباتی ئەوێ تو کردەوێ چاکەکانت بەمن
بەخشێوێ.

﴿چەند نامۆزگاری یەکی گەشاو﴾

(إرشادات منيرة)

جارنکیان (حەسەنی بەسری علیه السلام) بەهەندیک لەقوتابیەکانی ووت: کۆرەکانم ئەو
کارت و پسولەیه هەلگیرن لەهەزار پەراو باشتەرە بۆتان، کە ئەو نامۆزگاریانە
تێدا یە:

یەکەم: هەلمەفریوین بەجیگەیی خوش چونکە هیچ جیگەیهک لەبەهەشت
خوشترو گەورە تر نەبوو، باوکە گەورەمان ئادەم چی ئی بەسەرھات؟
دووەم: بەزۆری و خوپاریزی یادی خودا هەلمەفریوین، سەیرکەن شەیتان لە
دوای ئەو هەموو خوپاریزی و یادی خودایە چی بەسەرھات؟

دوستی با ویرداران

سینه‌م: به چاوپنیکه‌وتنی پیاوی چاک هلمه‌فریوین چونکه کس له پیغمبر
 (ﷺ) گهره‌تر نه‌بووه نابی، دوو پو بی با ویرداران سودیان ئی ویر نه‌گرت!
 چوارهم: وه‌به زوری زانست وزانیاری هلمه‌فریوین چونکه (بعلعامی
 کوپی‌باعورا) له‌گه‌ل شه‌مه‌موو زانیاری یه‌ی، له‌دوای چونه‌سهرته‌ختی
 پادشایی له‌خوی بایی بووچی ئی به‌سهرهات! حه‌زهرتی لوقمان به‌کوپه‌مکی
 ووت: ئه‌ی کوپم نه‌گهر گومانته له‌مردن دا هیه‌مه‌نوو، وه‌ زورچاک بزانه وه‌ک
 ده‌نوی شه‌هاش ده‌میری، وه‌ نه‌گهر گومانیشته له‌زیندو بوونه‌وه‌ی دوا پوژ هیه
 له‌خه‌ر هلمه‌سته، ده‌نا زور چاک بزانه وه‌ک له‌خه‌وه‌له‌ده‌ستی شه‌هاش له‌دوای
 مردن زیندو ده‌کریه‌وه، حه‌زهرتی (عبدالله ی کوپی عباس ﷺ) ده‌فرموئ:
 خاوه‌نی کرده‌وه‌ی باش ناکه‌وئ، وه‌ نه‌گهر بکه‌ویش له‌سهر لاده‌که‌وئ، وه
 شه‌کاته‌ی سه‌کی درهم و دینار ئی درا، شه‌یتان هه‌لی گرت وله‌سهر چاوی داناو
 ووتی:

(أنت ثمرة قلبي وقرّة عيني بك اطغى وبك اكفر وبك ادخل) واته: ئه‌ی پاره
 میوه‌ی دل‌ی منی و پووناکی چاوانی خه‌ک به‌هوی تووه‌ بیبا ویر ده‌بی، وه
 خه‌راپه‌ ده‌کات وه‌هه‌ر به‌هوی تووه‌ش ده‌پوئه به‌هه‌شت وه‌به‌ریز (عه‌ی خه‌واس)
 ده‌فرموئ: پیویسته له‌سهر هه‌موو موسلمانیک له‌سهرده‌می ئیستا که‌خواردن و
 خواردنه‌وه‌ی ناماده‌کراو ده‌ستی بوئه‌بات هه‌تا به‌پروایه‌کی ته‌واوه شه‌و نزیاه
 ده‌خوینی؟:

(اللهم ان كان في هذا الطعام شبهة حرام فاحمى منه وان لم تحمى منه فلا تجعله يقيم
 في بطني وان جعلته يقيم في بطني فاحفظني من المعاصي الناشئة من أكله فان لم تحفظني
 منها فمن علي بالتوبة النصوحة فان لم تن علي بالتوبة فالطف بي ولا تؤاخذني يا اكرم
 الأكرمين رباً أرحم الراحمين).

واته: ئه‌ی خودای گهره‌و مهره‌بان نه‌گهر شه‌و خواردنه‌ گومانی ناره‌وای ئی
 ده‌کری بپارێزی وه‌ نه‌گهر له‌خواردنی پارێزگاریم ئی نه‌که‌ی له‌ناو گه‌ده‌و

پنك كوتوومو فوتاوه، ودهدى فرموى: ئهى به تهمەن وپىرەكان زور چاك بزانن
باخ و باخات ودانهويله هەركاتى پى گەيشت دروینه دەكرى ولینده كرىتەومو
دەرندى ؟

ئىنجا ئىوه چاومەروانى چى دەكەن وه دوا پوز بەلگەى چىتان مەيه كه
خوداى به خشنەمو قسە لەجى دە فرموى:
(نُعْمَرُكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَاطْر/ ٣٧) واتە: ئايائىمە تەمەنمان
نەدابەئىو مەبۆئەوى بىرەكەنەوه بۆ ئەوكەسانەى خاوەن بىرن، وەئەى پىنەمبەرى
ترسىنەر یشمان نە نارد بۆلاتان.

﴿ حەزرىتى عومەر ر.ه وام (قەرز) دەكات ﴾

(عمر ر.ه ىستەين)

جارىك حەزرىتى (عومەرى كوپی خەتاب ر.ه) دەنیرىقە لای (عبدالرحمن
كوپی عەوف ر.ه) (٤٠٠) چوار سەد درەمى بەقەرز بۆ بنیرى (عبد
الرحمن ر.ه) یش بەحەزرىتى عومەر دەلى باشە تۆ گەنجینەى مۇسلمانانت لەبەر
دەست دایە بۆچى لەوى پارە مەلناگرى دواى بۆى بگىرەوه ؟

حەزرىتى (عومەر ر.ه) فرموى: لەوه دەترسىم پارە لەگەنجینەى مۇسلمانان
وەربگرم پىرا نەگەم بیدەمەمو بمرم، ئىنجا لە دواى مردنم تۆو ھاوالمەكانت
بلىن ئەو پارەى لەسەر عومەرە با بۆخۆى بى و لىنى وەر نەگرنەوه. منیش
لەپوزى دواى دا لەكرەموه چاكەكانم مەلبگرن، بۆیه منیش دەمەوى لەتۆ پارە
قەرز بكم ئەگەر مردىشم تۆهاتى لەكەل وپەلى بەجى ماوهى مالمەكم
وەربگىرەوه.

دوستی با و مرداران

﴿خیرو چاکه‌ی خودا زوړو پاکه﴾

((کثر خیر الله و طاب))

(نه‌نسی کوږی مالک ﷺ) ده‌گړیت‌مړه جارنک پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) له‌سهر کڼوی عمره‌فات له‌نزیکه‌ی پوژناوا پاره‌ستا بوو فرمووی: نه‌ی بلال به‌خه‌لک بلی باییده‌نگ بن بلالیش هه‌ستایه سهرپی و ووتی: نه‌ی ناده‌میزاده‌کان بی دهنک بن پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) نیشی هه‌یه له‌دوای نه‌ره خه‌لکه‌که بی دنگ بوو، پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمووی: نه‌ی کو‌مه‌لانی خه‌لک هه‌زرتی جبرائیل توژنک پینش نیستا هاته لام و سه‌لامی خودای پی راگه‌یاندم فرمووی: خودای گه‌وره فرمووی‌تی: من تاوانی نه‌و که‌سانه ده‌پوژم که‌ناماده‌ی (عمره‌فات) و (مه شعرالحرام) بوون و ده‌بمه ده‌سته‌بهریش بو نه‌وانه‌ی که‌له‌مه‌وداش ناماده ده‌بن، هه‌زرتی (عومر ﷺ) هه‌ستا و ووتی: نه‌ی په‌سولی خودا نه‌و خیرو چاکه‌یه به‌ته‌نها بو نیمه‌یه ؟

پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمووی: بو نیوه‌یهو بو نه‌و که‌سانه‌شه که‌له دوای نیوه‌ی دین هه‌تا پوژنی دواپی نیجا هه‌زرتی عومر ﷺ فرمووی: به‌راستی چاکه‌ی خودا زوړ و فراوان و پاکه .

﴿نمونه‌ی به‌رز﴾

(مثل علیا)

جارنک ده‌مه‌قرمه‌و ناخوشیه‌ک له‌به‌ینی هه‌زرتی (حوسین ﷺ) و هه‌زرتی (محمد حنیفه کوږی نیام علی ﷺ) پروی دا هه‌ندیک قسه‌ی ناشیرینیان به‌یه‌ک ووت: هه‌ردوکیان به‌توره‌یی جیابوونه‌ره کاتیک (محمد کوږی حنیفه ﷺ) که‌یشته مال‌مړه دانیشته پارچه‌یه‌ک له‌شیوه‌ی کاغزی هی‌ناو تییدا نوی: به‌ناوی خودای گه‌وره‌ومهره‌بان له‌(محمد کوږی علی کوږی ابی‌تالب‌مړه)

دوستی با وهرداران

له دواي پړزو سهلام شهويه، برام بهرپرستي تو پړزو گه ورايه تيهكي زورت به
سهرمهوه ههيه بي گومان من شو پړزهم نيهه بگم به تو!
ئينجا هر کاتي شو نامهيهي منت خویندهوه خيرا کراسهکته لهبر بگم
کهوشهکانت لهپي بگم وهره بولام ناشتم بگم :

بهلام نهگم وانهکهي و خيرا نهيهي دوا بگم، منيش خوم بونهگيري و بيم
بولات خيري هانتت بهنسيب ناييت، چونکه تو پړزت لهمن زياتره نيت
خوشيت :

کاتي حسين نامهکهي خویندهوه کراسهکهي لهبرکردو کهوشهکاني لهپي
کردو خيرا بولاي برايکهکي محمد پويشت و نار بونهوهو ناخوشيان نهما.

دايکي با وهرداران ﴿﴾

(أم المؤمنین)

دهگيرنهوه پوژنک حمزههتي (عائيشه) دهگري پيغهمبري خودا (ﷺ) (
فرموي: بوجي دهگريه عائيشه.؟ ئويش فرموي: ئاگري دوزهخم
يرکهوتوتهوه بويه دهگريه ئهي پيغهمبري خودا (ﷺ) ئايا ئيوه ئاگاداري
خانوا دهتانو بيريان دهکن لهپوژي دوايي دا لهکاتيکدا که کس ئاگاي
لهکس نيهو، هرکسه بهئيشي خويهوه خريکه ؟ پيغهمبر (ﷺ) لهولام دا
وتی: بي گومان له سي شوين دا کس ئاگاي لهکس نيهه،

يهکه: لهوکاتهي کهکردهوي ئينسان ددرتتهوه دهست هتاک و دهزاندری
کردهوهکاني لهلای راستي ددهنه دهستی، يان لهلای چهپی.

دوهم: لهوکاتهي کهکردهوي ئينسان کيشانه دهکري تابوي دهر دهکوي
کردهوهکاني سوکه، يان گرانه .

سيهم: لهوکاتهي لهسر پردی سراته، بزاني دهردهچي يان دهکويته خواري.

﴿پهوشتمان بهرامبهر چاکه‌ی دایک ویاوگمان﴾

(أخلاقنا في بر الوالدین)

به (عومری کوپی زهریان علیه السلام) ووت: پهوشتی چاکه‌ی کوپرمکت لهگډت دا چوڼ بووه؟ لهوه لأم دا ووتی: بهروژ بو همرشونیک پویشتبم کوپرمکت له دواوه بووه، ومبهشمو بو همرجنگه‌یک پویشتبم کوپرمکت له پیښموره بووه، ومهگمر بو بهرزیای پوشتبی من له ژرموره بووم.

﴿خاومنیه‌تی و، نه‌ی گریوه﴾

(علك ولا یشری)

کاتیک (عبدالله ی کوپی عباس علیه السلام) له بانگ هینشتنی بهجینه‌نانی داووتی ژن هینان کوټایی هات ووتی: سوپاسی بی پایان بو شو خودایه‌ی که خوشی ومیل و نارمزی پیه‌خشیوین: (نموبه‌کری صدیق علیه السلام) له ناو کوپرمکتدا هاته قسو ووتی: نه‌ی عبدالله بو کس هیه نارمزی شتی وانمکت، عبدالله ووتی: بهلی زورهن خاومنی شتن به لأم نارمزو ناکهن، ومزوریش هن نارمزو دهکن، به لأم خاومنی هیچ نین ومکوملیکی تریش هن نه نارمزو دهکن نه خاومنی هیچشن.

﴿کلیلی به هشت﴾

(مفتاح الجنة)

پیغمبرمیری خودا (صلی الله علیه و آله) ده فرموی: نه‌ی کومه لانی خلك نیوه دهسته بهری شمش شتم بو بکهن له گیانی خوتان دا منیش ده‌بمه دهسته‌بهری بو چوونه بههشتان

دوستی با و مرداران

یهکم: لهکاتی قسه تان کرد راستی بلین .
 دوهم: هرکاتی پهیمانتان دا بهجیی بهینن.
 سیههم: لهرا سپارده دا ناپاکی مهکن و، بیان دهنهوه خاوه نیان.
 چوارهم: چاوتان لهشتی ناروا بنو قینن.
 پینجههم: پاش وپیشتان لهشتی ناروا بپارینن.
 شمههم: پاریزگاری دهستان بکه له ناپاکی.

﴿ پر سه و دل دانه وه ﴾

(عز ۱ء)

(نه سکه ندهری مهقدونی) بهدایکی ووت: ئه ی دایه هرکاتی من مردم له دوا ی
 شار دهنه وه خواردنیکی چاک دروست بکه، ئهوکسانه ی لهژیان دا توشی دل
 تهنگی نه هاتوون بانگیان بکه، دایکیشی له دوا ی مردن وشار دهنه وه ی کوپه که ی،
 پاسپیره که ی دایکی بهجی هینا، بانگهوازی خه لکی کرد ئهوکسانه ی که له
 ژیانیان دا دل تهنگیان نه دیتوه بیته سه ر داوت به لام. کس نه بوو بیت
 و خواردنی داوت بخوات، له دوا ی ئه وه دایکی ووتی: بی گومان کس
 ئه ونده ی کوپه کهم دل نهوازی و دل دانه وه ی لهگل نه کردوم.

﴿ فه رمان ره وای با و مردار ﴾

(حا کم مؤمن)

حزهرتی (عومر رضی الله عنه) نوینهریکی نارد بو دانیشخوانی (حمص) بو ئه وه ی
 ناوی ههژارمکانیان بو بنوسن بزائن کی ههژاره، له پیش هه موو ناوهمکانه وه ناوی
 (سه عیدی کوپی عامر رضی الله عنه) نوسرا که لپرسراوی نیشتمانی (حمص) بوو !!

دوستی باوهرداران

﴿باوهرگه وړه ی گردوین﴾

(عز الأیمان)

حه زړه تی (عومهری کوږی خهتاب ﷺ) ده فرموی: نیمه له سهرده می نه فامیدا ده ست به سهر و چهوساوه بووین، خودای گه وړه بهموی دینی سهر بهرزی نیسلامه وه، سهر بهرزو گه وړه ی کردین، هرکاتی بهن برنامه ی نیسلام گه وړه ی و سهر به ستیمان بویت، نه وه خودا ده ست به سهر و سهر شوږمان دهکات.

﴿کاتی باوهردار﴾

(وقت المؤمن)

حه زړه تی (علی ﷺ) ده فرموی: هرکه سیك پوژنی بهری بکات و له مو پوژده نیش و کاری باش بهجی نه هیئی و، کرده وړی چاک نهکات و، پیویستی نه مو پوژده بهجی نه هیئی و، گه وړایه تی وپاشماوه یه کی چاک نه پوژنی و، سوپاسیک پهیدا نهکات و چاکه یه ک دانهمه زړینی و، زانیاری یه ک وهر نه گری، نه وه مانای وایه حق و مافی نه مو پوژده ی نه داوه و نازاری پینگه یاندوه.

﴿دینداری راستی﴾

(الزهد الحق)

جاریک دایکی موسلمانان هه زړه تی (عائیشه) چاوی به کابرایه ک کموت، له سهرشان دایان نابوو به دهری مالی بهیت دا دهیان گیرا هه زړه تی عائیشه فرموی: نه وه کئی به دهی گیرن؟ ووتیان: نه وه کابرایه که له ترسی خودا دلی مردوه هه زړه تی عائیشه فرموی: بی گومان خوداناسی و، دینداری و، داد

دوستی با و مرداران

په رومړۍ وړاستييه، مرواڼی موسلمان پیی کزو نابووت نابی و. بی هیزی ناکات. به لکو هموو کاتیک هیزو توانای زیاده پی دهبه خشی. سهیری چه زره تی (عومری کوپی خهتاب ﷺ) بکن له همومان زیاتر له خودا دترسا به لام کاتی دپویشخت خیرا بوو له پویشختندا که قسه پی ده کرد گویمان لپی دهگرت و هکله رینبازو پیناوی خودا گورزی دهو شانده به هیزیو نازاری ده بوو.

﴿ناموزگاری باوک بو کوره کھی﴾

(وصية أب لابنه)

(عومری کوپی عهته به ﷺ) ده فمرموی: کاتی ته منم که یشته پانزه سالی باوکم پیی ووتم: نهی کوپم واره وشتی نارامیت لی پچراوه ئینجا نابرو به کار بهینه باخواه نی نابرو بیت، وه به قسه پی نهوانه هلمه فریوی که پیټ هل دلین: بهوشتانه ی که بو خوټ دهیزانی، نهوشته ی پیټ هل دلین: له تودانیه وه نهو کهسه ی قسه پی پیوه ده کری له باره ی خیره وه، که بوخوټ نهو چاکه یه تیدا نه بوو. که یف خوش مبه هروهک و یه کیټ قسه یه کی نارموات بهرامبر دهکات پیټ ناخوشه واته: بهرامبر چاکه ش پیټ ناخوش بیت، هروهک و کوپی (میعاد) جوانی ووتوه که ده لی: احب مکارم الاخلاق جهد ی وا کره ان اعیب وان اعا با

واته: کرده وه ی ره وشت پاکم خوش دهوی وه هملیشم بو داوه، وه زورم پی ناخوشه خه لک به ندو باوم پی وه بلی با بوخو شیا ن نهنگ و بهد ناویان هه بیت

﴿ حەزەرەتی لوقمان ئامۆزگاری کورەمکە ی دەکات ﴾

(لقمان یعظ ابنه)

حەزەرەتی (لوقمان علیہ السلام) بەکورەمکە ی ووت: ئە ی کورم خۆت لەماوەلی خەراپ بپارێزە چونکە بەراستی وەک وشیری تیرۆ سواو، تەماشای کردنی سەرسامت دەکات و جێگە ی ئی دانی ناشرینت دەکات، وە کورم بەچاوی سوکایەتی سەیری ئەوکەسانە مەکە کەجەل و بەرگیان کۆنەو نپراوە، چونکە خودای گەورە تەماشای دل و دەرونی لە خودا ترس دەکات، وەبەهۆی کرداریشەو پاداشتی دەداتەو وەحەزەرەتی (عەلی کورپی ابی تالب ﷺ) فرمویەتی: هەرکەسێک خۆی بە پێشەوای خەلک دابنێ پێویستە لەپێشەو تەربییەتی گیانی خۆی بکات لەپێش تەربییەتی کۆمەلانی خەلک وەپێو یستیشە لەپێشەو تەربییەتی ڕەوشت و کرداری بکات لەپێش تەربییەتی ووتەو زوبانی.

﴿ شاھیدی گەواھی ﴾

(شهادة)

جارێک (فەزلی کورپی ڕەبیع ﷺ) وەزیری خەلیفە (هەپون ڕەشید ﷺ) لەلای داد پرسی دادپەرسان (ئەبا یوسف ﷺ) شاھیدیەک دەدات، بەلام ئەبا یوسفی داد پرسی شاھیدیەکی لیوەر ناگری، خەلیفە (هەپون ڕەشید ﷺ) لومە ی ئەبا یوسفی داد پرسی ئەکاودەلی بوچی (فەزلی کورپی ڕەبیع ﷺ) بەشاھیدی وەرنەگرت نازانی وەزیری مەن؟

ئەبا یوسفی داد پرسی ووتی: ئە ی خەلیفە ناتوانم وەزیرمەکت بەشاھید وەریگرم چونکە بو خۆم گویم ئی بوو پۆژێک (فەزلی کورپی ڕەبیع ﷺ) بە تو ی دە ووت: مەن بەندە ی تۆم ئەگەر راست بکات بەندە ی تو یی ئەوا بەندە بەشاھید وەرنە گیرێ، وە دوویارە ئەگەر رو بکات ئەوە درۆزنەو درۆزیش بەشاھید وەرنەگیرێ.

﴿ گیان و دھرونی ږموشتی دادا ﴾

(مؤدب نفسه)

پرسیاریان له (عبدالله ی کوږی مو قلع ﷺ) کرد کی شیوازو نهمبی فیږکردی ؟ له وه لأمدا ووتی: گیانم ووتیان: چوڼ گیانت ږموشتی فیږکردی بمبی ږموشت فیږکاریک ؟ ووتی: چوڼ هرکاتی کرده ویه کم دمکرد که جوان بوايه ورم دمگرت، وه نهمگر کرده ویه کشم نارموا بوايه وازم لی دهمینا بهو جوړه بهتتهنها گیانم فیږی شیوازو ږموشتی کردم.

﴿ چهند ناموژگاری یه کی ږر شهنگ دارو ږووناك ﴾

(وصایا منيرة)

همزه تې (عه لی کوږی ابی طالب ﷺ) دهمرموی: ناموژگاریتان دمکم به (۵) پیچ شتی بچوک : نهمگر له بن بالی خوشتری دا بنین همیشتا که مه . یه کمه: هیواتان به کس نمبی تتهنها هر له خودا داوا بکن . دووهم: له هیچ شتی که ترسین تتهنها له تاوانمکانتان نه بیت . سیهم: شهرم مه که له ووی نای زانی که پرسیریان لی کردی بلی نای زانم . چوارهم: که شتی که نه زانی همول بده فیږی به . پینجهم: بزانه نارام گرتن له باوهم ږمویه، وک و سمر وایه، به لاشموه هرکاتی سمرت ږی لاشه کش دمروا هر بهو شیویه که نارام نه ما باوهم ریش نامینی .

﴿قورئان و پښتاني پيغمبره ر﴾

(الكتاب والسنة)

(شيخ احمدی پوفاعی رحمته الله) ده فرموي: هر که سينک گوفتارو کردارو، پوهشته کاني له مهمووکات و سرده ميکدا له گهل قورئان و پښتاني پيغمبره (ﷺ) کيشانه و بهرام بهريان پي نکا واته: به گوږه ي فرموده ي نهوان بهرندا نه پواو دلي له ييري تاوان و گيچهل نه پاريزي نهوه له لاي خو مان به پياوي دانا نئين.

﴿دهرمان و چاره سهری گيان﴾

(دواء القلب)

حزره تي (ابراهيمی خواس رحمته الله) ده فرموي: دهرمان و چاره سهری گيان (روح) پينچ شته:

يه کهم: خویندنی قورئان به تيگه يشتنه وه .

دو وه: گه ده وزکی خالی .

سيه م: شمو نويز

چوا ره م: مل که چي له مهمووکاتي بو خودا به تايبه تي به يانیا ن .

پينجه م: دوستايه تي پياو چاکان .

﴿نه و بهر يزانه و تو يانه﴾

(هؤلاء قالوا)

پرسياريان له زاناي به ناوبانگ (شعبي) کرد له باره ي شتيکه موه له وه لامدا ووتی: نای زانم پييان ووت: شرم نا که ي ده لني ناي زانم ووتی: بوچی شرم بکم له شتيک که فریشته کاني خودا شرميان نه کرده که و توويانه (لا علم لنا الا ما علمتنا) البقره ۲۲ واته: نه ي خودايه نيمه نهوشخانه نازانين ته نها نهوانه نه بي که فيرت کردووين.

دوستی با وهر داران

﴿ ترس و سامی عومەر ﴾

(مہابة عمرؓ)

کابرایہ کی قورہیشی بہ حہزرتی (عومہری کوپی خہتابؓ) ی ووت: نہی عومہر توٰزیک نہرمی لہگہل ماندا بہکار بہینہ بہراستی ہموو گیانمان پر بووہ لہ ترس و سامی توٰ حہزرتی عومہریشؓ فرمووی: نایا ہیچ ستہمیکی منی تیدایہ ؟

کابرا ووتی: نہخیر حہزرتی عومہرؓ فرمووی: خودای گہورہ ترس و سام لہناو دلتان زیاتر بکات .

﴿ باوہر دار ﴾

(المؤمن)

(نہحنہفؓ) فرموویہتی: باوہر داران لہنیوانی چوارشت دان:

۱ - باوہر دار نیڑہیی وحہسادہتی پیئوہ دہبہن.

۲ - دوو پوہکان پقیان لی یہتی و بہر بہرہکانی لہگہل دہکەن.

۳ - بیٰ بپرواکان جہنگی لہگہل بہریا دہکەن.

۴ - شہیتان نازاوہو گنجہلی بوٰ دہنیتہوہ.

﴿پاویژ له گهڼ نه وانه دا مه کهڼ﴾

(لاتشاور هؤلاء)

(قهیسی کوپی ساعده عليه السلام) ناموزگاری کوپه کهی دمکردو دهی ووت:
نهی کوپم: پاویژ له گهڼ مروقی سمرقال و خریک بوودا مه که، بانیشه کهشی
زورباش و ریک و پیک بیت.
ومرپاویژ به مروقی توپه مه که، باناموزگاری کاری باشیش بی.
ومرپاویژ به مروقی غمبار مه که، باب به هوش و به تواناش بیت.

﴿له میرات و بو ماوهی دوور له نه تگی﴾

(من موارث السلامه)

خودای گهوره په یامی بو حمزه رتی (عیسا علیه السلام) نارد فرموی:
هرکاتی به تمنها بووی پاریزگاری گیانت بکه. وه هرکاتی له ناو کومه لانی
خه لکدا بووی پاریزگاری زوبانت بکه. وه نه گمر له سمر سفره ی نان خواردن
دابووی پاریزگاری له گدمو زگت بکه. وه نه گمر لهرنگاو بان دا بووی
پاریزگاری له چاوت بکه. بیگومان شو شتانه ناسایشت پی نه به خشی.

﴿هه رکه سینک خو پاریز بی خودا دهرگای خوشی لی دمکاته وه﴾

(ومن یتق الله يجعل له مخرجا)

دمگیر نه وه (سالمی کوپی عموف عليه السلام) که برای (عبدالرحمنی کوپی
عموف عليه السلام) بووی با و مردان له جهنگینکدا به دیل دیگرن، باوکیشی ده چینه لای
پیغهمبر عليه السلام سکالای کوپه کهی له لا دمکات پیغهمبریش عليه السلام پیی ده فرموی:
نهی عموف له خودا بترسی و خو پاریز بهی زور فرموده ی: (لاحول ولا قوه الا

بِاللهِ العَلِيِّ العَظِيمِ) به کار بهینه عوفیش به فرمانه کی پیغمبر ﷺ دلی دامه ز او به دره و ام شو فرموده ی : دوت هتا پوژیک بینا گاله مالوره له گهل خیزانه کی دانیشتبوون. له نا کاو له درگا درا که در گایان کرده و سه یریان کرد واسالمی کورپانه وله دهستی بی با ویرم پای کرد و هو له و کاته ی که بی با ویرم بی ناگا و سمرقال بوون به کاری خویانه وه، (۱۰۰) سهد سهر حوشتی بی با ویرم کانی به پیشی خوی دابوو هینا بوو نیه وه بو مالوره.

﴿ زیرمکی و پروکدهش زانی ﴾

(فراسة)

ده گیرنه وه کابرایه که ده چینه لای (عوسمانی کوری عه فان ﷺ) که له گهل ثافره تیک دا داوین پیسی کرد بوو حمزه رته ی عوسمان ووتی : چوَن یه کیك دیته لای من که نیشانه ی داوین پیسی له ناو چا ویدا دیاره، کابرا ووتی : بو نه ی عوسمان له دوا ی پیغمبریش (ﷺ) په یام دیت، حمزه رته ی عوسمان ﷺ ووتی : نه خیر په یام نایات به لآم نه وه نیشانه ی زیرمکی موسلمانانه.

﴿ رهوشتی موسلمانان ﴾

(أخلاق المسلمین)

(عبدالله ی کوری مبارک ﷺ) در اوسنیه کی گاوری هه بوو ویستی خانوه کی بفروشی پنیان ووت : نرخه کی چنده ؟
نه ویش ووتی : (۲۰۰۰) دوو هزار درهمه، پنیان ووت : برام خانو مکت تمنا هزار درهم ده هینی چوَن ده لئی دوو هزار ووتی : راست ده کن تمنا هزار درهم دینی، به لآم هزار درهمیشم له بر چاکی در اوسنیه که داناه : (عبدالله

دوستی باوهرداران

ی کوپی مبارهکیان (ﷺ) ناگادار کرد لهوبارهوه نهمیش بانگی گاوارهگی کردو
پارهی خانوهکهی دایه ووتی: مهی فروشه !!

﴿من له سوپا نا ترسیم له بهر زوری دووژمن، به لام

لهوه ده ترسیم تاوان و ناههرمانی خودا بگهن﴾

(أنا لأخشي على الجیش من عدوه وإنما أخشي على الجیش من ذنوبه)

(کسرای) پادشای نیشتمانی فارس کهناوی: (یهزد جرد) بوو دهستی بهسهر
کوهمه لانی خه لک دا گرتبوو دهی ویست ههموو موسلمانان له ناین پاش گهن
بکاتهوه و بیان کات به ناگرپهرست چونکه نهوکاته خویمان خودایان نهدهناسی
تهنها ناگر نه بیت. وه ده توانم بلیم شتیکی شاراوهدیه ههموو زهبرو زهنگیک و
چهوسانهویهک له ژیر پهردهی بی باوه پریدا دهکریت، چونکه بی گومان نیسلام
پینگهی دیکتاتوری و خوین پریژی و سته مکاری نادات وههموو نهوسهروک و
فرمان پهوایانهی که زهبرو زهنگ بهسهر گهل ونه تهمه ههژارهکان بهکار دههینن،
نهوه شتیکی راسته له سهر پیبازو بهرنامهی خودا لایان داوه بویه دل سوژی و
مهه ربانیان لی بهدی ناگریت تهنها بیر له کورسی بهرزو پاروی چهورو زهبرو
زهنگی زور دهکه نهوه دهیانهوی بهوزهبرو زهنگهی خویمان بهسپینن له نیشتمان
دا ئینجا ههرکاتی چهورو ستهم له نیشتمان دا زور بوو پیویستی سهرشانی
دهوله تی نیسلام و موسلمانانهکانه بهگشتی ههول بدهن و تی بکوشن بو
نههیشتنی ستهم و زهبرو زهنگ و گهرانهوهی خوشی و ناسایش بو گهل
ونیشتمان .

نهوکاتهی که کیسرای بی باوه پروناگرپهرست نهوزهبرو زهنگهی دهکیشتا
له سهردهمی خهلیهفهی موسلمانان (عومهری کوپی خهتاب ﷺ) بوو چه زه ته
عومهر فرمانیکی ده رکرد لهشاری مه دینهی پایتهختی موسلمانان کی خو

دوستی باوہمداران

فیدا دهکات بوجهنگ له پښه ی بهرز کردنه وهی وشه ی: (لا اله الا الله) وه بو نه هیشتنی کوفرو بی باوه ری، له گهل درکردنی فرماندا له ناو موسلمانانی خوشه ویستدا سی هزار (۲۰۰۰) موسلمانانی جهنگاوهر هاته مهیدان حمزه تی عومر رضی الله عنه ویستی بوخوی بیته سهرکرده ی سوپاو بپروا بو جهنگ! به لام حمزه تی (علی کوپی ابی طالب رضی الله عنه) ناپازی بوو ووتی: نابی تو بجیت به لکو یه کیک له جیکه ی خو ت دا بنیره تو خلیفه ی موسلمانانی نابی پایته ختی موسلمانان چول بکری ئهوجا حمزه تی عومر رضی الله عنه کهوته راویژ تاله کو تایی دا یه کیک له دهکسه ی که پیغه مبهری خودا به لینی به هشتی پی دا بوون هلبژارد شهویش (سعدی کوپی ئه بی وه قاس رضی الله عنه) بوو لیپرسراوی سوپای درایه دهست خهریکی خو ناماده کردن بوون له مه دینه ی (مونه وهره) وه بهری بکهون بو ولاتی فارس، که ئه و کاته ئیمپراتوریه تی کسرا: ئیران و عیراقی داگرتبو که به راستی ئه و جهنگهش به گه وهره ترین جهنگ داده نرا وه هیچ کس له مه ویش نه ی توانیوه به رهنگاری جهنگینی واگه وهره ببیته وه و بهرگری بکات، به لام وائیستا سوپای ئیسلام به پروای ته واره وه به ره و مهیدانی جهنگینی واگه وهره دپروات، سهرکرده ی موسلمانان حمزه تی عومر رضی الله عنه له پیشوازی بهری کردنیاندا فرمووی: به ناوی خودای به خشنده و مهره بان له سر پیروزی پیغه مبهری خودا ئه ی (سعدی کوپی ئه بی وه قاس رضی الله عنه) نه که ی به فیل و ته له که ی بی باوه ران هله نه فریوی بی گومان تو خالی پیغه مبهری خودای و هاوه لی شهویشی هه موو کو مه لانی خه لک گه وهره بچوکیان له خودی خودادا وهک و یه که به بی جیاوازی، ته نها جیاوازیان له ژبان وخوشیدایه به هو ی یادی خودا وه دهگه نه ئه و شته ی که خودا بریاری داوه بو یان، ئه ی سه عد ناموزگاری توو ئه و موسلمانانه ی له گهل تو دان ده کم خو پاریزین و یادی خودا بکه ن، چونکه ئیمه ئه گه ر تاوان و نافرمانی بکه ین وهک و دورنمان ئی دیت له تاوان وخه راپه دا وه به ژماره ی نه فیه و چهک و تفاق له نیمه زور ترن و سوپا که مان

دوستی باوهرداران

دهشکې، نهی سهد من له بهر زوری دوژمن ناترسیم له نیوه: به لأم له بهر نهوه
دهترسیم تاوان و نافهرمانی خودابکه؟! ښجا به پشنتیوان و پیروزی خودا
بویههرنگاری و سر کهوتن برون نهی سهد .

بهوشیویه سهد له گهل سوپای باوهردارو به هیژ کهوتی و دهشت
وبیا بانیان بری بوشاری (قادیسه) وه قادیسهش له خاکی عیراق دایه و کلیلی
دهرگای فارس بوو، کاتې هوال گه شته (کسرا) که له مه داند دانه نیشت
پایته ختی نیم پراتوریته فارسه کان بوو، و له ناو فارسه کان دا هر که سیك
له سر ته ختی فرمان په واییدا دانه نیشت پیی دوترا کسرا، هر وه وچون
له ناو پوه مگاندا هر که سیك له سر ته ختی فرمان په واییدا دانه نیشت
ناو ده برا به (قهیسه):

له لاه پادشای فارس کسرا فرمانیکی بو پوستم دهر کرد
که سر کرده یکی لی هات و بوو، وه جیگای له دلی خملکی فارس دا کرد بوه که
سر کرده یی سوپا بگریته دهست و، نیراویکی نارد بولای سهدی کوپی وه
قاس ووتی: نهی سهد: نیراویکمان بولا بنیره بو ووت و وژی پیک کهوتن،
سهر کرده یی موسلمانیش چند که سیکی له پیاوه ناو داره کانی موسلمانان
هله برارد بو ووت و وژی پیک کهوتن: نهو موسلمانان هاش نه وانه بوون)
نه عمانی کوپی مه قرون (ﷺ) و (موغیره یی کوپی شهب (ﷺ) و (عاصمی کوپی
عمر (ﷺ) و (نه شعه سی کوپی قه یس (ﷺ) نهو موسلمانان خونریست و
به جهرگانه پویشتن بو کوشکی سپی کسرا، که تاك و نیستاش میژو شتی وای
به خوه نمدیوه له شیوه یی هونه رو نه دازیاری و فهرش و وهرتی راخراو، دواي
دانیشتن، ووت و وژ دهرستی پیکردو کسرا ووتی: بوچی هاتونه ولاته که مان
وچیتان دهوی؟ له وه لأم دا ووتیان: نهی کسرا ښمه هاتوین بانگتان بکین بو
خودا به یهک ناسی؟ بهو ووتیه کسرا توپه بوو دهمار کانی گرژ بوو ووتی:
نه گهر وه لامتان نمدینه وه؟ ووتیان: دهبی سهرانه بدن؟ بهو قسیه کسرا

نمونه‌دهی تریش توپه بوو ووتی: نمگر نمیش نمکین ووتیان: جهنگ نمکین و شیرمان له نیواندایه، له‌دوای شو ووتوو ویزه کسرا زور به‌نامردانه به پاسه‌وانه‌کانی ووت: نه‌وانه به‌زله‌یلی و ملکه‌چییه‌وه دهریان بکین نمگر له‌بهر شوو نه‌بویاه که‌نیردراو ناکوژری دنا هه‌موو تانم ده‌کوشت: پینی ووتن: کامه‌تان گه‌وره که‌تانه ووتیان: بوچی ووتی: بو شووی کولیک گل به‌سهر سهر هه‌لگری و له‌گه‌لخوی بیباته‌وه نمگر هملی نمگری لیزه ده‌یکوژم (عاسمی کوپی عمر علیه‌السلام) بو شووی شوکوله گله بوخوی هه‌لگری له‌باتی هاوړیکانی ووتی: من گه‌وره که‌یانم، بهو جوړه عاسم کوله گله‌که‌ی هه‌لگرت و به‌رو سوپای موسلمانان که‌وتنه‌پری (سه‌دی کوپی نه‌بی وه قاس علیه‌السلام) لینی پرسین نه‌نجاسی ووت و ویزچی بوو: ؟ عاسم هاته وه‌لام ووتی: من کلیلی کسرام هیناوه: له دوای شوو سوپای فارس به سهرکرده‌ی (پوسته‌م) ی هاته مه‌یدانی جهنگ پوسته‌م له‌ناو خیمه‌ی مه‌یدانی جهنگدا له‌پیش هه‌لگیرسانی شهر نیراویکی نارد بولای سه‌د پینی ووت: پینی بلی پیاویکی به‌هوش و زیره‌کم بو بنیری چهند ووت و ویزیکی له‌گه‌ل نمکین، به‌وشیوه‌یه ووت و ویزری پرک که‌وتن له‌پادشای ولاته‌وه بو سهرکرده‌ی سوپا دابه‌زی، له (کسراوه) بو (پوسته‌م) (سه‌دی کوپی نه‌بی وه قاس علیه‌السلام) یش موسلمانیکی لیها‌توی به‌ناوی (ره‌بعی کوپی عامر علیه‌السلام) نارد، نیردراو گه‌یشته لای خه‌یمه‌ی سهرکرده‌ی گشتی سوپای فارس، شووی له‌ناو خه‌یمه‌که‌دا دیتی له‌زیانیدا چاوی به‌شتی وانه‌که‌وتووو فهرشی به‌نرخ وقه‌نه‌فه‌ی پاراوه‌و ته‌ختی په‌نگاو په‌نگ به‌کورتی هه‌رچی به‌توی له‌شتی به‌نرخ تییدا هه‌بوو به‌مهر جوړیک بوو موسلمانانی چاونه‌ترس به‌خوی و په‌که‌یه‌وه له‌بهرامبه‌ری پوسته‌م دانیش‌ت، پوسته‌م لینی پرسنی چوڼ بوو نیوه هاتن بو نیړه، وه له‌بهرچی؟ (ره‌بیع) ووتی: خودای گه‌وره نی‌مه‌ی ناردووو شووی که‌خودا ناره‌زوی لی بی له‌به‌ندایه‌تی به‌نده‌کان بیان گیرینه‌وه بو به‌ندایه‌تی خودای گه‌وره‌و مه‌ره‌بان، وه‌له‌سته‌می ریچکه دروست کراوه‌کاندا بیان

دوستی باومداران

گېرېنەو بۇ پاستە پىڭاي دادگەرى ئىسلام، ھەلە تەنگەبەرى ئەودونىايە بيان گېرېنەو بۇ فراوانى ئەو دونىايە دونىيە داپۇژ بەوجۆرە پۈستەم سودى لەوتەكانى (پەبىيە) نەدەت نامەيەكى نوسى دايە دەستى (پەبىيە) كەبىبات بۇلاى سەعدى سەركردەى گشتى سوپاي ئىسلام، داواى ئى كرد ئەو نىردراوہ زۆر توندو تىژو داخ لە دلە، نىردراوئىكى ترم بۇ بىئىرە ووت وىژى لە گەل دا بكم ئەوجارە سەعد (موغەيرەى كوپى شعبە ﷺ) ى نارد كەبەراستى پىياوئىكى ناودارو دانائو لىزان بوو لەكەل پۈستەم دانىشتن بۇ ووت وىژ، پۈستەم ووتى: ھۆى چىيە ئىوہ ھاتونە ئىرە ؟! لەوہ لأمدا ووتى: بۇ ئەوہ ھاتوین لە تارىكى كوفرو نەزانی دەرئان بەئىنن بۇ پووناكى وخودا بەيەك ناسى (لااله الاالله) پۈستەم ووتى: ئەگەر وانەكەين؟ موغەيرە ووتى: دەبى سەرئە بدەن، دووبارە پۈستەم ووتى: ئەى ئەگەر ئەوئىش ئەكەين موغەيرە ووتى: شىرمان لەسەر ئەستۆ تانە پۈستەم ھاتە قسەر ووتى: بى گومان ئىمە سوپامان زۆرە، لەبەرامبەرى ئىوہ ھەك و مئىش ھە ھائىن ھەروەك و دەلئىن: ووتوئانە ھەركەسىك بمان گەيەنئە ھەنگوئىنى دوودرەھەمى دەدەينى بەلام كاتى گەيشتە ھەنگوئىن دەلئىن: ھەركەسى لەمەنگوئىنمان پزگار بكات چوار درەھەمى دەدەينى؟! ئىستاش تۆ بپو بۇلاى ھاوہ لەكانت پىيان بلى پۈستەم ووتوئەتى: ئەگەر واز نەھىنن و شەپمان لەگەل ھەلگىسىنن ھەموويان لەخاكى قادسىيە گۆپدەكم ئەوہش كۆتايى ووت وىژى ئاشتى بوو لەئىوان موئىلمانان وبى باومپاندا، ئەمجار موئىلمانان خوئيان ئامادە كرد بوئمەيدانى جەنگ ژمارەى سوپاي موئىلمانان (۲۰۰۰) سى ھەزار سەربازى جەنگاور بوو، ھە ژمارەى سوپاي بى باوہ (۱۲۰۰۰۰) سەدو بىست ھەزار سەربازى جەنگاور بوو (۲۲) سى و سى فيليان پى بوو بۇ شەرو جەنگ: ھەردو سوپا ئامادەى جەنگ بوون (سەعدى كوپى ھە قاس ﷺ) فەرمانى بەبانگدەرى سوپادا كەلە ھەموو پارچەكانى (كئائب) سوپا بانگ بدري بەوجۆرە ئەو پۆژە لەئاو ھەموو سوپاي

دوستی باوهرداران

جهنگاوهران بانگیان داو نویژی بهجهماعه تیان کرد وه هیشتا خور (پوژ) به تهوای بهدر نهکوتبوو بههشت وهک و خانهوادهیهکی سهوزو جوان نامادهیی خوئی پیشان دها درگای کراوهی خوئی خستبوو سهپرشت بو موسلمانان شهیدو هرگیز نه مردودهکان، نهو به ههشتهی کهجوکه ناوی سازگار بهناو باخکانیدا تی دهپهری، لهجیگهیهکی خوشو رازاوه لهلای پادشاییهکی به تواناو بهدهسهلات.

وه لهو لاشهوه دوزهخ درگای بهدبهختی و ناواریی خستبوو سهپرشت بو بی باوهرو ستهم کارهکان جهنگ له نیوان موسلمانان و بی باوهراندای بهریابوو لهبهر نهوهی موسلمانان تهنا حوشتیان پی بوو شیرزه بوون، چونکه حوشت کهچاوی بهفیل کهوت رادهکات، لهوکاتهدا (قهقاعی کوپی عهمری تهمیمی عليه السلام) ووتی: بو نهوهی حوشت رهکانمان بهسهر فیلهکاندا سهرکهوی تاک تیک بهکار بهینین، پهچهو پووپوش بهسهر دهم وچاوی حوشت رهکاندا بدهین بو نهوهی فیلهکان وا بزائن نهوه جنوکهن و بهسهریان دا سهرکهوین، له دواي نهوهی کهروو پوشیان بهست به فرمانی خودای گهوره فیلهکان رایان کردو توانای مانهویان نهما، بهوجوره سی پوژ جهنگ بهردهوام بوو لهکاتی خور ناوا بوونی پوژی سیههم: یهکک له موسلمانان بهفیداکاری و چاونهترسی بهناوی (هلای کوپی عهلقه مه عليه السلام) وهک و بروسکه خوئی گه یانده خهیمه کهی پوستهم و، شیرانه شیریککی له پوستهم داو کوشتی و بهرو دوزهخ رهوانی کردو دهنگی (الله اکبر) بهرز بووهو (الله اکبر) وانهرو دوزمنی خودا پوستهم کوشت و بهدوزهخم سپارد کاتی دهنگ وباسی کوشتنی پوستهم له ناو سوپای بی باوهر بلاو بووه، ورهیان بهرداو کوسیان کهوت و هیزیان نهما بهرو دواوه گه رانهوه موسلمانان کانش بهدوایان که وتن و سواری ملیان دهبوون وشیریان لی دهدان، بهو شیویه فرمانی خودای گهوره سهرکهوتن و پیروزی بوو بهبهشی شوین کهوتوانی پیغه مبهری خودا عليه السلام سوپای ئیسلام سوپای پیغه مبهری

خودا، سوپای قورناني پيروژ سرکهوت وپشتی بی بروایانیاں بهچوکدا هینا،
 جهنگ هریردهوامه به سرکهوتوویی موسلمانان به سر کافری بی
 باومرکاندا بائو جهنگ به سرکهوتوویی موسلمانان نهختی بهجی بهیلین
 سیریک له خلیفه موسلمانان حزرهتی عومرؓ بدهین، حزرهتی عومر بهر
 دهوام له بهر خودا دهپارایهوه که سوپای نیسلام بهسر کوفردا سربخت
 نوسهران ومیزو نوسان دهلین: له ماوهی جهنگ دا حزرهتی عومرؓ
 خولهچاوانی نهکهوتووه بهشهو پوژ زوربهی کاتهکان دهپویشته دهرهوهی
 شاری مدینه یان لهسر پینگاکانی شار داد نهشت و چاو پوانی دهکرد که
 نیردراویک لهمیدانی جهنگوه بیت و هوالی مسلمانان پسی بیت خلیفه
 موسلمانان هردووچاوهمکانی لهبر بی خمو سوو نهستور هه لگه پرابوون هر
 بهو جوړه حزرهتی عومرؓ چاو پوانی پینگای دهکرد هتا پوژیک چاوی به
 سواریک کهوت دهاته شاری مدینه، خلیفه موسلمانان پرسپاری لی کرد
 نهی برام بارو دوخی موسلمانان چونه ولهچی دان: ؟ کابرا نهی زانی نهوه
 سرکردهی موسلمانانو عومری کوپی خهتابه وهلامی دایهوه ووتی: مزگینی
 بی نهی برای موسلمان که بهراستی سر کهوتون و سوپای گهرهی فارسیان
 بهچوک هیناوه کابرای نیردراویش زور بهتالوکه بوو بگاته شوینی سرکرده
 له خانوی خهلافهتی دا بویه حزرهتی عومری بهجی هیشته، حزرهتی
 عومریشؓ له دواي کابراوه کهوتی، کابرای نیردراو هردوپویشته
 وپرسپاری دهکرد، تاگهیشته کوملیک له موسلمانان پایان گرت و ووتیان: وا
 سر کردهی موسلمانان له دواتهویه کابرا که سیرری کرد نهو پیاوهی
 که لهریکا توشی هاتووه حزرهتی عومر بووه کابرا زوربه شهر مزاریموه له
 ولاخه کهی دابهزی و داوای لی بووردنی کرد بهلام حزرهتی عومرؓ دلی
 کابرای دایهوه ووتی: هیچ شتی که نهبووه پنیوست به خه جالهتی ناکات . بهس
 پیم بلی بارودوخی موسلمانان لهچی دایه ؟ کابرا ووتی: مزگینی بی

دوستی یا ویرداریان

موسلمانان سهرکوتوون و نهووش نامه يکه له مهيدانی جهنگهوه بوؤ
هيناي.

حهزرتي عومر عليه السلام نامهکي وهرگرت وکرديانهوه نوسرا بوو له (سهعدي
کوري نبي وهقاسمهوه عليه السلام) بو سهرکردهي گشتي هيزه چک دارهکاني موسلمانان
له مهيدانی جهنگي فارسهکانهوه بو سهرکردهي موسلمانان (عومهرې کوري
خهتاب عليه السلام) مزگيني بي بهيارمهتي خودا سواري پشتي دوژمنانمان بووين و
شيرمان لي بهکارهينان و بهسمر ياندا سهرکوتين و وره ي سوپاکه مان بهراستي
بهززه بهرؤ وه وشيري پرنده له مهيدان دا دهجهنگن وه کهشمويش ديت
لهبريادی خوداو قورئان خویندن دهنگ وئاوازيان وه وئاله ي ميش ههنگوين
وايه: وه نه ي سهرکردهي موسلمانان چهند موسلماننکمان لي شهيد بوون
پيش نيمه کهوتن بو خزمهت خوداي گهوره نيمهش داوامان له خوداي گهوره
نهويه بهپايه ي نهوشههيدانه بگهين وه ههموو موسلمانان جهنگاوهرهکان ئاواتي
شهيديان هيه له پيناي پزگاري پنگه ي خودادا کاتي حهزرتي عومر عليه السلام
له خویندنهوه ي نامهکه بووه سهري کرنووشي بوخودا دانهواندو سوپاسي
خوداي گهوره ي کردو دهستي کرد بهگريان ووتيان: نه ي سهرکردهي
موسلمانان توله پوژي سهرکهوتندا دهگريه ي؟ احهزرتي عومر عليه السلام فرموي :
(اخشى ان تفتح عليكم الدنيا فينكر بعضكم بعضا وينكركم اهل السماء عند
ذلك)

واته: من لهوه دهترسيم کهئيه ههموو جيهان بهفهر و پيرؤي به سهر تاندا
بهژي و دهراي تهواوتان لهپودا بکريتهوه و ئاواله ببيتهوه و بيهينه ژير پکيفي
ئيسلامهوه: بهلام ههنديک له ئيه واته: مروقهکان مل ملاني ولاقرتيي
ههنديکتان بکهن و نهو کاته دانيشتواني ناسمانيش مل ملاني و لا قرتيي ئيه
بکهن ولهپيرتان بهرنهوه.

پوداي جهنگي قادسيه لهمانگي شهوالي سالي چوارده ي کوچي بوو سوپاي

دوستی با و مرداران

ئیسلاام ماوهیهك پشووې دا بو ئهوهی ئامادهیی خوئی دهرېری، بۆجهنگینکی بهمیزترو ناخوش تر له گهل فارسهكاندا نهویش جهنگی تی پهرینی سوپای ئیسلاام له سهر دهریای (دجله)، له دواي پشودان كهكاتی ئهوه هات له دهریای دجلهوه تی بپهرن بهرهو كووشکی كسرا له مهداث، (سهعدی كوپې ئهبی وه قاس عليه السلام) ووتی: ئیوه موسلمانان یزی چتان هیه، بی گومان ئهگر کیسرا له كووشکی پادشایهتی خویدا بمینیتمهوه مانای وایه ئیمه هیچمان نهکردوهو ههموو کاتی ئامادهیه بو شهریکی تر له گهلاندا، ئینجا ئیوه چون دهتانهوی له دهریای (دجله) وه بپهرینهوه بو ئهوه مهسته ؟ سهرکردهی گشتی هیزه چك دارمکان (سهعدی كوپې ئهبی وه قاس عليه السلام) كو بوو نهوهیهکی له گهل لیپرسراوانی سوپادا کرد له ناو، ناو دارو گهوره پیاوانی سوپادا (عاسمی كوپې عهمری تهمیمی عليه السلام) ووتی: من بهخوم وئه سپهكهمهوه دهپهرمهوه کاتی موسلمانان منیان دیت پهریمهوه بانوانیش له دهریابدهن و بپهرنهوه بهجوړه عاسم دهستهیهکی پیک هینا ناوی لینا دهستهی ترس و سام (کتیبه الاهوال) وه یهکه دهسته بوو له میژووی سوپا دا كهلهدهریا پهرینهوه، پینش پهرینهوه عاسم له سهر لیواری دهریا راوهستاو ووتی: به ناوی خودای بهخشندو مهرهبان هیواو ئاواتمان لهسهرخودایه، ئهوهی ووتو: له دهریای دا بهفرمانی خودا قاجی ولاغهكهشیان تهرنهبوو پهرینهوه (٦٠) شهست موسلمانانی ئازاو چاونهترسیش له دواي ئهوه بهخویان و ئهسپهكانیانمهوه پهرینهوه (قهعقاعی كوپې عهمریش عليه السلام) سوار چاکی مغاویر ووتی: ئهی بو ئیمه راوهستاوین باوهك ئهوان خویمان له دهریا بدهین قهعقاع له دهریای داو له دواي ئهویش (٦٠٠) شهش سهد جهنگاوهری سوار چاك له گهلیدا پهرینهوه، ئینجا له دواي ئهوانیش ههموو سوپا ههرچی كه ما بوو له دهریای (دجله) یان داوپهرینهوه، وه میژوو نوسهكان سویند بهخودای گهوره دهخون یهكێك لهو سوپایه له دهریا نقوم نهبوو نهخنكا ههموویان بهخووشی پهرینهوه، وه سوپای فارسیش له لایهکی

دوستی با ویرداران

دەریاوە راوەستابوون و نه‌یان دەتوانی جوولە بکەن کەچاویان به‌وسوپایه
 دەرکەوت لەو دەرپایه دەپەرینهوه ترسیکی زۆریان لێ نیشیت و به‌رمو دوا
 به‌پاکردن هەلاتن و ده‌یان ووت: ئەوانه ئینسان نین له گیتی جنۆکه‌ن: (عالم
 الجن): دەناچۆن دەتوانن ئاوا له دەریا بپەرینهوه، به‌بێ به‌لەم و کەشتی، وەکاتی
 کسرا بوێ دەرکەوت سوپای ئیسلام نزیک بو‌تەوه و به‌رمو پویان دیت و چاوه‌ڕێی
 مەرگ و نه‌مان نه‌مان دکه‌ن رایان کردو نیشتمانی مه‌دائینیان به‌جێ هینشت
 لەدوای ئەوه سەرکرده‌ی موسلمانان (سەعدی کوپی ئه‌بی وه قاس رضی اللہ عنہ) به‌پیتی
 پی خواسی و مه‌ندیلی سەری، به‌ دەستیک پمی پی بوو به‌ده ستیکیش پ یشی
 گرتبوو پویشته ناو کو‌شکی سپیه‌وه کەتاک و ئیستا شتی وه‌ها
 نه‌دیتراو، به‌رزیه‌که‌ی سەدو په‌نجا مه‌تر بوو هه‌مووی به‌ فەرشی جوان و نایاب
 فەرش دار کرا بوو قاچ به‌ تەواوی له‌ناو فەرشه‌کاند بزده‌بوو هه‌رچی خو‌شی
 جیهان هه‌بوو له‌وشوینه دا به‌دی دەرکراو به‌رچاوت دەرکەوت. (سەعدی کوپی
 ئه‌بی وه قاس رضی اللہ عنہ) دەرکراو ئەوانیه‌ته‌ی ده‌خوینه‌وه کەخودای گه‌وره ده
 فەرموێ:

﴿الرُّسُلُ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ﴾ ابراهیم/٤٥.

واته: ئایا ئێوه نه‌بوون سویندتان ده‌خوارد هه‌رگیز له‌وسه‌رزه‌وییه ناپو‌ن
 و نامرن و به‌جیی ناهیلن و هه‌تا هه‌تایه دونیای ئێوه نابڕیت‌وه ئه‌ی ئێوه
 له‌شوینی ئەوانده می‌زاده پێشوانده نه‌نیشتبوون کە سته‌میان له‌خو‌یان کرد‌بوو
 وه‌بو ئێوه‌م باس کرد‌وه کەچۆن کردمانه په‌ندی پو‌زگار کەچی ئێوه‌ش په‌ندو
 ئامو‌زگاریتان لێ وهرنه‌گرت‌وه وه به‌و جو‌ره سەعد له‌ناو کو‌شکه‌کدا دەرکراو
 به‌رمبه‌که‌ی له‌ فەرشه نایابه‌کانی ده‌داو ئه‌و ئایه‌ته‌ی ده‌خوینه‌وه کەخودا ده
 فەرموێ:

﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ * وَزُدُّوا مَقَامَ كَرِيمٍ * رَّعِمَهُ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ * كَذَلِكَ
 وَأُورَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ * فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

دوستی باوهراران

گهوره و تیکویشانی موسلمانان لهخودا ترسهکان بهدلسوژی و خوشهویستی یهکتری دهگهرینهوه ناو کهمندی دینی سهربرزی نیسلام و سهربرزو سهر فیراز دهبین و پیچکهی خوارو هلدیرو دروست کراوهکانی بی باوهری وازی دینین و خوشی وئاسایشمان بو دهگهرینهوه به بهختهوهری یهکتری خوش نودو خوشحال دهبین.

﴿گیانی ئاومدان بهخوشه ویستی خودا﴾

(قلوب عامرة بالحب إلهی)

دهگهرینهوه (یهحیای کوپی بهستام ﷺ) وتوویستی پوژیک لهگهل چهند کهسیک له دوستهکانم چووین بولای (عهفیره) خاتونی خوداپهرستی چاوکویر ئهو ئافهرته به یادی خوداو خوپاریزی زور خوئی هیلاک دهکرد وه له ترسی خودا بهردهوام دهگهیا ههتا چارهکانی کویرونا بینا بوون یهکیک له دوستهکانم بهپیاویکی تهنیشتی خوئی ووت: بی گومان کویری شتیکی ناخوشه بهتایبهتی بوکهسیک کهلهپیشدا بینا بووه (عهفیره) گوئی له ووتهی ئهوپیاوه بوو ووتی: ئهی بهندهی خودا کویری دل واته: خودا نهناسی زور گهوره ترو خهراپتره له کویری چاو، بی گومان، من ئارهزوم دهکرد خودای گهوره جهوههری خوشهویستی خوئی پی بهخشیمایه:

ئموکاته بهپهروشهوه نهبووم ههرچی گیانم هیه لئی وهریگرتبامایهوه.

﴿رهفتارو نه ریتی پیښو ګان پیښه نګی چاګی نیمه بوون. به
تپه ربوونی چه رخی روژ ګار﴾
(أخلاقهم قدوة صالحة على مر العصور والأجيال)

أقسمت يا نفس لتتزلزله إن أجلب الناس وشدوا الرنة ما لي أراك تسكرهن
الجنة قد طالما قد كنت مطمئنة هل أنت الآن نطفة في شنة ؟
واته: سويند به خودا ده خوم نهی نهفس بهراستی تو دابهزی کاتی خهک
کو بوونهوه بو پویشتن بو مهیدانی جهنگ خوینان ناماده کردو به چریکهی بهرز
هاواریان کرد بوچی من تو دهبینم لهو کاته دا له بههشت بیزاری بهمرجیک
کاتی زوری زیانت بهخوشی بهری کردوه، وه نایا توپارچهو نوتفیهک نهبوی
نیستابویه نموینسانمو هیشت برده سردوزمن و پهرتوازهت پیکردن.

بهلی نهو سروده بهتینه بوو بههوهو هست و سوزیکوه کوتایی بهژیانی
دوستی پایه بهرز (عبدالله ی کوپی رهواحه ﷺ) هینا: وکوتایی دواين بهش لهبه
شهکانی خووپهوشتی کاروانی نازیهتی و چاپوکی و هونهری پر له سروروی و
شکوهمندی بهنوری خوپاریزی و خودا پهرستیهوه بهری کرد، نهو پوژهی که
نوری سرداری عالم له مهکه دهرکهوت (عبدالله کوپی رهواحه ﷺ) کهله
شاعیریکی بهرز بوو لهناو شاعیرانی مهینه دا، وه سرکردهو سرداریکی بهناو
شوزت بوو لهناو سرکرده کانی هوژی خهزهج دا، کاتی بانگهوازی پی نمونی
پاستی پی گهیششت خودا دل و دهرونی پووناک کردهوه بو وهرگرتنی ثابنی
نیسلام، وه دم و زوبانی بهتواوی رام کرد بوو، تمنها بو خودا پهرستی و
رهزاهمندی خودا و پیغمبره ناوازهکی.

(عبدالله ی کوپی رهواحه ﷺ) بههوئی زانست و زانیاریهکهی و شعره تهرو
پاراوه کانی بهشیویهکی زور بهرزو بهریز بهرگری له پیغمبرو له ثابنهکی

دوستی با ویرداریان

دعکرد وه خودا دهر باره ی نهو کهله شاعیره و د وهاوېرې بهرېزه که ی که (حسا نی کوپې سابت ﷺ) و (که عبی کوپې مالک ﷺ) بوو، نایه تی نارده خوارو تایبته مهندي نهوانی خسته پرو که هتا دونیا هیه له پیشهنگی کاروان دا ناویان دیاره و دهیستری. وهک و خودا دهفرموی: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ * أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ * وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ الشعراء/ ۲۲۴-۲۲۷.

واته: شاعیرهکان بهتتهنها بی باوهرې لهپې لادراوهکان به شوینیان دهکمون نهی نازانی شاعیران بههموو دول و شیویک دا دهرېن و زیاده پړوی دهکمن و له هموو گوماویک دا مهله دهکمن. وهشتیک دهلین: بهلام عمهلی پی ناکمن بهتتهنها شاعیره باوهر دارهکان له سر پربازی چاکمن و سیفتهی بهرزیان هیه که باوهرې تهواو یان بهخودا هیه و کردهوی چاکه دهکمن و زیکرو یادی خوداش زور دهکمن باسی بهخهراپه ناکمن و تتهنها یادی خوداو هاندانی خهلی لهسر چاکه کردن دهکمن، وه باسی کهس بهخهراپه ناکمن تتهنها نهوانه نهبی که لهپیشتهوه باسی نهوانیان بهخهراپه کردووه، وه بهراستی نهو شاعیرانهش بهرگریان کرد له نیسلام و له پیغه مبهره (ﷺ) که ی لهکاتی جهنگی بی باوهراندا، نایا هیچ شتی له وه گهوره ترو به نرخ تر هیه که خودا له بهرامبهردا قورئان دا بهزینی و وهسفی نینسان بکات و، نهو باسهش له هموو کهلهبهری جیهان بهشو بهروژ هتادونیا هیه باس بکری و له یاد نهچیتتهوه،) عبدالله ی کوپې رهواحه (ﷺ) نامادهی پهیمانی عهقهبه بووه که چاکترین پهیمان بووه وه یهیک بووه لهو زاناو سرروکانهی که پیغه مبهره (ﷺ) کردونیه پیشرو به سر گهلهکه یاندا بهراستی نهوش چاکترین فرمان دهر و باشتین سرکرده بوو هر لهو کاتهوه که عبدالله ی گمنجی هوژی خهزرج باوهرې هینا بهخوداو پربازی پیغه مبهره (ﷺ) ی گرتهبهر نارهزوی وا بوو که هموو ناواتی ژبانی له فرمانی خودا بباته سر، بویه بهراستی هموو تهمنی ژبانی برده سر به

دوستی با ویرداران

جيهاد و پيرستن و پوږو گرتن. به پوږو به پوږو دهبوو به شمو شمو نوږښي د هـ كـرد (نه بوود د هـ د ا) دهـ گـيرنـتـمـوه د هـ فـرمـوـي: جاريـكيـان له كوچ و گهـرانـيكـ دا لهـ گـهـل پـيـغـهـمـبـري خـودا د ا) له پوږو كي گهـرمـاي زوړ به تيندا كه لهـبـر هـيـزي گهـرما ئينسان دهـسـتي به سـهـريـمـوه د هـ كـرت، كهـس تـوانـاي پوږو گرتـني نهـبوو تـهـنـها پـيـغـهـمـبـر) و (عـبـدالله ي كـوپـي په واحه) نهـبـي به پوږو بوون، وه عـبـدالله له گهـل پـيـغـهـمـبـري خـودا نامادهـي جهـنگـهـكاني بهـدرو، ئو حودو، خـنـدـهـق و، حـودـهـيـبـيه، بووه كه نهـمـوش بهـراستـي گهـرهـتـرين پوږو بهـريـزـتـرين جيـگـايه، وه له سالي هـشـتـهـمـي كوچـيدا پـيـغـهـمـبـر) سـي هـزار جهـنگـاوـمـري بو ولاـتي شام بهـري كـرد بو بهـريـرهـكاني دهـولـهـتي پوږم بو نهـمـو مـهـبـسته (زهـيدـي كـوپـي حارسـهـي) كـرده سـهـر له شـكـري سوپا وه فـهـرمـوـي: نهـگـر زهـيد پـيـكا يان شهيد بوو نهـمـا سـهـر كـردهـي سوپا (جهـعـفـري كـوپـي نهـبي تـالـب) نهـبـي نهـگـر نهـمـيش پـيـكـرا يان شهيد بوو، نهـمـا سـهـر كـردهـي سوپا (عـبـدالله ي كـوپـي په واحه) نهـبـي، نهـگـر نهـمـيش پـيـكـرا يان شهيد بوو با نهـمـو كـاته مـوسـلـمـانـان يهـكـيك بـكـهـن بهـسـهـر كـردهـي سوپا، كـاتـي جهـنگـاوـمـران نامادهـي پوږيشتن بوون ويـسـتيـان نـيـشـتـمـان بهـجـي بهـيـلن: خـهـلـكـهـه خـودا حـافـيـزيـان لهـسـهـر يـازـو سـهـر كـردهـكاني سوپا يان د هـ كـرد كه پـيـغـهـمـبـر) كـرد بوونـي بهـسـهـر كـرده، كـاتـي خـودا حـافـيـزيـان له عـبـدالله كـرد سـهـريـان كـرد د هـ گـريا پـي يان ووت: نهـي عـبـدالله چي بووه د هـ گـريهـي؟، نهـمـيش فـهـرمـوـي: سوږند بهـخـودا بو خو شهـويـسـتي دونـيا ناگـريـم، بهـلام. گوږم له پـيـغـهـمـبـر) بوو نهـمـو نـايـهـتـهـي خو ښـهـوه كه باسـي ناگري دوږهـخ دهـكـات د هـ فـهـرمـوـي: ﴿كُلَّا يَكْفُرُونَ بِمِثْلِهِمْ وَتُكَرَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِي﴾
مريم/۷۲.

واته: سوږند بهـخـودا هـمـوو كهـسـيك نهـبـي بـجـيـته ناو نهـمـو ناگـرهـوه نهـمـوش كاريـكهـو خـودا پـريـاري له سـهـرداوه، ئينـجا عـبـدالله فـهـرمـوـي: باوهرـي تهـواوم هـيهـكه دهـچـمه ناوي بهـلام. نازانـم لهـدوا يـيدا چـون پـزگـارم دهـبي، نهـمـجار

دوستي باومداران

موسلمانان فرموويان: خودا هامرازو هاوډه متان بښت و، خمر اېمو ناپه و اتان ئي
لا بدات و، بولاي نيمه تان بگيريتمهوه، کاتي گويني له پارانه وه که يان بوو که
ووتيان: بولاي نيمهو خانواده تان بگيرينمهوه: نم شعري فرموو:
لکنني أسألُ الرحمن مغفرةً وضربةً ذات فرعٍ تقنفُ الزبدا
أوطعنةً بيدي حرانٍ مجهرةً بحربةٍ تنفذُ الاحشاء والكسبا
حتى يقال إذا مزوا على جنثي أُر شدةً يارب من غارٍ فقد رشدا

دواي نموه که سويا له مدينه دور که وتموه عبدالله سهيري کرد له دوايموه
(زهيد ي کوپي نمرقم ﷺ) که هه تي و بوو باوکی نه ما بوو له لای عبدالله ژياني
دهبرده سر به کول دگرياوله خويهوه دهی ووت :

إذا أدنيتني وحملت رحلي مسيرة أربع بعد الحاء
فشأنك انعم وخالاك نم ولا ارجع الى أهلي ورائي
وه هر بهم شيوهيه نهو کوپه دگريا، بويه (عبدالله کوپي په واحه ﷺ) به
ناگاي ميناييموه ووتي: نموه چيته وا دگري، نايما لموه خوشتر هيه که خودا
شهيديم پي بيه خشو وبه سواري ولاخه کم بگيرييموه بومدينه، نينجا کاتيک
جهنگاوهراني موسلمان که يشتنه خاکی (معان) له (نوردهن) بويان دمرکوت
که پادشاي پوم له (بهلقا) که جيگهيه که بارگهي خستووه زور له شويني
موسلمانان کان دورنيه (۲۰۰۰۰۰) دوو صد هزار جهنگاوهری پوم و گاوری
عهره بي له گهل دايه له هوزمکانی له خم، جوزامو، قوزاعه، نيتريش .
جهنگاوره موسلمانان کان که سه يري نه و هه موو سويا زوري پويان دکردو،
سهيري که می خويان دکرد، بيريان لموه ده کردموه نامه يک بو پيغه مېهر (ﷺ)
بنوسن و ناگاداري بکهنه وه، يان فرمانی گه پانه ويان پي بدا، يان هيزي
يارمه تي دهر يان بو پهموانه بکا، به لام (عبدالله ي کوپي په واحه ﷺ) هستايه
سهرپي فرمووي: نهی جهنگاوهره کانی نيسلام نه وهی نيوه ناواتي بو دخوازن

دوستی با و مر داران

و داوای دهکن که شهید بوونه نهوه گهیشتونونه ناواته که تان، وه نیمه جهنگ ناکهین له گهل دووژمن به زوری ژماره یان یان به زوری هیژ، به لکو به ناوی نهو ناینه جهنگ دهکین که خوداپیزی لیناوین برۆن دهرچن بۆشه پ یه کیک لهو دووانه مان پیده گات یان سرکهوتن یان شهید بوون

بهو جوړه سوپای جهنگاوهر فرمانی عبدالله یان وهرگرت ودهستیان کرد به خو ناماده کردن بو بهر بهر کانی دووژمن، بو پوژی دواپی (۲۰۰۰) سی هزار جهنگاوهر بهرامبهر (۲۰۰۰۰) دوو سهد هزار جهنگاوهری بی باوهر پراوهستان، نهو دوو هیژه له نزیک گوندی (موتة) له نیشتمانی (نوردون) بهیمک گهیشتن له پینشهنگی جهنگاوهرانی موسلمان (زهیدی کوپی حاریسه) بوو هه لگری نالای پیغه مبر (ﷺ) خودا، نهو سرکرده ی به توانایه له شهرکی به هیژی بهرامبهری مهیدان داری دا شهر پی کرد، به لام له بر زوری و به هیژی شهر که زهیدی پی کراوه ره مبی دوژمنان له سنگیه وه دهرچووه و گهیشته پله ی شه هادت. نه مجار له دوا ی زهید : شیر ی مهیدان و دوژمن شکین (جه عفری کوپی ابی طالب) برای حمزه تی عه لی، نالایمکی بهر ز کرد و ه و چووه ناو جهنگی مهیدان، به راستی نازایه تی و لیها تووی نهو سرکرده نایه ته باس کردن به جوړیک شهر پی دهر کرد کهس جهنگی ناوای نه دیبوو، جهنگ زوژتر گهرم بوو هیژشی دووژمن زوژ زیادی کرد بو سر موسلمانان خو ی له سواری و لاغمه کی فری داو له ناو نا پوړه ی پوژم دا جهنگی دهر کرد و دی ووت:

يا حبذا الجنة واقترا بها طيبة وباردا شرابها
والروم روم قد لنا عذابها كافرة بعيدة انابها
على اذ لاقيتها ضرابها

واته: خوشی و خوژگه بو بهمهشت و نزیک بوونه وه ی پاک و بوژ خوشه، ناو خوارد نه وه که ی سارد و سازگار، وه پوژم ره مه واته: نه ته وه یه کی دیرینه و داواکارو نارمه و دلخوازیان زوړه و، نازارو سزایان لی نزیک بوته وه و بی باوهرن و

دوستي باومداران

که پانه و یان زور دووره بولای خودا بویه پیویسته له سمرم که توشیان هاتم ئی
یان بدم و موله تیان نه دم . بهو جوړه کردم هه لیه ست:

خوژگم به به هشت دلگرو خوشه نه سارد نه گمره بنومو بنوشه

ساردی وسازگاری و خوشی و خواردنی بهر دهوام دهژی و بهی مردنی

خودا عزابی گرتووه له پومان بویه شهر دهکن نابنه موسلمان

پیویسته له سمر نیمه هه موممان که توشیان هاتین نه یاننده یان نه مان

به ئی: نه سمر کرده شهری دهکرد به لای چه و پرستی دا شیری دهوه شانده

دوورمنی فیری دهده هه تا له نه کاویک ده سستی پرستی به شیری دوورمن

پیری، به لام . لهو کاتهش دا موسلمان خودا پرست سمر کرده ی جهنگاوهر

نه ی هیشت نالای پیغه مبه ر (ﷺ) بکویته سمر زوی هر خیرا به دهستی

چه پی نالاکه ی بهر ز کرده و جهنگی دهکرد هه تا قهدهری خودا واهات که

دهستی چه پیشی پیری لهو کاتهش به هر دو قولی براویه و نالاکه ی بهر ز

کرده و له ناو دوورمن دا هیرش دهبرد هه تا به جاری پرووحی پاکی بهرو

باره گای خودا کهوت پیری و شهید بوو.

نه مجار: سمر کرده ی سیه م (عبدالله ی کوپی په واحة ﷺ) که تاكو نیستا

وهك و جهنگاوهریک شهری دهکرد به نازی و مهردا نه پاریزگاری له دینی

خودا و پیغه مبه ر (ﷺ) دهکرد، نهو جار بوو به سمر کرده، لپرسراوی کهوتوته

سمر بویه په لاماری نالاکه ی داو بهرزی کرده و، چوو به شوینی هاوه له کانی

کهوت زور دل تهنگ بوو دوودلی و دلپراوکه یه گرتی و پراوه ستا، نه مجار له گهل

نه نفسی خوئی کهوته گوفتار ووتی:

یا نفس الا تقتلی تموتی هذا حمام الموت قد صلیت

وما تمنیت فقد اعطیت ان تفعلی کفعلها هه ی

واته: نه ی نه نفس باش بزانه نه گمر نه شکوژنی ده مری نهوه ناگری مردنمو

هه لگرساوو توش کهوتویه ناوی، نه تو ناواتت بونه خواستوه و داوی شهرت

دوستی با و مر داران

نه كړدوه . به لږم واهاتو ته پيش ودمرگای پيگرتووی، نه گمر ورك و هاوه لهكانت
بهراستی برویه مهيدان و تيېكوڅی دلنیا به سمربرزو سمر فیراز دمبيت و،
بههشتت پی ده به خشری : به جوړه كرده مه له بهست :

باش بزانه نهی نه فس كو شتنيش نه بی ده مری
ناگری شهر مه لگرسا تو بوچی وا به سه بری
خو تو داوات نه كړدوه شهرت بو ها تو ته پيش
برو مهيدان بجهنگی هرگیز مەترسی لهنيش
بهلی. هریه و جوړه بیری ده كړدوه له دلپراوكه دا بوو سامی لی نیشتبوو
نهمجار به خوئی دا چووه فرمووی :

والله لولا الله ما اهتد بنا ولا تصدقنا ولا صلينا
فا نزلن سكينه علينا وثبت الاقدام ان لاقينا

واته: سویند به خودای نه گمر خودا نه با نیمة شارمزا نه ده بووین و خیرمان
نه ده كړدو نویژمان نه ده كړد، نهی خودایه نارامیمان به سمر دا بریزمو دل
نهوایمان بكو، هیژمان پی ببه خشو، قاچمان پابگره كاتی تووڅی دووژمن،
یانا خوڅی بووین :

الله خودای نیمة یه و نه و هیدا یه تی دا وین
چاكو پیاوړتی دمكین نویژان دمكین تاموین
چو نكه گه ر خودا نه با، نه عو ذ با لله له وه
وامان دهمزانی دوتیا بهس بوخواردن و خه وه
خوا یه نارامی و خوڅی برژینه سمر دهمروتمان
خوپاگری و سمر كهوتن كه دووژمن هاته پیمان

دوستی با و مہر داران

ئەمجار: غیریەتی دایە خوئی و ئالاکەیی ھەلگرت و بۆ ناوجەرگەیی شەپری
کەوتەپری لەوکاتەدا کوپی مامی پارویەک خواردنی بۆ بردو ووتی: سێ پۆژە
نانت نەخواردوو، ئەوە بخۆ باتۆزیک ھیزت بیتەوہ بەر ئەویش وەری گرت و بۆ
دەمی بردو گەیشتە سەر دەم و دانی و، سە یری ھیزشی دووژمنی کرد کەچۆن
شالۆ بۆ موسلمانان دینن ھاواری کردو فەرمووی: چۆن ئەوشەپو شالۆ
لەسەر موسلمانانە ئەتۆش دەتەوی لەدوئیادا بژی، ھەر خیرا نانەکەیی بەلاوہ
ناو شیرە کەیی دەست دایەو بۆناو ئاپۆرەیی شەپ پۆیشیت، زۆر بەمەردانە شەپری
کرد لە ناوئەوہەموو حەشاماتەیی دووژمندا ھەتا شەھیدبوو: کەخەبەری
شەھیدبوونی ھەرسێ سەرکردە کە گەیشتە پینگەمبەر (ﷺ) داوای نزای خێرو
لیخۆش بوونی بۆ ئەوانو ھەموو موسلمانان کرد، وە فەرمووی: خودا پەحم و
مەرہبانی بە (عبدالله کوپی پەواحە ﷺ) بکات کەبەراستی ئەو کوپی کوئەلەیی
خۆش دەویست کە فریشتەکانی خودا شانازیان پێوہ دەکرد.

سوپاس بێ پاشان بۆ خودای تاک و پاکی مەرہبان لەخودا دەخوازم ئەو
پەراوہم بۆ بکاتە بەشینکی کردارە چاکەکانم و ھیوای خۆشیم پێ
بەخشی وصبیئە مایەیی خێرو خۆشی بۆ ھەموو ئازیزو خوینەرانی و
داوای نزای خیریان لێدەکەم .

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

دوستى باومداران

ناومرؤك - كىلىلى دمرگای باسهكان

لايدره	بيدت
۷	پيشه كى
۱۱	پروگرام وشىوازى دمربرينى وشى پينغه مبهري خودا (ﷺ)
۱۱	ناسينى خوداى گه وره
۱۲	به ريزوگه وره ترين پيويستى كهل و پهل
۱۲	دمستى هه لاهه سراو
۱۳	خويندن و بير كردنه وه
۱۴	كرنوشيكى دريژخايدن
۱۵	بانگى خودا
۱۵	بوويه كى راست و گه شاهه
۱۶	قورئان سه رچاوى هه مووشتيكه
۱۶	دانيشتن له كورى هه ژاران
۱۷	رموشى پاك و بهرز
۲۰	پيشه ننگ و رابهري جوان
۲۱	پيشه نگو رابهري خيرومه ندوو چاك
۲۱	ژيرى و شكومه ندى و له سه ره خوئى
۲۳	ليبوردن و چاو پوشيو رمفتارو رموش
۲۴	له كهله سه ركردى داد پهرومرو نازايدتى كومه لايدتى
۲۵	ناسوده دهبى يان ناسوده دهبى
۲۶	زانبارى و مرگرتن له پينغه مبهري خوا (ﷺ)
۲۶	دم و زويانى پاك
۲۷	كيژوله و كچيكى موسلمان
۲۸	به يه كه هاتنه وهى گوژ

دوستی با و مر حاران

۲۹	پرسیاری گۆز
۳۱	پساوی بروادار له کاتی مردنی
۳۱	سەردانی ماڤ ناوایی
۳۴	جودا بوونهوه
۳۴	رێزدارو گه وره ترین ئاده میزاد
۳۵	رهوشتی چاکه
۳۶	ناوین گهریهتی و خوا په رهستی (عمری فاروق ﷺ)
۳۷	رهوادیکی پیروز له بهردم مالی پێغه مبهەر (ﷺ)
۴۰	میهر مانی خودات له سەری ئه ی نه با به کەر ﷺ
۴۱	جی نشینی موسلمان
۴۴	خه لیفه عومهر ﷺ کللی مزگهوتی نه قسا و مر دمگرتی
۴۷	خه لیفه عومهر ﷺ و کاریکی هه لکهوت
۴۸	بهوشیومیهر مبهرتان له گه ل دمکهین ئه ی خامن په راوی ئاسمانی
۴۹	پساوی میرنیشن و سه رکردایه تی
۵۱	سه رکردی موسلمانان
۵۳	له خو پرسینه وه
۵۴	چاوپوش و لیبوردنی کومه لگای ئیسلامی
۵۵	شوڤ و شه نگی دوستایه تی
۵۶	خو پاریزی و له خوداترسانی سه رکرده
۵۷	بوگه نه عینه ی موسلمانان
۵۷	پیشه وای هوشیارو رێنیشان دهر
۵۸	کوشش و خه بات و نارمزوو
۵۹	خوشه ویستی یارانی پێغه مبهەر ﷺ
۶۰	سەردانیك له مالی هه زه رتی عومهر ﷺ

دوستى باومداران

٦٤	نېمە بەدو شېۋىيە بوۋىن
٦٥	روداۋىك ئە ئوحد
٦٦	يەك چاكە بەدەيە
٦٧	لەو كەسانە مەبىن
٦٨	داد پىرسى مۇسلمانان قەدىرمان بەسەر سەركردەكانيان دا دەمكەن
٧٠	گالتە ئەگەل خۇگرتن ئەپراستى
٧١	شېۋىيەكى شارمزاو جوان بۇ دۇنيا
٧٢	ئەگەل سەركردە مۇسلمانان جەزىمىتى ئەلى ﷺ
٧٣	ئەۋمىيە جەزىمىتى ئەلى ﷺ بېناسىن
٧٣	پەۋشىتى ھاۋە ئەكان
٧٤	خۇ پارىزى جى نىشىن
٧٥	فېلى ئافىرە تان
٧٦	مىراتى گران بە ھا
٧٧	خۇشەۋىستى پىنقەمبەر (ﷺ)
٧٨	داۋىن پاكى باومدار
٧٩	مانەۋمى ھەتتا ھەتايە تەنھا ھەر بۇ خۇدایە
٧٩	كارگوزار و خىزمەت كارى مزگەوت
٨١	پىناۋىكى ئەھلى بە ھەشتى
٨٢	سكالاى ناپە زايى و دل تەنگى
٨٣	خۇدا چاۋ دىرە
٨٣	پىرسىار ئە چۈارشت
٨٥	داۋىن پاكى و ھەژارى
٨٦	بەشىكى پىرۈز
٨٧	پالەۋانى بىرۈياۋمىر جەنگاۋمىر

دوستی با و مر داران

۹۱	له دواى ناغوشيان خوشى يه
۹۲	له خودا ترسان
۹۴	گه ورمى راستى
۹۵	گه ورمو داد په ورمى راستى
۹۵	نه و نادميزادى گه وړه ترين پاداشتي هديه
۹۶	چهند نمونه يه كه له نارام گرتن
۹۷	پارانه وى دار
۹۸	پينج نيشانه و ناياتي قورنان
۹۹	مال ناوا نهى كورې مه سعود ﷺ
۱۰۱	باس كردنى رېموشتي پينځه مېر ﷺ له تهورات دا
۱۰۲	رېموشتي كړياري يارمكاني پينځه مېر (ﷺ)
۱۰۳	له نزاو داخوازي و مرگير او
۱۰۴	نا فره تاني زاناو شارمزا
۱۰۵	كچاني با و مر دار
۱۰۵	چهند وه لاميكي هه لقولاو به ووتاري راست و ناموژ گاري
۱۰۶	دلسوزى
۱۰۷	داردمست و گوچاني درموشاوه وړوناك
۱۰۷	دهست پاكي و ميرنشينى
۱۰۸	خواردنى مالى خه ليفه
۱۰۸	له مالى خه ليفه وه
۱۱۲	په ند و ناموژ گاري بو فره رمان په و ايان
۱۱۴	مردن و بى ناگاي
۱۱۶	كيوى به نارام
۱۱۸	نارام گرتن سى جزوى هه يه

دوستی باومرداران

۱۱۹	هاواره نهی نادمیزاد مکان
۱۲۰	بووناکي زانایان
۱۲۱	په شیمانی
۱۲۳	پیوانی بهرزی سهردوانگه
۱۲۴	سهردانی وهلید بو مزگهوتی پیغه مبهرا (ﷺ)
۱۲۵	ولاغه کهت مانلو مه که نامان گه یه
۱۲۶	له گه ن خوا بهرست و دونیا نه ویستان
۱۲۷	کوپی مردوان
۱۲۸	ناماده بوون بو پوزی کوچ کردن
۱۲۸	خوړا ك
۱۲۹	پاراندهوه
۱۲۹	تیگه یشتن و رموش و ریگای پیغه مبهرا (ﷺ)
۱۳۱	رموشتی پیواچاگان
۱۳۲	خو پاریزی پیواچاگان
۱۳۲	سهرکه شی زانیاری
۱۳۳	پیشه وای زاناو تیکوشهر
۱۳۴	دمه ته قی یه که نه نیوان نه بو حه نیغه و بی باومریک
۱۳۵	ناین سروشتیه
۱۳۶	پیشه وای حه نیغه وهلامی بی باومردان دمداته وه
۱۴۲	خیزانی چاک
۱۴۵	شونین کهوتن و گیان دمرچونی ستم کاران
۱۴۶	پینج فهران
۱۴۸	به راستی پیغه مبهرا (ﷺ) توله بهر زترین پله دای
۱۴۹	ریزو گه ورمیی زانست
۱۵۰	بووناکي باومر

دوستی باومرداران

١٥١	تېگه یشتنی زیندوان له مردوان
١٥٢	له بهر دم خانه ی کوچ کردن
١٥٤	خوپاریزی و زانیاری
١٥٥	پرسه ی نه هسی خوت بکه بهوشیومی که پرسه ی خه لگی پی دمکه ی
١٥٦	وتو ویزو گوشتوگو کردن به هه لیه ست
١٥٧	سی شتی به که نک
١٥٨	له میهرمبانی وسینگ فراوانی پېشه و مالک و شافعی
١٥٩	له نه ندازه به دمری زانیان
١٦٠	دمرمانی خودناسان
١٦٠	له گه ل خوشه ویستانی خوادا
١٦٩	ناموزگاری وړاسپیری شارمزایان
١٧١	نیشانه ی خوشی
١٧٢	شینومی ژیری وکارامه یی له ناموزگاری تاوان باردا
١٧٤	دل مردن
١٧٥	هه شت پرسیاری تیشک دمر
١٧٨	که ورمیی له نیسلامدا به دی دمکری
١٧٩	نارامگری پیاوچاکان
١٨٠	درو دله سر پېغه مېهر (ﷺ) خوشی وشادی یه
١٨٠	که ورمیی درود له سر پېغه مېهر (ﷺ)
١٨٢	گه شت نامه ی پیاوچاکان
١٨٤	پاریزگاری کردن له کوړی باس کردنی پاشه مله
١٨٤	به هه شت له ژیر پی ی دایکاندایه
١٨٥	نافرمتانی موسلمان و باومرداران
١٨٦	نافرمتی به وړو

دوستی با و مر داران

۱۸۸	شهو هاو دلی پیاو چاکانه
۱۹۰	دراوسنی پیاو چاکان
۱۹۰	د راوسی
۱۹۱	ناخ و په شیما نی
۱۹۰	مهیل و نارم زومه کهن بولای نه وانه ی ستم کارن
۱۹۲	زانایانی دلسوز
۱۹۳	نا مؤز گاریبه کی به نرخ
۱۹۳	زانایانی تی کوشه رو غه بات کار
۱۹۵	هه لو یستی زانایان
۱۹۶	سامان دمرواو نامینیت به لام سامانی خودا هه ریه رد موام دمینیت
۱۹۶	نه زانین راستی له سه رخاومنی دمدات
۱۹۷	خانه ی خودا
۱۹۸	خوپاریزی زانایان
۱۹۸	با نگ هیشتن له نیوان ووتنه و کردار
۲۰۰	بی گومان خانوی من ناسوتی
۲۰۱	مهرمبانی خودا بویه ندمکانی
۲۰۲	گه ورمیی وکه ساسی
۲۰۳	گه ورمیی په رومردگار
۲۰۴	به هه شت خانوی با و مر داره
۲۰۵	چاو وراو له راستی و رینه دان به ستم
۲۰۶	پی داویستی و دل فراوانی
۲۰۸	نافرمت ناموزگاری زانا دمکات
۲۰۹	کردموی دروستی خودا
۲۱۰	سی به سی

۲۱۰	ناموزگاری گهوره و به نرخ
۲۱۱	شهوې بوکینې وگواستنهوه
۲۱۱	ده (۱۰) ناموزگاری
۲۱۳	راستی ووتن ږینگې ږزگاری یه
۲۱۵	ومرن بو خانې پیروزی خودا
۲۱۵	چهند وانه یهك له عمرمې دشته کی
۲۱۷	دوورکه ووتنه ومې حه زرمې یوسف و حه زرمې یه عقوب سه لامې خویان له سهر بی
۲۱۸	دا پوشرې تاوان
۲۱۹	له هه رشونې بن مردن دمتان گاتې
۲۲۰	پروو پوچ و راستی
۲۲۱	زانپاری نادمیزاد بانگ دمکا بو نیسلام بوون
۲۲۲	زانپاری نادمیزاد بانگ دمکا بو باومر بوون به خودا
۲۲۴	ږموشت وه له سوکه وتی به خشنمو دلقراوان
۲۲۵	نازاری داو، قینی خواردموو، به خشی و، نازادی کرد
۲۲۵	ناموز گاریهك
۲۲۶	حه زرمې عومرو ﷺ خانه وادمکې
۲۲۶	نیشانمو تاییه ت مهندي خودای گهوره
۲۲۷	ووته ی وردو وجوان
۲۲۷	دادگهری نیسلام
۲۲۸	خوپاریزی زانایان
۲۲۸	ووته و قسه ی ژیریزی باومر دار
۲۲۹	پنویسته شهید هه بیت
۲۳۰	چاکه کانی ده به خشی
۲۳۰	چهند ناموز گاری یه کی گه شاهه

دوستی باومرداران

۲۳۳	هزرتی عومهر ﷺ وام (همرز) دمکات
۲۳۴	غیرو چاکهی خودا زورو پاکه
۲۳۴	نمونهی بهرز
۲۳۵	دایکی باومرداران
۲۳۶	رہوشتمان بهرامبهر چاکهی دایک ویاوکمان
۲۳۶	خاومنیهتی و، نهی کریوه
۲۳۶	کلیلی به ههشت
۲۳۷	پرسه و دل دانهوه
۲۳۷	فه رمان رهوای باومردار
۲۳۸	باومرگهورمی کردوین
۲۳۸	کاتی باومردار
۲۳۸	دینداری راستی
۲۳۹	ناموزگاری باوک بو کورمکهی
۲۴۰	هزرتی لوقمان ناموزگاری کورمکهی دمکات
۲۴۰	شاهیدی گهواهی
۲۴۱	گیان ودمرونی رهوشتی دادا
۲۴۱	چهند ناموزگاری یهکی پرشهنگ دارو رووناک
۲۴۲	قوربان و ریئازی پینقه مبه (ﷺ)
۲۴۲	دیرمان وچارهسهری گیان
۲۴۲	نمو بهریزانه وتویانه
۲۴۳	ترس و سامی عومهر ﷺ
۲۴۳	باومردار
۲۴۴	راویژ نهگه ل نهواندهدا مهکمن
۲۴۴	له میرات ویوماوی دور نهنگی
۲۴۴	ههرکسینک خو پاریز بی خودا دمرگی خوشی لی

دوستی با و مرداران

	دمکاته وه
۲۴۵	زیرمکی و پووککش زانی
۲۴۵	رېموشتی موسلمانان
۲۴۶	من له سوپا نا ترسیم له بهر زوری دووژمن,
۲۵۷	گیانی ناومدان به خوښه ویستی خودا
۲۵۸	رېفتارو نه ریتی پېشومکان پېشه نگی چاکی نیمه بوون....
۲۶۷	ناو مروکی – کلیلی دمرگای باسه کان
۲۷۵	کوټایی